

11 ستمبر

مرکبی او مقالہ

حکمتیار
Ketabton.com

عنوان	فهرست	صفحه
-------	-------	------

د ناشر مقدمه	۱
د سپتمبر ۱۱	۱
امريکائي چارواکو ته توصيه	۵
نامه عنوانی کوفی انان	۷
تهاجم کور در شب تاريخ	۱۲
چه کسي بر حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد؟	۱۴
د امت له ورځپاڼي سره مرکه	۱۸
د پاکستان له درنې ورځپاڼي "خبرين" سره مرکه	۲۳
مقایسه ای میان عملکردهای کمونستها و گروههای تحت حمایت امریکا ..	۳۲
نمونه ای دیگر حقوق بشر امریکایی	۳۵
مصاحبه با روزنامه عرب زبان الشرق الاوسط	۳۸
مصاحبه با روزنامه جمهوری اسلامی	۴۳
مصاحبه با خبرنگار آژانسهای خبری روسیه در تهران	۶۰

۷۱	مذاکرات بن و دست آورد ها
۷۲	محاسبه غلط
۸۰	ما و اداره مؤقت
۸۳	د نیویارک عملیات او فضایی ډال !!
۸۷	کي بهتر است؟
۸۹	د جاپان NHK تلویزیون سره مرکه
۹۵	کمونست ها می گویند: بیرک کارمل ما بهتر بود!!
۹۸	کدام یکی را باور کنیم؟
۱۰۲	قصر سفید، قهر سرخ!
۱۰۶	طالب ملامت دی؟!؟! ..
۱۱۰	ظاهرخان او پښتانه!!
۱۱۳	عملیات انتحاری غرض ترور احمد شاه مسعود
۱۱۶	شهکاری ای دیگر!!
۱۱۸	شعله های آتش در خانه من
۱۱۸	فرصت طلایی برای همسایه من
۱۲۳	نقش روسیه و ایران در این مرحله!
۱۲۶	پاسخ ها به سوالات
۱۲۶	در کنفرانس خبری منعقدہ دفتر ایسنا
۱۴۱	د بن ډرامه
۱۴۵	داستان دستگیری معاون استخبارات طالبان
۱۴۷	خلاصه اظهارات برادر حکمتیار در باره حمله امریکا
۱۵۰	جنگ امریکا در افغانستان به کجا خواهد کشید؟
۱۵۲	تغییرات به زور و بازوی کي؟ و به نفع کي؟
۱۵۹	آیا ایران از موضعگیری ننگین جبهه شمال حمایت می کند؟

۱۶۱	اداره مؤقت و مشکلات مالي
۱۶۴	مصاحبه با خبرنگار تلویزیون (C.N.N)
۱۷۱	نامه به آقای کوفی انان
۱۷۲	خو مهمي لارښووني
۲۰۷	در پاسخ به سوالات خبرنگار مجله مستقبل
۲۲۲	پاسخ ها به سوالات مجله جهاد کشمیر
۲۲۹	د انا کونده ناکام عملیات
۲۳۲	شرعی فتوی
۲۳۲	کوم جهاد افضل دی؟
۲۳۲	د شوروي په خلاف جهاد که د امریکا په خلاف!
۲۴۴	د سي آی ای راکتي حمله
۲۴۹	مؤقته اداره
۲۴۹	په شپږو میاشتو کې د دوو وزیرانو ترور!!
۲۵۴	تروریست څوک دی؟
۲۵۴	د ارزگان خونړی پېښه څه وایی؟
۲۶۲	لویه جرگه
۲۶۲	د افغانانو لپاره د دیموکراسۍ امریکائی نسخه
۲۷۰	لویه جرگه او زموږ موقف
۲۷۳	ارضای امریکا به بهای خشم خدا!
۲۷۸	بیان
۲۸۰	د پکتیا جگړې
۲۸۳	اولین حمله راکتی امریکا بر افغانستان
۲۸۷	بله توره ورځ، د اکتوبر ۷
۲۹۵	له اسلام آن لاین سره مرکه
۳۰۲	په کسیت کې ثبت شوې وینا

۱۱ سپتمبر _____ فهرست

- ۳۱۲ ..... په کسیت کې ثبت شوې وینا
- ۳۱۹ ..... پرائستی لیک د امریکا د دیموکرات گوند مشر
- ۳۳۳ ..... د الجزیرې له تلویزیون سره مرکه

بسم الله الرحمن الرحيم

د ناشر مقدمه

په دې خوښ يو چې دا دئ ستاسو مخي ته د محترم ورور حكمتيار د هغو مهمو مقالو او مركو مجموعه رډو چې د افغانستان د تاريخ په ډېرو حساسو شېبو كې په بېلابېلو ورځپاڼو، راډيوگانو او تلويزيونونو كې خپرې شوې. دا هغه شېبې وې چې امريكائي ځواكونو زموږ په گران هېواد د بريد لپاره بډې رابروهلې وې، د بريد گواښ ئې كولو، تيارى ئې نيولو، سيمي ته ئې فوځونه رالېږل، له افغاني ډلو نه ئې غوښتل چې د دوى په خوا كې ودرېږي او د دوى تر قومندې لاندي د طالبانو او القاعدې په ضد جنگ ته تيار شي، زموږ گاونډيو او د نړۍ ټولو هېوادونو ته ئې په ډانگ پېيلې ويل چې يا به له امريكا سره د تروريزم په ضد اعلان شوې جگړې كې ملگرتيا كوي يا تاسو هم د تروريستانو ملگري ياست، د بې طرفۍ او درېيم انتخاب مجال نشته!! ډېرې ډلې او ډېر هېوادونه له امريكا سره ملگري شوو، په افغانستان د امريكا د يرغل ملاتړ ئې وكړ، يا ئې خپل هوايي ميدانونه د امريكايانو په واك كې وركړل، يا ئې خپل عسكري قطعات د امريكايانو په ملگرتيا زموږ هېواد ته راولېږل، يا ئې تر خپلې حمايې لاندي افغاني ډلو ته وويل چې له امريكايانو سره ملگري شئ او د دوى تر

قومندې لاندې طالبانو په ضد وځنگېږي، يا ئې د طالبانو او القاعدې د غړو په نيولو او امريکايانو ته ئې په تسليمولو کې د دوی مرسته وکړه!! امريکا د زخمي مار په څېر هر چاته سترگي برکې کړې وې، په ډېرو د دوی رعب پروت وو، مخصوصاً چې ليدل ئې په دې جنگ کې روسيه، اروپا، چين، او زموږ گاونډي هېوادونه د ايران او پاکستان په شمول په دې جگړې کې د امريکا ملگرتيا کوي او په ټولې نړۍ کې هيڅ داسې هېواد نشته چې د امريکا په ضد د څه ويلو او کولو جرأت وکړي، خاصه توگه هغه وخت چې د طالبانو حکومت ډېر ژر او د ټولو د انتظار خلاف نسکور شو، او امريکائي ځواکونه وتوانېدل چې د افغانستان پلازمېنه او ټول لوی ښارونه تصرف کړي او خپل لاس پوځي ورباندې مسلط کړي، په همدې حساس پړاو کې، ورور حکمتيار داسې دريغ غوره کړ او د داسې څه ويلو او کولو ته چمتو شو چې فقط د ايمان خاوند او په لوی الله د توکل او اعتماد په صورت کې انسان هغه ته چمتو کېږي. د دې کتاب د مقالو او مرکو په ترڅ کې به وگورئ چې دوی له اسلام او هېواد نه د دفاع په اړه او د هغو طالبانو په هکله چې د ده په خلاف بې موجه جنگېدلي وو، خو اوس د امريکايانو له گواښ سره مخامخ وو، څه ويلې او څنگه ئې ټولو ته بلنه ورکړې چې مخکني اختلافات هير کړي، يوه بل ته د ورورۍ لاس ورکړي او په گډه له خپل هېواد نه دفاع وکړي!!

د "ميثاق ايثار" نشریه په خپلو گڼ شمېر گڼو کې د دغو مقالو او مرکو د نشر افتخار لري، او دا دئ اوس ئې د ۱۱ سپتمبر تر نامه لاندې د کتاب په بڼه کې خپروي.

لکه څنگه چې د دې پړاو حالات ورو ورو کړکېچن شوي او حوادث لا زيات سخت شوي، د دې کتاب مرکې او مقالې به هم دې ته ورته ومومي، هر څومره چې د کتاب په مطالعې کې مخکې درومئ ليکنې او مطالب به ئې ژور، دقيق، او د مزید پاملرنې وړ ومومي. دا مرکې او مقالې د ۱۱ سپتمبر له پېښې نه وروسته تر ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۲ پورې د تېر يوه کال پېښو پورې تعلق لري.

۱۱ سپتمبر _____ د ناشر مقدمه

اميد دئ الله پاك په افغان مجاهدينو باندي د امريكائي يرغلگرو د ماتې او
زموږ له هېواد نه د دوى د وتلو ورځ هم وگوري، او له شوروي اتحاد نه وروسته دا
مغرور طاغوتي ځواك هم د دوى په لاس په زوال محكوم كړي او اسلامي امت د
هغه له شر نه وژغوري.

و ما ذلك على الله بعزيز

د ميثاق ايشار اداره

د سپتمبر ۱۱

او په افغانستان د حملې گواښ

په نیویارک او واشنگټن برید وشو، داسې ستر برید چې په تاریخ کې ئې بېلگه نه شو موندلی، د نولسو سرتېرو ځوانانو له لوري، او په داسې حال کې چې امریکا ځان د نړۍ یوازینی زبرځواک گڼي، او گمان ئې دا دی چې د نړۍ هیڅ ځواک ئې د مقابلې جسارت نشي کولی، او هیڅوک ئې مخي ته نشي ودرېدی!! دې ناڅاپي برید امریکایان او د امریکا په متیو متکي ځواکونه ولرزول، د امریکا هیبت ئې ختم او حیثیت ئې په خاورو ولړلو.

امریکائي چارواکي عجله لري چې د خپل حیثیت د اعادې لپاره په فوري او عجولانه اقدام لاس پوري کړي، او نړیوالو ته وښيي چې امریکا په خپل حیثیت د تېري په خلاف هر څه کولی شي. دوی د څیړنو او تحقیقاتو له تکمیل نه د مخه خپل مدعي په گوته کړ او د مدعي او پناه ورکوونکي په خلاف ئې د قاطع، فوري او دوامداره نظامي اقدام گواښ وکړ، له پاکستان او روسانو نه ئې وغوښتل چې په دې عملیاتو کې د دوی مرسته وکړي. د دې خبرې معنا دا ده چې امریکایان افغانستان ته د گاونډیو هېوادونو له فضا او ځمکې نه په استفادې سره د فوځونو

۱۱ سپتمبر _____ په افغانستان د حملې گواښ

د لېږلو اراده لري او هلته نه يوازې په پېښې کې د تورنو کسانو ځپل غواړي بلکې په کابل او کندهار کې د موجوده نظام په ځای د يوه داسې نظام راوستل غواړي چې په افغانستان او په دې منطقي کې د امريکا گټې تضمين کړي او د افغانستان له خاورې نه د امريکا د مخالفينو د هر راز استفادې امکانات د تل لپاره پای ته ورسوي.

د امريکايي چارواکو له څرگندونو نه هر افغان ته دا اندېښنه راپيدا شوې چې بنسټي امريکا به د غچ ترنامه لاندې زموږ په هېواد بريد وکړي او د پېښې د اصلي عاملينو په ځای به افغانانو ته سزا ورکړي.

عجيبه دا ده چې ځيني خلک له يوې خوا په نيويارک او واشنگټن کې د تېري اونۍ عمليات محکوموي خو له بلې خوا امريکايانو ته دا حق ورکوي چې د انتقام تر نامه لاندې پر افغانستان بريد وکړي، نور او زموږ کينه کنډې گاونډيان خو پرېږده په خپله د افغانانو په ليکو کې داسې ناافغانان گورو چې نه يوازې امريکايانو ته د دې بريد حق ورکوي بلکې د فوري بريد غوښتنه ترې کوي!!! او اطمینان ورکوي چې تيار دي د امريکايانو د ځمکنيو فوځونو په څېر د دوی تر قومندې لاندې وځنډېږي!!! آیا دا عجيبه نه ده چې څوک په نيويارک او واشنگټن باندې بريد غندي خو په کندهار او کابل باندې دې ته د ورته عملياتو ملاتړ کوي؟! که د مسعود ملگري يا په نيويارک او واشنگټن کې د وژل شوو کسانو اقارب د امريکا د فوري عکس العمل او په افغانستان د لويې حملې غوښتنه کوي، هغوی معذور دي، خو نه پوهېږو نور کسان څنگه يو تروريستي عمل ناجائز گڼي او هغه محکوموي او بل جايز گڼي او د هغه ملاتړ کوي.

دې ته هم حيران يو چې اسلام آباد څنگه د افغانستان په خلاف د امريکا د بريد ملاتړ کوي او واشنگټن ته د هر راز مرستې وعده ورکوي؟! د پاکستان چارواکو ته خو پکار دا وه چې د امريکا فشارونو ته د تسليمېدو او له افغانانو سره په جگړې کې د ښکېل کېدو په ځای ئې امريکا ته ويلې وي: موږ تروريستم محکومو، له امريکايانو سره خواخوږي لرو، د تروريستم او تروريستانو په خلاف

په هر هغه اقدام کې برخه اخلو چې عادلانه وي او د بين المللي موازينو سره اړخ لگوي، هغه هم د خپل هېواد په حدودو کې، نه په بل هېواد کې، او نه په بل هېواد د تېري په صورت کې. موږ نه غواړو چې له افغانانو سره په جگړې کې ښکېل شو، موږ ته له هند سره د جگړو سرخوږۍ کفايت کوي، په نورو جگړو کې د برخي اخیستو نه توان لرو او نه هغه د خپلو ملي مصالحو په گټه گڼو او نه زموږ ولس لداسې جگړې سره توافق کوي.

سوال دا دی چې آیا هغه څوک چې صهيونيست رژیم ته وسلې ورکوي، او د دې رژیم د وحشیانه او تروریستي اقداماتو ملاتړ کوي، د تروریستانو حامی گڼل کېږي که نه؟ او د تروریزم د حامیانو په خلاف هغه عملیات چې همدا اوس ئې امریکایان په افغانستان کې ترسره کول غواړي جائز گڼي که نه؟! آیا امریکایان هغو خلکو ته د اسرائیلو د حامیانو په خلاف د نظامي عملیاتو حق ورکوي چې وایي: اسرائیل د مظلومو فلسطینیانو په خلاف تروریستي عملیات ترسره کوي او هره ورځ په لسهاوو مظلوم فلسطینیان په وینو کې لیت پیت کوي؟!

د داسې پېښو په اړه زموږ اصولي دریځ دا دی: په هرې هغې غمجنې پېښې خواشینې کېږو چې بې گناه انسانان پکې ومري. په دې باور یو چې جنگ یوازې په هغه صورت کې جائز دی چې د سولې او عدالت لپاره وي او د هغه چا په ضد وي چې د سولې او عدالت دښمن او لاسونه ئې د مظلومانو په وینو سره وي. همداراز وایو: باید د جگړو عوامل ختم شي او د ترور جرړې وایستلې شي. داسې غمجنې پېښې باید هر څوک دې ته متوجه کړي چې له کومو لارو د ترور، انسان وژنو، جگړو، په یوه بل برید، د یوه بل کور وړانولو او شتمنیو غارت کولو مخه نیولې شو؟ څنگه د داسې دردوونکو پېښو د تکرار مخنیوی کولی شو؟ او څنگه په ټولې نړۍ کې داسې حالت راوستی شو چې نه زورور په کمزورو د تېري شوق وکړي او نه مظلوم له ظالم نه د غچ اخیستو لپاره انتحاري عملیاتو ته اړ شي.

ویل کېږي چې فرانسيس ويندرل د ملگرو ملتونو د سرمَنْشي خاص استاخي په خپلې هغې غونډې کې چې په سویس کې ئې د قبرس د غونډې له استاڅو سره

۱۱ سپتمبر _____ په افغانستان د حملې گواښ

درلوده، هغوی ته وویل: یو هېواد د افغانستان په خلاف د نظامي عملیاتو او له همدې لارې د مخکني پاچا د راوستلو اراده لري. پکار ده تاسو د روم له بهیر سره ملگرتیا وکړئ او په دې قطار کې ځان ته مناسب ځای ترلاسه کړئ. د همدې خبرې له کولو نه څو دقیقې وروسته چا اطلاع ورکړه چې په نیویارک کې انفجارات شوي.

د ویندرل لدغو اظهاراتو نه معلومېږي چې امریکایانو لا دمخه د داسې عملیاتو اراده کړې وه، د نیویارک او واشنگټن بریدونو دا عملیات څو اونۍ رامنځکي کړل او دوی ته ئې ښه پلمه په لاس ورکړه.

امريکائي چارواکو ته توصیه

امريکايي چارواکو ته توصیه کوم چي د شوروي ځواکونو ناکامه تجربه مه تکراروي. افغانستان ته ننوتل آسان دي خو وتل گران. دلته ډېرو خپل سرخوړلي، ډېر په هسک سر راغلي خو په ټيټو سترگو وتلي، که له خپل دښمن نه غچ اخلي له افغانستان نه بهر ئي واخلي.

دا خبره هيره نکړي چي تاسو د "ستار وار" اعلان وکړ، نه روسان وتوانېدل ستاسو مخه ونيسي، نه ستاسو اروپايي انډيوالان، نه چين او نه هم اسلامي هېوادونه، خو دا دئ د ۱۹ کسانو د انتحاري عملياتو په نتيجه کي هغه د ستورو جگړه او د فضايي ډال جوړولو کيسه پای ته ورسېده، آيا دا به غوره نه وه چي لا د مخه مو په ستار وار "Star War" سره د گڼ شمېر هېوادونو د ناراضه کولو په ځای د دوی غوښتنې منلې وي او له دې کار نه مو لاس اخيستی وي. همدا راز پکار ده چي په افغانستان د تېري نه کولو په اړه همدا نن د نړيوالو غوښتنه جدي وگڼئ او له دې نه لاس واخلي.

که څه هم د کابل د نيولو او هلته د خپل بېرک کارمل د تپلو بڼه پلمه په لاس درغلې خو نه افغانان هومره ناپوه دي چي نه پوهېږي تاسو لا ډېر د مخه د همداسي کار اراده درلوده، او نه هم نړيوال هومره ناپوه دي چي نه پوهېږي دا د

تروريزم په خلاف عمليات نه بلکي د افغانستان د اشغال عمليات دي. مگر نړيوال نه گوري چي تاسو همدا اوس اوس د نړۍ د ډېر قبيح او شنيع تروريزم ملاتړ کوئ، تر اسرائیلو به ستر تروريست څوک وي؟! څوک نه پوهېږي چي د نيويارک او واشنگټن انتحاري عمليات يا له اسرائيلي تروريستانو نه ستاسو د قبيح ملاتړ عکس العمل وو، يا د نورو ولسونو په خلاف ستاسو د تېري او تجاوز عکس العمل او يا ستاسو د داخلي اختلافاتو نتيجه. که د تروريزم مخنيوی کوئ، نو اسرائیل په خپل ځای کښيښوئ او د مظلومو فلسطينيانو په خلاف د دوی وحشيانه عمليات متوقف کړئ.

روسانو ته مې توصیه دا ده چي په افغانستان د ناجائز بريد په کار کي د امريکايانو ملاتړ مه کوئ، له دې نه تاسو ته هيڅ گټه نه رسېږي، پرېږدئ له امريکا سره هماغه څه وشي چي له شوروي اتحاد سره وشول. افغاني شاه پرستانو ته وایم: د امريکايي ټانکونو په سر کابل ته د رسېدو شوق مه کوئ او د کمونستانو په څېر د خپل ولس او هېواد په خلاف د پرديو په جگړي کي برخي اخيستو ته زړه مه ښه کوئ.

هغو کسانو ته چي پيسې او وسلې له روسانو ترلاسه کوي خو امريکايانو ته په افغانستان د فوري بريد بلنه ورکوي او وايي چي موږ هر خدمت ته چمتو يو، ډېر کارونه کولی شو، څو زره مسلح کسان درکولی شو، دوی ته وايو: روسانو ته مو چي ترننه کوم خدمت کړی، او د خپل ولس او هېواد په خلاف چي د دوی د متو په زور د دوی د گټو لپاره جنگېدلي ياست همدا درته کفايت کوي، نور له مظلومو افغانانو نه لاس واخلي، په دې پوه شئ چي که روسانو کابل ته بيا ونه رسولئ امريکايان مو نه رسوي، امريکا خپل مخلص خدمتگاران لري، تاسو ته په هغوی ترجيح نه درکوي.

افغانانو ته مې پيام دا دی چي اميد دی خدای رڼا راوړي او دا توره شپه پای ته ورسوي.

بسمه تعالی

نامه عنوانی کوفی انان

سرمنشی سازمان ملل

جناب کوفی انان سرمنشی محترم سازمان ملل! احترامات صمیمانه ام را بپذیرید.

در ارتباط به جریان‌ات حساس افغانستان و منطقه مطالبی دارم که طرح آنرا با جناب شما مفید و ضروری شمردم:

امریکا مصمم است که بر کشور ما حمله کند. به خواست جامعه جهانی که بر عدم اشتعال جنگ دیگری تأکید دارد، اعتنایی نمی‌کند. به خواست امریکایی‌ها مخصوصاً اهالی نیویارک که با حمله بر افغانستان و انتقام از مردم مظلوم آن موافق نیستند، التفاتی ندارد و حاضر نیست از تصمیم حمله بر کشور ما دست بردارد.

اظهارات زمامداران امریکا نشان می‌دهد که این حمله تنها یک اقدام تلافی جویانه و انتقام از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن نیست، بلکه هدف از آن

تسلط بر افغانستان، اسقاط يك حکومت و تحمیل حکومت دیگری بر این کشور است. و این همان چیز است که امریکایی ها از مدت ها قبل برای آن برنامه ریزی نموده و سرمایه گذاری هایی بر آن داشته اند و مکرراً گفته اند که از پروسه اسقاط حکومت طالبان و تعویض آن به حکومتی که پادشاه مخلوع در رأس آن باشد حمایت می کنند. و این تکرار تجربه اتحاد شوروی است که نیروهایش را به افغانستان فرستاد، پایتخت را اشغال کرد، رئیس جمهور آن را کشت و حکومت دست نشانده دیگری را بر کابل تحمیل نمود و ببرک کارمل را در رأس آن نصب کرد و جنگ طولانی ای با پی آمدهای وخیم و مهیبی را باعث شد. پی آمدهای حمله امریکا بر افغانستان نیز همان خواهد بود، يك فاجعه خونین دیگر، جنگ طولانی، ویرانگری ها، مهاجرت ها، خونریزی ها و کشتار ها.

امریکا حق ندارد بر کشور ما حمله کند و افغان ها را قربانی اقدامات تلافی جویانه خود کند. اگر امریکا قصد انتقام جویی از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن را دارد، در خارج از کشور ما انتقام بکشد، امریکا تا هنوز نتوانسته است شواهد و مدارک قانع کننده مبنی بر دست داشتن اسامه و دولت طالبان در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن را ارائه کند، اگر امریکا واقعاً خواهان شناسائی عاملین اصلی این حوادث و مبارزه بین المللی علیه تروریسم باشد باید بگذارد يك هیئت بی طرف بین المللی قضیه را بررسی کند، کار تفتیش و شناسائی عاملین را انجام دهد و اقدام مناسب و عادلانه ضد تروریستی نیز تحت سرپرستی سازمان ملل صورت گیرد. نه اینکه با استفاده از جوی که پس از عملیات انتحاری ایجاد کرده اند، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی و سرزنش تمامی مخالفین را عنوان نموده و اعلان کنند که یا تمامی کشورها در این جنگ به زعامت امریکا بپیوندند و یا اینکه تروریست اند و منتظر سرزنش و مجازات از سوی امریکا باشند. صدها هواپیما را به پایگاههای خود به خارج از مرزهای امریکا فرستاده است، و در پی تحکیم سلطه خود بر کشورهای است که از طریق این پایگاههای نظامی مقدرات سیاسی و اقتصادی آنها را زیر سلطه خود گرفته

است. مگر درست است که بخاطر مجازات يك شخص مظنون، آنهم قبل از ارائه مدارك و شواهدی مبنی بر مجرم بودن او، این همه ناوهای جنگی و هواپیما ها به نقاط مختلف دنیا فرستاد و این همه سرباز را به خدمت خواست و اعلان کرد که هرکي توان پوشیدن یونیفورم عسکري را دارد و داو طلب دفاع از عظمت طلبی ها و غرور امریکاست باید ثبت نام کند؟!!!

ما از موضعگیری کشورهایی که بدون آگاهی دقیق از چگونگی عملیات تلافی جویانه امریکا و اهداف و انگیزه های آن، حمایت بلاقید و شرط شانرا اعلان کرده اند، متحیریم!! آیا این به معنای امضای چك سفید برای امریکا نیست؟! مگر این حمایت مترادف با تشویق امریکا به هر اقدامی خودپسندانه علیه هر کي امریکا در لست سیاه خود گرفته است، نمی باشد؟! مگر واکنش معقول و عادلانه این نبود که این کشور ها می گفتند: نخست عامل سانحه شناسائی شود، سپس چگونگی مجازات مجرم اصلي مشخص شود، بعد در صورتی از ما بخواهید از این عملیات حمایت کنیم که عادلانه بوده، مطابق موازین بین المللی باشد و علیه مجرم اصلي بوده باعث آزار و اذیت مردم بی گناه نشود؟!!

از این نیز در حیرتیم که چگونه نماینده خاص سرمنشي سازمان ملل و شخصیت معززی چون شما؛ چون مدافع سیاستهای ماجراجویانه امریکا عمل می کند، از پروسه تحمیل حکومت دست نشانده امریکا بر کابل حمایت نموده، شخصیت ها و گروههای افغانی را تشویق می کند تا به این پروسه بپیوندند و از اعاده رژیم منحط شاهی حمایت نمایند.

نماینده شما فرانسیس ویندرل از روزیکه به این پست توظیف شده است، مأموریت زمینه سازی برای عودت پادشاه مخلوع به افغانستان را با جدیت و بدون احساس شرم انجام داده است، گمان نمی کنیم وظیفه زمینه سازی برای حکومت دست نشانده امریکا بر افغانستان جنگ زده و ویران را شما به او داده باشید. گمان نمی کنیم شما با حمله بر افغانستان و اسقاط يك نظام و جایگزینی

۱۱ سپتمبر _____ نامه به کوفی انان

نظام دست نشانده با توپ و تانک موافق باشید. پس این مأموریت را چه کسی به او داده است؟! آیا شما رضایت می‌دهید که نام روشن تان در زمره کسانی درج شود که با اشغال کشور ویران شده چون افغانستان توسط امریکا موافق بوده اند و برای آن زمینه سازی کرده اند!!

تعدادی از سیاستمداران افغانی این مطلب را افشا کرده اند که مدت ها قبل از حوادث نیویارک و واشنگتن، از فرانسیس ویندرل شنیده اند که امریکا برنامه عملیات نظامی در افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی ظاهرشاه را روی دست دارد و آنها را تشویق کرده است تا با این پروسه بپیوندند و جایگاه مناسبی برای خود ریزرو کنند! آقای نیاز ای نایک دیپلومات پاکستانی در مصاحبه ای که يك هفته قبل با رادیو بی بی سی داشت با صراحت گفت که فرانسیس ویندرل دو ماه قبل در جلسه ای به حاضرین گفت: قبل از فرارسیدن موسم سرما، عملیات وسیعی از سوی امریکا، در افغانستان آغاز خواهد شد که اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی حکومت دیگری به ریاست ظاهر خان از اهداف آن است!! او گفت: گمان می‌کردیم این عملیات در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد!! لازم است از نماینده خاص تان بپرسید که این معلومات را از کجا بدست آورده است؟ چرا افغان ها را تشویق به انضمام با این پروسه می‌کند؟ چرا بجای حمایت از تشکیل حکومت مؤقت، قابل قبول برای تمامی افغان ها، و برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه، از برنامه امریکایی لویه جرگه انتصابی، فرسوده و قرون وسطایی و اعاده نظام منحط شاهی حمایت می‌کند!؟

اگر سازمان ملل با حفظ حیثیت خود به عنوان يك مجمع معتبر بین المللی خواهان ایفای نقش مثبت در حل بحران افغانستان باشد باید بجای حمایت از سیاستهای ماجراجویانه امریکا، از تشکیل يك محور مستقل ملی، شامل تمامی نیروهای طرفدار خاتمه جنگ، اعاده صلح و تشکیل حکومت منتخب حمایت نموده و از تصمیمی که این محور برای خاتمه بحران و آینده افغانستان اتخاذ می‌کند با تمام قوت و اعتبار خود دفاع کند و از کشورهای همسایه

۱۱ سپتمبر _____ نامه به کوفی انان

افغانستان و امریکا و روسیه بخواهد که از مداخله در امور داخلی افغانستان، ارسال سلاح و مهمات و حمایت از گروه‌های درگیر خودداری نموده، به افغان‌ها موقع بدهند سرنوشت خود را خود، بدون فشار از بیرون تعیین کنند.

امیدواریم سازمان ملل تحت رهبری شما با اقدام عاجل و سنجیده خود از وقوع فاجعه‌ای دیگر در افغانستان و اشتعال جنگ خونین و طولانی در این کشور جلوگیری کند.

با احترام
حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

تهاجم کور در شب تاریک

اعلامیه دفتر حزب اسلامی افغانستان در تهران

ما افغان ها حمله وحشیانه نیروهای امریکا و بریتانیا را بر افغانستان به شدت محکوم می‌کنیم و آنرا تجاوز بی رحمانه امریکا و متحدینش بر کشور جنگ زده و فقیر خود می‌خوانیم. این حمله که قربانیان دیگری را از میان افغانهای بی‌دفاع و بی‌گناه گرفت، نه تنها افتخاری برای زمامداران مغرور و اشنگتن و لندن محسوب نمی‌شود، بلکه مایه شرم و ننگ تاریخی برای آن‌عده کشورهائیسست که با وسائل مدرن و پیشرفته خود، به کشتار وحشیانه مردم مظلوم و بی‌دفاع و ویرانی مزید کشور جنگ زده چون افغانستان رفته‌اند.

امریکا در حمله دزدانه یک شنبه شب خود در خلال چند نوبت بمبارد و پرتاب راکت ها در شهرهای ما، بیش از پنجمصد ملیون دالر را در ویرانی کشورما و تخریب میدانهای هوایی و تأسیسات ملکی و نظامی مصرف نمود و بیش از پنجاه افغان بی‌دفاع و غیر نظامی را به خاک و خون کشاند. امریکا با این حمله خود احدی از کسانی را به قتل نرسانده که نامهای شانرا به عنوان تروریست در

۱۱ سپتمبر _____ تهاجم کور

لست سیاه خود داشت، برعکس از شهروندان مظلوم و بی‌دفاع کابل و کندهار و بقیه شهرها در حالیکه بخواب رفته بودند، انتقام کشید و خانه‌های گلی شانرا با راکت‌های رهبری شده بر سر آنان فروریخت.

مرگ بر امریکا

مرگ بر بریتانیا

اعلامیه دفتر حزب اسلامی افغانستان در تهران

چه کسی بر حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد؟

گروه های شامل جبهه شمال، تا قبل از سقوط حکومت طالبان، با حمله امریکا بر افغانستان موافق و خواهان تشدید حملات و حضور فعالتر و گسترده تر نیروهای امریکایی در افغانستان بودند. اما پس از سقوط حکومت طالبان و پس از ایجاد اختلافات میان امریکا، روسیه و ایران در مورد ادامه حملات نیروهای امریکایی و استقرار دوامدار آن در افغانستان، برخی از این گروهها در ملاقات ها و دیدارهای سری و علنی شان با هیئت های روسی و ایرانی از موضع آنها جانبداری می کنند و بر عکس در دیدارها با امریکایی ها حضور این نیروها را بلامانع می خوانند، و برخی دیگری خط شانرا از دوستان سابقه جدا کرده اند و بر حضور فعال تر و گسترده تر نیروهای بیگانه در افغانستان اصرار می ورزند که دوستان ایرانی ما در مورد آنان می گویند: بالآخره امریکایی از آب در آمدند!!

غرب گراها، ملی گراها، و بقایای گروه های کمونستی چون پرچم، شعله جاوید و ستم ملی، که به روند بن پیوستند و در اداره مؤقت و کابینه آن حضور دارند، از ادامه حضور نیروهای بیگانه و افزایش تعداد آن و استقرار شان در شهرهای مهم دیگری علاوه بر کابل، حمایت می کنند، انگیزه های اصلی این

گروه‌ها در حمایت از حضور فعالتر و گسترده‌تر نیروهای بیگانه در افغانستان را در چند مورد می‌توان خلاصه کرد:

- اینها در رسیدن به قدرت مرهون حمله امریکا و استقرار نیروهای اجنبی در افغانستان اند، احساس می‌کنند که با پررنگ شدن حضور نیروهای امریکایی، دامنه سلطه آنان گسترده‌تر و بقای شان در قدرت مطمئن‌تر می‌شود.
- اینها از لحاظ قومی، سیاسی و اجتماعی، ضعیف و ناتوان اند، به اقلیت‌ها مربوط اند، گروه‌های محلی اند، از تائید اکثریت محروم اند، برنامه‌ای افغانستان شمول و متکی بر وحدت ملی و قابل قبول برای اکثریت جامعه ندارند، به جایگاه عادلانه و واقع‌بینانه خود در جامعه و نظام اجتماعی کشور مانع نبوده، جایگاه فراتر از حیثیت خود و فزونتر از حق خود می‌خواهند. گمان می‌کنند که به این هدف فقط از طریق وابستگی‌ها به نیروهای اجنبی و استقبال از حضور فعال آنها در افغانستان نایل خواهند شد. راه‌های دیگر وصول به این اهداف را مسدود می‌شمارند. تلاش این گروه‌ها در حمایت از نیروهای اجنبی، از فزون طلبی‌ها و جاه طلبی‌ها مایه می‌گیرد، با دعوت از نیروهای بیگانه می‌خواهند تعادل در جامعه را به نفع خود تغییر دهند.
- اینها می‌خواهند حریف و رقیب نیرومند خود را که از حمایت بیشتر داخلی برخوردار است، به کمک حامیان بیرونی تضعیف و سرکوب کنند. وضعیت جامعه افغانی و ساختار اجتماعی، فکری و سیاسی آنرا چنان می‌یابند که توان مقاومت در برابر رقیب نیرومند تر را بدون حمایت‌های گسترده و فعال بیرونی در خود نمی‌یابند.
- برخی از این گروه‌ها همواره در جستجوی مرجعی اند که آنانرا تمویل می‌کند، به هیچ چیزی دیگر جز بدست آوردن چند پول نمی‌اندیشند، حاضر اند در کنار هر کسی و هر نیرویی بایستند و به هر کاری مبادرت ورزند. اینها در گذشته توسط روس‌ها استخدام شدند و به جنگ علیه ملت خود فرستاده شدند، امروز که مرجع تمویل قبلی را از دست داده اند، ناچار به امریکایی‌ها پناه برده اند و

برای منافع آنها می‌جنگند.

• در میان اینها گروه‌هایی نیز وجود دارند که به قضیه حمله بر کشور خود و اشغال آن توسط اجنبی نیز از زاویه وابستگی‌های سیاسی خود می‌نگرند، اگر حامیان بیرونی شان بر این حمله صحه گذاشتند، ایشان نیز آنرا با هزار دلیل توجیه می‌نمایند، صدها تحلیل دقیق و ده‌ها حجت شرعی برای آن ارائه می‌کنند. و اگر حامیان بیرونی آنان حمله را بعد از چند روزی با منافع ملی خود متصادم یافتند و با آن به مخالفت پرداختند، اینها نیز از حرف‌های قبلی خود عقب‌نشینی نموده، و مواضع شانرا با سیاستهای حامیان بیرونی خود هماهنگ می‌سازند و با حضور نیروهای اجنبی در کشور شان مخالفت می‌کنند.

• اگر کمونست‌ها از نیروهای اتحاد شوروی دعوت کردند و تحت فرمان افسران روسی علیه ملت خود جنگیدند، از غرب گراها نیز نباید انتظار دیگری جز حمایت از حمله امریکا بر افغانستان را داشت. کمونست‌ها در شرایط خیلی بهتر از غربگراها قرار داشتند، حزب منظمی داشتند، از نفوذ قابل ملاحظه‌ای در ارتش و روشنفکران فریب خورده برخوردار بودند. روحیه قربانی در راه اهداف در آنان سراغ می‌شد، توانمندی‌های نظامی داشتند، ... غرب‌گراهای افغانی از هیچ‌یک این مزیت‌ها برخوردار نیستند، نه حزب منظمی دارند، نه روحیه قربانی در آنان سراغ می‌شود، نه توانمندی‌های نظامی دارند و نه نفوذ مردمی. اینها به کمک نیروهای اجنبی بیش از کمونست‌ها نیازمند اند، شعارهای استقلال، آزادی، مبارزه با امپریالیزم نیز نمی‌گذاشت کمونست‌ها بطور صریح و بی‌پرده از تهاجم نیروهای شوروی بر افغانستان حمایت کنند، چنین حمایتی را با شعارهای خود سازگار نمی‌یافتند، ناگزیر توجیحات دیگری برای آن ارائه می‌داشتند، چنانچه خلقی‌ها، رقبای پرچمی خود را متهم به دعوت از نیروهای اتحاد شوروی می‌کردند و بر عکس پرچمی‌ها، خلقی‌ها را عامل اصلی ارسال نیروهای شوروی به افغانستان می‌خواندند. غربگراهای افغانی این مشکل را نیز ندارند، هیچ اشکالی را در دعوت از نیروهای اجنبی نمی‌یابند، و آنرا با هیچ

۱۱ سپتمبر _____ اصرار بر حضور بیگانه

شعار خود معارض نمی‌شمارند، با کمال وقاحت از آن دفاع نموده، بر افزایش
تعداد نیروهای اجنبی و استقرار آن در تمامی کشور و ادامه حملات شان تا پایان
کار تأکید دارند!!

د امت له ورځپاڼې سره مرکه

د "امت" درنې ورځپاڼې خپله يوه ځانگړې گڼه "د افغانستان د روان بحران د حل عملي لارې" لپاره مختص کړې او په همدې اړه ئې له ورور حکمتيار څخه غوښتنې چې خپل نظريات وليکي. ميثاق ايتار و غوښتل چې د دوی ځواب خپلو لوستونکو ته وړاندي کړي. دا تاسو او داهم د ورور حکمتيار ځوابونه:

محترم ورور احتشام سعيد قريشي السلام عليكم و رحمه الله و برکاته و بعد:

د افغانستان د روان بحران د حل په اړه ستاسو پوښتنې ته هلته سم او دقيق ځواب ويلی شو چې د دې بحران اصلي اسباب وپيژنو او په دې پوه شو چې د بحران د پيل داخلي او خارجي عوامل څه وو او د دوام اسباب ئې کوم.

د افغانستان جگړه اوس هم او له دې نه د مخه هم له بهر نه تپل شوې جگړه وه، دا جگړه مسکو پيل کړه، د روسي فوځونو د وتلو په وخت کې واشنگتن او مسکو په گډه فيصله وکړه چې په افغانستان کې د مجاهدينو په لاس د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه په هره بيه و نيسي، دوی لومړی کوشش وکړ چې نجيب په اقتدار کې پاته شي چې همدا د جگړې د دوام باعث شو، او چې کله نجيب استعفاء کولو ته اړ شو نو دوی په مسکو پوري تړلو کمونستانو او په امريکا پوري له تړلو ډلو نه ائتلافي جبهه جوړه کړه، او له همدې ائتلاف نه ئې د

جگړې د دوام په لار کې استفاده وکړه. د طالبانو د راپيدا کېدو نه وروسته تاسو وليدو چې کله د شمال جبهه له ماتې سره مخامخ شوې نو همدغو ځواکونو طالبان تر فشار لاندې نيولي چې د شمال د جبهې په خلاف خپل بريدونه متوقف کړي. حتی مسکو او واشنگټن د ملگرو ملتونو د امنيت له شوری نه دا پریکړه ترلاسه کړه چې د طالبانو په خلاف یو طرفه محاصره اعمال شي او مسکو ته د دې مجوز ورکړي چې د شمال له جبهې سره په خلاص لاس او بې دریغه نظامي مرسته وکړي. تاسو په دې پوهېږئ چې له بهرنۍ مرستې نه پرته هېڅ افغانی ډله په دوامداره توگه جگړه نشي کولی. دا ډلې د هغو ملکونو د نظامي او مالي مرستو په طفیل جگړو ته دوام ورکوي چې په دې منطقي کې خپلې گټې د افغانستان د جگړې په دوام کې لټوي، د دې جگړې اورته لمن وهي او جگړماری ډلې ئې د همدې مقصد لپاره استخدام کړې.

دا حقایق دغه خبره ثابتوي چې د افغانستان جگړه نه داخلي جگړه ده، نه قومي او مذهبي جگړه، نه د قدرت د ترلاسه کولو لپاره د سیاسي ډلو جگړه، بلکې له بهر نه تحمیل شوې جگړه ده. د بحران لپاره د مناسب او عملي حل پیدا کولو لپاره باید دا ټول حقایق په پام کې وساتو.

موږ تل دا خبره کړې چې د افغانستان بحران هلته حل کېدی شي چې:

- د افغانستان په کورنیو چارو کې بهرنۍ لاسوهني متوقف شي.
- افغان ولس ته د دې فرصت ورکړی شي چې له بهرني فشار او لاسوهني نه پرته خپل برخليک وټاکي.

• د امریکا له حملې نه وروسته چې کوم نوی وضعیت را پیدا شوی او بحران ته ئې نوي او پراخ ابعاد ورکړي، له دې حالت نه د هېواد د ایستلو دوې لاري دي:

۱. که امریکا د جنگ په دوام ټینګار وکړي، د افغانستان د نیولو او له هغه نه د یوې نظامي اډې د جوړولو او په دې هېواد د یوه لاس پوځي حکومت د تحمیل له ارادې نه لاس وانخلي نو د افغانانو په وړاندې له مقاومت نه پرته بله

لار نشته، افغانان مجبور دي له خپل دين، مقدساتو، خپلواکي او هېواد نه دفاع وکړي. اميد دی افغان ولس په دې مقاومت کي يوه بله تاريخي بريا ترلاسه کړي او امريکا د شوروي اتحاد په څېر له ماتې سره مخامخ شي.

۲. خو که امريکا له جگړې نه پرته د بحران له حل سره موافقه وکړي، په دې صورت کي بايد د سولې د اعادې لپاره لاندي اقدامات وشي:

- د امريکا او بریتانیا هوائی بریدونه دي متوقف شي.
- امريکا او روسيه دي په دې خبرې توافق وکړي چي د افغانستان په کورنيو چارو کي به له مداخلې نه لاس اخلي، له هېڅ افغانی ډلې سره به مالي او نظامي مرسته نکوي او د افغانستان گاونډي هېوادونه به دې ته اړ کوي چي نه به په خپله د دې هېواد په کورنيو چارو کي مداخله کوي او نه به نورو ته اجازه ورکوي چي د دوی د ځمکي او فضا له لاري افغانستان ته وسلې او مهمات ولېږي.

• افغان ولس ته اطمینان ورکړی شي چي نړۍ دوی ته موقع ورکوي چي خپل مشکل په خپله حل کړي. افغانان په آسانی کولی شي د هغو مسلح ځواکونو سلطه پای ته ورسوي چي د پرديو د متو په زور ئې دوی يرغمل نيولي.

• ټول هغه ځواکونه چي په افغانستان کي د جگړې د خاتمې او د سولې د اعادې پلوي کوي، بايد له افغانانو سره مرسته وکړي چي لومړی يوه داسي شوری جوړه کړي چي د افغان ولس د ټولو پرگنو له واقعي او منتخېو استاخو نه جوړه شوې وي. دې شوری ته به د افغانستان د هري ولسوالۍ او د هغو افغانانو منتخب استاخي معرفی کېږي چي له هېواد نه بهر په پاکستان، ايران، مرکزي آسيا، اروپا، امريکا او عربي هېوادونو کي مېشت وي.

• دا منتخبه شوری به لومړی يو مؤقت حکومت جوړوي، بيا به د هېواد لپاره نوی اساسي قانون تدوين او تصويب کوي، د ملي اردو د تشکیل او د يوې مستقلي ځواکمني ستري محکمې د جوړولو په اړه به مناسب تصاميم نيسي.

• مؤقت حکومت به تر دوو کلونو دوام کوي د دوو کلونو په پای کي به د

نوي اساسي قانون مطابق آزاد انتخابات ترسره کېږي او قدرت به منتخب حکومت ته انتقالېږي.

افغانان نه انتصابي شوری مني او نه د پرديو په لاس جوړ شوي حکومتونه. زموږ گاونډي هېوادونه دا حق نلري چي د افغانانو لپاره دخپلي خونبي حکومت جوړ کړي او هر يو په دې حکومت کي خپلي لاس پوځي ډلي ته په زړه پوري برخه وغواړي. داسي حکومت به د پرديو حکومت وي نه د افغانانو، هر حکومت چي د يوې منتخبې شوری له لوري جوړ نشي او په ترکیب کي ئې د گاونډيو او ذیدخلو هېوادونو شرایط مراعات شي، د تېرو حکومتونو په څېر به د کړکېچ او بحران عامل وي نه د سولي د تأمین ذریعه.

په همدې خاطر موږ په دې خبري ټینگار کوو چي لومړی باید د افغان ولس یوه ممثله شوری جوړه شي او همدا شوری دي د مؤقت حکومت او ټولو نورو قضایاوو په هکله تصمیم ونیسي.

موږ په دې باور یو چي د امریکا په خلاف د افغان ولس مقاومت په اصل کي د اسلام او کفر جگړه ده، د اسلامي امت برخليک د دې جگړي په پایلو پوري تړلی دی، که مسلمانان په دې جگړي کي بريالي شول، ټوله اسلامي نړۍ به د امریکا له سلطې نه آزاده او د امریکا له شر نه ژغورل کېږي. او که خدای مه کوه امریکا او متحدین ئې په دې جگړي کي بريالي شول، د امریکایانو غرور او تکبر به هغه پړاو ته ورسېږي چي په ټولي نړۍ د کالملي سلطې نه پرته به په بل څه راضي نشي. خپل مخالفین او هر هغه ملک به مجازات کوي چي د دوی سیادت نه مني.

په افغانستان او په افغان ولس کي دا وړتیا شته چي د امریکا د تېري په وړاندي مقاومت وکړي، د امریکا عزایم شنډ کړي او د شوروي ځواکونو په څېر امریکایي ځواکونه هم له ماتې سره مخامخ کړي. بنایي الله تعالی دا اراده کړې چي دا مغرور او شریر ځواک په افغانستان کي د سرې امپراطورۍ په څېر له ماتې سره مخامخ کړي او نړۍ د هغه له شر نه وژغوري.

۱۱ سپتمبر _____ دامت د ورځپاڼی مرکه

د پاکستان له درنې ورځپاڼې "خبرین" سره مرکه

زه امریکایي حمله په کلکه غندم
محترم ورور عدنان شاهد د پاکستان خبرین ورځپاڼې مسئول مدیر له ورور
حکمتیار سره د هېواد د وروستیو انکشافاتو په اړه تفصیلي مرکه کړې چې دا
دئ د هغې متن وړاندې کېږي. (اداره)

س: ستاسو په نظر د اسامه بن لادن او د طالبانو د مسئلې عملي حل څه دی؟
ج: د اسامه بن لادن په څېر د نورو کسانو مشکل نه د دوی په وژلو حل کېدی
شي او نه امریکا ته د دوی په تسلیمولو. دا مشکل د امریکا له غلطو سیاستونو
نه راولاړ شوی. ترڅو چې امریکا په خپلو سیاستونو کې تجدید نظر ونکړي، خپل
فوځونه له اسلامي هېوادو نه ونه باسي، د اسرائیلو له حمایت نه لاس وانخلي، د
اسرائیلي فوځیانو په لاس د بېگناه فلسطینیانو بې رحمانه مرگ ژوبله متوقف
نکړي، په عراق بمباری و نه دروي، د عراق د مظلوم ولس محاصره پای ته و نه
رسوي، د اسلامي هېوادونو د مطلقه او استبدادي نظامونو له ملاتړ او په ټوله
نړۍ د خپلي خونبې عالمي نظام له تپلو نه لاس وانخلي، دا مشکل نشي حل

۱۱ سپتمبر _____ د خبرين ورځپاڼی مرکه

کېدی. اسامه یو له هغو زرگونو کسانو څخه دی چې د امریکا د دغو سیاستونو مخالفت کوي. د اسامه مشکل په افغانستان کې نه، په واشنگتن کې حل کېدی شي.

دا امریکا او روسیه وه چې روانه جگړه یې په افغانانو وټپله، او د هغې د دوام باعث شو. دا دوی وو چې په افغانستان کې د یوه قوي مرکزي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه یې ونيوله. که نن افغانسان د جگړې میدان او د تروریزم اډه گڼل کېږي وجه یې دا ده چې دلته د یوه داسې ځواکمن منتخب حکومت د جوړېدو مخنیوی وشو چې په ټول افغانستان یې سلطه قائمه وي، امنیت تأمین کړي او د داسې کارونو مخنیوی وکړي چې د سیمې سولې او امنیت ته صدمه رسوي.

زموږ په گمان دا ستونزې هلته حل کېدی شي چې حمله متوقف شي، د افغانستان په کورنیو چارو کې بهرنۍ لاسوهنې پای ته ورسېږي، افغانستان ته د وسلو لېږل بند شي، د ملت په خوښه منتخب اسلامي حکومت جوړ شي او همدا حکومت دا خبره تضمین کړي چې له دې نه وروسته به نه افغانستان د جگړې ډگر وي او نه د تروریزم اډه، نه به د گاونډیو هېوادونو لپاره د سرخوږي عامل وي او نه به د دوی مخالفینو ته پناه ورکوي.

س: آیا په افغانستان کې د پراخ بنسټه حکومت د جوړېدو امکانات شته؟
ج: افغانان نه پوهېږي چې آیا د وسیع البنیاد حکومت معنی دا ده چې د امریکا، بریتانیا، روسیې، پاکستان او ایران په خوښه به جوړېږي، او په هغه کې به په پرديو پوري تړلو ډلو ته په زړه پوري برخه ورکول کېږي او که دا چې د افغان ولس نمایندگي به کوي او د افغان ولس ټولو پرگنو ته به د منلو وړ وي؟ لومړی صورت یې هیڅ افغان ته د منلو وړ ندی، هیڅ بهرنی هېواد حق نلري چې د افغانانو لپاره حکومت جوړ کړي، او د دې حکومت په ترکیب کې په پرديو پوري تړلو ډلو ته په زړه پوري برخي ورکړی شي.

د حکومت دوهم ډول یوازي د انتخاباتو له لاري جوړیدی شي. لومړی باید

داسې شوری جوړه شي چې غړي ئې د ولس له لوري غوره شوي وي، همدا منتهبه شوری کولی شي داسې حکومت جوړ کړي چې د افغان ولس ټولو پرگنو ته به د منلو وړ وي. افغان ولس نه د پردیو په خوښه جوړ شوی حکومت مني او نه داسې شوری او جرگه چې غړي به ئې بهرني هېوادونه او یا پدوی پوري تړلې ډلي غوره کوي.

س: د پاکستان صدر جنرال پرویز مشرف چې د امریکي سره د تعاون کوم موقف غوره کړی دی آیا ستاسو له نظره دا موقف درست دی؟

ج: د جنرال پرویز مشرف موقف او له امریکايي فوځونو سره په افغانستان د دوی په بې رحمانه او وحشیانه حملې کې د ده بلاکید او شرط ملگرتیا هم د اسلام ضد اقدام دی، او هم د ښه گاونډیتوب خلاف. دا موقف نه د پاکستان په گټه دی او نه د عالم اسلام. له دې کار نه به پاکستان ته هومره تاوان ورسېږي چې جبران به ئې ممکن نه وي. گمان کوم چې امریکايي مقاماتو پاکستانی چارواکو ته دروغ ویلي چې په افغانستان به د دوی حمله لنډه وي، مشخص او محدود اهداف لري او د طالبانو حکومت به د اسلام آباد د خوښي په بل حکومت بدلوی، خو اوس امریکایان د اوږدې جگړې خبري کوي، په ټول افغانستان، لویو ښارونو، ملکي او عسکري تاسیساتو، هوائی میدانونو، دولتی دفترونو، کلیو او روغتونونو بمونه وروي، د شمال جبهې ته لار پرانیزي، د طالبانو په لومړیو خطونو بمونه وروي ترڅو د شمال جبهې ته لار پرانستل شي او کابل، تخار، او مزارشریف د دوی په لاس کې پرېوځي.

پاکستاني چارواکو ته ویل شوي وو چې د پاکستان له هوائی اډو نه به یوازي د لوژستیکي مقاصدو لپاره استفاده کېږی، خو اوس گورو چې ټولي کومانډویی حملې له پاکستان نه ترسره کېږي.

س: په افغانستان کې د روانو شرایطو په نظر کې نیولو سره تاسې د ځان لپاره د کوم کردار امکانات گوري؟ آیا تاسو غواړي چې کوم کردار ولوبوی؟

ج-زه امریکايي حمله په کلکه غندم، له خپل هېواد نه دفاع د ټولو افغانانو

۱۱ سپتمبر _____ د خبرین ورځپاڼی مرکه

دیني فريضة گڼم، د امریکایي ځواکونو په خلاف له خپل هېواد نه د دفاع په خاطر د خپل ولس په څنگ کي ودرېږم، زه او زما حزب به د امریکا د تېري په خلاف مقاومت کي هماغه رول ترسره کړي چي د روسانو په ضد مو ترسره کړي.

س: آیا د شمالي اتحاد نه د ځمکنی جنگ په مقصد د کار اخیستو سره امریکا کولی شي کامیابی په لاس راوړی؟

ج - بش او د امریکا دفاع وزیر وایی چي امید دی د شمال جبهه د امریکا د ځمکنیو فوځونو دنده ترسره کړي. خو دا جبهه په دې موقف کي نده چي امریکا له دې نه مستغنی کړي چي ځمکنی فوځونه افغانستان ته و لېږي. امریکا په دې نشي توانېدی چي د شمال له جبهې نه په استفادې سره د ځمکي په سر خپل اهداف ترلاسه کړي. د شمال جبهې خپل اعتبار له لاسه ورکړي، د ملت اکثریت د دې جبهې خلاف دی، دا جبهه له یوې خوا له روسانو سره د ملگرتیا په وجه له ملت نه تجرید شوې، له بلې خوا ئې په افغانسان د امریکا له حملې نه د حمایت په وجه خپل پاتی حیثیت له لاسه ورکړي، صالح کسان یا ورنه بېل شوي او یا ورنه د بېلېدو په حالت کي دي، هیڅ مسلمان افغان نه غواړي چي د روسانو او امریکایانو لپاره د خپل ولس او ملک په خلاف وجنگېزی.

س: آیا امریکا په افغانستان کي د مستقلي اډې قایملو سره د چین کردار محدودول غواړي او غواړي چي په ایران باندي هم نظر ولري؟

ج - امریکا غواړي افغانستان ونیسي، په دې هېواد خپل لاس پوځي حکومت مسلط کړي، خپل فوځونه دلته مستقر کړي، له دې هېواد نه ځان ته نظامي اډه جوړه کړي، له دې لاري د مرکزي آسیا د تیلو او ګاز په زیرمو مسلط شي، دا سیمه د روسانو له سلطې وباسي، د چین نقش محدود کړي، ایران محاصره کړي، په افغانستان کي د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو امکانات له منځه یوسي او په ټولي نړۍ د خپلي واکمني او سیادت ټپلو لاره آواره کړي.

س: آیا د امریکي د حملې په خلاف اسلامي ملکونه متحد کېدای شي؟

ج: متأسفانه اسلامي هېوادونه له یوه بل نه هومره لري او هومره د پرديو تر

۱۱ سپتمبر _____ د خبرین ورځپاڼی مرکه

مستقیم او غیر مستقیم تاثیر لاندې دي چې په نژدی راتلونکي کې د دوی د یووالي هیله نشي کېدلی. د اسلامي هېوادونو اکثر حکومتونه غیر منتخب، استبدادی، مطلقه، فردی، خاندانی، عسکري، له ولس نه پردی، او په پردیو پوري تړلي حکومتونه دي.

دا حکومتونه نه خپل ولسونه متحد کولی شي او نه ټول اسلامي امت. تاسو گوری چې په افغانستان د امریکا د وحشیانه یرغل په اړه د اسلامي ملکونو ولسونه په یوې وادی کې او حکومتونه ئې په بلې وادی کې. ملتونه د امریکا حمله محکوموی، د امریکا بیرغونو ته اور اچوی، د جهاد اعلان کوي... خو حکومتونو ئې یا د حملې ملاتړ کوي، یا ئې امریکایانو ته نظامي اډې ورکړې، یا ئې د ترکیی او ازبکستان په څېر سرتېري او فوځیان ورکړي، یا بې طرفه او بې تفاوته پاتی شوي. خو موږ په اسلامي نړۍ کې د امریکا په خلاف عکس العمل او د کرکي او نفرت اظهار ډېر قوي او تر خپل انتظار نه اوچت گورو. دا عکس العمل ترهغه ډېر شدید وو چې د روسي فوځونو د تېري په خلاف نړۍ والو ونبودو. له دې نه معلومېږي چې ټوله نړۍ مخصوصاً اسلامي امت له امریکا سخته کرکه لري، او هغه د نړۍ د ټولو ستونزو اصلي عامل گڼي.

س: تر اوسه پوري د اسامه بن لادن د تم ځای پته ولې نده لگیدلی؟

ج: دا په دې خاطر چې افغانان د یوه مسلمان په خلاف له نامسلمان سره مرسته حرام گڼي، او دې ته ندی تیار چې د امریکایانو مرسته وکړي، داسي مرسته د خپل دین، ایمان، غیرت او عزت النفس مغایر گڼي. د افغانانو له مرستي نه پرته د اسامه د اوسېدو ځای پیدا کول امریکا ته ممکن ندی.

د امریکا د کاذب هیبت تر اغیزی لاندې کسانو داسي گمان کولو چې امریکا هرڅه کولی شي، په څو گڼتو کې به خپل ټول اهداف ترلاسه کړي، د طالبانو حکومت به نسکور کړي او اسامه به په قتل ورسوي. خو د څو تېرو هفتو بمباریو ثابته کړه چې د امریکا په هکله هغه تصور د امریکا له تبلیغاتو نه راولاړ شوی وو. امریکا به کروز میزایلونو او ایف ۱۶ الوتکو بنارونه وړانولې شي، خو

۱۱ سپتمبر _____ د خبرین ورځپاڼی مرکه

نه مشخص افراد وژلی شي او نه ځمکه تصرف کولی شي.
د امریکا کومانډویي حمله نه یوازي ناکامه وه بلکي له کافی تلفاتو سره
توام وه. د دوی دری ایاچي هلیکوپتری نسکوری شوې او ۱۰ کسان ئې مړه او
تپیان شول، شاید داسي بلې حملې ته په آسانی زړه ښه نکړي.
س: د اسامه بن لادن د حفاظتي اقداماتو په باره کي چي کومي قصې
خپرېږي آیا هغه رښتیا دي؟

ج: د اسامه بن لادن حفاظتي اقدامات باید دقیق وي.
س: آیا ظاهر شاه د لويي جرگې د رابللو اهلیت لري، او آیا د افغانستان خلک
به دی د طالبانو د متبادل په توگه قبول کړي؟

ج: افغانان ظاهرخان ته امریکایي ببرک کارمل وایی. امریکایان غواړي
لومړی کابل ونیسي بیا خپل ببرک کارمل راوړي. ده د امریکا د حملې ملاتړ وکړ
او هغه ئې په دوهمي نړیوالي جگړي کي د فرانسی په خلاف جگړي ته ورته وگڼله.
افغانانو لا د مخه لده نه کرکه درلوده اوس خو دا کرکه خو څو ځله زیاته شوې، دی
په افغانستان کي د پښو ځای نلري.

انگریزان غواړي د نادرشاه په څېر د ده زوی هم د لويي جرگې ترنامه لاندې
په افغانستان مسلط کړي. دوی په هند او پاکستان د خپل تسلط په وخت کي
نادرخان د بمبئی - پشاور له لاري پکتیا ته ولېږو، په کابل ئې حمله وکړه، د کابل
له نیولو نه وروسته ئې په شاهي مانی کي هغه قومندانان او قومي مشران چي لده
سره له جنوب نه راغلي وو او د کابل ځیني بدنام کسان راغونډ کړل، دی غونډی
ته ئې د لويي جرگې نوم ورکړ، ځنو کسانو ته ئې وظیفه ورکړې وه چي په غونډی
کي له یوې بلې گونبې غږ او چت کړي چي نادرخان باید د پاچا په حیث قبول شي.
په دې ترتیب دی د تخت او تاج خاوند شو. انگریزان اوس یو ځل بیا غواړي همدا
تجربه تکرار کړي.

په افغانستان کي د لويي جرگې ترنوم لاندې نه عملاً کومه غونډه شته او نه
د هغې ثابت او مشخص غړي. دا هسي یو نوم دی چي یا د پردیو په لاس قدرت ته

۱۱ سپتمبر _____ د خبرین ورځپاڼی مرکه

رسېدلو واکدارانو او یا د وسلې په زور په ملت مسلط شوو واکمنانو له هغې نه په استفادې سره خپل نامشروع واکمني نه غولونکي مشروعیت ورکړي. افغان ولس د داسې انتصابی لویې جرگې په ځای یوه منتخبه شوری غواړي، داسې منتخبه شوری چې غړي ټي په خپله دوی ټاکلي وي، نه لکه د روم جرگه چې نیمایي غړي به ټي ظاهر خان غوره کوي او نیمایي نور د شمال جبهه او هغه هم په دې خاطر چې امریکا د ظاهر خان ترشا ولاړه ده او روسیه د شمال د جبهې ترشا.

س: تاسو د پاکستان د حکومت نه د څنگه کردار ادا کولو هیله کوي؟

ج: له پاکستاني ولس نه مننه کوو چې په میرانه او جرأت سره ټي د خپلو افغاني ورونو ملاتړ وکړ او د امریکا وحشیانه حمله ټي وغندله. هیله مند یو چې دا حمایت دوام وکړي، په اسلام آباد فشار لاهم زیات کړي او هغه دې ته اړ کړي چې د افغانستان په ضد خپل معاندانه سیاست کي تجدید نظر وکړي. د اسلام آباد غلطو سیاستونو دا مشکلات راولاړ کړل، پاکستاني چارواکو لومړی د امریکا د خوشحالولو لپاره د ربانی ملاتړ وکړ، هغه ټي په نورو ډلو تحمیل کړ، هلته به ټي ویل چې په کابل کي یو پښتون لیډر پاکستان ته د پښتونستان ستونزه راولاړوی، باید یو غیر پښتون راوړاندي کړو. بیایي د طالبانو ملاتړ وکړ هغه هم له نورو ډلو سره د دوی په جگړې کي، لومړی له حزب اسلامي سره بیا له نورو ډلو سره، اوس چې امریکایانو ظاهرخان انتخاب کړي، اسلام آباد وایي چې په حکومت کي باید پښتنو ته په زړه پوري برخه ورکړی شي او ظاهرخان د پښتنو نماینده گڼي.

پاکستاني چارواکو ته وایو چې د امریکا د خوشحالولو لپاره داسې سیاستونه مه غوره کوي چې نه د پاکستان په گټه وي او نه د افغانستان په گټه، د جگړې د ژر ختمولو او په افغانستان کي د یوه منتخب حکومت د جوړېدو په اړه له افغانانو سره مرسته وکړي.

س: ویل کېږي چې تاسو د خپلو وسلو د گودامانو په بنودلو سره طالبانو ته

وسلې برابرې کړې دي آیا دا رښتیا ده که چیرې رښتیا وي نو تاسو په کوم نیت سره دغه تعاون کړې دی؟ آیا په راتلونکي کي به هم له هغوی سره مرسته کوي؟

ج: دا بې بنیاده افواهاټ دي، موږ به له خپلو وسلو نه د تېري کوونکو په خلاف په خپله استفاده کوو. موږ له طالبانو نه دفاع نه کوو، له خپل دین، وطن او ولس نه دفاع کوو. موږ ټولو افغاني ډلو ته بلنه ورکړې چي خپل اختلافات هیرکړي، یوه بل ته د ورورۍ لاس ورکړي او په گډه له خپل هېواد نه دفاع وکړي.

س: آیا د دې خبري امکان شته دی چي ستاسي په څېر نور رهبران هم د طالبانو سره مدد وکړي؟ ستاسو د مرستي په بدل کي طالبانو څه غبرگون ښودلی دی؟

ج: د طالبانو اکثر غړي زموږ له دریخ نه خوشحاله دي او له موږ نه غواړي چي داخل ته ولاړ شو او په گډه د امریکا مقابله وکړو، خو متأسفانه ځیني له دې نه ویرېږي، تر اوسه د طالبانو رسمي او وروستی خبره لا څرگنده نده. موږ له ټولو صالح مجاهدینو سره د ورورۍ اراده لرو او په دې باور یو چي اوس فقط له خپل هېواد نه د دفاع موضوع زموږ په مخکي ده. نور مسائل باید کاملاً شا ته وغورزولی شي، موږ دې ته ترجیح ورکوو چي لومړی له طالبانو سره د گډې دفاع د څرنګوالي په هکله توافق ته ورسېږو، بیا خپل ټول ځواکونه فعال کړو. خو که دا کار ونشو موږ په هر صورت د دفاع په کار کي فعاله ونډه اخلو.

س: د افغانستان د روانو حالاتو په اړه ایران څه موقف لري او آیا په ایران کي دا وېره شته چي امریکا به په افغانستان کي له میشت کېدو سره ایران ته ستونزي پیدا کړي؟

ج: په ایران کي یوه حلقه په افغانستان د امریکا حمله محکوموی، او په دې منطقي کي د امریکا نظامي حضور خطرناک گڼي، خو بله حلقه داسي فکر کوي چي ایران باید له امریکا سره په دې جگړي کي مرسته وکړي او له دې لاري خپلي اړیکي له امریکا سره ښی کړي.

په ایران کي ځنو کسانو د نیویارک او واشنگټن په پېښو کي د امریکایي

۱۱ سپتمبر _____ د خبرین ورځپاڼی مرکه

مړو لپاره په پارکونو کې شمعی بلې کړي، خو د امریکائي بمباریو په نتیجه کې د افغانانو په مرگ ژوبله ئې خواشینی څرگنده نکره او د هغو مظاهرو ملاتړ ئې ونکر چي په ایران کې د امریکا د حملېخلاف او له افغان ولس سره د خواخوږي په خاطر ترسره شوې.

س: په افغانستان کې د امریکا د اوږد مهاله حضور د مخنیوی لپاره ایران څه اقدامات کولی شي؟

ج: ایران د ډېر څه کولو امکانات لري خو باید انتظار وکړو چي ایران کومه لاره غوره کوي.

مقایسه ای میان عملکردهای کمونستها و گروههای تحت حمایه امریکا

قضیه تسلیمی اسراء به امریکا و تأسیس زندانهای تحت سلطه و اداره امریکایی ها در خاک افغانستان یکی دیگر از قضایایی است که توجه افغان ها را بخود جلب کرده و آنانرا به قضاوت میان عملکردهای زمامداران کمونست و زمامداران تحت حمایه امریکا واداشته است.

اگر چند سال به عقب برگردیم و مقطعی از زمانی را در جلو خود بگذاریم که نیروهای شوروی کشور ما را در اشغال داشتند و صد و بیست هزار سرباز مسلح روسی در کشور ما مستقر و تمامی نقاط حساس و استراتیژیک افغانستان در اختیار آنها بود و کمونست ها تحت چتر حمایت این نیروها بر افغانستان حکومت می کردند، هر چند اداره کشور کاملاً در اختیار نیروهای روسی بود، ولی هم روس ها و هم کمونست ها تلاش می کردند تا نمای ظاهری مناطق تحت تسلط کمونست ها را چنان نشان دهند که قدرت در دست زمامداران افغانی بوده و نیروهای شوروی فقط برای حمایت از دولت در برابر فشارهای دشمن و در

صورت ضرورت وارد صحنه می‌شوند، نیروهای شوروی اکثراً در پایگاه های نظامی خود مستقر بودند، از ورود سربازان خود به شهرها جلوگیری می‌کردند، از مواجه شدن با مردم امتناع می‌ورزیدند، هرکاری را توسط کمونست ها انجام می‌دادند، نه به دستگیری مخالفین می‌پرداختند و نه زندانی را مستقیماً در کنترل خود داشتند، ظاهر ادارات حکومتی چنان بود که گویا اداره امور در دست زمامداران افغانی است و روس ها بعنوان مشاورین آنان در این ادارات عمل می‌کنند و از مداخله در امور خودداری می‌ورزند. روس ها متصل تسلط بر شهرها درهای زندان ها را باز نموده و تمامی زندانیان سیاسی را آزاد کردند. بیائید این وضعیت را در کنار وضعیتی بگذاریم که امریکایی ها در کشور ما ایجاد کردند و عملکرد نیروهای تحت حمایه امریکا را با کمونست ها به ارزیابی بگیریم.

گروه های تحت حمایه امریکا مخالفین افغان خود را به عنوان تروریست دستگیر و دست بسته به امریکایی ها تسلیم کردند، اداره پایتخت را به اجنبی سپردند، به نحوی که اکنون در تمامی جاده ها و خیابانهای کابل و نواحی آن سربازان مسلح انگلیسی و متحدین شان با غرور و تکبر گشت زنی دارند و قرار است حد اقل چهار هزار و پنحصد سرباز اروپائی و امریکایی اداره تمامی کابل را در اختیار بگیرند و در تمامی نقاط حساس و حاکم مستقر شوند. اگر چگونگی استقرار این نیروها در کابل را با استقرار نیروهای روسی در افغانستان و اسقرار نیروهای اجنبی در کشورهای دیگر به مقایسه بگیریم، وضعیت کشور ما مخصوصاً پایتخت را قبیح تر از تمامی موارد دیگر می‌یابیم، در جاپان، سعودی، بحرین، قطر، کویت،... مردم حضور این نیروها را حتی در پایگاه های صحرايي، دور از شهرها و محلات مسکونی تحمل نمی‌کنند و آنرا منافی آزادی، استقلال و حاکمیت ملی خود می‌شمارند، عکس العمل نشان می‌دهند، تظاهرات به راه می‌اندازند، در برابر تجاوزات جنسی این سربازان عکس العمل های خشونت بار نشان می‌دهند. ولي گروه های تحت حمایه امریکا،

۱۱ سپتمبر _____ مقایسه میان کمونستها و غربگراها

کابل را با تمامی پیامدهای و خیم آن به نیروهای اجنبی تسلیم کردند، امریکایی ها با دست باز به دستگیری افغان ها می پردازند، آنانرا به زندانهای تحت اداره مستقیم خود انتقال می دهند، و قرار است همه را که احتمالاً تعداد شان به سه هزار نفر خواهد رسید به زندانی در جزیره ای در حاشیه کیوبا انتقال دهند. افغانهای مؤمن، سربلند و آزادیخواه که در بیگانه ستیزی معروف اند و هرگز تسلیم دشمن نشده اند، با مشاهده این وضعیت درد آور بر کسانی لعنت و نفرین می فرستند که پایتخت را به نیروهای اجنبی سپردند، در کنار اجنبی ایستادند و با هموطن خود جنگیدند و از تجاوز نیروهای اجنبی بر کشور حمایت کردند.

افغان ها احساس می کنند که امریکا به این دلیل نیروهای بریتانی را برای اداره کابل فرستاده است تا این انتباه را خدشه دار کنند که افغان ها در يك قرن با دو امپراطوری جنگیدند و زوال هر دو بدست آنان آغاز شد، افغان ها بیگانه ستیز اند و حضور نظامی اجنبی را بر سرزمین خود تحمل نمی کنند!! می خواهند نشان دهند که نه نیروهای شوروی بدست آنان با شکست روبرو شده اند و نه سربازان انگلیسی. اگر چنین بود نباید امروز سربازان انگلیسی را در پایتخت خود تحمل می کردند.

معلوم می شود که انگلیس ها جنگ بالاحصار و کشتار تمامی سربازان شان در تنگی جگدلك را فراموش کرده اند، شاید امریکایی ها نصایح افسران ارتش اتحاد شوروی فقید را که خاطرات تلخی از جنگ در افغانستان دارند، کم بها داده اند!! باید انتظار بکشیم تا به تمامی دنیا عملاً ثابت شود که واشنگتن باحمله بر افغانستان و ارسال نیروها به این کشور تجربه ناکام کرمیلین در زمان اتحاد شوروی را تکرار می کند.

نمونه ای دیگر حقوق بشر امریکایی

امریکا در معامله با اسراء جنگی نیز چهره خشن، ضد بشری و مغایر تمامی معیارهای حقوق انسانی را به نمایش گذاشت. آنچه امریکایی ها در رابطه با دستگیری، نگهداری و انتقال اسراء طالبان و القاعده مرتکب شدند، داغ ننگینی است بر جبین تمدن غرب. هیچ کس گمان نمی کرد که امریکایی ها با آنهمه ادعاهای پرطمطراق دفاع از حقوق بشر، تا این پیمانہ با انسانهای اسیر برخورد وحشیانه بنمایند.

امریکا بر کشور مظلوم، ناتوان و قربانی رقابت امریکا با شوروی، با تمامی وسایل مدرن و کشنده اش هجوم برد، با استخدام نیروهای داخلی افغانی - امریکایی و با استفاده از امکانات اطلاعاتی و نظامی کشورهای همسایه، حکومت طالبان را ساقط کرد و در عوض آن حکومت دلخواه خود را نصب نمود و به این ترتیب به یکی از دو هدف اساسی حمله دست یافت. ولی هدف دوم حمله، دستگیری و قتل ملا محمد عمر رهبر طالبان و اسامه بن لادن رهبر تنظیم القاعده، نه تنها توفیقی نداشت بلکه عدم موفقیتش در این زمینه، تمامی مصارف وسیع در این حمله گسترده را به هدر داد، ناچار برای جبران آبروی خود به دستگیری افراد عادی پرداخت. وزیر دفاع امریکا در آغاز دستگیری اسراء اعلان کرد که امریکا با دستگیری اسراء علاقه ای ندارد. باید کشته شوند!!

متصل صدور این فرمان، در حدود هفتصد اسیر طالبان و القاعده در حالتی بطور دسته جمعی تهرباران شدند که دستهای شان از عقب بسته بود، آنانکه در این تهرباران وحشیانه و بمباری وحشیانه بر محل نگهداری شان در قلعه جنگی کشته نشدند و به زیر زمینی پناه بردند، در آن تیل ریختند و آتش افروختند، تا آنانرا بسوزند و یا از زیر زمینی بیرون بکشند و بکشند!!

امریکائی ها برای نگهداری این اسرای جنگی نخست زندان هایی در افغانستان تدارک دیدند، سپس عده ای را به زندانی در جزیره گوانتناموی کیوبا انتقال دادند که در آنجا هر زندانی را در محلی قفس مانند و تنگی نگهداری می کنند که روزانه فقط سه بار اجازه بیرون آمدن از این قفس ها به آنان داده می شود.

در اثنای انتقال این اسراء از کندهار به کیوبا، دست و پای آنان را با زنجیر ها بسته، و در داخل هواپیما نیز همه را با چوکی ها به زنجیر می بندند و در طول سفر که بیش از ۲۴ ساعت را احتواء می کند اجازه رفتن به تشناب به آنان داده نمی شود، در عوض خریطه هایی در اختیار آنان قرار می گیرد که برای رفع حاجت از آن استفاده کنند، و این در حالیست که زندانیان را قبل از فرا رسیدن موعد انتقال اطلاع نمی دهند، تا از خوردن و نوشیدن اجتناب کنند و در طول سفر ضرورتی به استفاده از خریطه احساس نکنند، این برخورد در واقع شکنجه شدید دیگری است که شاید برای افراد شریف تحمل آن نسبت به هر شکنجه ای دیگری دشوار تر باشد.

ریش های اسراء را تراشیده اند، چشم های شان را بسته اند و تا زندان گوانتنامو آنانرا در حالتی انتقال داده اند که نه چیزی را ببینند و نه حرفی را بشنوند.

وزیر دفاع امریکا اعلان می کند که اینها اسرای جنگی نیستند و کنسوانسیون حقوق اسرای جنگی در مورد آنان صدق نمی کند، در حالیکه نماینده سازمان ملل و تمامی ادارات، سازمان ها و اشخاصی که با حقوق بشر

۱۱ سپتمبر _____ حقوق بشر امریکائی

سروکاری دارند، برخورد امریکا با این اسرای جنگی را وحشیانه و مغایر حقوق بشر خوانده و آنرا مخالفت شدید با کنسوانسیون ها و معاهدات بین المللی در رابطه با حقوق اسرای جنگی می خوانند.

دستگیری این افراد توسط سربازان امریکایی و در کشوری غیر از امریکا، و نگهداری آنان در زندانهای تحت مراقبت امریکایی ها و انتقال آن به کشور دیگر نیز از نظر اکثریت حقوق دانان و سازمانهای حقوق بشری اختطاف تلقی می شود. اما غرور امریکایی ها به آنجا رسیده که نه به این اعتراضات اعتناء و التفاتی دارد، و نه به نتایج وخیمی که این عملکردهای وحشیانه باعث خواهد شد، اهمیتی می دهد.

مصاحبه با روزنامه عرب زبان

"الشرق الاوسط"

غالب درویش خبرنگار روزنامه کثیرالانتشار الشرق الاوسط امروز دوشنبه ۱۲ میزان ۱۳۸۰ گفتگویی با برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان داشت که در ذیل ترجمه دری آنرا مطالعه می فرمائید.

سؤال: وضع موجود در مسأله افغانستان در سایه تحولات جاری و نگرانی از درگیری آینده را چگونه ارزیابی می کنید؟

جواب: امریکا می خواهد جنگ دیگری را بر کشور ما تحمیل کند و این برای انتقام و یا سقوط حکومت طالبان نه بلکه برای اشغال افغانستان و سیطره امریکا بر این منطقه ستراتیژیک و تحمیل حکومت مزدور بر کابل است. امریکا در صدد تحمیل یک نظام نوین امریکایی بر جهان است، برای آنکه بر همه مناطق ستراتیژیک، از جمله افغانستان تسلط داشته باشد. از لشکرکشی و تحرکات نظامیکه امریکا به آن پرداخته و از اظهاراتی که مسئولین آن کشور و همپیمانانش

انگلیس داشته اند، چنان پیدا است که حمله امریکا با پرتاب موشک و بمبارانهای هوایی آغاز گردیده است. امریکا میل دارد که از واحدهای امریکایی افغانی قبل از ارسال نیروی امریکا به این کشور استفاده نماید و ممکن جبهه شمال این نقش را بازی کند.

ارسال قطعات کماندویی به ازبکستان دال بر این است که امریکا بر حمله زمینی از طریق ازبکستان و بکمک کماندوهای ازبکستانی که در زمان جنگ روسها در افغانستان تجربه حاصل کرده اند و بعد از خروج قوای روسی نیز تحت پوشش ملیشیای جنرال دوستم جنگیده اند، اصرار دارد. امریکا می‌کوشد شهر مزار را اشغال کند و جنرال دوستم را بر آن مسلط نموده، راه را برای انتقال ظاهرشاه از روم به مزار باز کند و لویه جرگه را در آنجا دایر نماید.

سؤال: آیا شما عملیات نظامی امریکا بر ضد طالبان را کمک می‌کنید و یا از شرکت در آن خودداری می‌ورزید؟

جواب: ما در برابر هر تجاوز خارجی بر کشور خویش مقاومت می‌کنیم و از تمامی گروه های افغانی دعوت می‌کنیم که اختلافات داخلی را کنار گذاشته، همه باهم از وطن شان دفاع نمایند و به امریکا توصیه می‌کنیم که تجربه اتحاد شوری را در افغانستان تکرار نکنند و اشغال افغانستان را کار آسان تلقی نکنند. رهبران کریملن چنین گمان می‌کردند ولی حالا به امریکایی ها توصیه می‌کنند که تجربه خونین ما را برای تسلط بر افغانستان تکرار نکنید.

گمان نمی‌کنیم هیچ مسلمانی که به الله ایمان دارد، در کنار امریکا بایستد در حالیکه می‌خواهد بر یک کشور اسلامی حمله کند، کسانی با امریکا همکاری می‌کنند که سابقه همکاری با روسها را نیز دارند. وزیر دفاع روسیه در مورد آنها می‌گوید: مسکو در گذشته این گروه را کمک کرده، حالا نیز کمک‌ها برایش جریان دارد و در آینده نیز ادامه خواهد یافت. برای مردم افغانستان این سؤال پیدا می‌شود که چرا مسکو این گروه را حمایت می‌کند؟ آیا این کمک‌ها بخاطر انتقام از مردم افغانستان نیست؟

۱۱ سپتمبر _____ مصاحبه با شرق الاسط

چرا این گروه با دریافت سلاح از روس و دالر از امریکا علیه ملت خود می‌جنگد؟!

سؤال: رأی شما در بر انداختن حکومت طالبان چیست؟ شاید با این کار راهی برای ایجاد يك وضع جدید در افغانستان گشوده شود.

جواب: هیچ افغان غیوری راضی نمی‌شود که حکومت گروهی از گروه های افغاني بدست بیگانگانی چون امریکا سقوط کند.

سؤال: هنگام سقوط حکومت طالبان آیا در حکومت ائتلافي جدید اشتراك می‌ورزید و صورتان از نظام سياسي آینده در افغانستان چیست؟

جواب: هیچ حکومت مزدوری را که از خارج بر ما تحمیل شود، نمی‌پذیریم و هرگز در چنین حکومتی اشتراك نمی‌کنیم و چنین حکومتی هرگز دوام نخواهد کرد. مردم افغانستان حکومتی را که تجاوزگران بر ایشان تحمیل کند، نمی‌پذیرند.

سؤال: حسب معلومات، جبهه ائتلافي شمال از امریکا کمکهای نظامي دریافت کرده اند، به این پشتیبانی ها شما چگونه می‌نگرید و آیا با آنان در عملیات نظامي اشتراك می‌نمائید؟

جواب: متأسفانه جبهه شمال همواره در کنار اجنبی ها و علیه ملت خود جنگیده است. از روسها مساعدت های نظامي دریافت کرد و برای اهداف مسکو جنگید و حال از حمله امریکا بر افغانستان استقبال نموده و اعلان می‌کند که حاضر است در کنار سربازان امریکائی بجنگد. به ایشان گفتیم که از تجارب سلف تان، کمونستها، عبرت بگیرید. آیا تجربه تلخ و خونین آنان برای شما کافی نیست؟!

سؤال: از نقش پاکستان در آینده کشور تان هراسي ندارید؟

جواب: متأسفانه نقش اسلام آباد در قضایای افغانستان بعد از خروج نیروهای روسي تا امروز خیلی منفی بود. حکومتهای نواز شریف و بی نظیر بوتو به دستور امریکا تمامی این مشکلات را برای افغانستان ایجاد کردند و حال

رژیم نظامی پاکستان به امریکا اجازه می‌دهد تا کوماندوهای امریکایی با استفاده از حریم زمینی و هوایی پاکستان بر افغانستان حمله کنند. ما به زمامداران پاکستان گفتیم: پیامدهای این سیاست برای خود پاکستان نیز خطرناک خواهد بود. پاکستان گمان نکند که امریکا در حل مشکل کشمیر این کشور را کمک خواهد کرد. برعکس اگر امریکا به اشغال افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده برکابل موفق شد، قضیه کشمیر را به نفع هند حل خواهد کرد. واشنگتن همواره دهلی را بر اسلام آباد ترجیح می‌دهد، از نظر امریکا آزادیخواهان کشمیر تروریست و افراطی می‌باشند.

سؤال: از وجود قوای غربی در سرزمین افغانستان چه اطلاعی دارید؟

جواب: امریکا برخی از جواسیس خود را در لباس افغانی به افغانستان فرستاده است، ضرورت اعزام اینها را زمانی احساس کردند که طالبان مؤسسات خیریه غربی را که اکثراً سنگر شبکه های جاسوسی بودند، از کشور بیرون کردند، امریکا برای جمع آوری اطلاعات دقیق به ارسال این نیروها ضرورت دارد، بر اطلاعاتی که جبهه شمال و بقیه جواسیس افغانی شان برای آنها فراهم می‌کنند، نمی‌توانند اعتماد کنند.

سؤال: آیا بر حدوث شکاف و دو پارچگی در صف طالبان و پیوستن افراد

آنان به جبهه مخالف باور دارید؟

جواب: ما معتقدیم که حمله امریکا باعث صف بندی جدیدی میان افغان ها خواهد شد. تمامی افراد مؤمن، وطنخواه، آزادیخواه و ضد اشغال کشور بدست نیروهای اجنبی در يك صف قرار خواهند گرفت و مشترکاً از کشورشان دفاع خواهند کرد و نیروهایی که تجربه خدمت گزاری برای اجانب را دارند و حاضر اند، ایمان، دنیا و آخرت و کشور شان را در برابر پول بفروشدند، در صف دشمن قرار خواهند گرفت و علیه ملت خود خواهند جنگید.

سؤال: قرار معلوم ربانی با شما در ایران اقامت دارند آیا شما با ایشان

پیمان سیاسی و نظامی ای را با سایر گروهها تشکیل داده اید؟

جواب: ما و او اکنون در دو وادی جدا از هم قرار گرفته ایم، او از حمله امریکا بر افغانستان استقبال می‌کند و ما مخالف آن هستیم. امکان ائتلاف با او در چنین شرایطی وجود ندارد. اگر او در سیاست هایش تجدید نظر کند و در پی رسیدن به قدرت به کمک روس‌ها و امریکایی‌ها نباشد، حاضریم با او به تفاهم بنشینیم. ما معتقدیم که بحران افغانستان باید بدون مداخله اجنبی‌ها و از طریق تفاهم بین الافغانی و بطور مسالمت آمیز و بدون جنگ و خونریزی حل شود. ما تشکیل حکومت مؤقت و برگزاری انتخابات را راه حل می‌شماریم، هرگروهی که مخالف مداخلات اجنبی بوده، با تأسیس دولت منتخب اسلامی در آینده موافق باشد، ما حاضریم با آن به تفاهم بنشینیم.

سؤال: همه می‌دانند که شما نقش ممتاز نظامی در افغانستان داشته اید، پس در حکومت آینده چه نقشی را خواهید داشت؟

جواب: ما با تمام نیرو و توان خویش از وجب و جب سرزمین افغانستان دفاع خواهیم کرد و نقش حزب اسلامی در دفاع از اسلام و مقدسات ما همانگونه خواهد بود که در دوران جنگ افغانستان با روسها بوده است. و ما می‌خواهیم نقش ما در حکومت از جانب مردم و در نتیجه انتخابات مشخص شود.

پایان

مصاحبه با روزنامه جمهوری اسلامی

سه شنبه ۱۸ جدی ۱۳۸۰

تحلیل اوضاع افغانستان از زبان رهبر "حزب اسلامی" در مصاحبه اختصاصی با روزنامه جمهوری اسلامی که با این عنوان جلی به نشر سپرد:
حکمتیار: مبارزه با آمریکا بزودی سراسر افغانستان را فرا خواهد گرفت
س: آقای حکمتیار! شما در هیچیک از تحولات سیاسی افغانستان حضور فعال ندارید و کنار مانده اید. علت چیست؟

ج: کسانی که تحولات افغانستان را از دور بررسی می کنند شاید احساس کنند که ما در متن تحولات این کشور حضور نداریم، در حالی که چنین نیست. ولی متأسفانه این را می دانیم که کسانی در تحولات امروز افغانستان فعال هستند که حامیان بیرونی دارند و عامل اجرای توافقیهای دولتهای بیگانه اند. علی الظاهر تصور این است که اینها هستند که در متن تحولات حضور دارند و گروههایی که وابسته نیستند، مستقل هستند و حامی بیرونی ندارند، از تحولات دور مانده اند. ما خدا را سپاس می گوئیم که در سازشها و توطئهها علیه ملت خود شرکت نداریم و با عوامل تهدید کننده استقلال و تمامیت ارضی کشور خود همکاری نمی کنیم و شریک جرم آنها نمی شویم.

س: نظر شما راجع به اجلاس بین الافغانی بن که برای تعیین سرنوشت آینده افغانستان تشکیل شده چیست و چرا به آن انتقاد دارید؟

س: اجلاس بن يك اجلاس امريكائي بوده و تحت اشراف و نظر امريكا دائر شده است، امريكا توجیه می‌کرد، خط می‌داد، راه تعیین می‌کرد، متن می‌داد و از شرکت کنندگان می‌خواست آن را امضاء کنند. من ننگ دارم که در اجلاس تحت نفوذ امريكا شرکت کنم و افتخار می‌کنم که از این نشست شرم آور دور بودم.

س: البته شما به اجلاس بن دعوت نشدید. سؤال این است که اگر از جنابعالي برای شرکت در این اجلاس دعوت به عمل می‌آمد، شرکت می‌کردید؟
ج - خیر اگر صدبار هم دعوت می‌کردند در آن شرکت نمی‌کردم، ما برای شرکت در يك اجلاس بين الافغاني بدون شرکت اجنبی آمادگی داریم، ولي در مذاکرات با حضور بيگانگان مخصوصاً تحت نظر امريكا، شرکت نمی‌کنیم و شرکت در آنرا يك ننگ می‌دانیم.

س: بدین ترتیب نظر خود را در باره اجلاس بن ابراز کردید. آیا در باره دولت آقای کرزی که از دل اجلاس بن بیرون آمد نیز همین نظر را دارید؟
ج: بلی، به عقیده من مذاکرات بن حول دو محور می‌چرخید. امريكا دو طرح را در افغانستان دنبال می‌کرد، يکي سقوط همزمان دو دولت "دولت ربانی و دولت طالبان" و جایگزین کردن دولت جدیدی که کاملاً تحت اختیار اداره امريكا باشد. دیگری جلب موافقت افغانها برای اعزام نیروی امريكائي و اروپائی به افغانستان به عنوان شروعی بر طرح امريكائي کردن این کشور. در اجلاس بن امريكائيها به هر دو هدف رسیدند. از نظر ما بند مربوط به حضور نیروهای اجنبی در افغانستان بسیار مهم است. در شرایط حضور نیروهای بيگانه در افغانستان، دولت مؤقت فعلي کاملاً مسلوب الاراده است. حتی اگر بهترین فرد را هم در چنین شرایطی در رأس دولت مؤقت قرار می‌دادند، اوضاع نه تنها بهبود نمی‌یافت که بدتر نیز می‌شد. برای آنکه فرد خوب و خوش سابقه در این شرایط باعث فریب مردم می‌شود. من نمی‌خواهم راجع به اعضای دولت مؤقت حرفی بزنم فقط تأکید می‌کنم این هیچ ارزشی ندارد.

مسئله اساسی از نظر ما حضور نیروهای بیگانه است که مغایر با استقلال، آزادی و حاکمیت ملی مردم افغانستان است.

س: آیا فکر می‌کنید حضور این نیروها در افغانستان دائمی است؟

ج: آری، امریکائیه‌ها نیامده اند که برگردند، آنان آمده اند برای اشغال افغانستان، برای امریکائی کردن افغانستان، برای تسلط بیشتر بر منطقه، برای تأسیس پایگاه نظامی در افغانستان. از نظر امریکا، افغانستان یک نقطه استراتژیک است که تسلط بر آن می‌تواند امریکایی‌ها را بر آسیای مرکزی و منابع اقتصادی آن مسلط کند.

س: ولی افغانستان همیشه این ویژگی را داشته است، انتخاب مقطع فعلی

تصور می‌کنید حساب شده است؟

ج: بلی، انتخاب مقطع فعلی به عوامل زیادی بستگی دارد. تا به حال اوضاع در منطقه و در افغانستان برای تحقق سیاستهای امریکا تا این حد مهیا نبود، در امریکا جمهوریخواهان توسعه طلب بر منصفه کار نبودند. حوادث ۲۰ سنبله امریکا شکل نگرفته بود تا امریکا با تبلیغات خود بتواند افغانستان را "منشأ" تروریسم معرفی کند. حتی جمهوری اسلامی ایران هم تا این حد مواضع خارجی اش مورد پسند امریکا نبوده است، ایران هم اجلاس بن را تأیید کرد و هم دولت مؤقت افغانستان را به رسمیت شناخت. بنابراین شرایط فعلی از هر جهت برای امریکا مهیا بوده است. در داخل افغانستان امریکائیه‌ها مدتها برای فراهم ساختن زمینه دخالت نظامی خود در این کشور تلاش می‌کردند. شما لابد شنیدید امریکائیه‌ها حتی قبل از حوادث ۲۰ سنبله طرح عملیات نظامی به افغانستان را مدنظر داشته اند. فرانسیس ویندرل نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان قبل از حوادث نیویورک و واشنگتن در نشست با نمایندگان افغانستان سخن از طرح امریکا برای عملیات نظامی در افغانستان به میان آورده بود و به آنها گفته بود که امریکائیه‌ها قصد بازگرداندن ظاهرشاه را دارند و حتی به آنان توصیه کرده بود که با پروسه امریکا در افغانستان همراهی کنند. یک دیپلمات پاکستانی نیز

دو ماه قبل از حادثه نیویورک و واشنگتن در مصاحبه با بی بی سی از طرح امریکا برای اشغال نظامی افغانستان سخن به میان آورده بود.

س: آقای حکمتیار، شما به چند مورد از اهدافی که امریکائیا به خاطر تحقق آن در افغانستان به این کشور نیرو اعزام کردند اشاره کردید. چه اهداف دیگری را در این خصوص بر دخالت نظامی امریکا مرتب می‌دانید؟

ج: شما می‌دانید امریکائیا قبل از اشغال افغانستان، در شمال این کشور یعنی در ازبکستان برای خود پایگاه نظامی ایجاد کردند. از جایگاه ازبکستان و قدرت تأثیر گذاری این کشور در آسیای مرکزی نیز مطلع هستید. غیر از این از معاهدات نظامی امریکا با تاجکستان، قرغیزستان، قزاقستان، آذربایجان و دیگر جمهوریهای این منطقه خبر دارید. بوش با صراحت گفته است که اهداف امریکا فراتر از بازداشت یا کشتن بن لادن است. امریکائیا می‌خواهند از طریق ایجاد پایگاه نظامی در افغانستان، چین و ایران را تهدید کنند، مشکلات ایران و آذربایجان را به نفع منافع امریکا حل کنند، بر منابع نفت و گاز آسیای میانه چنگ اندازی کنند و امکان تسلط دوباره روسها را بر منطقه از بین ببرند.

س: به عقیده شما اگر بن لادن و ملا عمر دستگیر شوند یا کشته شوند، چه فکر می‌کنید امریکائیا از آن پس حضور نظامی خود در افغانستان را چگونه توجیه خواهند کرد؟

ج: این توجیه همین الآن هم که این دو نفر دستگیر نشده اند، پذیرفتنی نیست، مگر می‌توان باور کرد که به خاطر دستگیری دو نفر یا از بین بردن دو گروه، خلیج فارس و اقیانوس هند و جمهوریهای آسیای مرکزی و ترکیه و همه پهنه منطقه به اشغال نظامی بیگانه در آید؟

س: سؤال من این بود که امریکائیا بعد از آنکه ملا عمر و بن لادن کشته شدند یا دستگیر شدند و پرونده آنها در افغانستان بسته شد، به عقیده جنابعالی چه توجیهی را برای ادامه حضور خود در افغانستان ارائه خواهند کرد؟

ج: همان توجیهی که بعد از بیرون راندن عراق از کویت و شکست دادن

ارتش عراق ارائه کردند، نیروهای امریکا برای دفاع از کویت و بیرون کردن نظامیان عراقی به منطقه آمدند ولی پس از خروج عراقیها از کویت باز دیدیم که در منطقه ماندند توجیه شان برای ادامه حضور چه بود؟

س: توجیه شان این بود که خطر حمله عراق همچنان باقی است، توجیه شان این بود که برای تضمین امنیت و ثبات در منطقه باقی ماندند و دلائلی از این دست.

ج: خوب این دلائل را عیناً در مورد افغانستان هم پس از خاتمه سناریوی بن لادن و ملا عمر ممکن است ارائه دهند. بگذارید من به شما بگویم آنها خود را در شرایطی می بینند که برای ادامه حضور خویش دیگر نیازی به اجازه یا موافقت دولت ها ندارند. آنها خود را بی حریف و بی رقیب در دنیا می بینند و احساس می کنند برای انجام اقدامات خود نیازی به مجوز کسی ندارند. آنها دنیا را تک قطبی می دانند و تصورشان این است که می توانند با دست باز عمل کنند، بنابر این نیازی به آوردن توجیه و دلیل برای ادامه حضور خود نمی بینند.

س: آقای حکمتیار، چقدر این اتهام را قبول دارید که بن لادن عامل حوادث ۲۰ سنبله نیویورک و واشنگتن بوده است؟

ج: هیچ، حوادث ۲۰ سنبله را خود امریکائیهها بوجود آوردند، ریشه حادثه در خود امریکاست، سیاستهای امریکاست که باعث این نوع عکس العملهاست. سیاست امریکائیهها در مورد فلسطین و حمایت از اسرائیل، در مورد کشورهای اسلامی، در مورد نهضت‌های اسلامی و حمایت امریکا از حکومت‌های استبدادی، کودتائی، مطلقه و خاندانی، اینها است که عامل بروز حوادثی مانند حادثه ۲۰ سنبله نیویورک و واشنگتن است. این رفتار و عملکرد باعث می شود که صدها و هزارها اسامه بن لادن در نقاط مختلف جهان علیه امریکا و سیاستهایش شکل بگیرد.

س: آقای حکمتیار! الآن امریکائیهها اینطور تبلیغ می کنند که مخالفین سیاستهایشان در داخل افغانستان یا حامی بن لادن هستند و یا حامی طالبان،

آیا شما نگران این نیستید که به دلیل مخالفت‌هایی که با سیاست‌های امریکا در افغانستان دارید، از جانب آنان متهم به جانبداری از طالبان یا بن لادن شوید؟
ج: آنها هر طوریکه می‌خواهند تبلیغ کنند، ما از این هیچ باکی نداریم، ما مخالف حضور نیروهای اجنبی در کشور خود هستیم و حمله امریکا را بر افغانستان به شدت محکوم می‌کنیم و به شما اطمینان می‌دهیم که تمام نیروهائی‌که برضد حضور نظامی روسها در افغانستان بوده اند، به همان پیمانانه، به همان سوویه و به همان شدت حمله امریکا را در کشور شان محکوم می‌کنند.

س: الآن متأسفانه اینطور نیست؟

ج: هنوز واقعیتها نمایان نشده است و از دور دشوار است که حقایق درك شود، ولی شما خواهید دید که اینطور نیست که الآن تصور می‌کنید. در روزهای اول تجاوز شوروی به افغانستان هم همین نا امیدي‌ها وجود داشته، همه احساس می‌کردند، در همان روزهای اول حمله، مخالفین مرعوب و مخالفتها سرکوب خواهد شد و اوضاع آرام خواهد گشت، حتی برژنف رئیس حکومت شوروی هم در يك کنفرانس مطبوعاتی در دهلي تأکید کرد که حد اکثر به سه ماه وقت نیاز دارد تا افغانستان را آرام سازد. سربازان متجاوز روس هم در افغانستان با غرور و تکبر در شهرهای افغانستان جولان می‌دادند. طوری رفت و آمد می‌کردند که گوئی در مسکو هستند، حتی خیلی از شهرهای بزرگ افغانستان را "مسکو کوچک" لقب می‌دادند، ولی همان زمستان اول سپری نشده بود که عملیات کوبنده و سرنوشت ساز مجاهدین آغاز شد، در همان اواخر زمستان، عرصه چنان بر نظامیان روس تنگ شده بود که آنان دیگر به هیچ افغانی اعتماد نداشتند. حتی به بسیاری از کمونستها هم اعتماد نداشتند، شما نگران نباشید. الآن اول کار است و مبارزه با امریکائیها هم آغاز خواهد شد.

س: ولی ظاهر امر اینطور نیست. متأسفانه همه گروه‌هایی که در برابر ارتش سرخ در افغانستان ایستادند امروز یا در برابر سیاست‌های امریکا ساکت هستند و یا مؤید آنان شده اند؟

ج: نه، این را نگوئید: من با شما موافق نیستم، ولی می‌گویم که ما به زمان احتیاج داریم، فقط چند ماه صبر کنید، به حرف من خواهید رسید. زمانی را می‌بینم که بسیاری از افغانها رو در روی امریکا ایستاده اند، و امریکائیه‌ها عرصه را برای ادامه حضور خود تنگ ببینند و جنگ علیه امریکا به سراسر افغانستان توسعه خواهد یافت. متأسفانه برخی از گروهها همدست امریکا شده اند، ولی من معتقدم تجربه مقاومت در برابر نیروهای متجاوز روس، دوباره تکرار خواهد شد و برای امریکا آسان نیست که در این کشور باقی بماند. اشغال کشور و تصرف شهرها آسان است، ولی حفظ این اشغالگری آسان نیست. برای امریکائیه‌ها واقعاً دشوار است که بتوانند در افغانستان باقی بمانند، شوروی‌ها در افغانستان لااقل يك حزب کمونیست را در اختیار داشتند که زمینه تشکیلاتی و روانی حضورشان را در این کشور فراهم سازد، ولی این پایگاه سیاسی در افغانستان امروز، برای امریکا وجود ندارد. شانس امریکائیه‌ها برای حضور در افغانستان به مراتب کمتر از روسهاست. از این رو امریکا در طرحهای خود در افغانستان موفق نخواهد بود.

س: آقای حکمتیار: نفوذ و منزلت محمد ظاهر، شاه سابق افغانستان در این کشور چگونه است؟

ج: افغانها ظاهرشاه را "ببرک کارمل امریکائی" می‌دانند. بدون عملیات نظامی امریکا و اشغال افغانستان توسط نظامیان بیگانه ظاهرخان هرگز توان حکومت بر مردم این کشور را ندارد.

س: آیا شما احتمال نمی‌دهید که ظاهر شاه پس از بازگشت به افغانستان در صدد احیاء حکومت سلطنتی سابق خود باشد؟

ج: امریکا می‌خواهد که حکومت شاهی در افغانستان احیاء شود و در این زمینه بر روی شخص ظاهر شاه هم عنایت ویژه‌ای دارد. من معتقدم به همین دلیل مایل نبود او ریاست دولت مؤقت فعلی را عهده دار باشد. زیرا در دوران دولت مؤقت امریکا می‌خواهد شهرهای افغانستان را بمباران کند، مردم را به اسم

نیروهای القاعده کشتار کند، خانه‌ها را ویران سازد. طبعاً مایل نیست اینها به اسم ظاهر شاه نوشته شود. پس از آنکه امریکائیها حضور نظامی خود را در افغانستان با این گونه حوادث تحکیم کردند، ظاهرشاه به صورت "ناجی" و "مصلح" به افغانستان می‌آید و مردم به دلیل آنکه دولت مؤقت را در برابر حملات امریکا نالایق دیدند به ظاهرشاه رأی می‌دهند، ظاهر شاه نیز از طرف لویه جرگه ای که در دوران حاکمیت دولت مؤقت تعیین شده است به عنوان رئیس حکومت آینده افغانستان انتخاب می‌شود. این برنامه و هدف امریکاست. حتی برنامه این است که قانون اساسی جدید افغانستان همان قانون اساسی ظاهرشاهی باشد که در ۱۹۲۴ تصویب شده است. اعضای لویه جرگه هم از طرف والیانی که توسط دولت مؤقت تحت الحمایه امریکا تعیین شده اند انتخاب می‌شوند، لویه جرگه ای که به این ترتیب شکل می‌گیرد، اکثر اعضای آن به حمایت ظاهر شاه رأی خواهند داد.

س: آقای حکمتیار شما آینده نا امید کننده و تاریکی را در باره آینده افغانستان برای ما ترسیم کردید؟

ج: این همان بندهای موافقتنامه بن است، اینها حرفهای دل من نیست. برنامه امریکائیهاست و از نمایندگان شرکت کننده در مذاکرات بن امضای آنرا دریافت کرده اند. اما اینکه امریکا می‌تواند تمامی این مراحل را عملی کند یا خیر بنده هرگز معتقد نیستم که امریکا قادر به اجرای نقشه‌های خود باشد. من متأسفم که بخش‌های پنهان موافقتنامه در مطبوعات ایران پخش نشده است. چرا اسرار پشت پرده اجلاس بن در ایران منتشر نمی‌شود!

س: شما تحلیل اوضاع آینده را ارائه می‌کنید. این تحلیلها جزء مندرجات مصوب اجلاس بن نیست تا همه مطبوعات مبادرت به چاپ آن کنند؟

ج: ببینید نماینده ویژه سازمان ملل تصریح کرده که انتخابات افغانستان ممکن است تا سه سال آینده برگزار نشود، آیا می‌دانید مفهوم این حرف چیست؟ یعنی تا سه سال وضع همین است و انتخاباتی در کار نیست.

س: شاید او حدس و گمان خود را مطرح کرده است؟
ج: خیر آنها در همین مسیر پیش می‌روند. انتخابات بعد از تشکیل لویه جرگه، بعد از تدوین قانون اساسی و بعد از پذیرش احزاب سیاسی و بعد از همه اینهاست. الآن قضیه این است که کاری را که انگلیس‌ها با امان‌الله خان کردند با ظاهرشاه بکنند که نه شاه، نه لویه جرگه و نه دولت هیچ تعلق خاطری به مردم نداشته باشند.

س: آقای حکمتیار، مردم افغانستان در سال ۱۹۷۳ رژیم شاهی را کنار نهادند، بعد با حکومت داؤد خان جنگیدند، بعد با ترکی، امین، ببرک و نجیب کمونیست مبارزه کردند، در برابر اشغالگران روس مقاومت کردند، به مدت ۵ سال با طالبان جنگیدند آیا این تأسف آور نیست که پس از طی یک دوره ۲۸ ساله مبارزه باز به همان نقطه اول بازگردیم و شاهد احیاء تدریجی حکومت شاهی در افغانستان باشیم؟ آیا این بود نتیجه سه دهه مبارزه؟ آیا این به معنی یک دور باطل نبود؟

ج: خیر، معنی این واقعیت تلخ این است که افغانستان به طور مسلسل با توطئه‌ها مواجه است. بازگشت ظاهرشاه یقیناً مرحله جدید توطئه و نقشه‌ای است که برای ملت افغانستان طراحی شده است.

س: ولی ظاهرشاه پیرمرد مفلوک ۸۸ ساله ای است که قادر به راه رفتن هم نیست؟

ج: ولی امریکائیها کسی را به اندازه ظاهرشاه سراغ ندارند که تا این همه وفادار به آنان باشد و من تعجب می‌کنم که چرا دوستان ایرانی ما متوجه این خطر بزرگ نیستند. اجلاس امریکائی بن، آمدن امریکائیها به پشت مرزهای ایران و استقرار آنها، بازگشت تدریجی ظاهرشاه و ... من تعجب می‌کنم که چرا در ایران هیچ حساسیتی نسبت به این تحولات وجود ندارد.

س: پس منظور شما چه کسی هست؟

ج: من می‌بینم که آقای خاتمی در کنفرانس مطبوعاتی خود ما را متهم به

مخالفت می‌کند. در حالیکه ما فقط این را گفته ایم که امریکا حق ندارد بر افغانستان حمله کند و حق ندارد مردم ما را بکشد. من نگران این هستم که برخی دوستان ایرانی از تحولات امریکائی پشت مرزها در افغانستان حمایت کردند و تصور کردند با حمایت از امریکا و اروپا در جنگ علیه آنچه که تروریسم نامیده شده، می‌توانند مشکلاتشان را با امریکا حل کنند، آنها برای کشته های امریکائی شمع افروختند و لی برای کشته های ملت افغانستان که روزی صد نفر از آنها زیر بمباران امریکائی ها کشته می‌شوند، شمعی در ایران افروخته نشد، متجاوز از ۲۰ هزار نفر از زمان شروع حملات امریکا به افغانستان کشته و زخمی شده اند. ۱۰۰ نفر در یک قریه، ۷۰ نفر در یک قریه، ۳۵ نفر در قریه دیگری، صدها زندانی در قلعه جنگی، صدها نفر در پکتیا، در خوست، در نقاط دیگر، حتی مساجد زیادی تخریب شده است. ولی در ایران ابعاد این فاجعه درک نشده است.

س: آقای حکمتیار در این که یک طیفی در کشور ما همین طور فکر می‌کنند که شما می‌گوئید حرفی نیست. ولی این تفکر غالب بر جامعه نیست. در ایران اکثر مردم این طور فکر نمی‌کنند، مواضع رهبر انقلاب را مشاهده کنید، چرا موضعگیری ایشان را معیار قضاوت قرار نمی‌دهید؟

ج: من از ایشان سپاسگذارم، ولی احساس می‌کنم در کشور جمهوری اسلامی ایران نباید کسانی باشند که جور دیگری بیندیشند و با امریکائیه‌ها آنطور همدردی کنند و ما افغانها را به فراموشی بسپارند، ما سخت مظلوم هستیم، ما خیلی تنها هستیم.

س: آقای حکمتیار! اینکه شما می‌گوئید تنها هستید، اجازه بدهید محور بحث را عوض کنیم و راجع به تنهایی شما سئوالی را مطرح کنم. من مایلم به رفتار خود شما اشاراتی داشته باشم. شما از ابتدای بحران افغانستان در همه مراحل، آهنگ مخالفت نواختید، پس از سقوط رژیم کمونیستی با دولت مجددی مخالف بودید. با دولت ربانی مخالفت کردید، پس از آنها طالبان به قدرت

رسیدند، با آنها مخالفت کردید و در عین حال همزمان با مخالفین طالبان هم مخالفت کردید، با اجلاس بن و با دولت فعلی افغانستان هم مخالف هستید. این مخالفتها اگر چه در بعضی موارد قابل فهم و درک است ولی در بعضی موارد دیگر قابل فهم نیست. آیا تاکنون رفتار خودتان را مورد ریشه یابی قرار داده اید؟ شما همیشه در تاریخ دو دهه اخیر افغانستان به عنوان اپوزیسیون، مطرح بوده اید.

ج: اجازه بدهید من عرض کنم. شما کدام گروه سیاسی و حزب مخالف را سراغ دارید که تا قبل از رسیدن به قدرت در جبهه "اپوزیسیون" قرار نداشته باشد؟

س: شما به قدرت هم که رسیدید باز در جبهه اپوزیسیون بودید.

ج: من تا این لحظه هرگز به قدرت نرسیده ام.

س: چرا به قدرت رسیدید، نخست وزیر کشور شدید؟

ج: ولی شما ملاحظه کنید کدام يك از مخالفتهای ما غیر عادی بود؟ کجا نباید "اپوزیسیون می شدیم که شدید؟ من امروز می گویم با اجلاسی که مجری نیات امریکاست مخالفم آیا این اپوزیسیون ایرادی دارد؟

س: آقای حکمتیار من نمی خواهم پرونده مخالفتهای شما قبل از اجلاس بن را در این وقت کوتاه مصاحبه یکی یکی مطرح کنم ولی در ارتباط با همین اجلاس بن من عرض می کنم که همه آنهائی هم که در اجلاس بن شرکت کردند، واقعاً مؤید امریکائیها نبودند؟

ج: چه کسی در آن اجلاس مخالف امریکا نبود به من بگوئید؟

س: بعضی افراد که شاید نام آنها را ندانم مخالف امریکا بودند؟

ج: ولی بعد دیدید که همه موافق از آب در آمدند. من به شما عرض می کنم هیچ فرد مخالف امریکا به این اجلاس دعوت نشد، حتی افراد بی طرف را هم دعوت نکردند. فقط گروههایی دعوت شدند که طرفدار امریکا بودند. ما با طالبان مخالف بودیم. خوب همه دنیا با آنها مخالف بودند، شما هم مخالف

بودید. ولی با حمله امریکا به طالبان هم مخالفت کردیم. همکاری با گروههای ائتلاف شمال را هم نپذیرفتیم به دلیل آنکه آنها مورد حمایت روسیه هستند. س: آقای حکمتیار آیا شما واقعاً برهان الدین ربانی را عامل روسیه می‌دانید؟ این اتهام آیا پذیرفتنی است؟ آقای ربانی در افغانستان سالها در کنار شما و در کنار نیروهای شما پنجه در پنجه نظامیان ارتش سرخ داشت. با آنها جنگید و به این جنگ آزادیبخش در کشورش شهرت دارد. چطور می‌توانید به راحتی با يك اتهام ایشان را عامل روسها بدانید؟ ج: من می‌گویم که آنها مورد حمایت روسیه هستند. روسها پشتیبان آنها بوده‌اند.

س: کی؟ این حمایت مربوط به چه مقطع زمانی است؟ ج: مربوط به مقطع بعد از خروج روسها و سقوط حکومت کمونیستی تا به امروز، این فقط يك اتهام نیست؟ وزیر دفاع روسیه در مصاحبه مطبوعاتی خود تصریح کرده که ما از ائتلاف شمال افغانستان حمایت نموده، حمایت می‌کنیم و حمایت خواهیم کرد. شما خیال می‌کنید روسیه از سر دلسوزی از گروههای افغان حمایت می‌کند؟

س: خیر احساس می‌کند در صورت اظهار حمایت از دولت ربانی امنیت مرزهای جنوبی جمهوریهای آسیای میانه را تضمین می‌کند، هر اظهار حمایتی را که نمی‌توان دلیل وابستگی دانست؟

ج: خیر، حمایت روسها به این معنی است که آنها سیاست توسعه طلبانه خود در افغانستان را می‌خواهند از طریق گروههای داخلی افغانستان دنبال کنند. منافع ستراتیژیک روسها در افغانستان با ادامه جنگ در افغانستان گره خورده است. جبهه شمال را برای ادامه جنگ مورد حمایت قرار دادند. نخست با ما جنگیدند بعد با طالبان.

س: نه من این تحلیل را نمی‌پذیرم زیرا حمایت هیچ دولتی از دولت دیگر یا از يك گروه سیاسی را نمی‌توان در قالب نیت سلطه‌گری بررسی کرد. ولی اجازه

۱۱ سپتمبر _____ مصاحبه با جمهوری اسلامی

بدهید به شما عرض کنم آیا رفتار خود شما برای حاکمیت ملی افغانستان زیانبار نبوده است؟

ج: کدام رفتار؟

س: من معتقدم آقای ربانی از سر ناچاری بود که نخست وزیری و ریاست دولت کابل را به شما واگذار کرد زیرا می خواست از گزند ادامه جنگ شما در امان باشد.

ج: ما باهم جنگی نداشتیم.

س: پس این همه تلفات انسانی پس از تشکیل دولت ربانی بخصوص در شهر کابل برای چه بود؟

ج: ببینید ما هم حکومت مؤقت مجددی و هم حکومت ربانی را که متعاقب اجلاس پشاور تشکیل شد، قبول کرده بودیم ولی جنرالان کمونست که هیچ توافقنامه ای را قبول نداشتند کابل، وزارتخانه ها، رادیو تلویزیون، وزارت دفاع و همه ساختمان های اصلی و دولتی آن را در تصرف خود داشتند، ربانی با من می نشست، معاهده امضاء می کرد، جنرالان کمونست در کابل می گفتند: ما هیچ التزام و تعهدی در قبال این معاهدات نداریم. من با جنرالان کمونست مخالف بودم، من معتقد بودم سیاست ما این بوده و هست که رهبران باید تا برگزاری انتخابات انتظار بکشند، از طریق کودتاها، سازش ها و اتکاء بر اجنبی، جنگ، تسلط بزور تفنگ و رسیدن به قدرت را از طرق ناجائز تلاش نکنند، بگذارند انتخابات برگزار شود. باید برای انتقال قدرت از یکی به دیگری يك قطره خونی بر زمین نریزد، در زمانی که نیروهای روسی کشور ما را ترك می گفت، نجیب از من دعوت کرد، ببرك کارمل قبل از او خط بسیار طولانی فرستاد که حتی قطرات اشکش هم بالای خط نمایان بود، خوب کسیکه نامه را انتقال داده بود چنین حکایت کرد، ببرك کارمل گفت که بیائید حکومت ائتلافی درست می کنیم، خروج نیروهای شوروی را هم تو اعلان کن، تو را بعنوان برادر بزرگ قبول داریم، در رابطه با خروج نیروهای شوروی هم خودت در کابل بیا و

تصمیم بگیر، نجیب بمن پیام فرستاد که ده وزارت را خودت از وزارتخانه‌ها انتخاب کن و تو را بعنوان برادر بزرگ می‌شماریم و معتقدیم که مشکل افغانستان فقط در نتیجه تفاهم بین حزب وطن و حزب اسلامی حل خواهد شد، برای من گورباچف، احوال فرستاد، هیئت رسمی و باصلاحیت و نماینده خاصش آمد و باهمین پیام آمد که شما با حزب وطن ائتلافی درست کنید، حزب وطن که دیگر آن حزب کمونست قبلی نمی‌باشد، نام خود را هم تغییر داده، دیگر شما چه ملاحظه ای دارید و در قانون اساسی هم نوشته که دین رسمی افغانستان اسلام است، شما چه اشکالی را می‌بینید. یاسر عرفات بحضور داشت بی نظیر بوتو و تمامی ارکان دولت به این صیغه بمن گفت که بر برادران تان رحم کنید، شما آینده دارید، جوانید، یک اداره مؤقت بسازید، بعد انتخابات برگزار شود و اگر این ممکن نیست یک حکومت ائتلافی بسازید و در رأسش ظاهرشاه باشد، ما گفتیم: نه، کمونست‌ها باید بلا قید و شرط حکومت را بسپارند به یک اداره مؤقت، من برای ربانی هم این را گفتم که بیااید یک اداره مؤقت بسازیم، مجاهدین ما نباید مسلحانه وارد کابل شوند و از این باید بیم داشته باشیم که فردا ما در برابر همدیگر قرار بگیریم، ائتلافی با کمونست‌ها صورت بگیرد، جنگ دوباره آغاز شود، ما همواره می‌گفتیم که باید یک اداره مؤقت درست شود. امروز نیز همین را می‌گوئیم، به کرزی هم این را می‌گوئیم، به همه می‌گوئیم و موضع ما اینست که با هر گروهی حاضریم با دو شرط همکاری کنیم: خروج نیروهای بیگانه و برگزاری انتخابات. این سخن همیشگی ماست، اینکه ما تا این مدت از قدرت دور بودیم موضع اصولی ما حکومت مؤقت و برگزاری انتخابات بود و اینکه رهبران باید انتظار بکشند. مگر می‌شود این گناه باشد که در این اداره تا حال شرکت نکردیم و بر انتخابات اصرار داشتیم و مخالف کودتاها بودیم. دلیل دوری ما این بوده است.

س: البته که دلیلش اینها نیست؟

ج: شما بعنوان یک مسلمان باور کنید که دلائلش همین است، و در غیر آن نه

در زمان طالبان برای من مشکل بود که بروم و در حکومت شرکت کنم و نه همین لحظه مشکل است؟

س: اگر حکومت ربانی ایده آل شما نبود چرا با طالبان در يك جبهه قرار نگرفتید، طالبان هم قصد نابودی ربانی را داشت، علت مخالفت شما با طالبان چه بود؟

ج: طالبان قبل از اینکه با دیگران بجنگند با ما جنگیدند. آنها قبل از اینکه به مرکز کشور برسند، يك سال تمام با نیروهای حزب اسلامی در مناطق پشتون نشین افغانستان جنگیدند و بعضی گروههای شمال که تحت نفوذ ربانی بودند نیز برای تضعیف ما از آنها حمایت هم می کردند.

س: چرا طالبان با شما می جنگیدند؟

ج: ما مانع سلطه آنها بودیم. طالبان به هر حال از جنوب افغانستان حرکت خود را شروع کردند و ما هم در آنجا حضور داشتیم. آنها با عبور از مرز پاکستان با ما روبرو شدند. آنها برای تسلط بر جنوب مجبور به جنگ با ما بودند. ضمناً طالبان از حمایت آشکار پاکستان و پشتیبانی پنهان امریکا برخوردار بودند، این حمایتها به آنها نیرو می داد و در واقع اختلاف آنها با امریکا از زمانی آغاز شد که کابل را در پائیز سال ۱۳۷۵ به تصرف خود درآوردند.

س: چرا وقتی طالبان به کابل رسیدند، شما با آنکه نخست وزیر افغانستان بودید و یقیناً قدرتان افزونتر شده بود، در برابر طالبان مقاومت نکردید؟

ج: ما می توانستیم مقاومت کنیم ولی در کابل نگذاشتند نیروهای ما نقش فعالی در برابر طالبان داشته باشند.

س: چه کسی گذاشت؟ حمله طالبان حاکمیت ملی دولت شما و حکومت افغانستان را نشانه رفته بود. شما نخست وزیر بودید چه کسی در برابر شما که ریاست دولت را برعهده داشتید مانع بود؟

ج: همان گروههایی که مورد حمایت روسیه بودند و از سلاح و مهمات و حمایت سیاسی آنها برخوردار بودند.

۱۱ سپتمبر _____ مصاحبه با جمهوری اسلامی

س: ولی شما بعد از عقب نشینی از کابل، همکاری با دولت ربانی را پذیرفتید و بعد عضویت در اتحاد شمال را هم قبول کردید؟
ج: اشتباه کردیم، در اصل اتحاد با جبهه شمال يك اشتباه بود.
س: آقای حکمتیار اجازه بدهید بازهم بحث را عوض کنیم، آیا شما از نزدیک شناختی نسبت به ملا عمر دارید؟
ج: خیر، ملا عمر تا قبل از تأسیس حرکت طالبان مطرح نبود و من هم شناختی از وی نداشتم، او در ابتداء در حد يك فرمانده کوچک مطرح بود.
س: بن لادن چطور، او را نمی شناختید؟
ج: بلی او را می شناختم، به عنوان يك داوطلب و رضاکار عرب به جبهه های جنگ علیه قوای ارتش سرخ آمده بود.
س: اینکه می گفتند او عامل "سیا" بوده است صحت دارد؟
ج: خیر این حرفها فقط در ایران زده می شود.
س: بن لادن داوطلب برای شرکت در جنگ، چطور شد که به اسامه بن لادن امروزی تبدیل شد؟
ج: در ابتدا بن لادن فقط در حد يك رزمنده داوطلب در افغانستان مطرح بود و فعالیت سیاسی نداشت. از اینگونه داوطلب ها از بسیاری کشورهای عربی به افغانستان می آمدند، حتی دولت سعودی بهای بلیط کسانی را که از عربستان راهی افغانستان شده بودند به نصف تقلیل داده بود. با خروج نیروهای روس از افغانستان و سقوط حکومت نجیب، بن لادن راهی سودان شد.
س: برای اینکه با مسیحیان شورشی آن کشور بجنگد؟
ج: بلی، ولی در جریان این جنگ دولت سودان برای اخراج بن لادن تحت فشار امریکا قرار گرفت.
س: چرا؟
ج: چون امریکا از شورشیان سودان حمایت می کرد. پس از این اخراج، بن لادن به افغانستان بازگشت و مورد حمایت طالبان قرار گرفت.

- س: آقای حکمتیار چرا در ایران اقامت کرده اید؟
- ج: ایران بهترین نقطه برای اقامت من است. برای اینکه اگر روزی مرا امریکا طلب کند، تسلیم نخواهد کرد.
- س: شما قصد بازگشت به افغانستان را ندارید؟
- ج: چرا انشاء الله به موقع، به افغانستان بازخواهم گشت.
- س: برنامه خاصی برای آینده ندارید؟
- ج: چرا برنامه های خودم را دارم و به موقع آنها را به اجرا خواهم گذاشت. من می دانم جنگ علیه قوای امریکائی شروع خواهد شد. و امریکائیها مجبور به خروج از کشورما خواهند شد. در همین چند روز اخیر چند امریکائی تا کنون توسط افغانها کشته شده اند. این طلیعه همان مبارزه ای است که من به شما عرض کردم.
- س: من روزی سرانجام به افغانستان باز خواهم گشت و از همه گروههای افغانی برای یک اتحاد اسلامی دعوت به عمل خواهم آورد.
- س: ولی هر یک از گروههای افغانی به نوعی در نظر شما مسئله دار هستند!
- ج: (خنده) همه گروهها حتی آنهایی را که مسئله دار هستند و در حق ما جفاها کرده اند، به یک میثاق و اتحاد دعوت خواهیم کرد.
- س: از اینکه در این مصاحبه شرکت کردید سپاسگزارم.
- ج: موفق باشید.

مصاحبه با "افگینی زینب الدین" خبرنگار آژانسهای خبری روسیه در تهران

سؤال: محترم حکمتیار صاحب! اوضاع افغانستان را در حال حاضر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

جواب: متأسفانه وضع بسیار حساس است و ما منتظر يك فاجعه دیگر در منطقه و يك جنگ بزرگ و خونین دیگر، که بازهم قربانی اش ملت مظلوم افغان. امریکا مصمم است که حتماً اقدام عاجل تلافی جویانه داشته باشد و افغانها را به حمله تهدید می‌کند، آمادگی های وسیع گرفته است، تحرکاتی که نشان می‌دهد تنها برای افغانستان و تنها بخاطر انتقام نخواهد بود. فرستادن صدها هواپیمای ایف ۱۶ و بی ۵۲ و ناوهای جنگی به خلیج، به پایگاه های امریکا در کشورهای عربی، بحر هند، ترکمنستان، ازبکستان، تاجکستان و قزاقستان و احضار ۵۰ هزار سرباز علاوه بر قطعات قبلی امریکا و اعلان این مطلب که این جنگ قرن ۲۱ است، جنگ صلیبی که امریکا حتماً باید در آن پیروز شود، و هرکي می‌تواند یونیفورم عسکری به تن کند باید آماده شود و ثبت نام کند و تخصیص چهل میلیارد دالر! اینها همه نشان می‌دهد که امریکا چیزی بیش از

انتقام و سرزنش کسانی را می‌خواهد که متهم به دست داشتن در عملیات انتحاری در نیویارک و واشنگتن اند. امریکائی‌ها گفته‌اند که: باید حکومت طالب‌ها سرنگون شود و در عوضش يك حکومت دیگری را جانشین بسازد، امریکا مصمم است که کابل و کندهار را اشغال کند، علاوه بر حملات راکتی و هوائی نیروهای خود را در افغانستان پیاده کند و يك حکومت دست‌نشانده تحت ریاست پادشاه مخلوع (ظاهرشاه) در کابل داشته باشد، این را امریکائی‌ها پنهان نکرده‌اند، و از مدتها قبل این برنامه را داشته‌اند. شما حتماً می‌دانید که افغانستان اهمیت خاص ستراتیژیک کسب کرده، امریکا می‌خواهد از طریق افغانستان به آسیای مرکزی راه پیدا کند، منابع زیرزمینی آسیای مرکزی (نفت و گاز) که بعد از خلیج بزرگترین منبع است و کمپنی‌های نفتی امریکا را واداشته تا این ذخائر بدست آنها بیفتد، امریکا در پی تسلط بر این کشورها است، در پی اینکه دیگر کشورهای آسیای مرکزی از حلقه تأثیر روسیه بطور کامل آزاد شوند و از طریق افغانستان به امریکا بپیوندند و چاههای نفت آسیای مرکزی هم در کنترل کمپنی‌های نفت امریکا قرار بگیرد، برای رسیدن به این اهداف به پایگاهی در افغانستان ضرورت دارد. به يك حکومت دست‌نشانده در افغانستان ضرورت دارد، می‌خواهند افغانستان را اشغال کنند، از مدتها قبل این برنامه را داشتند، سرمایه‌گذاری‌های زیادی کرده‌اند، ولي حالا با استفاده از جوی که پس از حوادث خونین نیویارک و واشنگتن در امریکا و سراسر دنیا ایجاد کرده‌اند، می‌خواهند این برنامه را عملي کنند و بر افغانستان حمله کنند، حکومت طالبان را کنار بزنند، حکومت دست‌نشانده خود را بر کابل مسلط کنند، حتماً شنیده‌اید که امریکائی‌ها از مدتها قبل این برنامه را داشتند "نیاز احمد نایک" یکی از دیپلماتهای پاکستان در مصاحبه‌ای که با بی‌بی‌سی داشت، صریحاً گفت که: در جلسه‌ای که با فرانسیس ویندرل نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل داشتیم، مدتها قبل به همه اعضای جلسه گفتند که: امریکا قصد يك حمله نظامی وسیع را بر افغانستان دارد، می‌خواهد حکومت طالبان را ساقط کند

و عوضش ظاهر شاه را بیاورد. احساس می‌کردیم که این حمله شاید در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز شود، قبل از سرمای زمستان، آنها گفتند که امریکا قبلاً این تصمیم را داشت. این نشان می‌دهد که مسئله حمله بر افغانستان به هر صورت در برنامه امریکا بود، ولی حالا جوی ایجاد شده که می‌تواند از این استفاده کند و سریعتر وارد کار شود. احساس می‌کنیم که حمله حتمی است. و تنها بخاطر سرزنش اسامه بن لادن و طالبان نخواهد بود. بلکه اشغال افغانستان و تحمیل يك حکومت دست نشانده از اهداف برنامه حمله احتمالی امریکا بر افغانستان است. احساس می‌کنیم این به همهء منطقه خطر است، خطریست برای ایران، خطریست برای همسایه های ما، خطریست برای چین، برای روسیه و برای پاکستان که متأسفانه اجازه داده تا از حریم زمینی و هوایی اش برای حمله بر افغانستان استفاده کنند. ما تعجب می‌کنیم که چرا ترکمنستان به امریکایی ها اجازه داده؟ چرا ازبکستان و تاجکستان موافقه کرده اند؟ و این ها انتظار چه سودی را از این دارند؟ و چرا باید با حمله بر افغانستان امریکا را کمک کنند؟ مگر ادامه جنگ به نفع این منطقه است؟ مگر از جنگ و فاجعه دیگری در منطقه اینها سودی می‌برند؟ مگر تسلط امریکا بر کابل به نفع همسایه های ما است؟ ما تعجب می‌کنیم که چرا این کشورها از حمله امریکا بر افغانستان حمایت می‌کنند؟ چرا این کشورها نمی‌گویند که نخست ثابت کنید که متهم اصلی کیست؟ بعد بگوئید عملیات شما علیه کیست؟ و هدف و انگیزه عملیات چیست؟ آیا با موازین بین المللی سازگار است؟ آیا عادلانه است؟ و چرا باید ملت افغان در این جنگ قربانی شود؟ و اینکه آنها بدون آگاهی از چگونگی عملیات و بدون اطلاع از اینکه تاهنوز امریکا توانسته باشد شواهد و مدارکی دال بر دست داشتن اسامه بن لادن، در حوادث نیویارک و واشنگتن ارائه کند، اینها از حمله احتمالی امریکا پشتیبانی می‌کنند، و اجازه می‌دهند که از حریم هوایی و زمینی همسایه های ما استفاده کند و بر افغانستان حمله کند، ما خیلی متأسفیم که این را می‌شنویم. توصیه ما و خواست ما از جامعه بین المللی و

جامعه جهانی اینست که همه نیروها صلح طلب و مخالف جنگ دست بهم بدهند مانع این فاجعه شوند، از امریکا بخواهند که از حمله بر افغانستان خود داری کند، کافی است که يك فاجعه را در شرق میانه باعث شده و هر روز دهها نفر به خاك و خون کشانده می شود به دلیل حمایتهايش از صهیونیست ها، فاجعه دیگری را در اینجا باعث نشود، جنگ دیگری را در این منطقه آغاز نکند و بگذارد يك هیئت بیطرف بین المللی قضیه عملیات نیویارک و واشنگتن را بررسی کند، متهم اصلي شناسائی شود و بعد هر اقدامی که ضد تروریسم صورت می گیرد، باید مطابق موازین و مقررات بین المللی باشد، در چارچوب مقررات بین المللی و تحت اشراف و نظارت و سرپرستی سازمان ملل صورت بگیرد، نه اینکه امریکا يك جانبه اقدام کند و بنام مجازات تروریست ها!! بگویند تعریف اینها از تروریسم چیست؟ مگر کاری را که صهیونیست ها در فلسطین می کنند تروریسم نیست؟ در باره تروریسم، تعریف شما را باید همه دنیا بپذیرند؟ و عامل اصلي کي است؟ FBI بگوید عامل اصلي عملیات نیویارک و واشنگتن کیست؟ چرا پنهان می کنید؟ چرا مدارک تانرا برای دنیا اعلان نمی کنید؟ چرا به يك هیئت بیطرف اجازه نمی دهید که موضوع را بررسی کند؟ چرا نمی گذارید که بررسی حادثه و عکس العمل از طریق سازمان ملل صورت بگیرد؟ مگر ممکن است که اسامه بن لادن توان کاری به این بزرگی و دقت را در نیویارک و واشنگتن داشته باشد؟ این امکانات را از کجا کرد؟ این آموزش را در کجا داد؟ در افغانستان که این شرایط میسر نیست؟ و نامهایی را هم که شما اعلان کرده اید ۱۹ و یا ۲۰ نفر را، يك تعداد زیادی گفته اند که ما سفری نداشته ایم به نیویارک و واشنگتن، ما در خانه خود هستیم و زنده ایم و ما اصلاً از کشور خود سفر نکرده ایم. امریکایی ها رفتند، پوزش خواستند که آری ما اشتباه کردیم که شما را هم در این لست گرفته ایم. آنها را که اشتباه کردند، بقیه نامها را چطور قبول کنیم که در اینجا هم شما اشتباه نکرده اید؟ شما چه مدارکی دارید دال بر دست داشتن اسامه بن لادن؟ جامعه جهانی باید در جلو امریکا بایستد، و مانع حمله امریکا بر افغانستان

شود.

سؤال: آقای حکمتیار! گروه شمال اعلان کرد که حاضر است با عملیات امریکا کمک کند، نظر تان در مورد گروه شمال چطور است؟
جواب: متأسفانه که اینها خیلی موضع شرم آوری را اتخاذ کردند. گروه شمال پول و سلاح را از روسیه دریافت می‌کنند و خدمت را برای امریکائی‌ها انجام می‌دهند!! متأسفانه آنها گفته اند که: ما حاضریم دوش بدوش سربازان امریکائی بچنگیم، با کي؟ با ملت خود! علیه کشور خود!! بخاطر اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکائی!!! اینها گفته اند که ما حاضریم اطلاعات در اختیار امریکائی‌ها بگذاریم! ده یا پانزده هزار نیرو در اختیار امریکا بگذاریم! نیروئی که تجارب خوب در جنگها در مناطق کوهستانی دارند!! و وزیر دفاع امریکا هم گفت که آری اینها می‌توانند نقش مهمی در کمک به امریکا ایفا کنند و از مسکو خواستند که باید به جبهه شمال کمک شود. تحلیل اینست که اعلان اخیر مسکو هم بنابر خواهش امریکا از مسکو بوده که کمک‌های تانرا به جبهه شمال بیفزائید، اینها که آمادگی نشان دادند که حاضر به هر نوع خدمت اند و امریکائی‌ها هم گمان می‌کنند که شاید از این نیروها بتوانند استفاده خوب بکنند.

دیروز وزیر دفاع امریکا گفت که: ما با گروه‌های چریکی مجبوریم عملیات چریکی داشته باشیم نه يك جنگ تمام عیار، باید کوماندوهای خود را به افغانستان بفرستیم، امریکاهایی از جنرال دوستم نام برده اند که می‌تواند نقش خوبی داشته باشد. گمان می‌کنیم که امریکایی‌ها می‌خواهند بیشتر از طریق ازبکستان و ترکمنستان وارد شوند و دوگروه را که می‌توانند بیشتر از آنها استفاده کنند، یکی جنرال دوستم و دیگری اسمعیل خان هر دو را نام برده اند که می‌توانند با ما همکاری خوبی داشته باشند.

سؤال: امریکائی‌ها چطور از اینها استفاده می‌کنند؟

جواب: شاید قطعات کوماندویی امریکا وارد شود، در کنار اینها بایستند

بعد بروند به عملیات، در گذشته احساس این بود که اینها نیروهای پیاده زیادی را پیاده می‌کنند و بخاطر اشغال کندهار و کابل. و این در صورتی ممکن است که پاکستان اجازه بدهد. پاکستان با مشکلات داخلی مواجه شد، پرویز مشرف موافقه کرده، بوش هم از همکاریهای اسلام آباد تشکر کرد و گفت که همه شرایط ما را پذیرفته، ولی در پاکستان شرایط طوری است که آمدن قوای امریکائی از طریق حریم زمینی پاکستان مشکل است و شاید در پاکستان باعث مشکلات شود، به یک حرکت و مخالفت سرتاسری منتج شود. احتمال این هم می‌رود، ترجیح می‌دهند که از طریق ازبکستان و ترکمنستان وارد شوند، از ترکمنستان راه مستقیمی به کندهار و هرات می‌رسد، یکی از اهداف مهم هم کندهار است، و از طریق ترکمنستان به آسانی می‌توانند وارد شوند، نیروهای امریکائی در ازبکستان پیاده شده، در این دو گروه کدام یکی برای آنها زیاد مفید تمام می‌شود؟ آنها فکر می‌کنند، گروه شمال در حالیکه بسیار ضعیف است، خیلی ضعیف است جبهه شمال در مجموع گفتند که ما ده هزار نیرو می‌توانیم آماده کنیم، ده هزار نیرو چه است در این جنگ؟ و نفر دوم جنرال دوستم است که می‌خواهند او را بر مزار مسلط کنند، او هم به امریکائی‌ها وعده داده که با برنامه عودت ظاهر شاه موافق است، و مستقیماً تماسهایی دارد و آنها حساب هم می‌کنند، می‌خواهند از این دو طریق وارد شوند، از ازبکستان و ترکمنستان.

ما به این دو کشور همسایه خود هم توصیه می‌کنیم که وارد جنگ با افغانها نشوند، این به نفع شان نیست، کافی است که یکبار نیروهای اتحاد شوروی از طریق شما وارد افغانستان شدند، این تجربه را باز تکرار نکنید، دست آورد خاصی نخواهید داشت، شما باید خواهان خاتمه بحران، جنگ و تشنج در این منطقه باشید، نه اینکه افغانستان به یک جنگ طولانی دیگری کشانده شود، دیدیم که پیامدهای آن جنگ گذشته چه بود؟ این جنگ هم پیامدهای شبیهی خواهد داشت. هیچکس گمان نکند که شاید تجربه اتحاد شوروی باز در افغانستان تکرار نشود. و هیچکس گمان نکند که اشغال افغانستان، تحمیل یک

حکومت مزدور و دست نشانده برای قوای امریکا ممکن است، ما گمان نمی‌کنیم که امریکا و سائلی در اختیار داشته باشد که اتحاد شوروی نداشت، یا امکانات و تسهیلاتی داشته باشد که اتحاد شوروی نداشت، یا کاری بتواند بکند که اتحاد شوروی نمی‌توانست، برعکس گمان می‌کنیم که اتحاد شوروی امکانات بیش از امریکا را در این منطقه داشت و ازبکستان، تاجکستان و ترکمنستان در اختیار آنها بود، از این کشورها ضرورت به مجوز نداشت، با ما هم‌مرز بود و در ظرف چند ساعت می‌توانست نیروهایش وارد شود. این امکانات و تسهیلات را امریکا ندارد، امریکا باید از کجای دنیا بیاید به افغانستان، از فضای چندین کشور باید بگذرند و کشورهای متعددی، این تسهیلات را امریکایی‌ها ندارند، آنها اگر به میزایل های "کروز" خود حساب می‌کنند، اتحاد شوروی "سکد" داشت، اگر به ایف ۱۶ خود زیاد مغرور اند، اتحاد شوروی سوخوی بیست و دو را امتحان کرد، سوخوی ۲۲ مؤثرتر از اف شانزده بود، در جنگهای مثل افغانستان، در بمباردهاها. و سکد از داخل افغانستان انداخت می‌شد و قیمتش هم ارزان، به سویه "کروز" نیست که هرکدامش یک میلیون و دوصد هزار دالر. صد میزایل کروز فیرکردید، صد و بیست میلیون دالر مصرف کردید، دست آوردی هم نداشتید!! به این خاطر ما به امریکایی‌ها هم توصیه می‌کنیم تنها توصیه من نیست، توصیه جنرال گراموف هم است که ما هر دو باهم جنگیدیم در افغانستان، او قوای شوروی را در افغانستان سرپرستی می‌کرد، قوماندان قطعات شوروی در افغانستان بود و ما مجاهدین را رهبری می‌کردیم. هر دو ما به آنها مشوره می‌دهیم که اشتباه شوروی را در افغانستان تکرار نکنید، حمله تان بر افغانستان هیچ پیامد دیگری جز همان پیامدهای سابقه را نخواهد داشت.

سؤال: آقای حکمتیار! اگر گروه شمال، کابل، کندهار و جلال‌آباد را بگیرند و به حکومت ملا عمر خاتمه ببخشند از نظر شما جریان و تحول جدیدی رونما خواهد شد؟

جواب: جبهه شمال این توان را ندارد، مردم آنها نمی‌پذیرند، اینها امتحان

بدی داده اند، اینها با سلاح، امکانات و پول نمی‌توانند دوباره برکابل مسلط شوند و اگر احیاناً به کمک بیرونی بتوانند بر کابل هم مسلط شوند تجربه گذشته تکرار می‌شود و کسی دیگری از مناطق سربلند خواهد کرد و ملامت دیگری خواهد شد، امکانات تسلط آنها بر کابل وجود ندارد، آنها هم این را درک می‌کنند، گفتیم که آنها به امریکایی‌ها فقط ده الی پانزده هزار نیرو را وعده دادند که در اختیار شان می‌گذارند، همین مقدار نیرو را هم نمی‌توانند آماده کنند. زیرا افغانها از این ننگ دارند که در کنار اجنبی علیه کشور و مردم خود بجنگند، اینها این ده پانزده هزار نیرو را هم نمی‌توانند آماده کنند، و امریکایی‌ها هم این اشتباه را نکنند که می‌توانند از اینها به عنوان عنصر خیلی قوی استفاده کنند و من به روسها هم توصیه می‌کنم که اینها پیش از اینکه دوست شما باشند، دوست امریکا اند و سلاح و پول از شما در یافت می‌کنند ولی خادم و مخلص امریکایی‌ها اند، تا حال شاید این را متوجه نبودید، حال شاید درک کرده باشید، بجای کمک به این گروه که آماده جنگ در کنار سربازان امریکایی اند شما مانع حمله امریکا بر افغانستان شوید، با کشورهای همسایه، با امریکا مشترکاً توافق کنید که بیاید جنگ را در این منطقه خاموش کنیم، در امور داخلی افغانستان مداخله نشود، سلاح، مهمات و پول به نیروهای درگیر فرستاده نشود و کشورهای همسایه در امور داخلی افغانستان دست اندازی نکنند، از افغانها بخواهند که شما خودتان مشکل خویش را حل کنید، در ظرف چند هفته بحران حل می‌شود، تمام گروه‌هایی که وابسته به اجنبی اند و از طریق جنگ می‌خواهند بر افغانستان حکومت کنند، اینها کنار می‌روند و یک حکومت مؤقت در کابل ساخته می‌شود، از این طریق مشکل و بحران افغانستان حل می‌شود، بیاید این راه را انتخاب بکنید، بجای این که راه جنگ را که آزموده شده و نتایج خوبی هم تحویل نداده، چرا این راه را انتخاب نمی‌کنید؟ کشورهای همسایه ما باهم توافق کنند که دیگر در امور داخلی افغانستان مداخله نمی‌کنیم، از گروه‌های درگیر حمایت نمی‌کنیم، به افغانها می‌گوئیم که شما مشکل تانرا خود حل کنید، ما باور

داریم که در ظرف چند هفته جنگ خاموش می‌شود و یک حکومت مؤقت در کابل تشکیل خواهد شد، راه برای انتخابات باز خواهد شد، و بحران برای همیشه خاتمه خواهد یافت، افغانها حاضر اند این را تضمین کنند که افغانستان دیگر کانون بحران و جنگ نخواهد بود و پایگاه صدور تروریزم نخواهد بود، مایه درد سرهمسایه های خود نخواهد شد و در امور داخلی کشورهای همسایه مداخله نخواهد کرد، پایگاه مخالفین هیچ کشور نخواهد بود و در کنار این علیه او نخواهد جنگید، نه پایگاه پاکستان خواهد بود و نه پایگاه امریکا، ایران و روسیه. مشکل برای همیشه حل می‌شود، چرا این راه معقول را انتخاب نکنیم؟

سؤال: اوضاع و احوال روز بروز عوض می‌شود، امریکا، روسها و فرانسه همه اعلان کردند که رژیم طالبان غیر انسانی بوده و باید از بین برود، می‌بینیم که فعالیت ها ادامه دارد، در صورتیکه حمله شروع شود شاید چند گروه نظامی که تعداد شان سی و چهل نفر باشد، مقاومت کنند، نتیجه چه خواهد شد؟ خوب متوجه باشیم وقتیکه طالبان از بین بروند پیشنهاد می‌کنند برای ظاهرشاه، آروز می‌آید نتیجه چه می‌شود؟

جواب: عرض کنم که رژیم طالبان را آنها آورده اند، دیروز کسی بنام "پرو" افسر سی‌ای ای از "سپیشل فورس انگلستان" در مصاحبه تلویزیونی خود گفت که: هژده ماه قبل از اینکه طالبان وارد جنگ با حزب اسلامی شوند، من آموزش طالبان را در پاکستان آغاز کردم، من افسر آموزش به طالبان بودم، "پرو" گفت: هدف این بود که حزب اسلامی سرکوب شود، و پایگاه های حزب اسلامی اشغال شود، پس شما طالبان را ایجاد کرده اید، مسئولیت آن به شما بر می‌گردد، به امریکائی ها برمی‌گردد، به امریکائی ها و انگلیسی ها، به آنهائیکه آموزش دادند، سلاح دادند، حمایت کردند، تبلیغات کردند، شما بودید که می‌گفتید: طالبان فرشته های صلح اند. و مسئولیت این به شما امریکائی ها برمی‌گردد، شما، پاکستان، سعودی و امارات، اینها بودند که سلاح در اختیار شان گذاشتند، آموزش دادند، پول دادند، تبلیغات کردند، "بی‌بی‌سی"، "صدای

امریکا" بحدی تبلیغات می‌کرد که می‌گفتند طالبان فرشته‌های صلح اند و امنیتی ایجاد کرده اند که در تاریخ افغانستان سابقه ندارد. و حال شما می‌خواهید طالبان را کنار زده و ظاهرشاه را بیاورید؟ ظاهرشاه به مراتب بدتر از طالبان است، چرا شما ظاهرشاه را مفید می‌شمارید و طالبان را بد؟ از نظر شما ظاهرشاه خوب است ولی از نظر ما بد است، او عامل همه این حوادث در افغانستان است، او بود که کشور ما را به این حالت کشاند و حال شما او را سوار بر تانکهای خود می‌آورید؟ از او ببرک کارمل خود ساختید و برما تحمیل می‌کنید؟ اگر طالب بد است، و شما حمایت کردید، شما از حمایت تان دست بردار شوید، ما مشکل طالب را حل می‌کنیم، ما می‌گوئیم دو ماه برای ما فرصت بدهید، شما روسیه کشورهاییکه به افغانستان سلاح و مهمات می‌فرستند، امریکا و روسیه و کشورهای همسایه ما، دو ماه برای ما فرصت بدهند، اعلان کنند که دیگر ما در امور داخلی افغانستان مداخله نمی‌کنیم، سلاح، امکانات و پول در اختیار گروههای درگیر نمی‌گذاریم، افغانها مشکل طالبان را هم حل کنند، مشکل جبهه شمال را هم حل کنند، مشکل گروههای جنگ طلب را که متکی به اجنبی اند این را حل کنند، افغانها این را به آسانی حل می‌کنند، در ظرف دو ماه این را حل می‌کنیم.

حکومت طالبانرا افغانها انتخاب نکرده اند، از پاکستان آمد و در نتیجه حمایت های امریکا آمد، امروز افسر قوای خاص بریتانیا، اعتراف می‌کند، يك زمانی من می‌گفتم که: بریتانیا این مشکل را برای ما باعث شد، این گفتار مرا تکذیب کردند، ولی امروز در تلویزیون اعتراف می‌کنند که آری ما به طالبان آموزش دادیم، پس مشکل ما را شما انگلیسی ها و امریکایی ها باعث شدید، و از تحمیل جنگ دیگری بر افغانها خود داری کنید ببرک کارمل خود را بیاورید، بگذارید افغانها سرنوشت خود را خود تعیین کنند. پایان

۱۱ سپتمبر _____ مصاحبه با خبرنگار روسی

مذاکرات بن و دست آورد ها

مذاکرات بن که به ابتکار امریکا و زیر نظر این کشور و تحت پوشش سازمان ملل انجام یافت، برای اطراف ذیدخل دست آوردهایی داشت که اینک با اختصار به آن اشاره می‌کنیم:

- امریکا به اهداف اصلی خود دست یافت، کنفرانس بن به دست آوردهای امریکا در میدان جنگ صحنه گذاشت. حذف طالبان و تمامی گروه‌های مخالف حمله امریکا بر افغانستان، تشکیل اداره مؤقت در کابل و توافق با ارسال نیروهای چند ملیتی به افغانستان از اهداف اصلی امریکا در این مذاکرات بود که به همه نایل شد. امریکا با مذاکرات بن نه تنها طالبان را از قدرت کنار زد بلکه ربانی را نیز حذف کرد و زمینه را برای انتقال قدرت به حکومتی که امریکا خواهان آن است فراهم کرد. اداره مؤقت در واقع مقدمه‌ای برای حکومت دائمی بریاست پادشاه مخلوع است که امریکا از سالها قبل بر آن سرمایه‌گذاری دارد.

- مطابق موافقتنامه بن، در ظرف شش ماه آینده، لویه جرگه انتصابی بریاست شاه مخلوع دایر خواهد شد، اعضای این لویه جرگه توسط کمیسیون انتصاب خواهند شد که اداره مؤقت تشکیل می‌دهد، در این اداره مؤقت بیش از دو ثلث کابینه از کسانی ساخته شده که با هر پیشنهاد امریکا و هر طرحی که برای آینده افغانستان از سوی امریکا ارائه می‌شود بدون چون و چرا موافقه

می‌کنند. کمیسیون تدویر لویه جرگه و از طریق آن لویه جرگه به نحوی تشکیل خواهد شد که در ترکیب آن اکثریت از طرفداران امریکا باشد. به این ترتیب اداره مؤقت به حکومت ثابت مورد پسند امریکا و تحت ریاست شاه مخلوع تبدیل خواهد شد. لویه جرگه نه تنها رئیس تشریقاتی خود را به عنوان حاکم دائم العمر انتخاب خواهد کرد بلکه قانون اساسی کشور را نیز چنان تدوین خواهد کرد که از تأسیس دولت منتخب اسلامی در افغانستان برای همیشه جلوگیری کند.

امریکا عملیات نظامی اش را بدون مجوزی از سازمان ملل و بدون موافقه افغانها آغاز کرد و حال کنفرانس بن بر عملیات امریکا صحه گذاشت، به ارسال نیروهای چند ملیتی تحت قیادت امریکا مشروعیت بخشید و آنرا خواست افغانها وانمود کرد. امریکا پس از اعلامیه بن با دست باز عمل خواهد کرد، اگر همه چیز مطابق میل امریکا و مطابق معاهده بن پیش برود نیروهای بیشتر ائتلاف بین المللی تحت قیادت امریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد، امریکا به سلطه اداره مؤقت بر پایتخت و مجموع کشور تحکیم خواهد بخشید، شاه مخلوع را به کابل انتقال خواهد داد، امنیتش را با کماندوهای خود تأمین خواهد کرد، لویه جرگه دلخواه خود را بریاست شاه مخلوع دایر نموده و از این طریق نظام مورد پسند خود را بر کشور ما تحمیل خواهد کرد. از آغاز عملیات امریکا و تحرکات وسیع و گسترده نظامی اش و انتقال نیروهای زیاد به حول و حوش افغانستان کاملاً هویدا بود که امریکا قصد اشغال دائمی افغانستان، تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این کشور و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل را دارد. کنفرانس بن راه را برای امریکا باز کرد و کاری را که با بم افکن های بی ۵۲، جنگنده های ایف ۱۶ و کماندوهای خود آغاز کرده بود با اعلامیه بن مشروعیت بخشید.

جبهه شمال که به زور بازوی امریکا وارد کابل شد، گمان می‌کرد که به اهداف خود نایل شده و با تصرف پایتخت بار دیگری زمام امور کشور را در دست خواهد گرفت، ولی اکنون در کنفرانس بن از يك سو ریاست دولت را از

دست داد، و جنگ های خونینی که برای حفظ این مقام برای خود براه انداخته بود همه بهدر رفت، و حذف مؤقت آن از این مقام به حذف دائمی آن تبدیل خواهد شد. از سوی دیگر وزارت مالیه را که برای این گروه اهمیت حیاتی داشت، از دست داد، همه می دانند که وزارت مالیه به این دلیل برای این گروه اهمیت زیاد داشت که روسیه به پیمانہ وسیع و بی دریغ برای این گروه پول چاپ می کرد و مشکل اکملات شانرا از این طریق حل می کرد، با از دست دادن وزارت مالیه منبع بزرگ اکملات مالی و نظامی خود را از دست خواهد داد.

وحدت و جنبش دو گروه مهم ائتلاف شمال به این دلیل از اداره مؤقت مقاطعه کردند که در توزیع وزارتخانه ها معاهده قبلی با آنان مراعات نگردید. قرار بود وزارت داخله به حزب وحدت و وزارت خارجه به جنبش دوستم تعلق بگیرد. ولی امریکایی ها قانونی و عبدالله را برای این پست ها مناسبتر تشخیص دادند و مطابق معاهده بن این وزارتخانه ها به ایندو تعلق گرفت. و ربانی باوجود آنکه در ابتداء مخالفت کرد ولی بنابر فشارهای امریکا مجبور شد از مخالفت دست بکشد و با طرح امریکا در مورد توزیع پست ها موافقت کند. به اتحاد سیاف نیز يك وزارت غیر مهم سپرده شده که احتمال مخالفت این گروه با آن قوی است. مخصوصاً که در اداره مؤقت يك وزیر از خانم هایی گرفته شده که در دوران کمونست ها به جنرالی رسید و مدال قهرمانی کسب کرد. معلوم نیست گروه ها جهادی شامل ائتلاف شمال حضور کمونست ها و شاه پرستان بدنام و بدسابقه را چگونه توجیه خواهند کرد و به افراد خود چه جوابی خواهند گفت.

مخالفت هایی که در پایان مذاکرات بن و متصل اعلان قطعنامه این کنفرانس از سوی گروه های شامل این مذاکرات ابراز شد به وضوح نشان می دهد که خوشبینی های حامیان و مؤیدین این مذاکرات و نتایج آن چندان واقعبینانه نیست! امریکا با طرحی که بر اشتراك کنندگان کنفرانس تحمیل کرد نه تنها موجب بروز اختلاف جدی میان ائتلاف تحت حمایت خود شد و راه را برای درگیری های مسلحانه میان آنها باز کرد، بلکه ترکیب کابینه این اداره و حضور

چهره های بدنام و بی کفایت در آن و عدم اعتناء به واقعیت‌های جامعه افغانی و ساختار اجتماعی آن، و حذف و تحقیر گروه های مؤثر سیاسی و قومی، و خیلی از قضایای دیگر باعث خواهد شد که تلاش‌های امریکا در جهت تحمیل حکومت دست نشانده بر افغانستان با چنان بن بستى مواجه شود که تلاش‌های سلفش، اتحاد شوروی با آن مواجه گردید.

آنانکه از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کردند و یا به جبه شمال مشوره دادند که از این حمله حمایت نموده و در کنار سربازان امریکایی و تحت قومنده افسران نظامی نیروهای ائتلاف جهانی، به رهبری امریکا، علیه طالبان بجنگد، سوار موج شود و سرنوشت خود را بدست امریکایی ها بسپارد و با جلب حمایت امریکا به سهم شایسته ای در نظام آینده کشور نایل شود، شاید اکنون به خبط و خطای خود پی برده اند، و درك کرده اند که به خود و به آنانکه به مشوره ایشان گوش داده اند، جفا کردند!! اینها گمان می کردند که همکاری با امریکا در حمله اش بر افغانستان باعث خواهد شد که امتیازاتی از امریکا بدست آورند، هرچند به بهای قربانی ملت افغان و استقلال و آزادی افغانستان باشد. متوجه نبودند که امریکا پیروزی هایش را در جنگ افغانستان نتیجه برتری های خود و حاصل زوربازوی نیرومند خود شمرده و همکاری های نیروهای فرصت طلب را نیز منبعث از ترس و بیم و یا فرصت طلبی آنان خواهد خواند. اینها نه به پیامدهای پیروزی امریکا در این جنگ متوجه بودند و نه به اهداف خطرناک امریکا در حمله به افغانستان! اینها نمی دانستند که امریکا قصد اشغال دائمی افغانستان، تحمیل حکومت دست نشانده و تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این کشور را دارد، می خواهد از این طریق سلطه اش را بر تمامی منطقه و ذخایر سرشار نفت و گاز آن گسترش دهد و آسیای مرکزی را از دائره نفوذ روسیه بیرون کند و از طریق افغانستان بخود وصل نماید. امریکا قبل از اشغال افغانستان پایگاه های مستحکمی در آنطرف مرز در آسیای مرکزی تأسیس کرد، ولی تأسیس این پایگاهها فقط در صورتی مفید خواهد بود و سرنوشت این کشورها را بطور

۱۱ سپتمبر _____ مذاکرات بن

کامل در اختیار امریکا خواهد گذاشت که افغانستان در اختیار امریکا باشد.
مذاکرات بن و موافقتنامه حاصل از آن راه امریکا را بسوی نیل به این اهداف باز
کرد.

محاسبه غلط

زمامداران قصر سفید با این محاسبه خاطی شان فرمان آغاز حملات هوایی بر افغانستان را صادر کردند که افغان ها از جنگ به ستوه آمده اند، از جنگ سالاران منزجر اند، طالبان با اختلافات شدید داخلی مواجه اند، حملات هوایی بر نیروهای طالبان و مراکز و تأسیسات تحت تصرف شان از يك سو به نیروهای معتدل در صفوف طالبان فرصت اقدام علیه تندروان را فراهم خواهد کرد و از سوی دیگر گروه های ناراض مردم را کمک خواهد کرد تا علیه سلطه طالبان قیام کنند. آنها جبهه شمال را در موقعیتی ارزیابی می کردند که پس از تخریب میدانهای هوایی و هوا پیمایهای جنگی طالبان، و بمبارد خطوط مقدم شان، بسوی شهرهای تالقان و مزار شریف بشمول پایتخت پیشروی خواهند کرد و به این ترتیب حکومت طالبان سقوط نموده، راه برای تحمیل حکومت دلخواه امریکا بر کابل باز خواهد شد و زمینه دستگیری و مجازات کسانی که امریکا آنها را تروریست می خواند، فراهم خواهد شد. عده ای از افغان ها به امریکا اطمینان داده بودند که قبایل پشتون را در جنوب و شرق افغانستان، علیه طالبان بسیج خواهند کرد و جبهه جدید جنگ را علیه طالبان باز نموده و این مناطق را از تسلط طالبان آزاد خواهند کرد.

جبهه شمال به امریکایی ها اطمینان می داد که فقط برتری های هوایی طالبان مانع پیشروی آنان می شود. اگر نیروی هوایی طالبان نابود شود و خطوط

مقدم طالبان زیر ضربات شدید قرار گیرد، بزودی پیشروی خواهند کرد و کابل و تخار و مزار را تصرف خواهند کرد.

این محاسبه های خاطی و امیدواری های کاذب این پندار را در امریکایی ها باعث شده بود که جنگ بیش از چند روز دوام نخواهد کرد و بزودی و آسانی قضیه را یکطرفه خواهند کرد. ولی تا حال که بیش از یکماه از آغاز حملات هوایی امریکا می گذرد، امریکا به هیچ یکی از اهداف اساسی خود دست نیافته، نه حکومت طالبان را ساقط کردند، نه متهمین به فعالیت های تروریستی را دستگیر نمودند، نه قادر به قتل و دستگیری حامیان آنان شدند، نه جبهه جدید جنگ را در شرق و جنوب افغانستان و مناطق پشتون نشین علیه طالبان باز کردند و نه اقوام و قبایل را به قیام تشویق نمودند، اولین عملیات کوماندوئی شان نه تنها ناکام و نافرجام بود، بلکه تلفات قابل ملاحظه ای در پی داشت، تا حال شش هلیکوپتر امریکایی سقوط کرده و در حدود ۲۵ نفر کشته و زخمی داده اند. کسانیکه ماموریت بازکردن جبهه جدید جنگ در شرق و جنوب افغانستان به آنان داده شده بود، قبل از رسیدن به موقعیت با کمین روبرو شدند و توفیق انجام هیچ کاری را حاصل نکردند.

امریکایی ها خود نیز می پنداشتند که افغانستان هدف آسان است و بزودی و آسانی بهمه اهداف خود نایل خواهند شد و به دیگران نیز می گفتند که این جنگ کوتاه مدت خواهد بود و دارای اهداف مشخص و محدود. ولی اکنون از دوام جنگ تا دو سال و حتی بیشتر از آن صحبت می کنند، از برنامه تصرف مزار شریف و تأسیس پایگاه نظامی در آنجا صحبت می کنند. از تاجکستان خواستند تا کولاب را در اختیار آنان بگذارد که از این طریق جبهه شمال را اکمال کنند و سلاح و مهمات کافی به بدخشان و تخار بفرستند. از ترکیه خواستند کوماندو ها و افسران این کشور را به کمک امریکا به افغانستان بفرستند. تعدادی از افسران امریکایی را به پروان و تخار فرستاده اند تا ارتباط دوامدار جبهه شمال را با وزارت دفاع امریکا تأمین کنند، به هواپیماهای امریکایی کوردینات بدهند و

نیروهای جبهه شمال را تنظیم کنند و به سربازان این جبهه آموزش های لازم بدهند. يك قطعه پنجاه نفری کومانندو را نزد جنرال دوستم به دره صوف فرستاده، مشکلات مالی جبهه شمال را حل کرده و پول زیاد در اختیار آن گذاشته تا سربازگیری کند و فرماندهان طرفدار طالبان را بخرند و اختلافاتی در صفوف طالبان ایجاد کنند.

از وضع چنان پیدا است که تلاشهای امریکا نتیجه مطلوب تحویل نخواهد داد، نه تنها جنگ به نفع امریکا پایان نخواهد یافت، بلکه امریکا را به جنگ طولانی در افغانستان خواهد کشاند.

طبیعت این نوع جنگ ها چنان است که فقط آغاز آن در دست جنگجویان است، پایان آن از اختیار جنگ طلبان خارج می شود و به عوامل دیگری تعلق می گیرد.

اگر امریکا جنگ را در حالت فعلی اش ناتمام بگذارد، بدون تردید که این کار شکست تلقی خواهد شد و دارای پیامدهایی برای امریکا خواهد بود که جبران آن ممکن نیست و اما اگر برای رسیدن به اهداف جنگ، نیروهای زمینی اش را وارد افغانستان کند، پیامدهای آن بدتر و خطرناکتر از تهاجم اتحاد شوروی بر افغانستان خواهد بود. اتحاد شوروی بیش از صد و بیست هزار سرباز را بطور دائمی در افغانستان مستقر کرد و يك میلیون سرباز را بطور متناوب به افغانستان فرستاد و در جریان ده سال جنگ حدوداً ۷۵ هزار کشته و زخمی داشت، و تخمیناً هفتاد میلیارد دالر در این جنگ هزینه کرد، امریکا نه توان فرستادن این مقدار نیرو را به افغانستان دارد، نه تحمیل این مقدار تلفات جانی را و نه حوصله جنگ طولانی را.

روسها در چند ساعت اول و در روزهای نخستین تهاجم خود بر افغانستان، پایتخت و تمامی شهرهای بزرگ را تصرف کردند و نیروهای شانرا در تمامی نقاط حساس کشور ما مستقر ساختند، ولی امریکا تا هنوز نتوانسته قریه کوچکی را تصرف نموده و نیروهایش را در افغانستان پیاده کند.

روس ها هر روز از ۲۵۰ تا ۴۰۰ پرواز نظامي بخاطر بمبارد مواضع مجاهدین داشتند، امریکایی ها تا حال نتوانسته نصف این پرواز ها را داشته باشند. امریکایی ها تا حال نتوانستند اداره مشترکي از عملاء و همکاران خود درست کنند. تلاشهای شان در جهت توحید جبهه شمال و شاه پرستان نافرجام ماند، در حالیکه روس ها ببرک کارمل را در همان اولین روز تجاوز بر افغانستان به کابل آوردند و اداره تمامی شهرهایی بزرگ را در دست گرفتند. ارتش منظم افغاني در خدمت شان بود و حزب فعال کمونست در کنار شان. امریکا چنین حزبی در اختیار ندارد، گروه های شامل جبهه شمال بنا بر ارتباط شان با روسیه و ایران نمی توانند مورد اعتماد زیاد امریکا باشند.

با توجه به تمامی این نکات با قاطعیت و اطمینان می توان گفت که امریکا در افغانستان با شکست مواجه خواهد شد و پیامدهای این جنگ برای امریکا چون پیامدهای جنگ قبلي برای اتحاد شورى خواهد بود.

ما و اداره مؤقت

امروز در برابر هر افغاني، مخصوصاً آنانکه برای آزادی کشور شان از سلطه اجنبی جنگیده اند و خواهان تأسیس دولت خالص اسلامي بوده اند، این پرسش قرار دارد که با اداره مؤقت ساخت بن و عودت محتمل شاه مخلوع به کشور چه برخوردی صورت گیرد؟ با حضور فعال نیروهای اجنبی در کشور و اشغال تمامی نقاط استراتیژیک توسط آنها چه خواهند کرد؟ برای آزادی کشور از سلطه اجنبی و تأسیس دولت منتخب اسلامي توسط خود افغان ها، بدون مداخله بیرونی و فشار خارجی چه اسلوبي اختیار کنند؟! در پاسخ به این پرسش ها باید گفت:

هرچند عده ای اداره مؤقت و ترکیب آن را مهم می شمارند، و معتقدند که از طریق این اداره، تصحیح ترکیب آن و دخول افراد صالح در آن می توان آنرا به استقامت درست هدایت کرد و از اضرار آن مانع شد، ولی از نظر کسانی که به عمق جریانات کشور دقیقاً متوجه اند، و قضایا را رده بندی می کنند و هریکی را در جایگاه خاص خودش به اهمیت می گیرند، از نظر آنان اداره مؤقت و ترکیب آن نه تنها از اهمیت خاصی برخوردار نیست و حضور افراد صالح و متعهد به اسلام و آرمانهای جهاد را در آن به اهمیت نمی گیرند بر عکس به این باور اند که حضور چهره های معروف به صلاح و دیانت و تقوی در این اداره، امریکا را در رسیدن به اهداف شومش کمک می کند و باعث اغفال و تخدعه ملت می شود.

از نظر اینها مهمترین قضیه، اخراج نیروهای بیرونی و اعاده استقلال و آزادی کشور می‌باشد. امروز کشور ما به اشغال رفته، آزادی و استقلال کشور و حاکمیت ملی ما پامال گردیده، اختیار تعیین سرنوشت و انتخاب زعامت دلخواه از مردم ما سلب شده، این اشغالگران امریکایی و انگلیسی و حلفای غربی شان اند که در مورد سرنوشت مردم ما و چگونگی حکومت و ترکیب آن و نصب مهره ها در آن تصمیم می‌گیرند. اداره ای که به کمک ایف ۱۶، بی ۵۲ امریکا و به زور بازوی سربازان و قدرت باروت و دالر امریکایی بر اریکه قدرت تکیه می‌کند و تحت حمایه قطعات مسلح امریکایی بر کشور حکومت می‌راند نه تنها قابل اعتناء و التفات نیست و نباید به آن مشغول شد بلکه لازم است به قضیه اساسی و ریشه تمامی مشکلات که از تجاوز اجنبی و حضور فعال نیروهای مسلح بیگانه در کشور مایه می‌گیرد تمامی توجه را مرکوز کرد و تمامی نیرو و توان خود را برای آزادی کشور بکار گرفت و هیچ لحظه و هیچ فرصتی را در کار دیگری ضایع نکرد و هیچ بخشی از نیروها و توانمندی های خود را در بخش دیگری بکار نگرفت. آیا اداره ای که قدرت، توان و جرأت آنرا ندارد که در حادثه بمباری وحشیانه و بی‌رحمانه بر قافله ای عکس العمل نشان دهد که مشتمل بر کسانی بود که غرض اشتراك در محفل انتقال قدرت عازم کابل بودند و در وسط راه بنا بر درخواست جاسوس امریکایی حامل ستلایت مورد حمله قرار می‌گیرد و بیش از هشتاد نفر اعضای قافله و اهالی قریه به قتل می‌رسند، تعداد زیادی کودک و پیر و زن و مرد قریه به خاک و خون کشانده می‌شوند و هشت ساعت مکمل قریه و قافله تحت بمباردمان مسلسل قرار می‌گیرد. واکنش اداره مؤقت در برابر این حادثه دلخراش و درد آور چنان عادی بود که گویا هیچ حادثه ای و هیچ اتفاقی صورت نگرفته. گویا چند پرنده ای قابل صید و چند حشره ای قابل نابودی کشته شده اند. امریکایی های مغرور نه تنها ضرورت آنرا احساس نمی‌کنند که از این اداره و ملت افغان عذرخواهی نموده و این اقدام جنایتکارانه و تروریستی را محکوم کنند، بر عکس با افتخار می‌گویند که در قطار مذکور افراد القاعده و

گروه طالبان وجود داشتند و قطار مربوط به دشمن بود!!! وزارت دفاع امریکا در گذشته و در هر نوبتی که قریه یا مسجدی را بمبارد می‌کرد و از اهالی بی دفاع قریه و نماز گذاران ده‌ها انسان مظلوم و بی‌گناهی را به خاک و خون می‌کشاندند، ادعای شان مکرراً این بوده که بم‌ها اشتبهاً به اهداف غیر عسکری اصابت کرده!! ولی اکنون و پس از تشکیل اداره ضرورت این را نیز احساس نمی‌کند که آنرا اشتباه بخواند و یا عذر خواهی کند. و اداره مؤقت نه تنها حضور قطعات اجنبی را در افغانستان ضروری می‌شمارد و موجودیت آنرا برای تأمین امنیت و مبارزه با تروریسم قابل توجیه می‌خواند بلکه متصل این بمباری و وحشیانه اعلان می‌کند که تاهنوز برخی از مراکز تروریست‌ها در جنوب کشور باقی مانده است که گویا قریه ویران شده مذکور از جمله این مراکز بوده است. این اظهارات فقط بخاطر توجیه ادامه حملات و وحشیانه امریکا و بمباری‌های بی‌رحمانه اش و کشتار افغانهای مظلوم و بی‌گناه بدست سربازان امریکایی صورت می‌گیرد.

با توجه به این دلایل باید گفت که لازم است افغان‌ها قضیه چگونگی اداره مؤقت و ترکیب آن و مشغول شدن در بحثهای مربوط به آن و تلاش برای اصلاح و تصحیح آن و نفوذ عناصر خوب در آن خودداری نکنند و توجه و اهتمام جدی شان به استقلال و آزادی کشور و اخراج نیروهای بیگانه از افغانستان بوده، برای حفظ هویت اسلامی کشور، و حاکمیت ملی و حق تعیین سرنوشت به افغانهای سربلند و آزاد مبذول بوده، تمامی نیروها و توانمندی‌های شان را در این جهت بسیج کنند. امروز وضعیت کشور ما شبیه به وضعیت کشور در اثنای تجاوز قوای شوروی بر افغانستان و تحمیل بیک کارمل بر کابل است و مسئولیت دینی افغانهای مؤمن و دین‌دار و وطنخواهان و آزادیخواهان افغان همان است که در برابر تجاوز نیروهای شوروی بر کشور خود به عهده داشتند. باید تمامی نیروهای مؤمن، وطنخواه و آزادیخواه دست بهم بدهند و برای وادار کردن دشمن به خروج از وجب و جب خاک افغانستان از هیچ تلاشی و هیچ کاری دریغ نورزند.

د نیویارک عملیات او فضایی ډال !!

امریکایان د خپل هېواد د تاریخ تر ټولو ستر انتحاري عملیات گوری، هیچا گمان نه کولو چې په امریکا او مخصوصاً د دې هېواد د غرور او اقتدار په سترو نښو، د پنتاگون په ستره ماڼی او د نیویارک د لوی تجارتی مرکز په دوو ۱۱۰ پوریزو برجونو داسې وپرونکي برید کېدی شي. داسې حیرانونکي عملیات چې یوازي د هالیوود په فیلمونو کې ئې نښی موندلی شو. په یوه وخت کې د څلورو الوتکو اختطاف، د الوتکو د عملي لاسونه ترشا تړل، د الوتکو کنترول ترلاسه کول، د دغسې سترو اهدافو په لوري د الوتکو توجیه، او په ټول دقت او شدت سره هره یوه په خپل هدف یوه په بل پسې لگیدل او په څو دقیقو کې دا ستري ستري ماڼی له خاورو سره برابرول او په لسه او زره امریکایان په وینو کې لت پت کول، ... چا گمان کولو چې په امریکا کې داسې هم کېدی شي؟! باید وگورو چې دا کسان څوک وو، ولې په امریکایانو دومره غصه وو، د کوم هدف لپاره ئې ځانونه قربانی کړل، د امریکا په پولیسي نظام کې ئې هومره امکانات څنگه ترلاسه کړل، ولې د امریکا پولیس، F.B.I او C.I.A چې په ټوله دنیا د حکومت کولو خوبونه گوری، په دې ورتوانېدل چې د داسې انتحاري او سترو عملیاتو مخه ونیسي!؟

که هره الوتکه له ۳ تر ۲ کسانو اختطاف کړې وي، باید د اختطاف کوونکو شمېرله ۱۲ نه تر ۲۴ کسانو پورې وي. د دوی څلور کسان باید پیلوټان وي، ټولو باید په ګډه تصمیم نیولی وي چې په دې انتحاري عملیاتو کې برخه اخلي او قرباني کېدو ته چمتو دي. د نیویارک او واشنگټن په شان سترو ښارونو کې د سپینې ماڼۍ، پنتاګون او د عالمي تجارتی مرکز د برجونو د موقعیت موندلو او په هغه لوري د طیارو د توجیه کولو دقیق معلومات ولري، د داسې انتحاري عملیاتو لپاره باید قوي انگیزه ولري، باید ډېرو نورو کسانو لدوی سره مرسته کړې وي... که دا او دې ته ورته نور مسایل په پام کې ولرو، دا عملیات باید د یوه ستر، منظم او ځواکمن لوري لخوا ترسره شوي وي. باید د امریکا کومه کورنی ډله د هغه ترشا وي، په امریکا کې ډېرې داسې ډلې شته چې د دې هېواد له کورنی او بهرني سیاستونو سره ضدیت لري. ځینې مذهبي انگیزی لري، ځینې نژادی او ځینې سیاسي او اجتماعی. له دې عملیاتو نه د مخه، د امریکا یو فوځی افسر چې د خلیج په عملیاتو کې ټې برخه اخیستی وه او د امریکایی فوځونو په لاس د ډېرو بې ګناه او مظلومو انسانانو د بې رحمانه مرګ ژوبلي شاهد وو، تحریک شوي وو، غوښتل ټې د دې نظام په خلاف څه وکړي، په اوکلاهما کې ټې یوه ستره دولتی ماڼی منفجره کړه، په سلهاوو کسان په دې انفجار کې مړه او ټپیان شول، په لومړي سر کې امریکایانو د دې انفجار اتهام اسلامي افراطي ډلو ته راجع کولو خو وروسته ثابته شوه چې دا د " تیموکی مکوي" کار وو، ده اعتراف وکړ او تر هغه وخته ټې له خپل اقدام نه دفاع کوله چې اعدام شو.

څه موده د مخه د امریکا پولیسو د یوې مذهبي ډلې په مرکز حمله وکړه، دی مرکز ته ټې اور واچاوه، د ډلې مشر سره له ګڼ شمېر مریدانو په اور کې وسوزیدل.

امریکا په بهر کې هم ډېر دښمنان لري، په دوهمې نړیوالي جګړې کې امریکایانو په هیروشیما باندي اتمی بم استعمال کړ او هغه لوی ښار ټې له خاورو سره برابر کړ او د ښار ټول اوسېدونکي ټې په قتل ورسول. د جاپان سور فوځ

"Red Army" تل د غچ او انتقام په لټه کي وو.

امريکا له يوې خوا د عربو پر ضد د اسرائیلو مرسته کوي، په فلسطين کي د دوی د ټولو غير انساني جناياتو ملاتړ کوي. ټول عربان دا جگړه د عربو او مسلمانانو په خلاف د امريکا جگړه گڼي. له بلې خوا د امريکا فوځونه په گڼ شمېر عربي هېوادونو او د دې هېوادونو شا او خوا سمندر کي ځای په ځای شوي. د دې هېوادونو ولسونه له دې فوځونو نه کرکه لري. د دوی شته والي، خپل استقلال، ملي حاکميت او خپلواکي ته گواښ گڼي، په دې ټينگار کوي چي دا فوځونه د دوی له هېوادونو نه ووځي.

له عراق سره چي امريکا څه کوي، له سوډان سره چي څه روان دي، له ليبيا او ايران سره د دوی له دښمنۍ ډک سلوک، په ټوله نړۍ د سلطې هڅې... او دې ته ورته سياستونو امريکا ته بې شمېره دښمنان را پيدا کړي دي.

ډېره گرانه ده چي په دومره دښمنانو کي د دې پېښي اصلي عاملين داسي ژر په گوته کړي شي.

اکثر مبصرين او څيړونکي په دې عقیده دي چي امريکايي حلقې عمداً هڅه کوي چي د دې عملياتو اتهام د مسلمانانو په سر وټپي، پداسي حال کي چي تر اوسه دوی هيڅ داسي مدارک ندی ترلاسه کړي چي دا اتهامات ثابت کړي شي.

د ځنو امريکايي چارواکو له اظهاراتو نه معلومېږي چي د مسلمانانو په خلاف د دوی زړونه له څومره کرکي او عداوت نه ډک دي او څومره بد عزائم لري، معلومه نده چي دا کسان به امريکا د مسلمانانو په خلاف څه کولو ته وهڅوي، او امريکا به د دې پېښي د جبران لپاره څه کوي؟

له ځنو څرگندونو نه دا هم معلومېږي چي امريکا بايد له روسانو سره په گډه د افغانستان په خلاف داسي شديد عمليات ترسره کړي چي د دواړو گډ مقاصد ترلاسه شي. امريکا نه د ايران له فضا نه په استفادې سره د افغانستان په خلاف عمليات ترسره کولی شي، او نه د پاکستان له فضا او ځمکي نه. دوی د نظامي عملياتو لپاره يوازي يوه لار لري چي د تاجکستان له لاري، د روسانو په مرسته او

د شمال د جبهې ترنامه لاندې. که څه هم یوه روسي جنرال، د داسې عملیاتو عواقب خطرناک وگڼل او وئې ویل: انگریزانو درې ځله په افغانستان برید وکړ، هیڅ نتیجه ئې ترلاسه نکړه، مورډا اشتباه وکړه او له بدو عواقبو سره مخامخ شوو، دا ناکامه تجربه نباید تکرار شي. وبه گورو چې امریکا د دې عملیاتو پرته په چا اچوي او عکس العمل به ئې څه وي؟!

د امریکا د ننه او بهر له ډېرو سره دا سوال را پیدا شوی چې که د ځمکې په سر او د امریکا په زړه کې داسې ستر عملیات ترسره کېدی شي نو د هغه فضایی ډال ضرورت او گټه به څه وي چې امریکا ئې د جوړولو هڅه کوي، پداسې حال کې چې ټوله نړۍ ئې مخالفت کوي او هغه د خطرناکې تسلیحاتی مسابقی عامل گڼي.

خو یو شاعر څومره ښایسته وینا لري:
عیسی به رهي ديد يکي کشته فتاده
حیران شد و بگرفت بدن دان سر انگشت
گفتا که کي راکشتی تا کشته شدی زار
تا باز کجا کشته شود آنکه ترا کشت
انگشت مکن رنجه بدر کوفتن کس
تا کس نکند رنجه بدر کوفتن مش
او یا د رحمن بابا شعر:
له آزاره چا بازار موندلی ندی
خوک چې بل آزاروي هغه آزار شي

کی بهتر است؟

نوجوانی که از پدر و مادر نامسلمانی بدنیا آمده و در شهری چون و
اشنگتن، در فضای دور از معنویت به نوجوانی رسیده، در تظاهراتی ضد جنگ
شرکت می‌کند و علیه تصمیم امریکا مبنی بر حمله بر افغانستان احتجاج نموده
آنها محکوم می‌کند و شعار می‌دهد که نباید بخاطر انتقام جویی خون عده ای
بی‌گناه به زمین بریزد، پولیس او را دستگیر نموده، لت و کوب می‌کند، ولی او
از شعارهای ضد جنگ دست برنمی‌دارد، این در حالیست که او شاهد حمله
برکشورش بوده و عده ای زیاد هموطنانش در عملیات انتحاری نیویارک و
واشنگتن کشته شده اند!! بمن بگوئید: آیا این نوجوان بهتر است یا کسیکه
ادعای افغان بودن دارد و خود را مسلمان هم می‌شمارد، ولی از امریکا دعوت
می‌کند تا بر مادروطنش افغانستان حمله کند، به امریکائیهام می‌گوید: باید حمله
سریع و قاطع باشد و باعث سقوط حکومت طالبان شود، او خود حاضر است در
کنار سربازان امریکایی بجنگد، ده الی پانزده هزار سرباز با تجربه در جنگهای
کوهستانی حاضر خدمت می‌کند و اطلاعات مفید در اختیارش می‌گذارد. یعنی
حاضر است چون جاسوس امریکا عمل کند و تحت قومنده امریکایی ها بجنگ
هموطنانش برود!!

بیائید این دو چهره، آن نوجوان نامسلمان واشنگتن را با این سالخورده
مدعی ایمان در کنار هم بگذارید و به قضاوت بنشینید، بگوئید: این بهتر است
یا آن!! کسیکه قضاوت هایش سطحی بوده و ظواهری چون عبا و قبا و ادعا را

۱۱ سپتمبر _____ کی بهتر است؟

ملاك می‌گیرد، ممکن است در قضاوت میان این دو چهره متردد باشد ولی برای کسانی که عملکردها و انگیزه‌های هر انسانی را ملاک و معیار می‌گیرند آن نوجوان بر صدها چنین سالخورده‌ای شرف دارد.

بمن بگوئید: کسیکه به امریکایی‌ها می‌گوید: با شمائیم و در کنار شما خواهیم جنگید و از حمله شما بر افغانستان حمایت می‌کنیم... ولی به ایران می‌گوید: از موضع شما مبنی بر مخالفت با حمله امریکا بر افغانستان حمایت می‌کنیم... آیا چنین کسی مصداق این آیه قرآن نیست که می‌فرماید:

وَ إِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ*
البقرة: ۱۴

و چون با مؤمنان روبرو شوند گویند: ما با شمائیم و چون با شیاطین خود خلوت کنند گویند: ما بی‌گمان با شمائیم، جز این نیست که "ما بر مسلمانان" استهزاء می‌کنیم.

بمن بگوئید: کسیکه همین حرف‌ها را به روس‌ها نیز گفت: در کنار سربازان روسی و سربازان افغانی روسها علیه مجاهدین جنگید، از روس‌ها خواست نیروهای شانرا به افغانستان بفرستند تا مزار و تخار را از تصرف طالبان بکشند و در اختیار او بگذارند. به اعتراف وزیر دفاع روسیه از چندین سال به این سوا از روس‌ها سلاح و پول دریافت کرده است و امروز وزیر دفاع روسیه متصل مذاکراتی که میان روس و امریکا مبنی بر اقدام مشترک علیه افغانستان صورت گرفت، طی کنفرانس مطبوعاتی خود می‌گوید: ما کمک‌های خود را به این گروه افزایش می‌دهیم!! در مورد کسانی که سلاح از مسکو دریافت می‌کنند و خوش خدمتی به امریکا می‌کنند و حاضر اند چون پیش قراولان و پیش‌آهنگان هر نیروی متهاجم بر کشور ما عمل کنند و در کنار هر گروه سربازانی می‌جنگند که از بیرون بر کشور ما حمله می‌کنند، چه از شمال باشد و چه از جنوب، چه از سوی مسکو فرستاده شود و چه از سوی واشنگتن، بگوئید قضاوت تان در باره این دو چیست؟

د جاپان NHK تلويزيون سره مرکه

س: محترم حکمتيار صاحب! د افغانستان روان وضعیت څنگه گوري؟
ج: متأسفانه د افغانستان وضعیت اوس تر مخکي نه زيات کړکېچن دی. د امریکا حملې او زموږ په هېواد کي د بهرنيو فوځونو شته والی او زموږ په کورنيو چارو کي د دوی پراخو لاسوهنو، زموږ د هېواد وضعیت مزید کړکېچن کړي. زه د افغانستان وضعیت هماغسې گڼم لکه چي د روسي فوځونو د تېري په لومړيو ورځو کي زموږ ولس ورسره مخامخ وو.

س: د بن د مذاکراتو په هلکه څه وایاست؟

ج: زما له نظره د بن د مذاکراتو په ترڅ کي جوړ شوی حکومت د دې وړ ندی چي په دې شرایطو کي ورباندي خبري وشي او د څرنګوالي یا ترکیب په هکله ئې څه وویلی شي. په افغانستان کي د امریکا، بریتانیا او د دوی د متحدینو د نظامي شته والي په حالت کي، ټول نور مسائل ثانوي اهمیت لري. او د هېواد د آزادی، خپلواکي، ملي حاکمیت او اسلامي هویت احياء او د بهرنيو فوځونو ایستل مهم او اساسي مسائل دي. اوس باید دا خبره وکړو چي افغانانو ته دي د خپل برخليک د ټاکلو حق ورکړی شي، افغانان باید دې ته پربښودلی شي چي د بهرنی لاسوهني او فشار نه پرته خپل برخليک وټاکي او د خپلي خوښي نظام او

واکداران غوره کړي. د افغانانو په وړاندې لومړی او اساسي مسئله دا ده چې ټول بهرني فوځونه دي ژر او له کوم قید او شرط نه پرته له افغانستان نه ووځي. افغانانو ته دي دا حق ورکړی شي چې د خپل هېواد د راتلونکي په هکله د خپل ایمان او عقیدې په رڼا کې فیصله وکړي. د همدې لپاره مؤقته اداره، د هغې جوړښت او د وزارتونو ویش زموږ له نظره خاص اهمیت نلري.

س: آیا ستاسو ډلې ته د دې بلنه ورکړی شوې چې په موقتي ادارې کې برخه واخلي؟

ج: موږ په دې ادارې کې د برخې اخیستو اراده نلرو، زموږ له نظره دا اداره د امریکا د لاس وهنو او فشار په نتیجه کې رامنځته شوې. موږ پداسې ادارې کې چه بهرني ځواکونه ئې افغانستان ته جوړوي هیڅکله برخه اخیستل نه غواړو.

س: آیا دا مؤقته اداره کولی شي چې د افغانستان بحران پای ته ورسوي؟

ج: دا اداره هومره توان او واک نلري چې د افغانستان د بحران د پای ته رسولو په اړه کوم موثر گام واخلي. هرڅه د بهرنیو فوځونو په واک کې دي. بهرني فوځونه د دې ادارې هرې غوښتنې ته د خپلي خوښې جواب ورکوي. تاسو گوری چې د طالبانو د حکومت د نسکورېدو او د القاعدې د مراکزو د ختمېدو سره سره او پداسې حال کې چې نور د القاعدې او طالبانو مشران په افغانستان کې نشته، خو د امریکایانو بې رحمانه او وحشیانه بمباری ادامه لري. هره ورځ داسې دردونکي خبرونه ترلاسه کوو چې گڼ شمېر بې دفاع او بې گناه افغانان په قتل رسېږي، مکمل کلي له خاورو سره برابر کېږي، د لمانځه په وخت کې په جوماتونو بمونه ورېږي، پروډ د یکشنبې په ورځ د نیازيو په کلي د بمباری په نتیجه کې ۱۰۷ کسان په قتل ورسېدل او گڼ شمېر نور زخمیان شول، ټول کلي وران شو او خلک ئې تر چتونو لاندې دفن شول، داسې ډېر نور کلي په پکتیا، خوست او ننګرهار کې په همدې ورځو کې وران شول، خو د موقتي ادارې چارواکي، دا جرأت نلري چې د دې وحشیانه وژنو په خلاف غږ او چت کړي او له امریکایانو نه د بمباریو د ختمولو غوښتنه وکړي. که د دې ادارې یو غړی دا جرأت وکړي او وایی

چي نور د بمباريو ضرورت پای ته رسېدلي او د بهرنيو فوځونو مسلحانه عمليات بايد متوقف شي. بل په ځواب کي ورته وايي: په پکتيا او کندهار کي د طالبانو او القاعدې ځيني واره مراکز لپاتې دي، چي د دې مراکزو د ختمېدو لپاره بايد دا عمليات ادامه وکړي، او بايد بهرني فوځونه نه يوازي په کابل کي، بلکي د هېواد په نورو ښارونو کي هم ځای په ځای شي!! مؤقته اداره ئې داسي جوړه کړې چي د امريکايانو د خوبني خلاف نه څه خبره وکړي شي او نه کوم کار. د بهرني فوځ په شته والي کي دا اداره نه د څه کولو توان لري او نه اجازه. په دې خاطر دا معقوله نده چي څوک له دې ادارې نه د افغان بحران د ختمولو طمع وکړي.

س: په افغانستان کي د امريکا او متحدينو د فوځونو شته والي ته په کومه سترگه گوري؟

ج: موږ د بهرنيو فوځونو تېري او زموږ په هېواد کي د دوی استقرار په هکله غندو او هغه د افغانانو په خپلواکي، ملي حاکميت او ارضي تماميت باندې څرگند او قبيح تېري گڼو او په کلکه د دې غوښتنه کوو چي دا فوځونه دي ژر تر ژره او له ځنډ نه پرته له افغانستان نه ووځي، په دې خبري په کلکه ټينگار کوو. ټول افغانان بايد همدا غوښتنه ولري. ټول مجاهدين او افغان ولس بايد يوه بل ته لاس ورکړي، او بايد د هېواد د خپلواکي، ملي حاکميت او اسلامي هويت د ترلاسه کولو لپاره ملا وتړي، بايد بهرني فوځونه دې ته اړ کړو چي له افغانستان نه ووځي، افغانان بايد اوس هماغه څه وکړي چه د روسي فوځونو په خلاف ئې وکړل.

س: ستاسو حزب اوس څه فعاليتونه لري؟

ج: موږ ټول هغه څه په منظم او مسلسل طور کوو چي په دې ظروفو او شرايطو کي ئې ترسره کول ضروري دي او زموږ ديني مسؤليتونه او د ملت په وړاندي زموږ ژمني ئې غوښتنه کوي.

س: موږ اورېدلي چي تاسو او د مولوي جلال الدين په شان ځيني نور شخصيتونه غواړي چي د امريکا ضد متحده جبهه جوړه کړي؟ په دې هکله څه

ویل غواړي؟

ج: امریکایي فوځونه باید له افغانستان نه ووځي، ټول افغانان باید د دې فوځونو د ایستلو لپاره یوه بل ته لاس ورکړي. زه په دې باوریم چې د افغان ولس مطلق اکثریت د امریکایي فوځونو شته والی داسې گڼي لکه د دوی په هېواد کې د روسي فوځونو شته والی. ټول د دې فوځونو فوري، کامل او بلاقید او شرط وتل غواړي، دا ضروری ده چې ټول افغان ځواکونه د تېري کونکو د ایستلو لپاره متحده جبهه جوړه کړي.

س: د افغانستان غمیزه ۲۳ کاله اوږده شوه، اوس د افغانستان جگړه مزید طولانی شوه، تاسو څه فکر کوي آیا افغان ولس به په دې موفق شي چې له امریکایانو سره د روسانو په څېر معامله وکړي؟

ج: دوی به حتماً او باید دا کار کوي. دا د دوی دینی دنده او وجیبه ده. هر افغان ته دا لوی مسئولیت متوجه دی. دوی به حتماً خپل مسئولیت ادا کوي. دا سمه ده چې موږ له گڼ شمېر ستونزو سره مخامخ یو، خو افغانان په دې پوهېږي چې دا ستونزي د بهرنیو لاس وهنو زیژنده ده او په دې هم پوهېږي چې که وغواړي ستونزي پای ته ورسېږي نو یواځیني چاره ئې دا ده چې د بهرنیو ځواکونو او د دوی د لاس پوځو سلطه پای ته ورسوي. د افغان غمیزه به تر هغه دوام کوي چې زموز په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنه ادامه لري او په افغانستان باندي د پردیو لاس پوځي حکومت کوي.

س: څه فکر کوي چې په افغانستان باندي د امریکا او متحدینو د حملې اهداف څه دي؟

ج: د افغانستان دائمی اشغال، په دې هېواد د یوه لاس پوځي حکومت تپل، له افغانستان نه ځان ته نظامي اډه جوړول، په دې هېواد کې د اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی، په مرکزي آسیا او زیرمو ئې د افغانستان له لاري د امریکایي کمپنیو واکمني. دا د امریکایانو اهداف دي.

س: ستاسو نظر څه دی، د افغانستان راتلونکي حکومت باید د انتخاباتو له

لاري جوړ شي که د لويې جرگې له لاري؟

ج: موږ په دې باور يو چې د افغانستان بحران يوازي د يوه منتخب اسلامي حکومت په ذريعه حل کېدی شي، بايد آزاد او عادلانه انتخابات ترسره شي، ترڅو افغانان خپل برخليک په خپله وټاکي او د خپلي خوښې زعامت انتخاب کړي، افغانانو ته بايد دا حق ورکړی شي چې د بهرنۍ مداخلې نه پرته د خپلي خوښې زعامت غوره کړي. د افغانستان بحران له انتخاباتو نه پرته له بلې لاري نشي حل کېدی.

س: د افغانستان راتلونکي څنگه گوري؟

ج: زه راتلونکي ته اميدواريم، امريکايان به حتماً له افغانستان نه وتلو ته اړ کېږي، افغانان به حتماً دا فرصت ترلاسه کوي چې د خپلي خوښې اسلامي نظام جوړ کړي.

س: آیا تاسو د حامد کرزی حکومت په رسميت پيژنئ؟

ج: ما په دې هکله خپل نظر مخکې واضح کړ، پداسي حال کي چې بهرنيو ځواکونو زموږ په هېواد تېری کړی، او ټول ستراتيژيک نقاط ئې د کابل په شمول اشغال کړی، په دې حالت کي زموږ له نظره مؤقت حکومت او د هغې ترکیب د دې وړ نده چيورباندي بحث وشي. موږ په دې هکله څه ويل هم بې فائيدی گڼو.

س: آیا گمان کوي چې اسامه بن لادن او ملا عمر به اوس هم په افغانستان کي

وي؟

ج: شايد دوی به په افغانستان کي نه وي، که نه نو امريکايان به د دوی په وژلو يا نيولو موفق شوي وو، کله له امريکايانو نه اورو چې اسامه وژل شوی، بيا دا افواهات خواره شي چې اسامه بن لادن له افغانستان نه وتلی، ځيني راپورونه خو داسي هم دي چې هغه له ټولي دی سيمي نه وتلی دی. ځيني وايي چه څو هفتی د مخه په شهادت رسېدلی، د کابل ځيني چارواکي چې د امريکايانو د عملياتو او په کلو د دوی د بمباريو ملاتړ کوي، امريکايانو ته غلط او دروغجن راپورونه ورکوي او وايي چې اسامه او ملا عمر په افغانستان کي دی او د دوی ځيني مراکز

۱۱ سپتمبر _____ جاپانی تلویزیون سره مرکه

په پکتیا او کندهار کې پاتې دي. په دې سره دوی غواړي لدغو سیمو او اوسېدونکو څخه ئې غچ واخلي. دوی امریکایان دې ته هڅوي چې د پښتنو سیمې بمبارد کړي.

امریکایان هم په بې رحمۍ او بې باکي سره راځي، دا سیمې بمبارد کوي او په سلگونو کسان وژني او په لسه اوو کلي له خاورو سره برابرې، د کابل چارواکي دا اظهارات یوازي د دې لپاره کوي چې داسې وحشیانه عملیات توجیه کړي. په درواغو وایی چې اسامه لا تر اوسه په افغانستان کې دی او د همدې لپاره باید د امریکایانو عملیات او د کندهار، پکتیا او ننګرهار د بې وزلو خلکو وژنه ادامه وکړي. پای

کمونست ها می گویند: ببرک کارمل ما بتر بود!!

مذاکرات بن و موافقتنامه ای که مدعوئین این گردهمآئی در پای آن امضاء کردند، واکنشهای گوناگونی را میان احزاب و گروههای مختلف افغانی از یکسو و کشورهای حامی جنگ و جنگجویان از سوی دیگر در پی داشت. کمونستهای وابسته به مسکو که بجرم دعوت از نیروهای اتحاد شوروی برای هجوم بر افغانستان و ایستادن در کنار این نیروها در جنگ علیه هموطنان شان مورد اعتراض افغانهای مجاهد قرار داشتند، پس از امضای معاهده بن توسط عده ای از گروه های افغانی با سابقه و شهرت جهادی، بدفاع از موضعگیری رهبری حزب کمونست پرداخته و گفتند: کارمل ما بهتر بود!! کارمل هرگز به این اعتراف نکرد که از مسکو خواسته است تا نیروهایش را به افغانستان بفرستد، دعوت از نیروهای اجنبی را برای خود و حزیش شرم آور و ننگین می خواند و از اعتراف به آن خودداری می ورزید. هواداران او همواره می گفتند که نورمحمد ترکی در تماس تلفونی اش از بریژنف خواسته بود تا به ارسال سلاح و مهمات اکتفاء نکرده با مقداری از نیروهای مسلح شوروی، او را در مقابله با نیروهای

ارتجاعی مورد حمایت امپریالیزم امریکا کمک کند!! و اما امروز کسانی که ما را به وابستگی و دعوت از نیروهای اجنبی به کشور مورد اعتراض قرار می دادند، خود در پای معاهده ای امضاء کردند که به تهاجم مسلحانه امریکا بر افغانستان و ارسال نیروهایش به کشور ما مشروعیت می بخشد. اینها در مذاکراتی شرکت کردند که تحت اشراف امریکا دائر شد، و اطراف مذاکره و اعضای گردهمائی را امریکا انتخاب کرده بود، با پروسه امریکایی حل بحران افغانستان، اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکا و متحدینش، و تشکیل اداره ای که امریکا برای افغانستان در نظر داشت، توافق کردند، در کنار سربازان امریکایی و تحت قومنده افسران ارتش امریکا با هموطنان خود جنگیدند، به طیاره های امریکا کوردینات می دادند، آنها را در بمباری های وحشیانه علیه مردم افغانستان کمک نموده و معلومات مفید در جهت شناسایی اهداف فراهم می کردند، و به هر پیمانه ای که امریکایی ها به بمباری های وحشیانه خود شدت می بخشیدند، اینها قانع نمی شدند و به صدای دهل و از طریق مصاحبه های شان با بی بی سی و صدای امریکا می گفتند که بمباری های مذکور کافی نیست، باید بیشتر تشدید شود، حتی بمبهای ۸۰۰۰ کیلوگرمه را کافی نمی شمردند.

مگر عملکرد کارمل و شاه شجاع بدتر از اینها بود؟ مگر ببرک کارمل روسی بدتر از ببرک کارمل امریکایی بود؟ آیا مگر جنگ در کنار سربازان روسی بدتر از جنگ در کنار سربازان امریکایی است؟ آیا جاسوسی برای اتحاد شوروی شرم آور بود ولی برای انگلیسها و امریکایی ها افتخار آفرین؟! مگر روس ها نیز با شعار تأمین امنیت، دفاع از حکومت قانونی، کمک به افغان ها و شعار خانه، نان، لباس برای افغانها وارد افغانستان نشدند؟ مگر ندیدیم که در عمل خانه های افغان ها را گورستان آنان و لباس شان را کفن آنان ساختند، گرسنگی و فقر را به ارمغان آوردند، کشور ما را به ویرانه مخوف و هولناکی تبدیل کردند. چه تضمینی وجود دارد که امریکایی ها نیز چنین نخواهند کرد؟ چه تفاوتی میان امریکا و روسیه وجود دارد؟ چرا مقاومت در برابر اتحاد شوروی جهاد مقدس

۱۱ سپتمبر _____ کمونست‌ها می‌گویند

اسلامی بود و مقاومت در برابر امریکا تروریزم است؟ مگر امریکایی‌ها با کشتارهای بی‌رحمانه‌شان در قلعه جنگی مزار، حمله بر شفاخانه کندهار، حمله بر قطار موسفیدان خوست که عازم کابل بودند تا در مراسم انتقال قدرت به اداره مؤقت شرکت کنند، حمله‌های بی‌رحمانه بر توره بوره و بر چپرهار، و قراء اطراف میدان هوایی خواجه رواش، جلال آباد، کندهار، و صدها نمونه دیگر ثابت نمی‌کند که امریکایی‌ها بی‌رحم‌تر و وحشی‌تر از روس‌ها اند؟
به این حساب کمونست‌ها حق دارند بگویند: ما بهتر از شما بودیم و کارمل ما بهتر از کارمل‌های شما!!

کدام یکی را باور کنیم؟

برخی از حلقه ها تبلیغ می کنند که پس از خروج نیروهای اتحاد شوروی از افغانستان غرب و در رأس آن امریکا افغان ها را تنها گذاشت، نه در خاتمه جنگ افغانها را کمک کردند و نه در بازسازی کشور و تخفیف رنج های ناشی از جنگ طولانی به کمک افغان ها شتافتند. اکنون به اشتباه خود پی برده اند، مجدانه وارد صحنه شده اند، مصمم اند که افغان ها را در خاتمه جنگ، اعاده صلح پایدار و بازسازی افغانستان جنگ زده یاری دهند!! اینها به حمله امریکا بر افغانستان، بمباری شهرها، قراء، مساجد و کشتارهای بی رحمانه ای که نیروهای امریکایی و متحدینش مرتکب شده اند، از این دیدگاه می نگرند و آنرا نتیجه عنایت دوستانه و صلح خواهانه امریکا به قضیه افغانستان می انگارند و تمامی جنایات نابخشودنی سربازان امریکایی را قابل توجیه و به نفع افغانها می شمارند و می گویند: امریکائی ها اگر بم ریخته اند، دهات را با خاک یکسان کرده اند، مردم بی دفاع و غیرمحارب را به خاک و خون کشانده اند، همه بخاطر نجات ملت مظلوم افغان از سلطه طالبان و تروریست ها بوده، نه بخاطر اغراض توسعه طلبانه امریکا، تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل، تأسیس پایگاه نظامی در کشور ما و تسلط بر تمامی منطقه و منابع سرشار زیر زمینی اش!! مگر نمی بینید که امریکا و متحدینش در کنفرانس توکیو با سخاوت و دست باز وعده کمک های وافر مالی نموده، در ظرف سه چهار سال آینده کمک چهار میلیارد دلری

۱۱ سپتمبر _____ کدام یکی را باور کنیم

را بعهده گرفتند.

این حلقه مؤلف شده و همفکران فریب خورده شان، وعده های کمک های کنفرانس توکیو را نشانه توجه مجدد غرب به وضع پریشان کشور ما بحساب آورده و اظهار اطمینان می کنند که تمامی مشکلات کشور ما بزودی حل گردیده، افغانستان به جاپان دیگری و یا علی الاقل به امارات متحده دیگری تبدیل خواهد شد.

به این عناصر مأمور و خوش باور باید گفت که طمع و توقع تان افراطی است و انتظارهای تان مبالغه آمیز، در دنیای تخیلات و تمنیات تان به ضرب و جمع پرداخته و واقعیت ها را نادیده گرفته اید، نمی دانید که دنیای غرب از قرن ها به این سو به معنویات پشت کرده، در آنجا هر معامله ای که سود و مفادی در پی نداشته باشد سفاهت و حماقت تلقی می شود، دوستی و دشمنی مادی شده، انگیزه های معنوی جای خود را به انگیزه های محض مادی تخلیه کرده، اخلاق خوب تا زمانی خوب است که سود مادی بر آن مرتب شود، از نظر آنان صداقت و راستی نیز "تجارت" خوب است که باعث ازدیاد مشتری هایت می شود، نوع دوستی، کمک به هم نوع، ترحم، عاطفه، صدقه، خیرات، ... مفاهیم کهنه، مربوط به قرن های گذشته است، در قرن ۲۰ و ۲۱ جایگاهی برای این مفاهیم وجود ندارد!! مگر تجربه مقاومت در برابر تجاوز اتحاد شوروی بر افغانستان برای تان کفایت نمی کند؟! تا زمانیکه تو در برابر دشمن مشترک که غرب از آن احساس خطر می کرد می جنگیدی، غرب تو را می ستود، حمایت می کرد، جنگجویان تو را قهرمانان آزادی می خواند. ولی در پایان و زمانیکه مسکو تصمیم گرفت نیروهایش را از افغانستان فراخواند با همین دشمن علیه تو و کشورت توطئه کردند، و جنگ دیگری را بر تو و کشورت تحمیل نمودند.

در این مدت افغان ها را فراموش نکرده بودند، بلکه در کنار روس ها قرار گرفتند و بخاطر جلوگیری از تأسیس دولت اسلامی سرمایه گزاری داشتند. ای کاش ما را فراموش می کردند، ما را بحال خود می گذاشتند، از ادامه جنگ در

۱۱ سپتمبر _____ کدام یکی را باور کنیم

افغانستان حمایت ننموده، و دست در دست دشمنان ما نمی گذاشتند و برویرانی مزید کشور ما و کشتار مردم بی گناه ما سرمایه گذاری نمی کردند!! ائتلاف بین المللی را که امروز بطور علنی تشکیل داده اند، دیروز همین ائتلاف را داشتند ولی پشت پرده، و بطور سری، امروز با هواپیماهای خود و سربازان جبهه شمال و علیه طالبان می جنگند، دیروز با هواپیماهای جبهه جهادی - کمونستی و با استخدام سربازان این جبهه علیه حزب اسلامی می جنگیدند.

مگر تجربه وعده های کمک به حکومت خود گردان فلسطین و بوسنیا برای تان کافی نیست!! با اینها نیز وعده ملیارد ها دالر کمک صورت گرفت، وعده هایی که هرگز تحقق نیافت. خواستند از حکومت خودگردان برای سرکوبی نیروهای جهادی فلسطین و دستگیری آزادیخواهان استفاده کنند، پولیس این اداره باید چون نیروهای زمینی اسرائیل عمل کند، تا وعده کمک های مالی تحقق یابد. اداره خودگردان تمامی وظایف خود را انجام داد، با صداقت عمل کرد، ولی نتوانست عنایت کاخ نشینان قصر سفید را جلب کند و رضایت شان را حاصل نماید و به کمک های شان نایل گردد.

حکومت بوسنیا را نیز در راه دستگیری، طرد و اخراج تمامی نیروهای داوطلب مسلمان بکارگرفتند. این نیروها غرض کمک به برادران مسلمان شان وارد این سرزمین شده، شهید دادند، زخمی شدند، در کنار آنان تا پایان جنگیدند. امریکایی ها در افغانستان نیز تجربه فلسطین و بوسنیا را تکرار خواهند کرد، از اداره مؤقت برای تصفیه کشور از مخالفین امریکا استفاده نموده، بر امور امنیتی، تشکیل نیروی پولیس، استخدام آن در تصفیه ها ترکیز خواهند کرد. وجوه مالی موعود را فقط در همین موارد و آنجا که امریکا را در تسلط هرچه بیشتر بر افغانستان یاری نموده و استفاده های تبلیغاتی از آن صورت گیرد، مصرف خواهند کرد، آنهم نه بدست اداره مؤقت، بلکه از طریق مؤسساتی که خود تأسیس کرده اند و یا تأسیس خواهند کرد.

ممکن نیست غرب يك دالر را نیز بدون در نظر داشت سود عاجل آن مصرف

۱۱ سپتمبر _____ کدام یکی را باور کنیم

کند. ممکن نیست امریکا برای آبادی افغانستان از خود مایه بگذارد. هرکي چنین تصویری داشته باشد یا کودن است یا مأمور تبلیغاتی امریکا. استعمار به هر جا می‌رود برای غارت سرمایه‌ها و ثروتهای آنجا می‌رود، و با این انتظار و این شعارهای تبلیغاتی که بومیان کشورهای مستعمره باید ممنون آنان بوده و منتظر کمکهای بلاعوض و بیدریغ از سوی آنان!! با شعارهای "اعمار"، "ترقی" و کمک با مردم مظلوم مستعمرات می‌روند. دست نشانده‌های شان را نیز ناجی و مصلح جا می‌اندازند، مخالفان آزادیخواه شان را شرور، تروریست و مرتجع می‌خوانند.

قصر سفید ، قهر سرخ!

تا هنوز که از عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن ۱۲ روز می‌گذرد، از قصر سفید بیاناتی صادر می‌شود که خشم شدید زمامداران امریکا و اصرارشان بر حمله سریع، قاطع و طولانی را به نمایش می‌گذارد. سلسله این بیانات متصل حوادث مهیب نیویارک و واشنگتن آغاز شد و شدت آن تدریجاً افزایش یافت. در ابتداء سخن از اقدام تلافی جویانه، انتقام و مجازات تروریست‌ها بود ولی بعداً مجازات دولت‌های حامی تروریزم و مشوق تروریست‌ها بر آن افزوده شد. رئیس جمهور امریکا جلو تر رفت و گفت: جنگ قرن ۲۱ آغاز شده، ما باید در این جنگ پیروز شویم! باید برای جنگ طولانی، قاطع و گسترده آماده باشید! جنگ صلیبی، نه عملیات تلافی جویانه و بخاطر انتقام از تروریست‌ها. کشورهای دنیا یا با ما اند، یا با تروریست‌ها، هر کشوری باید جایگاه خود را تعیین کند!! توأم با این اظهارات، تحرکات نظامی امریکا آغاز شد، تحرکاتی که چنان گسترده و چشمگیر است که هرگز نمی‌توان آنرا غرض حمله بر چند پایگاه اسامه بن لادن و یا افغانستان شمرد. ارسال صدها هواپیما به پایگاه‌های امریکا در کشورهای عربی و حول و حوش آن و بحرهند، ترکیه و ازبکستان و جلب ده‌ها هزار سرباز احتیاطی... یا از قهر سرخ قصر سفید نمایندگی می‌کند و یا از قصد سردمداران آن غرض استفاده از این فرصت و تحمیل هیمنت و سلطه خود بر تمامی دنیا، و

تحکیم هرچه بیشتر تسلط امریکا بر نقاط حساس دنیا. این در حالیست که امریکا تا حال هیچ مدرکی دال بر دست داشتن اسامه بن لادن در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن ارائه نکرده است. از میان ۱۹ متهمی که امریکایی ها نامهای شان را اعلان کرده است عده ای گفته اند که زنده ایم، نه در این عملیات شرکت کرده ایم، نه سوار این هواپیما ها شده ایم، و نه به خارج سفری داشته ایم، مقامات مسئول امریکائی از آنان پوزش خواسته و بر اشتباه خود اعتراف کرده اند.

سؤال این است که اگر يك چهارم اسامی این لست اشتباهاً متهم به دست داشتن در این حادثه قلمداد شده اند چرا باید در مورد بقیه نیز شك نکرد و منتظر اعتراف امریکا به اشتباه خود نشد؟! چرا امریکا نگذاشت نخست بازرسی به پایان برسد، نتیجه تحقیقات روشن شود، سپس متهمین اصلي را نشاندهی نموده و واکنش عادلانه ای علیه آنان صورت گیرد؟ چرا متصل حادثه، بن لادن را متهم کردند، در حالیکه بن لادن ادعای دست داشتن در این عملیات را تکذیب می کند؟ چرا امریکا اجازه نمی دهد يك هیئت بی طرف بین المللی قضیه را بررسی کند، امریکا شواهد و مدارك خود را در اختیار این هیئت بگذارد. چگونگی مجازات عاملین سانحه نیز از سوی يك مجمع بین المللی مشخص شود. نه اینکه امریکا جنگ قرن ۲۱ را اعلان کند و هر کشوری را که با امریکا نایستد در لست تروریست ها بگیرد. اگر خشکاندن ریشه های تروریسم در میان است باید چاره عملیات تروریستی صهیونستها علیه ملت مظلوم فلسطین را نیز سنجید، مگر از لحاظ انسانی تفاوتی میان این و آن تروریسم وجود دارد؟ مگر حمله با توپ و تانک بر محلات مسکونی مردم بی دفاع فلسطین که جز سنگ سلاخی در اختیار ندارند، تروریسم نیست؟! چرا امریکا حاضر نیست علیه عملیات تروریستی اسرائیل و تصفیه های نژادی اش بر اعلامیه ای صحه بگذارد که مجمع ضد نژاد پرستی دوربان به نمایندگی از همه دنیا تصویب کرد؟!

چرا امریکا در پی حمله بر افغانستان است، مردم بی گناه افغانستان چه

جرمی را مرتکب شده که قربانی حمله امریکا شوند؟ امریکا قبل از عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن قصد حمله بر افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و تحمیل حکومت دست نشانده بریاست پادشاه مخلوع را داشت. نیاز ای نایک دیپلومات پاکستانی در مصاحبه ای که با بی بی سی داشت به صراحت گفت که دو ماه قبل، فرانسیس ویندرل نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل، در جلسه ای که نمایندگان چند کشور دیگر نیز در آن شرکت داشتند، گفت: امریکا پلان حمله مشترک بر افغانستان را روی دست دارد، تاجکستان و ازبکستان وعده همکاری داده اند، روسیه با ۱۷۰۰۰ سرباز خود در این عملیات شرکت خواهد کرد، تأسیس حکومت بریاست ظاهرشاه و سرکوبی پایگاه های تروریستی از اهداف این عملیات است که احتمالاً قبل از فرارسیدن موسم سرما و در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد. فرانسیس ویندرل همین مطلب را در جلسه ای که با اعضای اجلاس قبرص در سویس داشت بیان داشت و به آنان گفت که بهتر است با پروسه روم بیوندید و جایگاه مناسبی در این قطار برای خود دست و پا کنید. با این همه آیا درست است بگوئیم که حمله احتمالی امریکا بر افغانستان فقط یک واکنش است؟! حقیقت این است که امریکا می خواهد از جوی که در داخل و خارج امریکا ایجاد کرده است، برای تحقق اهداف استراتژیک خود استفاده کند، افغانستان از نظر امریکا هدف آسان ولی دارای اهمیت استراتژیک است، امریکا به یک پایگاه دیگری شبیه اسرائیل در این منطقه ضرورت دارد، تسلط بر ذخایر هنگفت نفت و گاز آسیای مرکزی که بعد از خلیج بزرگترین ذخیره در سطح دنیاست، به تسلط بر افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل ضرورت دارد.

تعجب آور این است که شهروندان نیویارک که شاهد این حادثه خونین بوده و دوستان خود را در آن از دست داده اند، طی تظاهرات پرشکوهی از زمامداران امریکا می خواهند که به عملیات تلافی جویانه نظامی متوسل نشوند، نباید عده ای دیگر انسانهای بی گناه به قتل برسند!! ولی واشنگتن اعتنایی به این مطالبه

انسانی ندارد و بر جنگ اصرار دارد.

و حیرت آورتر از آن اینکه امریکایی‌ها مخصوصاً شهروندان نیویارک با حمله نظامی بر افغانستان مخالفت می‌کنند ولی عده ای افغانهای بیگانه پرست از امریکایی‌ها می‌خواهند که سریعتر حمله کنند، حاضر اند دوش بدوش سربازان امریکایی بجنگند، اطلاعات مفید در اختیار شان خواهند گذاشت و پانزده هزار جنگجوی دارای تجارب کافی در جنگهای کوهستانی تحت قومنده آنان خواهند داد و میدان هوایی بگرام را در اختیار آنان می‌گذارند!!

ما افغان‌ها انتظار این نوع اظهارات شرم آور و تنگین را از هیچ افغانی نداشتیم، متأسفانه این گروه بیگانه پرست از روسها نیز خواستند که نیروهای خود را به افغانستان بفرستند، مزار و تخار را از سلطه طالبان آزاد کنند و در اختیار این گروه بگذارند!! مدافعین حمله بر افغانستان گمان می‌کنند که از این طریق می‌توانند مجدداً به قدرت برسند!!

موضعگیری کشور هائی که گفتند: از عملیات تلافی جویانه امریکا علیه تروریزم حمایت می‌کنند، نیز حیرت آورتر است. این موضعگیری به معنای دادن چک سفید به امریکاست. به معنای تشجیع امریکا به حمله بر تمامی اهدافی است که در لست سیاه خود گرفته. این کشورها چرا نگفتند: نخست ادعای تان را ثابت کنید، مجرم حقیقی و عاملین اصلی عملیات را نشاندهی نمائید، سپس چگونگی عملیات تلافی جویانه تانرا توضیح دهید، بعد از آن و در صورتیکه این عملیات عادلانه بود، از آن دفاع می‌کنیم. چرا نگفتند: در جنگ صلیبی تان با شما نخواهیم بود، در جنگ قرن ۲۱ شرکت نمی‌کنیم، نباید تمامی دنیا را تهدید کنید که یا با ما خواهید بود یا با تروریست‌ها، یعنی هرکي به امریکا تسلیم نشود تروریست است!!

طالب ملامت دی !!؟

د شمال د جهادي - کمونستي جبهې ځيني ډلي خو له خپلو ټولو کړو وړو نه راضي دي. که دا له روسانو سره ملگرتيا وه او که د امريکا په څنگ کې ودرېدل، که له حزب اسلامي سره د دوی جگړه وه او که له طالبانو سره اوږدې نښتې. دوی اقتدار ته د رسېدو په لاره کې هر څه جائز گڼي. خو ځيني نورې ډلي ئې داسې دي چې که څه هم له کمونستانو سره ملگرتيا، د روسانو او بيا امريکايانو په څنگ کې ودرېدل او د دوی تر قومندې لاندې له خپل حريف او رقيب سره جنگېدل غلطې گڼي، خو داسې غلطې چې مسئوليت ئې د دوی په غاړه نه بلکې د دوی د داخلي رقيبانو په غاړه دی. گویا دا د دوی رقيبان وو چې دوی ئې له کمونستانو سره ملگرتيا او ائتلاف ته اړکړل!! او د دې باعث شول چې لومړی روسانو ته لاس اوږد کړي او بيا د امريکا او بریتانیا د ځمکنیو فوځونو په څېر وځنگېږي. دا استدلال کله کله هغو کسانو ته سوالونه راولاړ کړي چې له حقایقو نه بی خبره دي او د ډلو او اشخاصو له سابقې، تگلارې، سلیقې، باورونو او اعتقاداتو نه واقف ندی. گمان کوي چې شاید مجبوریتونو دا کسان دې ته اړ کړي وي چې د خپلي عقیدې او باور خلاف کله له کمونستانو سره ملگري کېږي، کله د روسانو په څنگ کې ودرېږي او کله امريکا او بریتانیا ته د دوستۍ او ملگرتيا لاس اوږدوي. خو حقیقت دا دی چې دا کسان نه خپل دوستان د عقیدې او باور په

اساس غوره کوي او نه د شمنان. د دوی دوستان هماغه دي چي خپل غرض ته د رسېدو په لاره کي د دوی مرسته وکړي او دښمنان ئې هغه چي د دوی او د غرضونو ترمنځ ئې حایل شي. د دوی له نظره کمونست يوازي په هغه صورت کي بد دی چي ده ته ئې د گتتي په ځای تاوان ورسپړي. او اسلام او جهاد يوازي په هغه صورت کي ښه دی او د دفاع وړ چي نه دښمنان ورته راپيدا کړي او نه د ده د اغراضو په وړاندي خنډ شي. که د اسلام، جهاد او بنسټ پالنې په خلاف د اسلام د دښمنانو په مبارزه کي د برخي اخیستو له لاري څه ترلاسه کولی شي او اقتدار ته رسېدی شي نو بنسټ پالنه کرکجن کار دی، د جهاد وخت تېر شوی، او اسلام خو دفاع ته ضرورت نلري!! خو که همدا بنسټ پالنه د عربو د مرستو پيلامه وي، نو بيا خو تر هر چا زيات او تر هر چا د مخه بنسټ پال شي، او د کمونيزم، مليگرايي او غرب گرايي شديد او نه پخلا کېدونکي دښمن.

دا اوس اوس له ځنو ځولو نه اورو چي وايي: د طالبانو دي کوروران شي چي امريکايان ئې راوستل!! طالبان دي د خدای په غضب اخته شي چي موږ ئې د امريکايانو ملگرتيا ته اړ کړو!! دا طالبان وو چي موږ ئې مجبور کړو له روسانو نه نظامي مرستي ترلاسه کړو او له کمونستانو سره گډه جبهه جوړه کړو!! دغو کسانو او هغو ته چي داسي بې بنياده او غولونکي استدالات مني بايد ووايو:

• دا منم چي طالبانو ډېري غلطی وکړې، له ډېرو سره بې موجه او د کوم شرعی مېر نه پرته و جنگېدل، پرديو استعمال کړل او د جگړي د دوام باعث شول خو دا خبره هيڅ با ضميره او با عقله انسان نشي منلی چي طالبانو امريکايان راوستل. امريکايانو خو په طالبانو بمونه ورولي، د دوی حکومت ئې نسکور کړي، د دوی مشران ئې وژلي او نيولي د دوی کورونه ئې وران کړي!! که دوی امريکايانو ته تسليم شوي وي او د امريکايانو شرايط ئې منلي وي، نه به ئې حکومت او واکمني ختمه شوې وي او نه به تاسو ته دا موقع په لاس درغلی وي چي د قدرت په گدی تکیه وکړي او وزارتونه ترلاسه کړي. تاسو خو بايد د طالب د سر دعا وکړي چي امريکا ته نه د تسليمېدو غلطی ئې وکړه او د همدې غلطی په

وجه نن په کابل کې د دوی په ځای تاسو په کرسیو تکیه کړې!! هر باضمیره انسان خو به دا قضاوت کوي چې د طالبانو د دنیا او آخرت لپاره همدا افتخار کافي دی چې دښمن ته تسلیم نشول، د دښمن شرایط ئې و نه منل، دې ته چمتو شول چې واکمني ئې ختمه شي او په قتل ورسېږي خو دا پیغور ئې قبول نکړ چې د دښمن په وړاندې د ذلت سر تیت کړي.

• امریکایان خو تاسو او ستاسو بهرنیو حامیانو راوستل نه طالبانو!! که تاسو د امریکا او بریتانیا لپاره نه وی جنگېدلي، که ستاسو حامیانو د امریکا د حملې ملاتړ نه وی کړی او اډې ئې نه وی ورکړې او د دوی له ځمکې او فضا نه په استفادې سره ئې په افغانستان د حملې مجال نه وی ترلاسه کړی، امریکا هیڅکله په دې نتوانېده چې افغانستان اشغال کړي، د طالبانو حکومت نسکور کړي او زموږ په هېواد کې نظامي اډې جوړې کړي.

• عقل او ایمان د دې تقاضا کوي چې انسان خپل دښمنان تفکیک کړي، درجه اول او درجه دوهم، داخلي او خارجي دښمنان، قوي او ضعیف دښمن، ډېر خطرناک او کم خطرناک دښمن سره بېل کړي، هر یو په خپل ځای کې ودری، له هر یوه سره بېله معامله وکړي. څوک چې دښمنانو ته له دې زاویې گوری د هغه دریځ به د افغانستان د پېښو په اړه داسې وي چې د طالب سل کاله واکمني ته به د امریکا او په امریکا پورې د تړلو بې دینه حلقو تر یوې ورځې واکمني ترجیح ورکوي. که څه هم د طالبانو په واکمنۍ کې دی د پښو ځای نلري او په امریکایي حکومت کې ئې وزارتونه په برخه شوي وي.

• موږ نه یوازې د هغو افغاني ډلو دریځ ته حیران یو چې له طالبانو سره د اختلاف په وجه له کمونستانو، روسانو، امریکایانو، انگریزانو او غرب پاله ډلو سره ملگري شول، او پداسې حکومت کې ئې برخه واخیسته چې په هغه کې پنځه وزارتونه د پرچمیانو او ستمیانو، دوه وزارتونه د شعله یانو، دوه وزارتونه د افغان ملتیانو، څلور د غرب گرایانو، او پاتې د هغو کسانو چې امریکایانو د دوی شته والی په دې ادارې کې مفید گڼلی.

۱۱ سپتمبر _____ طالب ملامت دی!

• د روسیې او ایران دریخ ته هم حیران یو چي د طالبانو د حکومت نسکورولو لپاره ئې د امریکایانو مرسته وکړه، او په دې راضی شول چي په افغانستان باندي د امریکا د خوښي حکومت مسلط شي او له دې هېواد نه د امریکا لویه او خطرناکه نظامي اډه جوړه شي، او له دې لاري امریکا په ټولي دی حساسي سیمي او د ځمکي لاندي زیرمویی مسلط شي. له طالبانو سره د مخالفت په وجه د امریکا ملگرتیا له هیچا نه د منلو وړ نده، دا دلیل ډېر بي بنیاده دی او عقل او ایمان ئې نشي منلی.

ظاهر خان او پښتانه!!

بریتانیا او امریکا د بی بی سی او امریکا غږ له لارې تل د دې هڅه کړې چې ظاهر خان د پښتنو ممثل معرفی کړي. خوراشي دا حقایق په پام کې وساتئ او بیا د دوی د تبلیغاتو په هکله قضاوت وکړي:

- هغه او د کورنی اکثر غړي ئې په پښتو خبري نشي کولی.
- ده په افغانستان د امریکا د هغه وحشیانه برید ملاتړ وکړ چې په هغه کې پښتانه په قتل رسېدلي، د پښتنو کورونه وړان شوي، د پښتنو په کلیو، کورونو او جوماتونو بمونه وریدلي.
- امریکا او بریتانیا د طالبانو حکومت د پښتنو حکومت گڼلو، ظاهر خان د دغه حکومت په خلاف د شمال له هغې ډلې سره ملگری شو چې غریبانو هغه د پښتنو ضد جبهه گڼله.
- د امریکا د حملې له پیل نه تر اوسه تقریباً شل زره افغانان یا وژل شوي یا تپیان شوي. د دې مړو او تپیانو په سلو کې ۹۹ پښتانه دي، که په اسارت نیولي شوي پښتانه دي، که کیوبا ته انتقال شوي پښتانه دي، که تر تعقیب لاندې دي پښتانه دي. ظاهر خان د هغه چا په اورېدو سور کابل ته راتگ غواړي چې لاسونه ئې د پښتنو په وینو سره دي.
- د ده حامیانو، بریتانیا او امریکا چې افغانستان ته کومه اداره جوړه کړي، د هغې په کابینې کې ټول حساس پستونه او په سلو کې ۸۵ وزارتونه د غیر

پښتنو په لاس کي دي.

- د امریکا او بریتانیا ټول بمونه د پښتنو په سیمو او د پښتنو په سر وریډلي. که دا په خوست، گردیز، ننگرهار، پکتیکا او کابل وو او که په کندهار. د خوست په یوه جومات باندي د تراویح د لمانځه په وخت کي بمباري وشوه او تر سلو زیات کسان په قتل ورسېدل، د خوست د سپین ږیرو په قطار حمله وشوه او ۷۵ کسان په قتل ورسېدل، د گردیز د نیازيو په قلعه د بمبارۍ په ترڅ کي ۱۰۷ کسان شهیدان شول. د پچیر او آگام په کلو د بمبارۍ په ترڅ کي په لسهاوو بې دفاع او بې گناه کلیوال په وینو کي لت پت شول. د ننگرهار د هوایي ډگر خوا ته د کلي په جومات بمباري وشوه چې گڼ شمېر خلک ئې په قتل ورسول. د تره خیلو د کلي په شمول د کابل په ښار بمبارۍ اکثرأ د پښتنو په سیمو وي. په کندهار کي په لسهاوو کلي او جوماتونه وران شول..... ظاهر خان د دغو بمباریو نه یوازي غندنه ونکړه، او له امریکا څخه ئې ونه غوښتل چې د پښتنو په سیمو بمبارۍ بندیکړي بلکي دا بمبارۍ ئې تائیدولی او هغه ئې ضروری گڼلی.
  - د ظاهر خان ملگرو په مزار، فاریاب، بادغیس او هرات کي په زرهاوو پښتانه په قتل ورسول، د دوی کورو نه ئې لوټ کړل، د دوی په عزت او ناموس ئې تېری وکړ، یوازي په هرات کي ۱۵۰ پښتانه تجاران په قتل ورسېدل.
  - د افغانستان ځيني اقلیتونه بهرني حامیان لري. هر ملک د ژبنی، قومی او مذهبي اړیکو په وجه د یوه خاص اقلیت پلوي کوي، خو پښتانه هیڅ داسي څوک په بهرکي نلري چې د دوی د جائزو حقوقو ملاتړ وکړي، تاجکستان او ایران د تاجکو او شیعه وو، ازبکستان او ترکیه د ازبکانو او ترکمنانو، امریکا د غرب پلوه او بې عقیدي کسانو، پاکستان د امریکي په څنگ کي ولاړ او د پښتنو په ضد جگړي کي د هغې مرسته کوي. ظاهر خان د هغه داخلي او بهرني ائتلاف په مرسته افغانستان ته راوستل کېږي چې د همدغو ځواکونو له لوري جوړشوی. په دې ائتلاف کي د پښتنو هیڅ خوا خوږی ملک نشته.
- ظاهر خان او ملگري ئې په دې تینگار کوي چې بهرني ځواکونه باید تر اوږدې

۱۱ سپتمبر _____ ظاهر خان او پښتانه

مودی په افغانستان کي پاتی شي. د امریکایانو د بمباریو د توجیه په هکله وایی
چي د هېواد په جنوبی سیمو او کندهارکي لا تراوسه د طالبانو او القاعدې ځیني
مراکز پاتی دي. پداسی حال کي چي د امریکایانو بمباری په کلیو روانی دي نه د
طالبانو په مراکزو.

عملیات انتحاری غرض ترور احمد شاه مسعود

افغان‌ها از همدیگر می‌پرسند:

- عامل ترور احمد شاه مسعود کی بود و انگیزه اش چه؟
- چرا کسی از فاصله دور، از آنسوی براعظم افریقا، تصمیم می‌گیرد تا غرض اجرای عملیاتی به افغانستان برود که خودش نیز در آن کشته می‌شود؟
- چگونه موفق شد وارد افغانستان گردیده، سه هفته را چون مهمان در پنجشیر و گلپهار سپری کند، سپس ذریعه هلیکوپتر به تخار فرستاده شود؟
- مواد منفجره و قطعات ضروری يك بم را از کجا دریافت کرد؟ چه کسی در اختیار او گذاشت؟
- او که بم را در کامره اش تعبیه کرده بود و در اثنای مصاحبه با مسعود آنرا منفجر کرد، خودش از کمر نصف شد و مسعود را چنان مجروح کرد که پس از چند لحظه ای جان داد، چرا او را در اثنای وارد شدن به محل ملاقات تفتیش نکرده‌اند؟ به چه دلیلی نسبت به او این همه اعتماد را داشتند؟
- پس از غیابت مسعود، قضیه افغانستان به کجا خواهد کشید؟ جبهه شمال با چه سرنوشتی مواجه خواهد شد؟ پس از چه مدتی جنگ پایان خواهد

یافت؟ آیا این حادثه به سود طالبان می انجامد، جنگ به نفع آنان خاتمه می یابد و یا برعکس این حادثه آغاز زوال طالبان ثابت خواهد شد و پس از کنار رفتن مسعود از صحنه و سقوط جبهه شمال، سقوط طالبان آغاز می شود؟ اینها و ده ها سؤال دیگری که ذهن افغان ها را به خود مشغول کرده و تا حال پاسخ واضحی برای آن نیافته اند.

بی بی سی در تبصره ای که در این رابطه داشت گفت: مسعود دشمنان زیادی داشت، عده ای در خارج از جبهه متحد شمال و عده ای در درون آن. این جبهه از نیروهایی تشکیل شده که درگیری های شدیدی باهم داشته اند، وجه ائتلاف آنها یا دشمنی با دشمن مشترک "طالبان" است و یا سلاح و پول... برخی از این گروه ها با سیاستهای مسعود در رابطه با ائتلاف با روشنفکران "کمونسنت ها" و پیوستن آنها به جبهه متحد مخالف بودند.

بی بی سی دست داشتن گروه های داخلی جبهه متحد در این عملیات انتحاری را محتمل می شمرد و بر این تأکید داشت که عاملین ترور ۲-۳ هفته را در پنجشیر و گلپهار توقف کرده اند و از آنجا ذریعه هلیکوپتر به تخار منتقل شده اند. طبیعی است که اینها نمی توانستند مواد منفجره را از اروپا به پنجشیر انتقال دهند، لابد باید آنها در داخل افغانستان تهیه کرده باشند. اینکه نفر دوم عملیات انتحاری دستگیر شد ولی بلادرنگ به قتل رسید، قضیه را معشوش ساخت. اگر او را نگه میداشتند، اطلاعات دقیق و مؤثقی بدست می آوردند که عاملین ترور چه کسانی بودند و با چه انگیزه ای به این اقدام متوسل شده اند.

عده ای از تحلیلگران به این باور اند که سفر اخیر احمد شاه مسعود به اروپا و تبلیغاتی که برخی از رسانه های خبری غرب در این جریان داشت، کسانی را تحریک کرد که در برابر سیاستهای غرب حساسیت دارند و از چهره های مورد حمایت غرب در کشورهای اسلامی متنفر اند و آنها را عامل مشکلات موجود مسلمانان می خوانند. عاملین اقدام ترور علیه احمد شاه مسعود از این تبلیغات متأثر و چنان تحریک شده اند که آنها را به عملیات انتحاری واداشته است.

ما همواره گفته ایم که خشونت، جنگ، ترور و حذف حریف و رقیب از طریق سازش ها، کودتا ها و استمداد از اجنبی شیوه هائیسست که در کشور ما بارها تجربه شده ولی هیچ سودی به عاملین آن تحویل نداده است. چه شخصیت‌های بزرگی در پنجشیر، تخار، بدخشان، بغلان، کندز، سمنگان و سایر مناطق اطراف پنجشیر یکی پی دیگری و به شکل نامردانه ای ترور شده اند، به عنوان تفاهم و مذاکره دعوت شده اند ولی ناگهان با کمین روبرو گردیده و قربانی اعتماد بر حریف و صلح طلبی خود شده اند و به قتل رسیده اند و قاتل نیز از انتقام الهی مصئون نمانده و به جزای عمل خود رسیده است.

مکرراً بر این تأکید می‌کنیم و به تمامی افغان ها دعوت می‌دهیم که از تکرار تجارب تلخ، خونین و ناکام گذشته خودداری نموده، بجای جنگ، خشونت و ترور، سیاست تحمل همدیگر و رقابت معقول و صلح آمیز با همدیگر را اختیار کنیم و در عوض توسل به سازش ها و کودتا ها غرض رسیدن به قدرت، با مراجعه به آراء مردم، برگزاری انتخابات، انتقال مسالمت آمیز قدرت از یکی بدیگری و به کسی که مورد اعتماد اکثریت افغان هاست، توافق کنیم و از این طریق به جنگ و خونریزی ها خاتمه بخشیم. تا آنکه افغان ها با این مبادی توافق نکنند، وضعیت دردآور و غم انگیز کنونی ادامه خواهد یافت، امروز یکی از صحنه کنار خواهد رفت و فردا دیگری، نه این گروه با حذف حریف و رقیب خود بقایش را در منصفه قدرت تضمین خواهد کرد و نه آن دیگری. اگر به سرکوبی این گروه رقیب و ترور شخصیت‌های مؤثر آن موفق شد، با مخالفت شدید تر گروه دیگری مواجه خواهد شد، و رقبای جدی تر به مقابله او خواهند شتافت. در این میان ملت مظلوم ما به خاک و خون کشانده خواهد شد و کشور ما بیشتر ویران خواهد گردید و سود ادامه این وضعیت در پای دشمن خواهد ریخت. پس چه بهتر که این سلسله را برای همیشه پایان دهیم و به دست‌بر حیات بخش اسلام غرض حل و فصل منازعات خود پناه بریم و به قضاوت اسلام و رأی مردم خود تسلیم شویم.

شهکاری ای دیگر!!

سربازان امریکایی، مجهز با اسلحه پیشرفته خود، بیمارستان کندهار را به محاصره کشیدند، راه های رفت و آمد به بیمارستان را بستند، در اطراف آن بر سر هر بلندی و در خم و پیچ هر کوچه ای نیرو مستقر کردند، به نیروهای افغانی - امریکایی دستور پیشروی صادر نموده، قبل از طلوع خورشید، فرمان انداخت صادر کردند، بیمارستان را از چهار طرف زیر آتش مسلسل گرفتند، پس از چند لحظه ای دود غلیظ از این و آن گوشه ساختمان بیمارستان بلند شد، انداخت ادامه یافت و تمامی روز را در بر گرفت، عصر همان روز و نزدیک غروب آفتاب تهراندازی ها خاموش شد و سربازان افغانی به فرمانده امریکایی عملیات مژده پیروزی را دادند و از آن سو به آنان دستور داده شد تا وارد بیمارستان شوند و از وضعیت دشمن اطلاع بدهند. پس از مدتی به او اطمینان دادند که همه کشته شده اند، فرمانده امریکایی در حالیکه از پیروزی در این عملیات برخوردار می‌بالد، وارد بیمارستان شد، به اطاق ها سریع و یکی پی دیگری سرزد، شش کشته را بر روی تخت های خواب بیمارستان یافت که همه بدلیل جراحتهای قبلی شان در این بیمارستان تحت معالجه بودند، عده ای دستهای شان شکسته، عده ای پاهای شان و عده ای قادر به برخاستن از بستر و حرکت نبودند و در همین حالت کشته شده اند. این بود نمونه ای دیگر از عملیات کوماندوهای امریکایی علیه عربهای مظنون به عملیات تروریستی و پیروزی های چشمگیر امریکا در

۱۱ سپتمبر _____ شهکاری ای دیگر

مبارزه با تروریسم!! پس از کشتار بی رحمانه هفتصد اسیر در قلعه جنگی مزار که دستهای همه از عقب بسته بود، و پس از بمباری بر مساجد خوست، قریه نکه، قلعه نیازی، قراء پچیر و آگام، قطار حامل موسفیدان ولایت خوست و ده ها نمونه دیگر که هریکی ماهیت تمدن مادی و خداستیز غرب و عاری از ترحم و عاطفه انسانی را به نمایش می گذارد.

شعله‌های آتش در خانه من

فرصت طلایی برای همسایه من

ما افغان‌ها پس از آغاز حمله آمریکا بر افغانستان، انتظار آنرا داشتیم که کشورهای اسلامی مخصوصاً آنهایی که یا ضد آمریکا اند، و یا آمریکا ضد آنها، و آنانکه حضور نظامی آمریکا در منطقه را تهدید جدی برای مصالح ملی خود و خطری برای امنیت منطقه می‌خوانند، نه تنها حمله بر افغانستان را محکوم کنند، بلکه از افغان‌ها در مقاومت شان علیه تهاجم بی‌رحمانه آمریکا حمایت نمایند. ولی متأسفانه، برخی موضع بی‌طرفی فعال اتخاذ کردند، برخی مؤید غیر فعال شدند، عده‌ای اجازه استفاده از حریم هوایی و فرودگاه‌های خود را به آمریکا دادند، پاکستان تمامی شرایط آمریکا را پذیرفت و اجازه داد اولین عملیات کوماندویی از حریم زمینی این کشور علیه افغانستان انجام شود، ازبکستان نه تنها پایگاه بزرگی را در اختیار آمریکا گذاشت که بیش از صد هواپیمای جنگی و تعداد زیاد سربازان آمریکایی در آن مستقر شدند، بلکه تعهد سپرد که تمامی قطعات نظامی ازبکستان که در زمان حضور نظامی اتحاد شوروی در افغانستان، در کنار قطعات روسی در کشور ما جنگیده‌اند و پس از خروج نیروهای شوروی از افغانستان در کنار جنرال دوستم ماندند و تجارب کافی جنگ در این کشور را دارند، اکنون در خدمت آمریکا خواهند بود و به عنوان نیروهای زمینی آمریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد. همکاری

ازبکستان با امریکا به پیمانہ ای است کہ در برابر آن ہشت ملیارد دالر دریافت کرد. ازبکستان از نظر امریکا یکی از نقاط ستراتیژیک است کہ تسلط بر آن بہ امریکا امکان خواهد داد تا بر منابع سرشار نفت و گاز آسیای مرکزی مسلط شود. اینک این منطقہ حساس قبل از اشغال افغانستان بدست امریکا افتاد.

ترکیہ نیز نیروهای کوماندویی خود را در اختیار امریکا گذاشته کہ بہ پایگاہ امریکا در ازبکستان انتقال یافته اند تا یکجا با قطعات خاص امریکا و ملیشہ های ازبکستان، از طریق ترمز وارد افغانستان گردیده و شہر مزار را تصرف نموده و جنرال دوستم را در آن مستقر کنند.

در جمهوری اسلامی ایران با آنکہ رہبر عالیقدر انقلاب، حملہ امریکا را محکوم نموده و از مردم مظلوم افغانستان حمایت کرده است ولی عدہ ای موضع مغایر ارشادات جناب ایشان را اتخاذ نموده و گفته اند کہ: حملہ امریکا بر افغانستان فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است کہ باید با استفادہ از این فرصت بہ روابط خود با امریکا بہبود بخشیدہ، و بہ ائتلاف ضد تروریسم برہبری امریکا بپیوندد و مثل اسلام آباد امتیاز بگیرد و سهم شایستہ ای در ترکیب ادارہ بعدی افغانستان برای خود تدارک ببیند.

ما اعتراضی بر این نداریم کہ ایران در پی بہبود روابط خود با امریکا باشد ولی این بہبود روابط نباید بہ بہای ویرانی مزید افغانستان، کشتار مردم بی گناہ ما و اشغال کشور ما توسط امریکا باشد. برای ما حیرت آور است کہ این عدہ چرا پیامدہای وخیم تسلط امریکا بر افغانستان را درک نمی کنند؟ چرا متوجہ نیستند و یا عمدتاً از اعتراف بہ این حقیقت طفرہ می روند کہ ادامہ جنگ در ہمسایگی ایران و استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان بیش از ہر کشور دیگری بہ ضرر ایران است و مصالح ملی ایران و امنیت منطقہ را بہ خطر مواجہ می کند؟ چرا از درک این حقیقت عاجز اند کہ تسلط بر افغانستان، امریکا را در موقعیتی قرار خواهد داد و غرور زمامداران قصر سفید را بہ آنجا خواهد رساند کہ هیچ نیرویی تاب ایستادگی در برابر سلطہ کامل آن بر مجموعہ منطقہ و حتی

دنیا را نخواهد داشت، و کشوری چون ایران را که در لست سیاه و بعنوان حامی تروریسم درج کرده است هرگز نخواهد بخشید و به چیزی کمتر از تحمیل حکومت دست نشانده بر ایران راضی نخواهد شد. این يك مغالطه قبیح است که عده ای در ایران می‌گویند: آیا ایران با برقراری روابط خوب با برخی از کشورهای اروپایی استقلال خود را از دست داد و یا به بهایی منافع ملی خود با این کشورها کنار آمد؟! این استدلال، بی مایه است و يك مقایسه بی بنیاد. مقایسه کشورهای اروپایی با امریکا و برقراری روابط عادی اقتصادی با اروپا و صحنه گذاشتن بر حضور نظامی امریکا در منطقه خیلی از هم تفاوت دارند. تنها افرادی آنرا یکسان می‌شمارند که جرأت انکار از حقایق را دارند!! مگر درست است که عزایم فرانسه و آلمان در مورد ایران را شبیه عزایم امریکا شمرد؟! امریکا به ایران به عنوان کشوری می‌نگرد که زمانی پایگاه نظامی این کشور در منطقه بود و پس از پیروزی انقلاب اسلامی آنرا از دست داد و همواره به فکر تسلط مجدد خود بر این کشور بوده، تلاشهای گسترده ای برای اعاده تسلط خود بر ایران داشته، از جنگ علیه این کشور و کودتاها برای سرنگونی رژیم حاکم حمایت کرده است.

اگر از دیدگاه دینی و مذهبی به قضیه بنگریم، حمایت از امریکا در برابر مردم مظلوم افغان و در برابر هر کشور اسلامی دیگر منافی ایمان و عقیده بوده و مترادف خروج از اسلام تلقی می‌شود. در مواردی که کشور اسلامی ای و ملت مسلمانی مورد هجوم مسلحانه نیروهای غیر اسلامی قرار می‌گیرد، بقیه مسلمانان نه این حق را دارند که بی تفاوت یا بی طرف باشند و نه این حق را که با قول و عمل، بطور مستقیم و غیر مستقیم، علنی و غیر علنی از چنین حمله ای حمایت کنند.

قرآن می‌فرماید:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

هیچ گروهی را که به خدا و رستاخیز باور دارد چنان نخواهی یافت که

با کسانی دوستی کنند که با خدا و پیامبرش دشمنی کرده است.
پیامبر (ع) می‌فرماید:

من مشي مع ظالم ليقويه و هو يعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام.
هرکي با ستمگری همراهی کند غرض تقويه اش، با آنکه می‌داند او
ستمگر است، بی‌گمان که از دایره اسلام بیرون رفته است.

از نظر اسلام تجاوز بر افغانستان مثل تجاوز بر ایران است و دفاع از ملت
مسلمان افغانستان بر هر ایرانی همانگونه فرض است که دفاع از ایران در برابر
تجاوز اجنبی بر آنان فرض است.

ما تعجب می‌کنیم که عده ای در پارکهای تهران برای کشته‌های حوادث
نیویارک و واشنگتن شمع افروختند و لی برای صدها کشته و زخمی افغان که در
نتیجه بمباری‌های وحشیانه امریکا به خاک و خون کشانده شدند و ده‌ها هزار
آواره‌های که خانه‌های گلی‌شان با خاک یکسان شده و به جستجوی سرپناه به
کشورهای در بسته همسایه خود سرازیر شده‌اند، نه شمع افروختند و نه شعار
ضد جنگ و دفاع از صلح سردادند و نه به کسانی پیوستند که تظاهرات
پرشکوهی در ایران و تمامی دنیا در تقبیح حمله امریکا بر افغانستان و حمایت از
افغانهای مظلوم داشتند!! ما به تحلیل‌ها، تبصره‌ها و مقاله‌های آن عده روزنامه
های ایرانی که ادعا می‌کنند آزاد و مستقل‌اند و لی بطور مستقیم و غیر مستقیم
از کسانی نمایندگی می‌کنند که برای کشته‌های امریکا شمع افروختند، به
امریکا حق می‌دهند بر افغانستان حمله کند و این نظریه منحط را تبلیغ می‌کنند
که این حمله فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است، باید این فرصت را از
دست نداد و از طریق همکاری با امریکا به روابط خود با این کشور بهبود
بخشید!! این روز نامه‌ها بر کسانی می‌تازند که حمله امریکا بر افغانستان را به
حکم ایمان و عقیده خود محکوم می‌کنند و با مردم مظلوم و بی‌دفاع افغانستان
بنابر عاطفه و ترحم انسانی اظهار همدردی می‌نمایند. اینها کشورهای بی‌ایمان
می‌ستایند که در جنگ علیه افغانستان در کنار امریکا ایستادند و از افغان

هایی ستایش می‌کنند که امریکا آنها را سربازان نیروی زمینی خود می‌خواند!! چه نفرت انگیز است حرف‌هایی که در ستایش از ستمگر مغرور و نکوهش از ستم‌دیده مقهور، دهن آلوده می‌کند و صفحه سفید کاغذ را سیاه.

از روزیکه حمله وحشیانه امریکا بر افغانسان آغاز شده است، برخی از روزنامه‌های ایرانی بجای آنکه این حمله غیر انسانی و ظالمانه را محکوم کنند و از مردم مظلوم افغانستان بدفاع بپردازند، از یکسو با تحلیل‌ها و تبصره‌های جانبدارانه خود اقدام امریکا را موجه جلوه می‌دهند و آنرا مبارزه برضد تروریسم و اقدام تلافی جویانه مشروع می‌خوانند و از سوی دیگر بر کسانی می‌تازند که این حمله را تقبیح می‌کنند و پیامدهای آنرا برای تمامی منقطه و خیم می‌خوانند. این روزنامه‌ها از گروه‌هایی حمایت می‌کنند که از حمله امریکا استقبال نموده و به امریکا اطمینان داده‌اند که حاضرند در کنار سربازان امریکایی علیه ملت و کشور خود بجنگند. گروه‌هایی که رئیس‌جمهور و وزیر دفاع امریکا در کنفرانس‌های مطبوعاتی خود در باره آنها می‌گویند که امیدواریم این گروه‌های افغانی چون نیروهای زمینی ما عمل کنند، ایشانرا کمک می‌کنیم و با بمباردمان خطوط مقدم طالبان، راه را برای پیشروی آنان بسوی پایتخت و شهرهای بزرگ باز می‌کنیم!

در صفحات برخی از این روزنامه‌ها پس از تجاوز امریکا بطور مکرر شاهد نوشتارهایی هستیم که علیه بنده بنشر رسیده است. اکثر آنها شبیه دشنام نامه‌هایی است که انسان شریف از جواب گفتن به آن نیز احساس شرمندگی می‌کند. نمی‌دانم جز دفاع از مردم مظلوم و تقبیح تجاوز وحشیانه امریکا برکشور چه گناهی را مرتکب شده‌ام که باعث تحریک خشم نویسندگان این دشنام نامه‌ها شده است!؟

نقش روسیه و ایران در این مرحله!

برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان روز سه شنبه ۱۷ میزان در کنفرانس خبری اشتراك ورزید که به اهتمام خبرگزاری دانشجویان ایران "ایسنا" دایر شده بود، ایشان قبل از پرسش های خبرنگاران طی سخنان کوتاهی گفتند:

بسم الله الرحمن الرحيم: از کارکنان ایسنا و دوستانیکه در این محفل شرکت کرده اند، سپاسگذاریم. باید عرض کنم که ما افغانها حمله امریکا و متحدینش را بر کشور خود به شدت محکوم می کنیم، از نظر ما این حمله يك اقدام تروریستی ای شبیه به حملات انتحاری نیویارک و واشنگتن است و معتقدیم که نه تنها نتیجه ای به نفع مبارزه با تروریسم تحویل نخواهد داد، بلکه باعث تشدید مزید تروریسم خواهد شد. دنیا نباید فریب تبلیغات امریکا را بخورد و گمان کند که این عملیات، تلافی جویانه، برضد تروریست ها و حامیان تروریسم است. عملاً می بینیم که عملیات تروریستی امریکا در افغانستان باعث کشتار بیرحمانه غیر نظامیان و تخریب تأسیسات ملکی و نظامی، میدانهای هوایی و خانه های مردم می گردد. دنیا گمان می کرد که امریکا توان هر کاری را دارد و شاید در اولین حمله خود ظرف چند ساعت به تمامی اهداف خود در افغانستان نائل شود. اسامه بن لادن و ملا عمر را خواهد کشت و پایگاه های مخالفین خود را در افغانستان از میان خواهد برد.

درحالیکه امریکا با مصرف ۵۰۰ میلیون دالر در حملات راکتی و هوایی،

فقط چند میدان هوایی کشور جنگ زده افغانستان را تخریب کرد و بیش از پنجاه نفر افغانهای بی دفاع را بخاک و خون کشاند. حمله یکشنبه شب گذشته امریکا به افغانستان برابر به نصف حملات راکتی و هوایی همه روزه نیروهای شوروی بر افغانستان بود، روسها در زمان حضور نظامی خود در افغانستان روزانه از ۲۵۰ تا ۴۰۰ پرواز نظامی غرض بمبارد مراکز مجاهدین داشت و امریکا در یک شب در حدود دوصد راکت و بم فرو ریخت، یعنی نصف بمبارد مانهای روزانه نیروهای شوروی بر افغانستان. اگر روسها نتوانستند با حملات هوایی خود با همه وسعت، دست آوردی داشته باشند، باور داریم که امریکا نیز دست آوردی نخواهد داشت. امریکا گمان می کند که فقط با حملات هوایی و راکتی خود خواهد توانست به اهداف خود برسد، عملیات نظامی زمینی را گروه های افغانی امریکایی انجام خواهد داد. سعی می کنند که از فرستادن نیروی پیاده به افغانستان خودداری کنند، مگر در شرایط کاملاً سازگار. تلاش می کنند که از گروه های افغانی امریکایی استفاده کنند، گروه هایی که دست به سینه گذاشته اند و اعلان کردند که حاضر اند در کنار سربازان امریکایی بجنگند! ولی شما می دانید که گروه هایی که آماده خدمت شده اند خیلی ضعیف تر از حزب کمونسست خلق و پرچم اند که در خدمت روسها بوده اند. اینها نه نیرومند هستند، نه توان این را دارند که تمام کاری را که باید امریکایی ها روی زمین انجام بدهند، از عهده همه این کار برآیند، از سوی دیگری این گروه پیش از اینکه به منافع امریکا بیندیشند به منافع حامیان دیگر خود چون روسها کار خواهند کرد، از این رو گمان می کنیم که امریکا ترجیح می دهد که نخست مزار را تصرف کند، احتمالاً پیاده شدن نیروهای خاص امریکا در ازبکستان هممرز با افغانستان و در شهر ترمذ و همچنان پیاده شدن نیروهای کوماندوئی فرانسوی که فقط سه ساعت قبل شبکه CNBC اعلان کرد که کوماندوهای فرانسوی حرکت نموده و در افغانستان پیاده شدند، هر دو صحنه را به نمایش گذاشتند، احتمالاً که این هر دو حرکت بخاطر تصرف مزار باشد.

ما افغانها و سائر نیروهائی که مخالف حمله امریکا بر افغانستان اند، چند کاری می‌توانیم انجام بدهیم:

معتقدیم که همه افغانهای وطنخواه، مخالف حمله امریکا بر افغانستان و کسانیکه نمی‌خواهند افغانستان به پایگاه نظامی امریکا تبدیل شود، اینها باید دست بهم بدهند و از کنار حامیان حمله نظامی امریکا بر افغانستان جدا شوند و مشترکاً از کشور خود دفاع کنند. کشورهائی که حضور نظامی امریکا را در افغانستان و تحرکات وسیع امریکا در همه دنیا را خاصتاً در کشورهای اسلامی در خلیج، بحرهند، حول و حوش افغانستان، کشورهای عربی، ترکیه، ازبکستان، ترکمنستان و تاجکستان خطرناک می‌شمارند، باید از این حمله حمایت نکنند، ما معتقدیم روسیه و ایران می‌توانند در این مرحله نقش مؤثری داشته باشند، اگر دو کشور روسیه و ایران از حمایت جبهه شمال دست بردارند و یا علی‌الاقول جبهه شمال را متقاعد کنند که در کنار سربازان امریکائی نایستند و به نفع امریکائی‌ها وارد جنگ نشوند. به این ترتیب امکان حمله زمینی تا حد زیادی از میان می‌رود و پلان اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکائی با مشکلات مواجه می‌شود.

ما با نظرات کسانیکه معتقدند حمله امریکا کوتاه خواهد بود و به جنگ دوامدار چریکی در افغانستان مواجه نخواهد شد، هرگز موافق نیستیم، معتقدیم که تجربه جنگ‌های چریکی علیه حضور نظامی اتحاد شوروی در افغانستان تکرار خواهد شد و ما شاهد جنگ طولانی دیگری در افغانستان خواهیم بود. این درست است که امریکا توان مصروف شدن در یک جنگ طولانی و تحمل تلفات زیادی چون اتحاد شوروی را ندارد. اتحاد شوروی می‌توانست تا ده سال در افغانستان بجنگد و در حدود هفتاد و شش هزار کشته و زخمی داشته باشد. ولی گمان نمی‌کنیم که امریکا توان تحمل جنگ طولانی را با تلفات زیاد در افغانستان داشته باشد. مخصوصاً که می‌بینیم شرایط برای امریکا به پیمانۀ ایکه برای اتحاد شوروی در منطقه سازگار بود مساعد نیست، امریکا باید از

مناطق دوری بیاید در حالیکه ما با اتحاد شوروی هممرز بودیم. قبل از حمله امریکا، حالت بیم و خوف در خارج و داخل حاکم بود، مردم گمان می‌کردند که شاید امریکا بتواند به همه اهداف خود در افغانستان دست بیابد و بعد به اهداف دیگر خود در همه دنیا متوجه شود، ولی آن حالت ترس و خوف بعد از اولین حمله دیگر از میان رفته، در داخل کشور، آن حالت ترس و خوف قبل از حمله نیست و مردم می‌بینند که شاهد چیزی اند که بارها آنرا و بزرگتر و وسیع تر از آن را دیده اند.

ما مطمئنیم که در افغانستان شاهد جنگ طولانی چریکی خواهیم بود، مخصوصاً اگر نیروهای امریکائی در افغانستان پیاده شوند و حکومت دست نشانده خود را بر کابل تحمیل کنند. در مورد آنها تجربه اتحاد شوروی تکرار خواهد شد و در رابطه با افغانها، تجربه مقاومت طولانی چریکی. موفق باشید.

پاسخ‌ها به سؤالات

در کنفرانس خبری منعقدہ دفتر ایسنا

برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان روز سه شنبه ۱۷ میزان در کنفرانس خبری ئی اشتراک ورزید که به اهتمام خبرگزاری دانشجویان ایران "ایسنا" دایر شده بود، ایشان به پرسش‌های خبرنگاران به شرح زیر پاسخ ارائه فرمودند:

س: شما چند روز پیش تصریح کردید که در صورت آغاز جنگ امریکا برضد افغانستان به افغانستان خواهید رفت، و با نیروهای امریکائی خواهید جنگید، لطف بفرمائید که چرا این سفر تا هنوز انجام نشده و در صورت رفتن شما به افغانستان، با نیروهای امریکایی مستقیماً خواهید جنگید، یا در کنار طالبان و یا هم با نیروهای امریکائی و هم در مقابل طالبان؟

ج: عرض کنم که اگر اجازه بدهید من آن حرف‌های گذشته خود را یکبار دیگر تکرار کنم: ما گفتیم: امریکا حق ندارد بر افغانستان حمله کند، اگر

می‌خواهد انتقام بکشد در خارج از افغانستان انتقام بکشد، اگر امریکا حتماً بر کشور ما حمله کند، افغانها جز دفاع از کشور خود هیچ انتخاب دیگری ندارند، ناچار باید از وجب و جب سرزمین خود دفاع کنند و ما هم در کنار مردم خود خواهیم ایستاد و از کشور خویش در برابر تجاوز اجنبی دفاع خواهیم کرد، هنوز امریکائی‌ها وارد افغانستان نشده‌اند، بگذارید ببینیم که نیروهای امریکائی وارد افغانستان شوند، بعد مسئله دفاع در برابر تجاوز نظامی امریکا مطرح است. موضوع توافق با طالبان، تقسیم قدرت و تشکیل يك اداره ائتلافی و در کنار این و آن جناح ایستادن، این دیگر منتفی است، حال ما در برابر خود فقط يك مسئله را داریم، مسئله دفاع از افغانستان، ما معتقدیم همه نیروهای وطنخواه، مؤمن، متعهد به اسلام که خواهان افغانستان مستقل و سربلند اند، به هرگروهی که تعلق دارند، به جبهه شمال، به جبهه جنوب، به طالبان و هرگروهی دیگری، اینها باید دست بهم بدهند و مشترکاً دفاع کنند.

ما منتظر يك صف بندی تازه هستیم، به نحوی که تمام نیروهای مخالف حمله امریکا به افغانستان در يك صف قرار بگیرند و آنهايي که مانعی نمی‌بینند که در کنار متجاوزین بایستند، مثلی که در گذشته در کنار روسها بودند و امروز حمله امریکائی‌ها را استقبال می‌کنند، اینها در صف دیگری می‌ایستند، رولی را که کمونستها در زمان تهاجم روسها بر افغانستان بازی می‌کردند در همان نقش فعال شوند.

س: مشخصاً بفرمائید که با روی کار آمدن ظاهرشاه چه اتفاقی می‌افتد در افغانستان؟

ج: امریکا از مدتها قبل تصمیم تحمیل مجدد ظاهرشاه را بر افغانستان داشت و بر این پروسه خیلی سرمایه گذاری کرده، برایش تبلیغات کرده و تلاشهایی زیادی داشت، امریکا با تحمیل ظاهرشاه بر افغانستان تحمیل يك شخص را در نظر ندارد، بلکه اهداف توسعه طلبانه ای در منطقه دارد. آنها می‌خواهند در کابل يك حکومت دست نشانده داشته باشند و يك پایگاه نظامی.

امریکا برای تحکیم نظام يك قطبی اش بر همه دنیا، افغانستان را بعنوان يك نقطه استراتژیک می‌شناسد و يك معبر برای رسیدن به منابع آسیای مرکزی که بعد از منابع نفت و گاز خلیج بزرگترین منبع است و اینها برای يك پایگاه دیگری در این منطقه ضرورت دارند، به يك اسرائیل دیگری ضرورت دارند، بخاطر تسلط بر این منطقه، اما اینکه پیامدهای تحمیل يك حکومت دست نشانده برکابل و یا تسلط امریکا چه خواهد بود این کاملاً روشن است، با این کار در داخل يك نظام را تحمیل می‌کنند، نه يك شخص را و نه يك خانواده را، بلکه يك نظام را، نظامیکه امریکا می‌خواهد، این نظام از مستوای پایتخت تا مستوای ده و قریه در همه جا پیاده خواهد شد. شما می‌دانید که بعد از آغاز نهضت اسلامي و جهاد، طبقه ای که در گذشته حاکم بود خلع شد، جایش را قیادت جدید گرفت، قیادت جدیدی که در متن انقلاب تبارز کرده، در سطح مجموع کشور، در سطح هرده و دره، رهبری و قیادت مردم را این قیادت جدید بعهدہ گرفت، حال با تحمیل این نظام، این قیادت جدید باید خلع شود و قیادت فرسوده گذشته دوباره تحمیل شود. مسلماً اگر امریکا بتواند بر افغانستان نظامي شاهي را تحمیل کند، شاید بتواند در ایران هم این کار را مؤفقانه انجام بدهد، آنها با این کار ایران را محاصره می‌کنند، ما معتقدیم که ایران در لست سیاه است، بعنوان حامي تروریزم، چون از انتفاضه فلسطین حمایت می‌کند و از حزب الله در برابر اسرائیل حمایت می‌کند، نام ایران در لست سیاه درج است، امریکا تعریف خاص خود را از تروریزم دارد، آنهایی که در زمان اتحاد شوروی مخالف امریکا بودند، دشمن تلقی می‌شوند و بنابر این تعریف تروریست و حامي تروریزم شمرده می‌شوند.

در پایان جنگ سرد میان واشنگتن و مسکو توافق صورت گرفت که روسیه از اروپای شرقی عقب نشینی می‌کند ولي آسیای مرکزی در دائره نفوذ روسیه باقی می‌ماند. بنابر همین توافق است که می‌بینیم پس از انحلال اتحاد شوروی، کشورهای آسیای مرکزی تحت نفوذ روسیه باقی ماند، تمامی کسانی که امروز بر

این کشورها حکومت می‌کنند همان کمونستهای سابقه اند که در زمان اتحاد شوروی بر این سرزمین‌ها حکومت می‌کردند. حال می‌نگریم که آسیای مرکزی از حلقه نفوذ روسها خارج می‌شود، و شما دیدید که حتی قبل از تسلط بر افغانستان، اینها توانستند که در آنطرف مرز به اهداف خود در آسیای مرکزی نائل شوند. پیاده شدن نیروهای امریکائی در ازبکستان و ترکمنستان را نباید مسئله عادی تلقی کرد، بلکه این مقدمه است برای اینکه دیگر این کشورها از سلطه روسیه آزاد شوند و بپیوندند به امریکا. ما معتقدیم ایران مشکلی با آذربایجان دارد، در گذشته آذربایجان در موقعیتی نبود که منافع ایران را در دریای خزر نادیده بگیرد، گرچه آنها یکطرفه و یکجانبه کار اکتشافات را آغاز کردند، ولی بنا بر عکس العمل ایران متوقف شد، پس از تسلط امریکا بر این منطقه دیگر مشکل ایران و آذربایجان هم به نفع آذربایجان حل خواهد شد و قضیه کشمیر هم به نفع هند حل خواهد شد، گرچه اسلام آباد گمان می‌کند که در نتیجه همکاری‌های شان با امریکائی‌ها شاید امریکا اسلام آباد را کمک کند تا قضیه کشمیر را به نفع پاکستان حل کند، درحالیکه قضیه برعکس است و در صورت تسلط امریکا بر این منطقه قضیه کشمیر به نفع هند حل خواهد شد.

س: شما فرمودید که ایران هم یکی از اهداف است. موقعیت ایران که فرق می‌کند؟

جواب: این يك نظر بود که من عرض کردم، ما معتقدیم که ایران یکی از اهداف است، بدون شك که جایگاه ایران تا افغانستان فرق می‌کند و جایگاه عراق هم تا افغانستان فرق می‌کند، ولی شاید امریکا بعد از این زیاد هم به این جایگاه‌ها اعتناء و التفاتی نداشته باشد و آنها اعلان می‌کنند یا با امریکا باشید و یا با تروریست‌ها، ایران که نگفته ما با امریکا هستیم.

س: ایران که گفته تحت رهبری سازمان ملل با تروریسم مقابله می‌کنیم؟
ج: خوب اگر سازمان ملل هم حمایت کرد، از حمله امریکا بر افغانستان، بعد چه...؟ من گمان می‌کنم امریکا در موقعیتی است که بتواند مجوزی از

سازمان ملل هم اخذ کند، شاید درگرفتن مجوز از سازمان ملل امریکا زیاد مشکلی نداشته باشد، به هر صورت امیدواریم علیه ایران کاری صورت نگیرد، می‌ترسیم که شاید بعد از تسلط امریکا بر افغانستان ایران هم یکی از هدفها باشد، نشود که چند هواپیمای امریکائی اشتباهاً "بوشهر" را بمبارد کنند!

س: می‌خواستم تحلیل تانرا از لویه جرگه بگوئید که آیا آنرا چیز مثبتی تلقی می‌کنید و یا خیر؟

ج: حال که مسئله چنان است که امریکائی‌ها می‌آیند افغانستان را تصرف می‌کنند، پایتخت را اشغال می‌کنند و بعد حکومت دلخواه خود را تحمیل می‌کنند و لویه جرگه ایکه عنوان شده جزء يك پلان عسکری است، نه اینکه به افغانها موقع بدهند که نماینده‌های خود را خود انتخاب کنند و قیادت دلخواه و حکومت آینده خود را بسازند، مسئله لویه جرگه جزئی از يك برنامه وسیع عسکری است، می‌روند افغانستان را تصرف می‌کنند، حکومت را هم از قبل ساخته اند، زعیم را هم انتخاب کرده اند و اعضای کابینه را هم از قبل مشخص کرده اند، حال اگر تحت پوشش يك جرگه قومی، مجلسی باشد که دنیا را تحمیل کند، افغانها را تحمیل کند که خوب نمایندگان افغانها آمدند نشستند و حکومت آینده را تشکیل دادند، این بخاطر فریب مردم است، در واقع مسئله اشغال افغانستان و تحمیل يك حکومت دست نشانده مطرح است، شما دیدید که امریکائی‌ها شرط گذاشته که اگر کسی با این برنامه می‌رود باید جلو بیاید به روم هیئت بفرستند، به زیارت ظاهر شاه مشرف شود، در کنار او بنشینند و روی تقسیم قدرت باید با او به توافق برسد، تقسیم قدرت هم چنان که "۵۰" نفر را ظاهرشاه معرفی کند و ۵۰ نفر دیگر را بقیه همه گروههای جبهه شمال. بدون شك در رابطه با حکومت آینده که امریکا می‌خواهد تحمیل کند از قبل تصمیم گرفته شده، "CIA" تصمیم این را گرفته، این تصمیم به لویه جرگه مربوط نیست که عده ای از افغانها بنشینند و در رابطه با حکومت آینده تصمیم بگیرند. ما بر انتخابات تأکید داریم، انتخابات آزاد، عادلانه، بدون مداخله بیرونی، اینکه

بگذارند افغانها زعامت دلخواه خود را انتخاب کنند و حکومت آینده خود را بسازند.

ما مخالف لویه جرگه هستیم، لویه جرگه ها همواره انتصابی بوده و تا به امروز تاریخ لویه جرگه چنان است که عده ای آمده اند کابل را تصرف کرده اند بعد چیزی را بنام لویه جرگه دائر کرده اند، پدر ظاهرشاه را هم بریتانیا از طریق هند بریتانوی به افغانستان فرستاد او پس از آنکه بر کابل مسلط شد، افراد دلخواه خود را بنام لویه جرگه دعوت کرده که او را به عنوان پادشاه انتخاب کردند، بریتانیا این تجربه را بار دیگری تکرار می کند، بریتانیا که در این منطقه استاد امریکا است، با تجارب وسیعی که در رابطه با استعمار این منطقه دارد، همین پلان هم پلان بریتانوی است، آنها تصمیم گرفته اند که نخست کابل را تصرف کنند، بعد ظاهرشاه را به عنوان انتخاب لویه جرگه بیاورند، نه بعنوان يك بېرک کارمل.

س: فکر می کنم بعنوان يك چیز مؤقت نام برده بودند، نگفته بودند که يك چیز قطعی است؟

ج: اصل مسئله این است که این تصمیم را کی می گیرد، افغانها و به نمایندگی از افغانها کسی تصمیم می گیرد؟ یا امریکا تصمیم می گیرد؟ مشخص است که تصمیم این را افغانها نمی گیرند، بلکه امریکائی ها می گیرند، کانگرس قبل از اینکه افغانها فیصله کنند، از لویه جرگه دفاع کرد، یعنی چه؟ CIA اعلان کرد که ما از لویه جرگه ظاهرشاه حمایت می کنیم، اعتراف کردند که تمویل پروسه روم هم از سوی CIA صورت می گیرد، ستیت دیپارتمنت اعلان می کند. در رابطه با لویه جرگه کی تصمیم می گیرد، افغانها؟ نماینده افغانها کیست؟ ظاهرشاه؟ جبهه شمال؟ کی آنها را بعنوان نماینده خود انتخاب کرده؟ ما معتقدیم اگر امریکا می خواهد بحران افغانستان حل شود، بجای تحمیل يك جنگ، اینها فشاری را که بر جنگ وارد کردند، يك در صد این را در راه خاتمه جنگ وارد کنند، كمك کنند افغانها را در جهت خاتمه جنگ، مشکل بزودی حل می شود. این

جنگ را آنها خود تحمیل کردند، حالا بگذارند و کشورهای همسایه ما را زیر فشار بگیرند که دیگر در امور داخلی ما مداخله نکنند، سلاح و مهمات نفرستند و از گروههای درگیر حمایت نکنند و بر ادامه جنگ سرمایه گذاری نکنند، بگذارند افغانها تصمیم خود را خود بگیرند، ما معتقدیم که خیلی به آسانی جنگ خاتمه می‌یابد. ما دارای يك حکومت مؤقت خواهیم شد و راه برای انتخابات باز خواهد شد و آنگاه ما يك حکومت منتخب خواهیم داشت. اگر دنیا می‌خواهد که بحران افغانستان خاتمه بیابد، راه خاتمه بحران تحمیل يك جنگ دیگر نیست، بلکه همکاری در جهت خاتمه جنگ است و اگر کسی گمان می‌کند که با آوردن يك ببرک کارمل امریکائی و اشغال افغانستان توسط امریکا می‌شود بحران افغانستان خاتمه بیابد، این پندار اشتباه است، این تکرار تجربه ناکام است، مگر دنیا شاهد این تجربه خونین نبود که حالا دوباره این را تکرار می‌کنند؟ بگذارند که قضیه از طریق مسالمت آمیز و صلح آمیز حل شود، به افغانها موقع بدهند سرنوشت خود را خود تعیین کنند، فقط با يك حکومت منتخب بحران افغانستان حل می‌شود. چرا کمک نمی‌کنند که در افغانستان انتخابات برگزار شود؟ چرا تا امروز یکبارهم نشده که مسئولین امریکائی در رابطه با افغانستان بگویند که: امریکا از برگزاری انتخابات آزاد در افغانستان حمایت می‌کند. يك بار هم کلمه انتخابات را تهنوز ما از زبان امریکایی‌ها نشنیده ایم.

س: با توجه به وضعیت موجود افغانستان آیا امیدی برای شکست امریکا است، در صورت شکست امریکا بازهم تجارب درگیری های ذات البینی گذشته تکرار نخواهد شد.

جواب: امیدواریم که این روند شکل نگیرد و این تجربه باز تکرار نشود و ما شاهد درگیری هائی در آینده در افغانستان نباشیم. تا جائیکه مسئله به شکست امریکا مربوط است شاید شما و دیگران با من توافق نکنید که امریکا به شکست مواجه خواهد شد. ولی ما معتقدیم که تاریخ تکرار می‌شود، و این سنت

الهی است که می‌گذارد زورگو تا به آخرین معراج غرور خود برسد، بعد زوالش آغاز می‌شود. هیچکس گمان نمی‌کرد که اتحاد شوروی به زوال محکوم شود. به این زودی و به این آسانی و در نتیجه ده سال جنگ و در کشوری چون افغانستان و بدست مردمی چون افغانها. در محاسبه هیچ کسی این وجود نداشت، حتی واشنگتن و رئیس جمهور امریکا گمان نمی‌کرد که این تجربه در افغانستان تکرار شود و روسها در افغانستان شکست بخورند. امروز هم شاید کسی گمان نکند که امریکا در يك جنگ طولانی گیر خواهد افتاد و به سرنوشت اتحاد شوروی مواجه خواهد شد. ما يك زمانی می‌گفتیم که روسها از افغانستان بیرون خواهند رفت و به سرنوشت بریتانیا مواجه خواهند شد و به چندین کشور مستقل تجزیه خواهد شد و می‌گفتیم که امریکا هم به يك افغانستان نیاز دارد برای اینکه دنیا از شر امریکا نجات بیابد به يك افغانستان، نه اینکه افغانستان ما شاهد يك فاجعه دیگری باشد، می‌خواستیم در يك جای دیگری برای امریکا يك افغانستان درست شود. ولي شاید اراده الهی به این رفته که این سنت هم در افغانستان تکرار شود، ببینیم یکسال بعد ما در رابطه با جنگ و حمله امریکا بر افغانستان نتایجی که بر این جنگ مرتب شده، پیامد هایش، یکسال بعد که اگر خبرنگاران باهم می‌نشستند باز بگوئیم که روی چه جریاناتی صحبت می‌کردیم. من معتقد هستم که اگر امریکا در افغانستان شکست بخورد، شاید امریکا هم به ۵۶ ایالت مستقل تقسیم شود.

س: جناب آقای حکمتیار! در حالیکه بسیاری از کارشناسان جهان معتقد اند که قرن ۲۱ پایان جنگ خواهد بود و کشورها بیشتر بطرف لیبرالیسم حرکت خواهند کرد و حتی بحث گفتگوی تمدن از سوی سازمان ملل استقبال شد، ولي برای اولین بار در ۱۱ سپتمبر در شهرهای نیویارک و واشنگتن حملات صورت گرفت این تناقض را شما چگونه توجیه می‌کنید؟

ج: عرض من اینست: گمان می‌کنم که این يك نوع خوشبینی بود و حرفهای شعارگونه، هنوز ما از جنگ نفت، فارغ نشده ایم، قرن ۲۰ جنگ کمپنی های

نفت بود، در قرن ۲۱ جنگ منابع آب خواهد بود، هنوز ما از جنگ های قرن بیست، از جنگ کمپنی های نفت فارغ نشده ایم، ما معتقدیم که هنوز شاهد جنگ های زیادی بخاطر تسلط منابع نفت خواهیم بود و ببینیم با فارغ شدن از جنگ نفت، چه زمانی جنگ بر منابع آب آغاز می شود، در صورتیکه در آسیا، افریقا و مخصوصاً در کشورهای اسلامی هنوز شاهد حکومت های استبدادی، خاندانی، مطلقه و فردی هستیم. ما هنوز از دیموکراسی، مردم سالاری، از گفتگوی تمدن ها، از اینها خیلی فاصله داریم. هنوز که بوش از جنگ قرن ۲۱ نام می برد، از جنگ صلیبی! نخست وزیر ایتالیا می گوید: ما کمونیزم را شکست دادیم در جنگ با اسلام نیز پیروز خواهیم شد. این حرف ها تصادفی نیست، بلکه از عزائم زمامداران امریکا و اروپا نمایندگی می کند. در حالیکه آنها کمونیزم را شکست ندادند، در برابر کمونیزم شکست خورده بودند، کمونیزم در برابر اسلام شکست خورد، کمونیزم در افغانستان شکست خورد، عجیب است که آنها ادعا می کنند که ما کمونیزم را شکست دادیم. شکست امریکا در ویتنام، شکست لیبرالیسم در برابر کمونیزم بود، و در همه دنیا شاهد بودیم که امریکا و غرب در مجموع در برابر کمونیزم عقب نشینی داشت، در آسیا، افریقا و امریکا، کمونیزم رسیده بود تا شیلی و کیوبا، و در آنجا هم توان ایستادگی در برابر کمونیزم را نداشتند، اینها چطور می گویند که ما کمونیزم را شکست دادیم و حالا اسلام را هم شکست می دهیم!! معتقدیم که شما در برابر کمونیزم شکست خورده بودید و کمونیزم بساطش بدست مسلمانها برچیده شد، اگر شوق جنگ با اسلام را داشته باشید، معتقدیم که در این جنگ هم شما شکست خواهید خورد.

س: بفرمائید نظر شما راجع به شخص اسامه بن لادن از چه قرار است آیا او در حوادث ۱۱ سپتمبر دست داشت؟

ج: ما معتقدیم که حرف های اسامه بن لادن را باید بپذیریم، او گفته که من در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن دست نداشتم، دلیلی هم وجود ندارد که ما حرف او را باور نکنیم، امریکا تا حال نتوانسته دلائلی، مدارکی و اسنادی

مبنی بر دست داشتن اسامه بن لادن را در این عملیات بزرگ و دقیق ارائه کند. اگر واقعاً امریکا اسناد و مدارکی می‌داشت، می‌گذاشت که يك هیئت بیطرف بین المللی، قضیه را بررسی می‌کرد. و "FBI" مدارک و اسناد دست داشته خود را در برابر این هیئت بیطرف می‌گذاشت، تا از این طریق همه دنیا متیقن می‌شد که عاملین اصلی عملیات نیویارک و واشنگتن چه کسانی اند.

چطور باور کنیم که امریکا از عملیاتی به آن بزرگی و عظمت نتوانست مطلع شود، ولی فردایش متصل عملیات اعلان می‌کند که اسامه بن لادن متهم است. یعنی چه؟ اگر شما تا این پیمانہ معلومات و اطلاعات دقیق داشتید باید این عملیات صورت نمی‌گرفت، هنوز هیچ نوع تحقیقاتی صورت نگرفته، شما اسامه بن لادن را متهم می‌کنید، آن عملیات به پیمانہ بزرگ است و دقیق که هیچکس باور نمی‌کند کسی مثل اسامه بن لادن، در شرایط و ظروفی مثل افغانستان، بتواند این را برنامه ریزی و اداره کند. ما معتقدیم که ریشه عملیات را باید در خود امریکا جستجو کرد و در سیاستهای امریکا، باید دید که کدام روش های امریکا عده ای از مردم را تا به این حد خشمگین ساخته که می‌روند، عملیاتی علیه منافع امریکا انجام می‌دهند که خودشان هم قربانی می‌شوند. حتماً چیزی در میان است که این مردم تا این حد خشمگین اند، مگر حمایت های امریکا از اسرائیل و جنایاتی که هر روز سر بازان اسرائیلی در فلسطین مظلوم مرتکب می‌شوند، پیامد هائی نخواهد داشت؟ مگر حضور نظامی امریکا در همهء کشورهای عربی، در خلیج، پیامدهائی نخواهد داشت؟ عده ای را خشمگین نخواهد کرد؟ اسامه می‌گوید که: باید نیروهای امریکائی از کشورم بیرون بروند، باید امریکا در سیاست هایش مبنی بر حمایت از اسرائیل و کشتار بیرحمانه فلسطینی ها تجدید نظر کند. تا زمانی که این جنایات ادامه دارد، عده ای هم علیه امریکائی ها عملیات خواهند داشت، تا زمانی که ما مصئون نیستیم، امریکائی ها هم مصئون نخواهند بود.

من گمان نمی‌کنم که در تمام امریکا يك مك وي وجود داشت که عملیات

اکلاهما را انجام داد، خودش می‌گوید که بدلیل جنایات ارتش امریکا در عراق عقده گرفت و انتقام کشید، عکس العمل نشان داد، يك واکنش بود در برابر جنایات ارتش امریکا در عراق. مگر در امریکا کسانی دیگری نخواهند بود که در برابر سیاستهای امریکا خشمگین اند و واکنش نشان دادند، بالآخره عملیاتی چون نیویارک و واشنگتن را انجام دهند.

و ما به این باوریم که باکشتن اسامه بن لادن و دستگیری و یا محاکمه اش امریکا مشکلش را با دنیای اسلام نمی‌تواند حل کند.

س: نظر تان در مورد فعالیت اسامه بن لادن در افغانستان چیست؟ باتوجه به اینکه افغانی نیستند و شما گفتید که خود افغانها باید مشکل شانرا حل کنند و با موجودیت ایشان در کشور يك بی نظمی پیش آمده است؟

ج: اسامه در زمان مقاومت در برابر نیروهای شوروی به افغانستان آمد، بعنوان يك داوطلب در کنار تعداد زیاد دیگری که از گوشه و کنار دنیا آمدند، کشورهای عربی و حکومتهای مربوطه شان هم مانع نمی شدند، نه تنها مانع نمی شدند بلکه تشویق هم می کردند و اینها هم نه مشکلی باحکومت خود داشتند، نه عضو حزب سیاسی بودند، و نه هم حساسیت خاصی در برابر امریکا داشتند، ولي بعد از استقرار نیروهای امریکائی در سعودی، او مخالف استقرار نیروهای امریکا در سعودی بود، مخالفت کرد و از اینجا مخالفتش با ریاض آغاز شد و بعد از بیرون رفتن قوای شوروی خواست به کشور خود برگردد، اجازه ندادند و تابعیتش را هم سلب کردند و مجبور شد برود به سودان، در سودان هم زیر فشار قرار گرفت و ناگزیر برگشت به افغانستان، شاید چاره ای جز اینکه در افغانستان باشد نداشت، زیرا هیچ پناهگاهی دیگری نداشت. او با طالبان نبود ولي چاره غیر از اینکه در افغانستان بماند نداشت، آنها در جهاد شرکت کردند، مثل همه مجاهدین رضاکار دیگری که از دنیای اسلام آمده و در این جهاد شرکت داشتند. اسامه را فعلاً امریکا بعنوان بزرگترین دشمن خود می‌شناسد، خود امریکائی ها می‌گویند، نباید ما در این شك داشته باشیم، این تبلیغات نیست

اگر کسی این را فقط تبلیغات بخواند، شاید این مایه تعجب باشد! امریکا اسامه بن لادن را بعنوان دشمن بزرگ خود می‌شناسد، نه به این خاطر که اسامه خیلی نیرومند و قوی است، یا امکانات وسیع دارد، سرمایه زیاد دارد، او از همه سرمایه و ثروت خود محروم شد، فعلاً هیچ چیزی در اختیار ندارد، او يك پناهنده است در افغانستان، او فعلاً بعنوان يك ملیاردر مطرح نیست، بعنوان يك فرد، امریکا به این خاطر که او ثروت زیاد دارد مخالف او نیست، بلکه به این خاطر که امریکا می‌بیند که يك حساسیت قوی، يك نفرت عمیق علیه امریکا در تمامی کشورهای اسلامی، مخصوصاً در کشورهای عربی وجود دارد، و بلاخص در بین جوانان، اینها می‌ترسند که این نیرو به گرد يك محور جمع نشود، این نیرو به يك زعامت، يك قیادت و يك محور ضرورت دارد و اسامه دارد به این محور تبدیل می‌شود، با سرکوبی، محاکمه، دستگیری و یا کشتن اسامه امریکا می‌خواهد این پیام را به همه دنیا برساند که دیگر هرکي با امریکا دشمنی کند، با این سرنوشت مواجه خواهد شد.

س: یکی دو هفته پیش آقای ملامحمد عمر از اینکه بن لادن را تحویل امریکا بدهد و یا محاکمه بکند خودداری می‌کرد، اما با آغاز حملات امریکا و انگلیس در افغانستان حاضر به محاکمه بن لادن شد، تحلیل شما چیست؟

ج: نه آنها هرگز آماده محاکمه اسامه بن لادن نشده اند و نخواهند شد، تاجائیکه ما می‌فهمیم، آنها گفتند که اگر مدارکي ارائه شود، حاضر اند در افغانستان و در يك محکمه شرعی و اسلامی او را محاکمه کنند، نه اینکه او را به امریکا تسلیم دهند و آنها محاکمه کنند، این موضع قبلي ملاعمر بوده و در این هیچ نوع تغییری نیامده است.

س: حمله امریکا بر سرزمین افغانستان با وجود اینکه آثار منفی و پیامدهای زیانباری برای این کشور دارد، ولی در عین زمان حامل يك پیام هم برای مردم افغانستان است و آن این که در معادلات سیاسی گذشته در سطح بحران افغانستان و منطقه، يك تحول عمیق به میان آمده، چنانچه در گذشته صف

بندی‌هایی بین گروه‌های افغانی و همچنان بین همسایه‌های افغانستان در رابطه با بحران افغانستان بود، حالا در این رابطه کاملاً یک تغییری بمیان آمده، مثلاً ایران در گذشته که از جبهه شمال حمایت می‌کرد، حالا به حمله امریکا مخالف است، جبهه شمال از حمله امریکا به افغانستان حمایت می‌نماید و در عین زمان پاکستان که در گذشته از طالبان حمایت می‌کرد، ناگهان دیدیم که به طرفداری از امریکا و در ائتلاف امریکائی‌ها علیه افغانستان آماده جنگ شده و طالبان که در گذشته مخالف ایران بود حالا می‌بینیم که با ایران تقریباً هم نظر شده و هر دو مخالف حمله امریکا بر افغانستان اند. شما چه فکر می‌کنید آیا این صف بندی‌های جدید در موضعگیری‌های گروه‌های افغان و همچنان در همسایه‌های افغانستان باعث نمی‌شود که بالآخره مشکل افغانستان راه حلی بیابد و ما بتوانیم که در این آینده نزدیک امیدوار حل بحران افغانستان باشیم؟

ج: ما معتقدیم که در داخل کشور یک صف بندی جدید باید صورت بگیرد و چنانچه قبلاً عرض کردم در منطقه هم معتقدیم که کشورهاییکه حضور نظامی امریکا در افغانستان منافع ملی شانرا تهدید می‌کند، اینها باید کمی قاطعانه با حمله امریکا در افغانستان مخالفت کنند، بیطرفی نه، بلکه مخالفت، مخالفت شعارگونه هم نه، بلکه مخالفت عملی، ما از موضع گیری جرأت مندانه و داهیانه مقام معظم رهبری جمهوری اسلامی ایران سپاسگذاریم، ولی همزمان با اعلان این موضع گیری روشن و مؤمنانه، این برای ما سؤال بر انگیز است که در جمهوری اسلامی ایران می‌شنویم که ما سیاست بیطرفی فعال در رابطه با حمله امریکا به افغانستان اتخاذ می‌کنیم. بیطرفی فعال اول خودش قابل توجیه نیست و از سوی دیگر با بیانات رهبری جور نمی‌افتد. عده ای می‌گویند که بیطرفی یعنی اینکه ما خوب از جبهه شمال حمایت می‌کنیم، این سهم گیری فعال ما در رابطه با اقدام علیه تروریسم است و در عین حال ما بیطرفیم، ما معتقدیم که بیطرفی نه بلکه مخالفت، بلکه اقدام بخاطر توقف این حمله، بخاطر جلوگیری از حمله. ایران نباید از گروه شمال حمایت کند، تعجب آور خواهد بود که گروه شمال

از حمله امریکا حمایت می‌کند و ایران با وجود مخالفت با حمله امریکا از جبهه شمال پشتیبانی می‌کند.

من يك حرف را مجبور اینجا بگویم. کسی که حمله امریکا را بر کشور خود حمایت می‌کند، اگر فردا امریکا بیاید و بر افغانستان مسلط شود و از وی بخواهد با ایران بجنگد، مگر اینها ثبت نام نخواهند کرد؟ و اعلان نخواهند کرد که ما حاضریم در کنار سربازان امریکائی علیه ایران هم بجنگیم. بدون شك او که در کشور خود علیه مادروطن خود حاضر است در کنار مهاجم بایستد و اعلان می‌کند که حاضر است در کنار سربازان امریکائی بجنگد، ایران را که چه می‌کنید اگر امریکائی‌ها اعلان کند که بر مکه حمله می‌کند شاید حاضر به ثبت نام شوند. من معتقدم که ایران در این رابطه به يك تجدید نظر ضرورت دارد، جلو این حمله امریکا را باید بگیریم، نگذاریم که امریکا بر افغانستان مسلط شود، این حملات بیش از همه ایران را تهدید می‌کند، خطر جدی به منافع ملی ایران متوجه می‌کند. به این خاطر ما امیدواریم که ایران تجدید نظری در رابطه داشته باشد.

در مورد پاکستان باید بگوئیم که متأسفانه پاکستان بعد از بیرون رفتن نیروهای شوروی از افغانستان، نقش بسیار منفی ای در رابطه با جریانات افغانستان داشته و یکی از کشورهایی که عامل ادامه جنگ در کشور ما بوده، پاکستان است. پاکستان بود که از جبهه ائتلافی حمایت کرد و دو بار استاد ربانی را بر بقیه احزاب تحمیل کرد، بعد حرکت طالبان را درست کرد و حمایت کرد و حال دیدیم که با امریکائی‌ها کنار آمده و اجازه داد از حریم هوائی پاکستان استفاده کند و بر افغانستان حمله کند. من پیامدهای این همکاری پاکستان را با امریکا برای خود پاکستان هم خطیر و وخیم میدانم، من می‌ترسم که پاکستان شاهد يك بحران جدی در داخل خود نشود و حال که می‌بینیم که وضع بطور روز افزون متشنج می‌شود، و تغییراتی که اخیراً در ارتش پاکستان آمد، معلوم می‌شود ارتش هم مضطرب است و به این خاطر پرویز مشرف مجبور شده که تغییراتی در ارتش بیاورد و گمان نمی‌کنیم که ارتش پاکستان هم با حمله

امریکا بر افغانستان و با همکاری پاکستان با امریکا موافق باشد. وضع چنان معلوم می‌شود که شاید پیامدهای این حمایت‌ها برای خود پاکستان هم خیلی وخیم باشد.

س: در نتیجه این صف بندی‌های جدید ممکن است که طالبان در کنار ایران قرار بگیرد و گروه شمال در کنار پاکستان؟

ج: حال که عملاً می‌بینیم در شعار که وضع به همین ترتیب جلوه می‌کند که جبهه شمال در کنار پاکستان رفته و ایران با حمله امریکا بر افغانستان مخالفت کرده، ولي من معتقدم که مسئله حمایت از طالبان در ایران منتفی است، باید از ملت افغانستان حمایت شود، از ملتی که می‌خواهد در برابر يك تهاجم ایستادگی کند، از کشور و سرزمینش دفاع کند، ایران از طالبان حمایت نکند، ما هم از طالبان حمایت نمی‌کنیم بلکه از کشور خود دفاع می‌کنیم، ایران هم از يك حرکت ملي ايکه مصمم است از کشور خود دفاع کند، حمایت کند. (پایان)

د بن ډرامه

د بن د مذاکراتو په هکله باید ووايو:

۱- د بن غونډه د امریکا په خوښه رابلل شوې غونډه ده، یوازې د هغو ډلو استاخي ورته رابلل شوي چې د امریکا د نظامي عملیاتو ملاتړ ئې کړی. د داسې کومې ډلې استاخي ندی ورته بلل شوي چې یا ئې دا حمله غندلې او یا ئې هغه ډلې محکوم کړي چې د امریکا په څنگ کې ودریدلي او د خپل ولس او ملک په خلاف جنگېدلي. حتی بیطرفه ډلو ته هم بلنه نده ورکړې شوې.

۲- امریکایانو غوښتل له دې غونډې لاندې دوه پریکړې ترلاسه کړي:

الف: د امریکا د خوښې یوه داسې موقتې اداره چې هغه به یوه انتصابی جرگه جوړوی او همدا جرگه به د راتلونکي نظام او دائمې حکومت په هکله وروستی فیصله کوي.

ب: افغانستان ته د گڼ ملیتی فوځونو لېږل.

امریکایان غواړي چې د دغو پریکړو په استناد له یوې خوا افغانستان ته د امریکا تر مشرې لاندې د بهرنیو فوځونو لېږل توجیه کړي او هغه ته مشروعیت ورکړي او له بلې خوا د افغانانو برخلیک او د افغانستان مستقبل د یوې داسې انتصابی جرگې له لارې وټاکي چې غړي به ئې افغانان نه بلکې د امریکا د خوښې یوه حلقه غوره کوي.

۳. د غونډې ترکیب داسې جوړ شوی وو چې تر دوه ثلثه زیاتو غړو د امریکا د دې دواړو غونډو ملاتړ کولو. چې څوک زړه نازړه وو هغه ئې واخیستل او د غونډې وضعیت ئې داسې جوړ کړ چې که په هر پړاو کې د غړو رای ته رجوع شوې وی په مطلق اکثریت سره به ئې دا پریکړې ترلاسه کړې وې. د همدې لپاره ربانې په کابل کې دا خبره اعلان کړه چې د شمالي ائتلاف هیئت ته دا واک ندی ورکړی شوی چې د مؤقتې ادارې د غړو په هلکه پریکړه وکړي، او د ده د هیئت مشر یونس قانونی وویل چې د ربانې له مخالفت سره سره مخکې ځو او د موقتي ادارې غړي ټاکو. د بهرنیو فوځونو په هکله هم ربانې یوڅه او د ده هیئت بل څه ویل.

امریکا چې د افغانستان د بحران د حل کولو په اړه کومه پریکړه لري هغه د جگړې په میدان کې او د وحشیانه او بې رحمانه بمباریو له لارې پلي کوي نه د بن د غونډې د خبرو اترو له لارې. دا خبرې په اصل کې د دوی د نظامي عملیاتو د توجیه لپاره او د دې عملیاتو لاس راوړنو ته د مشروعیت ورکولو لپاره پیل شوي.

په بن کې د امریکا تر فشار لاندې د دوی د خوښې کسان خبرو اترو ته ناست دي او هلته په افغانستان کې د امریکا په مخالفینو بمونه ورېږي. هره ورځ په لسهاوو بې گناه او بې دفاع افغانان په قتل رسېږي، په قلعه جنگی کې شپږ سوه اسیران پداسې حال کې په ډله ایزه توگه په قتل رسېږي چې لاسونه ئې تر شا تړل شوي، په غیر مسلح اسیرانو د محبس په انگر کې بمونه او راکتی ورېږي او څلویښت امریکایي هلیکوپتری دوی په راکتو او ماشین گڼو ولي. او هغو څمخو ته اور اچوي چې دغو بې وزلو اسیرانو د ځان ژغورنې لپاره پناه وروړي وه.

کوم کسان چې گمان کوي د افغانستان د بحران لپاره په بن کې د حل لاري لټول کېږي او څوک چې لداسې غونډو نه طمع او توقع لري، یا بې خبره دي یا غولیدلي.

زموږ له نظره د افغانستان بحران هلته حل کېدای شي چې:

الف: جگړه متوقف شي.

ب: بهرني فوځونه له افغانستان نه ووځي.

ج: امريکا، روسيه او زموږ هغه گاونډي هېوادونه چې لدوی سره ملگري شوي او زموږ د هېواد په کورنيو چارو کي لاسوهني کوي او جگړه مارو ډلو ته وسلې او پيسې لېږي، خپلي ناروا مداخلې بندي کړي او افغانان پرېږدي چې خپل مشکل په خپله د بهرني فشار او لاسوهني نه پرته حل کړي.

د: لومړی يوه داسې شوری جوړه شي چې غړي ئې افغانانو غوره کړي وي او د افغان ولس منتخب استاخي وي.

ه: همدا شوری مؤقت حکومت جوړ کړي، د هېواد لپاره نوی اساسي قانون تدوين او تصويب کړي، ملي اردو او مستقله او با صلاحيته ستره محکمه جوړه کړي.

و: د موقتي مودې په پای کي د نوي اساسي قانون له غوښتنو سره سم آزاد او عادلانه انتخابات ترسره او قدرت منتخب حکومت ته انتقال شي. له يوه منتخب پارلمان او منتخب حکومت نه پرته په بل څه د افغانستان بحران نشي حل کېدی، افغانان نه انتصابی او قرون وسطایی جرگې مني او نه د پرديو په لاس قدرت ته رسېدلي حکومتونه.

په دې مرحلې کي د حزب کړنلاره څه ده؟

حزب به د تل په څېر د خپل هېواد له اسلامي هويت، استقلال او خپلواکي نه دفاع کوي، له خپل هېواد نه د پرديو فوځونو د ايستلو لپاره به هر هغه څه کوي چې ضروری او لازم وي او زموږ اسلامي مسئوليت د هغه غوښتنه کوي، او له ټولو هغو شخصيتونو او ډلو نه يوه گډه اسلامي جبهه جوړول چې د بهرني تجاوز مخالف وي، له اسلام او خپل هېواد نه دفاع کوي، او په افغانستان کي د افغانانو د خونې اسلامي حکومت غواړي او د اجنبی فوځونو په فوري او بلاقيد او شرط وتلو ټينگار کوي.

۱۱ سپتمبر _____ د بن ډرامه

داستان دستگیری معاون استخبارات طالبان

عبدالحق وثیق معاون ریاست استخبارات طالبان توسط دو تن از فرماندهان مربوط جبهه شمال به دام افتاد و دست بسته به امریکایی ها تسلیم گردید و با هلیکوپتر به پاکستان انتقال یافت. در پاداش این خدمت در فردای انتقال وثیق، یک عراده تیوتا با مقداری دالر به آنان سپرده شد.

گزارش ها حاکیست که قاسمی و غلام محمد، به وثیق پیام فرستاده بودند که غرض صحبت دوستانه در باره آینده ولایت غزنی باید دیدار رو در رو داشته باشند. او به اعتماد حرف های ایشان به محلی رفت که از قبل برای دیدار تعیین شده بود. ناگه در همین محل به دام افتاده و به اسارت گرفته شد، کمین گیرندگان متصل دستگیری وثیق، با تلفون ستلایت به امریکایی ها اطلاع دادند که پس از چند ساعتی هلیکوپتر امریکایی غرض انتقال او به محل حادثه رسید و او را دست بسته انتقال داد.

افغان ها مشهور به مروت و مردانگی بودند، در هیچ شرایطی و به هیچ

بهایبی حاضر نمی‌شدند شرافت شان زیر سؤال برود و به خیانت، دشمنی در لباس دوستی، و خدعه و فریب متهم شوند. وقتی مادروطن شان مورد تجاوز قرار می‌گرفت، و استقلال و آزادی کشور شان از سوی اجنبی تهدید می‌شد، تمامی اختلافات داخلی شانرا کنار می‌گذاشتند، دست برادری بهم می‌دادند و مشترکاً از کشور خود و آزادی و استقلال میهن شان بدفاع می‌پرداختند. در اثنای مقابله با دشمن بیرونی بدترین دشمن داخلی خود را می‌بخشیدند، همدیگر را در آغوش می‌کشیدند و دوش بدوش هم به مقابله دشمن می‌رفتند. ولی متأسفانه امروز در اخلاف ناصالح این ملت سربلند و عزیز کسانی نیز یافت می‌شوند که هموطن خود را با پیام های دوستی می‌فریبند، به دام می‌کشند و دست بسته بدشمن تسلیم می‌کنند!!! در کنار دشمن می‌ایستند و علیه هموطنان شان می‌جنگند!!!

خلاصه اظهارات برادر حکمتیار در باره حمله احتمالی امریکا

هر حادثه ای که باعث قتل انسان بی گناهی شود، مایه غم و حزن ما می شود. معتقدیم که جنگ و توسل به سلاح فقط در صورتی جائز است که برای صلح و عدالت بوده، برضد دشمنان صلح و عدالت و علیه کسانی باشد که دستهای شان به خون انسانهای مظلوم سرخ است. ما بر این تأکید داشتیم و داریم که باید ریشه های جنگ و تروریسم را خشکاند.

عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن باید همه را متوجه این حقیقت ساخته باشد که لازم است عوامل خشونت را شناخت، راه های جلوگیری از ترور، کشتارهای بیرحمانه، تعرض به حقوق همدیگر، غارت سرمایه های ملت های مظلوم... را سد کرد و از تکرار حوادث دردناک و غم انگیز جلوگیری نمود. به امریکایی ها توصیه می کنیم که اشتباه اتحاد شوروی را در رابطه با افغانستان مرتکب نشوند. داخل شدن به افغانستان آسان است ولی بیرون رفتن دشوار و گران. خیلی ها آمده اند، این کشور را اشغال کرده اند و حکومتهای دست نشانده شانرا تحمیل کرده اند، اما بزودی متوجه اشتباه خود شده اند،

۱۱ سپتمبر _____ در باره حمله امریکا

غرور شان در اینجا شکسته و زوال شان از اینجا آغاز شده است. اگر امریکا قصد انتقام از عاملین انفجارات نیویارک و واشنگتن را دارد در خارج از کشور ما انتقام بکشد.

امریکایی ها باید فراموش نکنند که با وجود مخالفت تمامی دنیا برنامه سپر فضایی را پی گیری کردند. نه روس ها توانستند مانع آنان شوند، نه چین، نه متحدین اروپایی شان و نه کشورهای اسلامی، ولی عملیات انتحاری ۱۹ نفر موجب بستن دوسیه آن شد. آیا بهتر نبود این کار را قبل از ایجاد این همه تشنج و اضطراب انجام می دادید و به خواست تمامی دنیا جواب مثبت می گفتید؟ همچنان بهتر است امروز خواست تمامی دنیا را که بر عدم اقدام عجولانه نظامی علیه افغانستان ترکیز دارند، جدی گرفته و قبل از مواجه شدن بانتهای سوء آن، منصرف شوید.

هرچند امریکایی ها بهانه خوب و فرصت دلخواهش را برای حمله بر افغانستان و تحمیل حکومت دست نشانده بر کابل بدست آورده، ولی باید متوجه باشند که نه افغان ها چنان ساده اندیش اند که ندانند امریکایی ها از مدت ها به اینسو قصد چنین اقدامی را داشتند و مترصد فرصت بودند و نه مردم دنیا آنقدر ناهم اند که ندانند این عملیات علیه تروریسم نه بلکه برای اشغال افغانستان طراحی شده است.

مگر جهانیان نمی بینند که شما هم اکنون از شنیع ترین و قبیح ترین تروریسم حمایت می کنید، کدام گروه و کشوری بدتر از صهیونیست ها تروریست است؟! چه کسی نمی داند که عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن یا عکس العملی در برابر حمایت های امریکا از تروریست های اسرائیلی است، یا رد العملی در برابر تجاوزات شما بر کشورهای و ملت های دیگر و یا نتیجه اختلافات داخلی امریکا؟ اگر امریکا می خواهد جلو تروریسم را بگیرد باید اسرائیل را برسرجایش بنشاند و عملیات وحشیانه و بی رحمانه آنها علیه ملت مظلوم فلسطین را متوقف کند.

۱۱ سپتمبر _____ در باره حمله امریکا

به روسها توصیه می‌کنیم که از حمله ناجائز امریکا بر افغانستان حمایت ننمایند، از این حمله هیچ سودی عاید شما نخواهد شد، بگذارید امریکا با تصمیم‌گیری عجولانه و مغرورانه اش با همان سرنوشتی روبرو شود که اتحاد شوروی مواجه شد.

به شاه پرستان افغانی می‌گوئیم: شوق رسیدن به کابل، آنهم سوار بر تانکهای امریکایی را کنار بگذارید و چون کمونست‌ها در جنگ علیه مردم خود شریک جرم متجاوزین مشوید.

به کسانی که سلاح و پول از روس‌ها دریافت می‌کنند، ولی امریکایی‌ها را به حمله فوری و قاطع بر افغانستان دعوت نموده و به آنها اطمینان می‌دهند که به هر نوع خدمتگذاری آماده‌اند، توان کارهای زیادی را دارند، چندین هزار سرباز مسلح را به خدمت حاضر می‌کنند، تجربه کافی در جنگ‌های مناطق کوهستانی دارند و... به آنان می‌گوئیم: خدمتی که تا حال به اتحاد شوروی و روس‌ها انجام دادید و علیه ملت خود، برای منافع اجنبی و به زور بازوی بیگانگان جنگیده‌اید، اینها برای دنیا و آخرت تان کافیسست، پس از این باعث آزار و اذیت مردم مظلوم ما نشوید و از کشتن بیشتر مردم و ویرانی مزید کشور دست بردارید، باید بدانید که: اگر روسها نتوانستند شما را مجدداً به کابل برسانند، امریکا نیز این کار را نخواهد کرد، امریکا خدمتگاران مخلص دیگری دارند که شما را هرگز بر آنان ترجیح نخواهند داد.

پیامم به ملت مجاهد و مؤمن افغانستان این است که انشاء الله این شب تاریک پایان خواهد یافت و فردای روشن فرا خواهد رسید.

جنگ امریکا در افغانستان به کجا خواهد کشید؟

اهداف حمله امریکا

حمله امریکا بر افغانستان به قصد اشغال دائمی این کشور، تحمیل حکومت دست نشانده و تأسیس پایگاه مستحکم نظامی در این منطقه آغاز شده است. از نظر امریکا افغانستان یکی از نقاط ستراتیژیک است که اشغال آن برای سلطه کامل امریکا بر این منطقه مهم و دارای منابع سرشار نفت و گاز و تحمیل نظام جهانی دلخواهش ضروریست. تحرکات وسیع نظامی امریکا و استقرار این همه نیروها در حول و حوش افغانستان، خلیج، بحرهند، و آسیای مرکزی و ارسال ۵۵۰ هواپیمای جنگی به منطقه نمی‌تواند تنها برای مجازات مظنونین انفجارات نیویارک و واشنگتن و اسقاط حکومت طالبان و اشغال افغانستان باشد. رئیس جمهوری امریکا با صراحت گفته است که عملیات نظامی امریکا در افغانستان در اصل آغاز عملیات‌تبیست که علیه تروریسم و کشورهای حامی تروریستها براه افتاده است! یعنی که پس از افغانستان نوبت کشورهایائی خواهد رسید که واشنگتن قصد سرزنش آنها را دارد.

از اظهارات مقامات مسئول قصر سفید و تحرکات وسیع نظامی و تشدد و

۱۱ سپتمبر _____ جنگ به کجا خواهد کشید؟

خوشونتی که در عملیات افغانستان، اعمال می‌کنند، بخوبی پیداست که امریکا متصل پیروزی در افغانستان نیروهایش را بسوی عراق متوجه خواهد کرد و پس از آن نوبت سایر کشورها خواهد رسید. این پیروزی غرور زمامداران امریکا را به آنجا خواهد رساند که به چیزی کمتر از سلطه کامل بر تمامی دنیا، تصرف تمامی نقاط ستراتیژیک و سرزنش و سرکوبی تمامی رژیم های باغی از نظر امریکا راضی نخواهند شد.

جنگ افغانستان در واقع جنگ تمامی کشورها و نیروهایست که سیادت امریکا را نپذیرفته اند و امریکا آنها را در لست سیاه خود گرفته است. سرنوشت این کشورها به نتایج جنگ در افغانستان گره خورده است.

آیا امریکا قادر است افغانستان را اشغال کند؟

هرچند امریکا توانسته است همکاری تعداد زیادی از کشورها را در این جنگ بدست آورد، با استفاده از جوی که پس از انفجارات واشنگتن و نیویارک ایجاد کرد و تبلیغات گسترده ای که در این راستا داشت، حمایت بخشی از مردم امریکا و اروپا را حاصل کند، کشورهای همسایه افغانستان، چون پاکستان، ازبکستان و تاجکستان پایگاه های نظامی و فرودگاه های شانرا در اختیار امریکا گذاشتند. ترکیه، فرانسه، جرمنی و ایتالیا با اعزام نیروها به افغانستان، امریکا و بریتانیا را در این جنگ یاری کردند. روسیه از عملیات امریکا به عنوان عملیات ضد تروریستی حمایت کرد و به جبهه شمال هدایت داد تا از این حمله استقبال نموده و به عنوان نیروهای زمینی امریکا عمل کند، تاجکستان را تشویق نمود تا پایگاه کولاب را که در گذشته در اختیار سربازان روسی بود، در اختیار امریکا بگذارد. ایران موضع بی طرفی فعال اتخاذ کرد، و از اینکه جبهه شمال در کنار سربازان امریکایی ایستاد نه تنها ممانعتی بعمل نیاورد، بلکه اعلان کرد که با جبهه شمال کمک نظامی می‌کند. با این همه تسهیلات و امکاناتی که در اختیار امریکایی ها قرار دارد، اگر وضعیت نیروهای امریکایی را با وضعیت نیروهای اتحاد شوروی در اثنای هجوم شان به افغانستان ارزیابی

۱۱ سپتمبر _____ جنگ به کجا خواهد کشید؟

کنیم پله اتحاد شوروی بر امریکا سنگینی می‌کند. اشاره به چند مورد آتی این تفاوت را بخوبی نمایان می‌کند:

- امریکا در نتیجه پنج هفته جنگ، سقوط شش هلیکوپتر، بیش از ۳۰ کشته و زخمی، و مصرف بیش از یک میلیارد دالر توانست فقط یک شهر (شهر مزار) را تصرف کند، در حالیکه نیروهای شوروی در اولین روز تجاوز خود وارد کابل شدند، و در ظرف چند روز تمامی نقاط ستراتژیک و شهرهای بزرگ را در تصرف خود گرفتند. نیروهای شوروی در رابطه با استقرار در نقاط ستراتژیک و شهرهای بزرگ، هیچ مانع و مشکلی در برابر خود نداشتند، چون این مناطق عملاً تحت سیطره حزب کمونست قرار داشتند.

- امریکایی‌ها در ارسال نیروهای زمینی شان به افغانستان محتاط اند و از پیامدهای آن بیم دارند و تا حال که بیش از یک ماه از آغاز عملیات می‌گذرد در حدود ۲۰۰ افسر اطلاعاتی و کوماندو را به افغانستان فرستاده است. در حالیکه اتحاد شوروی مقدار کافی نیروهای پیاده اش را در همان آغاز تجاوز وارد افغانستان کرد که در ظرف چند ماه تعداد آن به پنجاه هزار رسید و بتدریج بر شمار آنان افزود و در اثنای خروج از افغانستان تعداد آنان به یکصد و بیست هزار نفر می‌رسید. در خلال ده سال جنگ یک میلیون سرباز را بشکل متناوب به این کشور فرستاد. برای امریکایی‌ها فرستادن این مقدار نیروی پیاده اگر محال نباشد، بدون شک دشوار است.

- اتحاد شوروی توانست ببرک کارمل را در فردای اشغال پایتخت وارد کابل کند و بر کرسی ریاست جمهوری بنشاند، ولی امریکا در راه تحمیل ببرک کارمل خود با مشکلات زیادی مواجه است، ببرک کارمل امریکا نه کفایت و اهلیت ذاتی دارد، نه نفوذی میان مردم و نه حزبی که از او حمایت کند.

- نیروهای اتحاد شوروی از اولین روز حضورشان تا روز خروج از افغانستان روزانه از (۲۵۰) تا (۴۰۰) پرواز نظامی بخاطر بمبارد مواضع مجاهدین داشتند، ولی امریکا تا حال فقط توانسته است تعداد پروازهای

۱۱ سپتمبر _____ جنگ به کجا خواهد کشید؟

نظامی اش را تا (۱۲۰) پرواز بالا ببرد.

- روس‌ها توانستند ۷۲۰۰۰ کشته و زخمی و مصارف کمرشکن ده سال جنگ را تحمل کنند، این خساره مالی و جانی نه تظاهراتی را در شهرهای اتحاد شوروی در پی داشت و نه واکنش‌هایی را در ارتش، و نه دنیا از جنایاتی که نیروهای شوروی در افغانستان مرتکب می‌شدند، بطور مشروح و مفصل اطلاع حاصل می‌کردند. ولی در رابطه با امریکا وضعیت عمیقاً فرق می‌کند: مردم امریکا در برابر عملیات نظامی واکنش نشان دادند، به تظاهرات پرداختند، این واکنش بطور روز افزون تشدید می‌گردد، و اگر تعداد بیشتر کشته و زخمی به امریکا انتقال یابد، واکنش در برابر آن بیش از واکنش در برابر جنگ ویتنام و کشته‌ها و زخمی‌های آن خواهد بود. گزارش‌های جنگ و تلفات غیر نظامیان در نتیجه بمباری‌های وحشیانه امریکا نیز بطور گسترده در دنیا منعکس می‌شود و واکنش‌هایی را در سراسر دنیا باعث شده است که بشکل روز افزون تشدید می‌گردد، عکس‌العمل در جهان اسلام خیلی شدید و بالاتر از انتظار همه بود.
- افغان‌ها در زمان تجاوز اتحاد شوروی بر کشورشان نه اسلحه کافی در اختیار داشتند و نه تجربه کافی جنگ، ولی اکنون بیش از یک میلیون میل سلاح خفیف در اختیار دارند و تجارب کافی جنگ، روحیه قوی، و اطمینان به اینکه می‌توانند در برابر اجنبی هر قدر هم که نیرومند و مجهز باشد، ایستادگی کنند و در جنگ علیه متجاوزین پیروز شوند.
- تصرف شهرها برای طرفی که از ناحیه وسایل و تجهیزات برتری دارد، کار آسان است. مشکل اصلی طرف نیرومند و مسلط بر شهرها زمانی آغاز می‌شود که بخواهد نظام دلخواهش را بر مجموع کشور تحمیل کند، در این مرحله است که ناگزیر از شهرها بسوی دهات و از همواری‌ها بسوی دره‌ها و کوهستان‌ها بیرون برود، در هر چند قدمی با کمین روبرو شود، از تانک و هلیکوپتر خود پائین بیاید و با اسلحه خفیف خود با مجاهدین مصاف دهد. همانگونه که روس‌ها در اشغال شهرها مشکلی نداشتند و مشکل اصلی‌شان در

۱۱ سپتمبر _____ جنگ به کجا خواهد کشید؟

مرحله دوم آغاز شد، امریکا نیز در مرحله ای که پس از تصرف شهرها پیش روی دارد با مشکلات شبیه به اتحاد شوروی مواجه خواهد شد.

با توجه به تمامی این نکات است که با اطمینان می‌توان گفت: امکانات شکست امریکا در جنگ افغانستان روشنتر و قوی تر از امکانات شکست شوروی در این کشور است. امکانات ادامه مقاومت در برابر امریکا نیز خیلی روشن است، مقاومت فقط يك مشکل عمده را در برابر خود دارد که در زمان حضور نظامی اتحاد شوروی این مشکل را نداشت. در آن وقت پاکستان و ایران مرزهای خود را بروی افغان‌ها باز گذاشته بودند و از مقاومت حمایت می‌کردند، ولی اکنون پاکستان در کنار امریکا ایستاده و ایران بی طرفی اختیار کرده، از جبهه شمال که در کنار امریکا ایستاده حمایت می‌کند و مرزهای خود را بروی افغان‌ها بسته است. اگر ایران در سیاست خود تجدید نظر کند و از حمایت جبهه شمال دست بکشد و مرزش را بروی افغان‌ها باز بگذارد، و اگر در پاکستان تغییراتی بیاید که دیگر امریکا نتواند از آن به عنوان يك پایگاه برای حمله بر افغانستان استفاده نماید، در این صورت افغان‌ها می‌توانند بخوبی در برابر امریکا مقاومت کنند. گمان نمی‌کنیم جنگ امریکا برضد افغانستان بیش از يك سال دوام کند، امریکا در موقعیتی نیست که خسایر جانی و مالی يك جنگ پر هزینه را برای مدت بیش از يك سال تحمل کند و در برابر فشارهای داخلی و خارجی ضد جنگ که بطور روز افزون تشدید می‌شود، مقاومت نماید.

حزب اسلامي چه خواهد کرد؟

حزب اسلامي حمله امریکا را محکوم کرد، و دفاع از اسلام و افغانستان را وجیبه دینی فرد فرد افغان‌ها خواند، تمامی احزاب را دعوت کرد تا اختلافات شانرا کنار بگذارند، دست بهم بدهند و مشترکاً از کشور خود دفاع کنند. به تمامی نیروهای خود، چه آنهایی که عملاً در داخل اند و بالفعل فعال اند و یا بالقوه، و یا در خارج اند، هدایت داد که آماده دفاع از کشور باشند، حزب اسلامي این انتظار را دارد که در مقاومت ضد امریکا همان رولی را بازی کند که

۱۱ سپتمبر _____ جنگ به کجا خواهد کشید؟

در مقاومت ضد شوروی بازی کرد. نیروهای حزب اسلامی در مقاومت ضد شوروی، حیثیت ستون فقرات مقاومت را داشت، تعداد افراد مسلح اش بیش از تمامی احزاب دیگر بود، و روس ها بیش از هر گروه دیگری از نیروهای این حزب شکایت داشتند، به پیمانۀ ای که احیاناً گمان می‌گردید که روس ها دشمن دیگری جز حزب اسلامی ندارند.

ما ترجیح می‌دادیم که نخست تمامی نیروهایی که به دفاع از کشور خود باور دارند و نسبت به اسلام و دفاع از آن متعهد اند، دست بهم بدهند، جبهه متحد بسازند و مشترکاً دفاع کنند، و حزب اسلامی در چهارچوب این جبهه متحد وارد جنگ شود، در صورت عدم تشکیل چنین جبهه ای نیز حزب در فرصت مناسبی وارد جنگ خواهد شد و مسئولیت دینی و نقش تاریخی اش را ادا خواهد کرد. ما اکنون نیز بیش از هر گروهی دیگر هم نیروی بالقوه جنگی، دارای تجارب خوب جنگ در اختیار داریم و هم از تأیید گسترده مردمی در شمال و جنوب کشور و تمامی ملیت ها برخورداریم. مخصوصاً در شرائطی که بعد از شکست های طالبان ایجاد شده است، حزب اسلامی تنها محور نیست که تمامی نیروهای خوب و ضد امریکا را زیر چتر خود جمع خواهد کرد.

باید گفت که امریکا برای تحقق اهداف خود ناگزیر است نیروهای زمینی اش را وارد افغانستان کند. جنگ اصلی با امریکا پس از آن آغاز می‌شود. برداشت ما از آمادگی افغانها برای مقابله با امریکا و توانمندی امریکا در مقابله با جنگ های پارتیزانی این است که گمان نمی‌کنیم امریکایی ها بیش از يك سال در افغانستان به جنگ دوام بدهند.

تغییرات به زور و بازوی کی؟

و به نفع کی؟

عقب نشینی های طالبان به همان پیمانۀ سریع و تند بود که پیروزی ها و سقوط مناطق به نفع آنان سریع، تند و محیرالعقول. پیروزی های طالبان در برابر اداره ائتلافی ربانی به فساد این اداره و جنگ های خونین دوران تسلط آن برمیگشت، ولی شکست های طالبان، به فشار شدید ائتلاف بین المللی برهبری امریکا بر این گروه برمیگردد. بمبارد بر خطوط مقدم طالبان به پیمانۀ شدید، گسترده و دوامدار بود که امکان مقاومت را از طالبان گرفت و راه را برای پیشروی های جبهه شمال هموار کرد.

باید متوجه بود که پیروزی علیه طالبان، پیروزی جبهه شمال نه، بلکه پیروزی امریکا و متحدینش می باشد. تسلط بر پایتخت و شهرهای بزرگ را نباید پایان قضیه خواند، و گمان کرد که امریکا به تمامی اهداف خود نایل شده و یا دست آورد خیلی بزرگی داشته است. بر سر توزیع قدرت میان گروه های شامل ائتلاف و کشورهای حامی آنان بزودی شاهد اختلافات شدید خواهیم بود و تجربه تسلط ائتلاف بر کابل، شمال و غرب کشور در گذشته بار دیگر تکرار خواهد شد، بجان هم خواهند افتاد، آزار و اذیت مردم، غارت سرمایه های ملی و

اموال شخصی، انتقامجویی و کشتارهای بی رحمانه آغاز خواهد شد. نشانه های تکرار تجارب گذشته همین اکنون در مزار شریف و قتل های دسته جمعی که در چند روز اخیر مرتکب شدند بخوبی نمایان است. به این نقطه نیز باید توجه داشته باشیم که امریکا این جنگ را برای تحمیل جبهه شمال بر کابل و تأسیس حکومتی براه نینداخته که سهم شایسته ای به گروه های شامل این ائتلاف و یا کشورهای حامی آنان بدهد. امریکا مصارف این جنگ بزرگ را بخاطر تأسیس حکومت دلخواه خود تحمل کرده است. بر سر چگونگی این حکومت بزودی شاهد اختلافات شدید میان کشور هایی خواهیم بود که جبهه شمال را در این جنگ استخدام کرده اند.

مشکل امریکا پس از این و مخصوصاً بعد از پیاده شدن نیروهای زمینی اش آغاز می شود، این شهرها را هم زمانی نیروهای اتحاد شوروی تصرف کرده بود و هم جبهه شمال در کنترل خود داشت.

نه سقوط شهرها بدست نیروهای شوروی نشانه پیروزی آنها به مقاومت و اشغال افغانستان ثابت شد و نه عامل بقای جبهه شمال در منصفه قدرت. اگر افغان های غیور سلطه حکومت دست نشانده را در گذشته نپذیرفتند، حال نیز نخواهند پذیرفت، مخصوصاً حکومتی را که امریکا بعد از این همه بمباردهای وحشیانه و بی رحمانه بر کابل تحمیل می کند. از وضعیت چنان پیدا است که امریکائیهها بتدریج به تکرار کارهایی کشانده می شوند، که نیروهای اتحاد شوروی نیز آنرا تجربه کرده اند. باید تا آن هنگام انتظار بکشیم تا ثابت شود که دست آورد امریکا از این جنگ همان دست آورد اتحاد شوروی است.

۱۱ سپتمبر _____ تغییرات به زور بازوی کی؟

۱۱ سپتمبر _____ آیا ایران از جبهه شمال حمایت می‌کند؟

آیا ایران از موضعگیری ننگین جبهه شمال حمایت می‌کند؟

جناب ربانی و بقیه سردمداران جبهه شمال بشکل خیلی وقیحانه و ننگ آور از حمله احتمالی امریکا بر افغانستان حمایت نموده و اظهار کرده اند که حاضرند دوش بدوش سربازان امریکایی بجنگند، باید اقدام مشترک، قاطع و فوری علیه طالبان صورت گیرد، آمادگی شانرا قبلاً نیز ابراز داشته اند که نه تنها قادر اند اطلاعات دقیق در اختیار سربازان امریکایی بگذارند، بلکه تجربه کافی و نیروهای ورزیده برای انجام عملیات در مناطق کوهستانی در اختیار دارند که می‌توانند کارهای بزرگی انجام دهند...

این حرف‌ها شاید از نظر هر انسان شریف، وطنخواه و آزادی خواه، شرم آور و قبیح باشد ولی از نظر افغان‌های سربلند، بی‌نهایت نفرت انگیز و تهوع آور است، افغان‌ها حاضرند دشمن بیرونی را پس از شکست ببخشند ولی عمال ذلیل دشمن را که چون پیش قراولان دشمن بیرونی عمل و دشمن را در جنگ علیه مادر وطن شان یاری کرده اند هرگز نبخشیده اند.

هر افغان مؤمن می‌پرسد: ردالعمل ایران در برابر این موضعگیری ذلت آور چه خواهد بود؟ اگر این گروه در گذشته، چون پیش آهنگان قوای روسی عمل

۱۱ سپتمبر _____ آیا ایران از جبهه شمال حمایت می‌کند؟

کردند، از روس‌ها سلاح و پول گرفتند و علیه ملت خود جنگیدند، از مسکو با الحاح خواستند تا قوای شانرا به افغانستان بفرستند و تخار و مزار را از تصرف طالبان بیرون کشیده در اختیار آنان بگذارند، و ایران همه اینها را يك مجبوریت تلقی می‌کرد، نمی‌دانیم موضعگیری آخر این گروه، دعوت از امریکا برای حمله فوری و قاطع بر افغانستان و اظهار آمادگی برای جنگیدن در کنار سربازان امریکایی را چگونه تلقی می‌کند و عکس العملش چه خواهد بود؟! آیا حاضر است دوستان شیطان بزرگ را به دوستی بگیرد؟

اداره مؤقت و مشکلات مالی

عده ای بنا بر عدم آگاهی از طبیعت استعمار، و عدم درک ماهیت تبلیغاتش در آغاز هر تجاوز، گمان می‌کردند که با استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان، کانتینرهای دالر، به فرودگاه‌های کابل سرازیر خواهند شد، مشکلات اقتصادی افغان‌ها که ناشی از جنگ ۲۳ ساله است، بزودی پایان خواهد یافت و کابل به واشنگتن و لندن دیگری تبدیل خواهد شد. عده ای این حرف‌ها را عمداً و چون انجام يك مأموریت تبلیغ می‌کردند و عده ای نیز باخوش باوری آنرا می‌شنیدند و در هر محفلی زمزمه می‌کردند.

این حرف‌ها همانگونه توسط بی بی سی و صدای امریکا تبلیغ می‌شد که در زمان تجاوز نیروهای شوروی به افغانستان، رسانه‌های خبری وابسته به پکت وارسا، استقرار نیروهای شوروی در افغانستان را پیام آور صلح و ثبات و ترقی می‌خواندند، کمونست‌ها شعارهای نان، خانه، لباس سرمی‌دادند و کمونیسم را فرشته نجات می‌شمردند، ولی با آمدن این فرشته نجات و آن پیام آوران صلح، کشور ما در شعله‌های آتش سوخت، خانه مردم ما گور آنان، لباس شان کفن آنان و نان شان زهرجان شان شد، يك ونیم میلیون شهید و شش میلیون مهاجر را در پی داشت.

اینک امریکایی‌ها و انگلیس‌ها به نقش قدم سلف خود گام گذاشتند و با شعارهای عوام فریبانه وارد معرکه شدند و بر کشور ما تجاوز کردند. گروه‌های

وابسته به آنان نیز همان شعارهای کمونست ها را زمزمه نموده برای اغوای مردم هوشیار ما از کمک های چند میلیارد دالری امریکا صحبت می کنند، این در حالیست که اداره مؤقت قادر به تأدیه حقوق مأمورین و کارمندان دولت نیست، رسانه های خبری از قول این مأمورین حکایت می کنند که از پنج ماه به این سو حقوق شان را دریافت نکرده اند. عجیب این است که اداره طالبان با وجود محاصره های اقتصادی و عدم دریافت کمک های مالی از هیچ کشوری قادر به تأدیه حقوق تمامی کارمندان دولت و مصارف کمرشکن جنگ گسترده و طولانی بودند و تمامی این مصارف را از عواید دولتی تکافو می کردند، و از مشکلات مالی خود به هیچ مرجعی شکایت نبردند، با آنکه ۲۵۰ میلیون دالر عواید اداره طالبان از مدارک هواپیمائی آریانا و مدارک دیگر در بانک های امریکایی منجمد شده و به اداره مؤقت فعلی به میراث مانده است!!

افغان ها می پرسند: عواید گمرک به کجا می رود؟ پول هایی که روس ها برای دولت ربانی چاپ می کند و انگلیس ها برای جنرال دوستم به کجا می رود؟ امریکا برای جنگ در افغانستان بیست میلیارد دالر اختصاص داده است، چرا برای رفع مشکلات اداره مؤقت تا حال کمک نکرده است؟ افغانهای هوشیاری می دانستند که امریکا برای غارت ثروت های دست نخورده این منطقه به حمله نظامی متصل شده، نه برای آنکه بخاطر آبادی این منطقه از خود مایه بگذارد!! امریکا با کشور ترکیه که پایگاه نظامی امریکاست، و چون ژاندارم منطقوی از آن استفاده می کند، و گاهی نیروهای این کشور را به عراق می فرستند و گاهی به افغانستان، چه کمکی کرده است که با افغانستان خواهد کرد. مگر کشور ترکیه در بدترین وضعیت اقتصادی قرار ندارد؟! امریکا با دوستان دیگر خود، اردن و مصر چه کمک کرده که انتظار چنین کمکی را با افغانستان داشته باشیم.

ماهیت تبلیغات عوامفریبانه امریکا و حلقه های وابسته به آن به زودی افشاء خواهد شد و استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان نه تنها از مشکلات ما نخواهد کاست بلکه برآن خواهد افزود.

متأسفانه برخي از کشورهای همسایه ما نیز برای توجیه همکاری شان در حمله با امریکا بر افغانستان می‌گفتند: با این کار حمایت امریکا را جلب خواهیم کرد، از مشکلات دیرینه خود با امریکا خواهیم کاست، از اقدام خصمانه امریکا علیه خود مانع خواهیم شد و سهم دلخواهی در بازسازی افغانستان بدست خواهیم آورد و خیلی از مشکلات اقتصادی خود را حل خواهیم کرد!! ولی اکنون می‌بینند که از لست کشورهایایی که می‌خواستند در بازسازی افغانستان شرکت کنند افتاده اند، نه تنها به هیچ یکی از تمنیات شان دست نیافته اند بلکه مورد تهدید امریکا قرار گرفته اند و تمامی همکاری ها و حمایت های شان از حمله امریکا بر افغانستان بهدر رفته است.

مصاحبه با خبرنگار تلویزیون (C.N.N)

کسرا ناجی خبرنگار (C.N.N) در رابطه به حمله احتمالی امریکا بر افغانستان، مصاحبه ای با برادر حکمتیار داشت که تفصیل آنرا در ذیل مطالعه می‌کنید:

سؤال: آقای حکمتیار! آیا شما نگران هستید نسبت به آن چیزیکه می‌بینید و می‌شنوید در این روزها؟

جواب: بدون شك ما از این نگرانییم و مشوش. ما احتمال حمله امریکا را قوی می‌بینیم، از اظهارات مسئولین امریکا به وضوح فهمیده می‌شود که قصد حمله بر افغانستان را دارند، و شاید به زودی آغاز شود و از تحرکات نظامی شان در منطقه و حول و حوش افغانستان نمایان است که عملیات امریکا بر افغانستان به زودی آغاز می‌شود و شاید يك عملیات طویل المدت باشد. ما تعجب می‌کنیم که از مسئولین امریکائی يك سلسله حرفهائی را می‌شنویم، آقای بوش اعلان می‌کند که: مسئله انتقام از حوادث واشنگتن و نیویارک مطرح نیست ما باید در يك جنگ پیروز شویم، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی. و دیشب اعلان می‌کند که همهء کشورها و گروه‌ها یا با ما خواهند بود یا با تروریست‌ها. این بدان معنی است که یا همهء کشورها به امریکا تسلیم شوند و در کنار امریکا قرار بگیرند و در این جنگ امریکا را حمایت کنند و یا در لست تروریست‌ها اند. این هم مایه تعجب بود که برخی از کشورها قبل از اینکه تحقیقات (FBI) نتیجه بدهد و

عامل و مجرم اصلي اين عمليات معلوم شود، از حمله انتقام جويانه امريكا حمايت كردند، اين بدان معنى است كه به امريكا چك سفيد امضاء مى‌كنند، تا با استفاده از اين جو و استناد به اين عمليات انتحاري هرچه عليه هر كشورى خواسته باشد انجام بدهد! اين هم باعث تعجب و حيرت است كه يكي از كانگرس مين ها مى‌گويد: چه عدالتيست كه در برابر شش هزار نفر فقط يك نفر كشته شود؟ يعنى عدالت در معيارهاى آنها اينكه: در برابر شش هزار نفر على‌الاقول شش هزار نفر كشته شوند. در حاليكه عدالت حكم مى‌كند كه در برابر شش هزار نفر، فقط مجرم بايد كشته شود، ولو مجرم يك نفر باشد.

سؤال: تا جائيكه من مى‌دانم هدف فقط اسامه بن لادن است، هدف گروه القاعده است و كسانيكه از او حمايت مى‌كنند و گروه طالب كه تا ايندم از وي حمايت كردند و به نظر مى‌رسد كه خود گروه طالب هم هدف است، بناءً جنگ عليه افغانستان و مردم افغانستان نيست.

جواب: ما و شما و كسانيكه از بيرون ناظر صحنه اند، با توجه به تمنيايى كه داريم، اين احساس را مى‌كنيم كه شايد هدف اسامه بن لادن باشد، ولي امريكا اين حرف را نمى‌زند، مى‌گويد: بايد تروريزم، حاميان تروريزم و نيروهاى مشوق تروريزم، اينها بايد مجازات شوند. اينها لست تروريست ها را از قبل آماده کرده اند، كشورهايى را كه در لست تروريست ها و يا حامى تروريست گرفته، مدت ها قبل اعلان کرده اند و اتهام بسوى اسامه هم به اين خاطر متوجه نيست كه دلائل و شواهدى داشته اند. بگويند چه شواهد و دلايلى دارند در مورد اسامه بن لادن؟ تا حال نتوانستند مردم خود را قانع بسازند، مگر اين درست است كه در هواپيما ها ۱۹ نفر عربى با پاسپورت عربى سفر کرده اند، پس اينها اين عمليات انتحاري را انجام داده اند؟ اينها عرب اند، اسامه هم عرب است، پس اينها اين كار را کرده اند، اين با کدام منطق قابل توجه است، اينها لست تروريست ها و متهمين خود را از قبل اعلان کرده اند، متصل اين حادثه مى‌گويند كه: مظنون درجه يك اسامه است، اگر اينها واقعاً دلائل و شواهدى دارند بگذارند در انظار جهانيان.

سؤال: اسامه بن لادن که از قبل در رابطه با انفجار دو سفارت امریکا در کینیا و تانزانیا پرونده طولانی ای دارد فقط مربوط به همین عملیات و حملات اخیر که نیست؟

جواب: اگر اینها سهیم اند و پرونده از قبل دارند، به اساس پرونده قبلی شان تعقیب شوند، حال چرا پای او را در این پرونده جدید می‌کشانند و قبل از تکمیل تحقیقات و قبل از اینکه هیئت تحقیقات نتیجه کار خود را اعلان کند. اگر امریکا واقعاً دلائل و شواهدی دارد، بگذارد يك هیئت بیطرف بین المللی این قضیه را بررسی کند، نتیجه کار خود را اعلان کند، پس از اینکه دنیا متقاعد شد، بعد اگر اینها عملی را انجام می‌دهند باید تنها در برابر مجرم اصلی سانحه باشد، نه که از مردم مظلوم افغانستان انتقام بکشند، به این دلیل که افغانستان يك هدف آسان است، بعد بیایند و آنرا هدف خود قرار دهند.

سؤال: هدف انتقام جوئی از مردم افغانستان نیست، هدف اسامه بن لادن است و هدف کسانی است که از او حمایت می‌کنند، شما که با طالبان روابط مخاصمت آمیز دارید، اگر هدف براندازی طالبان بوده و بجای آن ایجاد يك حکومت با قاعدهء وسیع است، چرا از این هدف حمایت نمی‌کنید؟

جواب: ما معتقد به این نیستیم که حریف و رقیب داخلی توسط يك اجنبی و بیگانه کوبیده شود و ما در تهاجم اجنبی علیه کشور خود نیروهای بیگانه را کمک کنیم. از نظر ما این محکوم است، هرکسی که چنین موضعی را اتخاذ می‌کند، موضع سخت شرم آور و تنگین است، و ما چنانچه کمونست ها را محکوم می‌کنیم، آنها هم سوار بر تانکهای روسی آمدند و به کابل رسیدند. معتقدیم که اگر نظام تغییر می‌کند توسط خود مردم تغییر کند، نه اینکه امریکائی ها بیایند، يك نظام را ساقط کنند و نظام دلخواه دیگری را جانشین کنند. امریکا اگر می‌خواهد از اسامه بن لادن و یا کسی دیگری که از نظر آنها در حادثه سهیم هستند انتقام بکشد، در خارج از افغانستان بکشد.

پلان امریکائی ها تنها انتقام و تلافی نیست، بلکه چیز بیشتر است، آنها

می‌خواهند يك نظام را ساقط کنند و نظام دیگری را جانشین آن سازند، تحرکات امریکا نشان می‌دهد، صد ها هواپیمای ایف ۱۴ و ایف ۱۵ و ایف ۱۶ آماده عملیات می‌شوند، می‌شود این را قبول کرد که این همه در برابر يك قرارگاه كوچك است؟ يك پایگاه كوچك اسامه بن لادن!! این باید بخاطر يك عملیات وسیع باشد، بخاطر تغییر يك نظام و جانشینی نظام دیگری و ما این را هرگز تحمل نخواهیم کرد.

سؤال: به نظر شما چه رژیمی را می‌خواهند جای‌گزين نظام طالبان بسازند.
جواب: امریکا قصد نصب يك رژیم مزدور و دلخواه را در کابل دارد، ظاهر شاه را بعنوان يك محور انتخاب کرده و از مدتها قبل برنامه ریزی دارد. روی این برنامه سرمایه‌گذاری دارد، صریحاً اعلان کردند که از لویه جرگه ظاهر شاه حمایت می‌کنند و امکانات کافی در اختیارشان گذاشته‌اند، ستیت دیپارتمنت اعلان می‌کند که این مقدار دالر را ما در يك مدت برای این پروسه دادیم، در کانگرس اعلان می‌شود که از پروسه لویه جرگه ظاهر شاه حمایت می‌کنند، آنها قصد تحمیل ظاهر شاه را مجدداً بر افغانستان دارند، و چون امریکائی‌ها گمان می‌کنند که افغانستان اهمیت ستراتیژیک دارد، بخاطر منابع وسیع، گسترده و چشمگیر نفت و گاز آسیای مرکزی، گمان می‌کنند که در قرن بیست و يك بزرگترین ذخیره، بیش از ذخایر خلیج خواهد بود، اینها می‌خواهند پایگاهی مثل اسرائیل در افغانستان درست کنند. چنانچه با اسرائیل توانستند بر همه چاههای نفت خلیج مسلط شوند، می‌خواهند بخاطر تسلط بر منابع زیرزمینی آسیای مرکزی يك اسرائیل دیگری در افغانستان بسازند.

سؤال: به نظر شما نقش نیروهای شمال در این مسئله چیست؟

جواب: متأسفانه که جبهه شمال، يك گروه كوچك، همیشه خواسته که از طریق سازش‌ها به قدرت برسد، در گذشته در کنار کمونستها و روسها قرار گرفتند و از روسها دعوت کردند که بیایند مزار و تخار را برای شان تصرف کنند و در اختیار اینها بگذارند و گمان می‌کردند که از طریق کمکهای روسی

می‌توانند بکابل برسند، حال که روسها عاجز آمده‌اند، از اینکه اینها را به کابل برسانند، احتمال حمله امریکا وجود دارد، اعلان کردند که آماده هر خدمت‌اند، اطلاعات در اختیار شان می‌گذارند، ۱۵ هزار نیرو در اختیار شان می‌گذارند تا در کنار سربازان امریکائی دوشادوش آنها در افغانستان بجنگند، تجربه خوبی در مناطق کوهستانی دارند، بسیار مفید ثابت می‌شوند، دعوت می‌کنند که با اینها تفاهم کنند، ولی امریکا ترجیح می‌دهد که این تفاهم با جبهه شمال از طریق روسها صورت بگیرد، احساس می‌کند که اگر این تفاهم مستقیماً با اینها باشد، شاید حساسیتی را در مسکو باعث شود، پس ترجیح می‌دهد هرکمی را که روسها می‌خواهند با امریکائیها بکنند و در این عملیات شرکت بکنند، توسط گروه وابسته به روسها، این از طریق روسها باشد.

سؤال: فکر می‌کنید این سناریو قابل اجرا باشد که امریکائیها به هر حال طالبان را تبدیل کنند به گروههای شمال و کابل را بگیرند و ظاهرشاه را به تخت بنشانند، بنظر شما عملی است یا خیر؟

جواب: من گمان می‌کنم این سناریو عملی نیست، امریکائیها دست آورد خاصی از حمله به افغانستان نخواهند داشت، اگر بروند به عملیات هوایی هرچند دوامدار باشد و وسیع و گسترده، نتایج خاصی را حاصل نخواهند کرد. بدلیل اینکه ماگمان می‌کنیم امریکائیها چیزی بیش از وسائل اتحاد شوروی را در اختیار ندارند و گمان نمی‌کنیم چیزی که امریکائیها می‌توانند انجام دهند، شورویها نتوانسته‌اند انجام بدهند، ما که گمان نمی‌کنیم تفاوتی وجود داشته باشد، برعکس فکر می‌کنیم که اتحاد شوروی در عملیات خود در افغانستان تسهیلات خیلی زیاد نسبت به امریکائیها داشت، هم‌مرز بود، ضرورت به مجوز نداشت، از تاجکستان مستقیماً وارد افغانستان می‌شد، یک اردوی منظم افغانی در اختیار داشت، دولت در اختیارش بود، ارتش در اختیارش بود، و گروه وابسته به مسکو عملاً بر افغانستان مسلط بود. کابل و شهرهای بزرگ را در اختیار داشت، اگر روسها نتوانستند، ما گمان نمی‌کنیم امریکائیها بتوانند

امکانات و تسهیلات بیش از روسها را در افغانستان داشته باشند. به این خاطر امریکائی‌ها توفیقی نخواهند داشت. ولی اگر اینها بخواهند که نیروهای خود را به افغانستان بفرستند، رژیم را تغییر بدهند، عوضش نظام دیگری را جانشین کنند و چهره منفوری مثل ظاهرشاه را بیاورند، می‌دانید که نخست این پلان و برنامه ایجاب می‌کند که تا مقدار کافی نیرو به افغانستان بفرستند و این نیرو برای مدت طولانی در افغانستان بماند و بخاطر دفاع از نظام دست نشانده و سرکوبی همه مخالفت‌ها و تسلطش بر همه افغانستان. ما گمان می‌کنیم برای امریکا خیلی دشوار است که مقدار کافی افراد به افغانستان بفرستند، معلوم نیست که عکس‌العمل منطقه چه خواهد بود؟ همسایه‌های افغانستان، روسیه، چین، پاکستان، آیا مردم پاکستان ممکن است این را بپذیرند که از طریق پاکستان قوای امریکائی وارد افغانستان شود و از طریق پاکستان وارد جنگ با مردم افغانستان شود، مگر برای پاکستان تنها جنگ با هند کافی نیست، درد سر کشمیر کفایت نمی‌کند که آنها بروند به یک جنگ دیگری کشانده شوند. من گمان می‌کنم که این کار ساده‌ای نیست که بتوانند یک چهره را بر کابل تحمیل کنند.

سؤال: منظور تان اینکه شما هم از جمله کسانی خواهید بود که به مخالفت و جنگ می‌پردازند.

جواب: ما به امریکائی‌ها توصیه می‌کنیم که این اشتباه را مرتکب نشوند، تجربه ناکام اتحاد شوروی را در افغانستان تکرار نکنند و از حمله بر افغانستان خودداری کنند. ولی اگر آنها حتماً می‌خواهند بر افغانستان حمله کنند در اینصورت افغانها جز دفاع از وجب و وجب کشور خود بدیل دیگری ندارند، مجبور اند از کشور خود دفاع کنند و ما نیز در کنار مردم خود خواهیم ایستاد و از افغانستان دفاع خواهیم کرد.

سؤال: خود نیروهای حزب اسلامی فکر می‌کنید وارد جنگ بشوند؟

جواب: ما که به جنگ امریکا نمی‌رویم، سؤال جنگ مطرح نیست، سؤال دفاع از افغانستان مطرح است، ما در کنار فرد فرد مردم افغانستان خواهیم

۱۱ سپتمبر _____ مصاحبه با CNN

ایستاد و از وجب و جب سرزمین خود دفاع خواهیم کرد، بدون شك دفاع خواهیم کرد و هیچ چاره دیگری هم در برابر خود نمی بینیم، کسیگمان نکند که افغانها در برابر تجاوز اجنبی با همهء تاریخ روشن خود، با بیگانه ستیزی خود بی تفاوت خواهند ماند، یا از کسی حمایت خواهند کرد که تجاوز اجنبی را بر کشور خود لیبک می گوید.

بسمه تعالی

نامه به آقای کوفی انان

جناب کوفی عنان سرمنشی محترم سازمان ملل! احترامات صمیمانه ام را بپذیرید.

در ارتباط به جریانات حساس افغانستان و منطقه مطالبی دارم که طرح آنرا با جناب شما مفید و ضروری شمردم:

از موضعگیری های سنجیده و معقولي که در رابطه با حمله احتمالی امریکا بر افغانستان داشتید، صمیمانه سپاسگزاریم. تمامی نیروهای صلح خواه دنیا با شما موافق اند که لازم است هر نوع اقدامی علیه تروریزم، در چهار چوب مقررات بین المللی و تحت سرپرستی سازمان ملل باشد. نخست باید عاملین اصلی حوادث دردناک نیویارک و واشنگتن و انگیزه های آنان شناسائی شود، سپس تروریزم تعریف و راه های خشکاندن ریشه های تروریزم، خشونت و جنگ و مجازات عادلانه عاملین عملیات تروریستی مشخص شود و در پایان اقدام مشترک و معقول صورت گیرد و از هر نوع اقدام تلافی جویانه ای که موجب آزار و اذیت مردم بی گناه و خونریزی بیشتر گردد جلوگیری شود. ولی متأسفانه امریکا مصمم است که بر کشور ما حمله کند. به خواست جامعه جهانی که بر عدم اشتعال جنگ دیگری تأکید دارد، اعتنایی نمی کند. به خواست امریکایی ها

مخصوصاً اهالی نیویارک که با حمله بر افغانستان و انتقام از مردم مظلوم آن موافق نیستند، التفاتی ندارد و حاضر نیست از تصمیم حمله بر کشور ما دست بردارد.

اظهارات زمامداران امریکا نشان می‌دهد که این حمله تنها یک اقدام تلافی جویانه و انتقام از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن نیست، بلکه هدف از آن تسلط بر افغانستان، اسقاط یک حکومت و تحمیل حکومت دیگری بر این کشور است. و این همان چیز است که امریکایی‌ها از مدت‌ها قبل برای آن برنامه ریزی نموده و سرمایه‌گذاری‌هایی بر آن داشته‌اند و مکرراً گفته‌اند که از پروسه اسقاط حکومت طالبان و تعویض آن به حکومتی که پادشاه مخلوع در رأس آن باشد حمایت می‌کنند. و این تکرار تجربه اتحاد شوروی است که نیروهایش را به افغانستان فرستاد، پایتخت را اشغال کرد، رئیس‌جمهور آن را کشت و حکومت دست‌نشانده دیگری را بر کابل تحمیل نمود و بیرک کارمل را در رأس آن نصب کرد و جنگ طولانی‌ای با پی‌آمدهای وخیم و مهیبی را باعث شد. پی‌آمدهای حمله امریکا بر افغانستان نیز همان خواهد بود، یک فاجعه خونین دیگر، جنگ طولانی، ویرانگری‌ها، مهاجرت‌ها، خونریزی‌ها و کشتارها.

امریکا حق ندارد بر کشور ما حمله کند و افغان‌ها را قربانی اقدامات تلافی جویانه خود کند. اگر امریکا قصد انتقام جویی از عاملین سانحه نیویارک و واشنگتن را دارد، در خارج از کشور ما انتقام بکشد، امریکا تا هنوز نتوانسته است شواهد و مدارک قانع‌کننده مبنی بر دست داشتن اسامه و دولت طالبان در عملیات انتحاری نیویارک و واشنگتن ارائه کند، اگر امریکا واقعاً خواهان شناسائی عاملین اصلی این حوادث و مبارزه بین‌المللی علیه تروریسم باشد باید بگذارد یک هیئت بی‌طرف بین‌المللی قضیه را بررسی کند، کار تفتیش و شناسائی عاملین را انجام دهد و اقدام مناسب و عادلانه ضد تروریستی نیز تحت سرپرستی سازمان ملل صورت گیرد. نه اینکه با استفاده از جوی که پس عملیات انتحاری ایجاد کرده‌اند، جنگ قرن ۲۱، جنگ صلیبی و سرزنش تمامی

مخالفین را عنوان نموده و اعلان کنند که یا تمامی کشورها در این جنگ به زعامت امریکا بپیوندند و یا اینکه تروریست اند و منتظر سرزنش و مجازات از سوی امریکا باشند. صدها هواپیما را به پایگاه های خود به خارج از مرزهای امریکا فرستاده است، و در پی تحکیم سلطه خود بر کشورهایی است که از طریق این پایگاه های نظامی مقدرات سیاسی و اقتصادی آنها را زیر سلطه خود گرفته است. مگر درست است که بخاطر مجازات يك شخص مظنون، آنهم قبل از ارائه مدارك و شواهدی مبنی بر مجرم بودن او، این همه ناوهای جنگی و هواپیماها به نقاط مختلف دنیا فرستاد و این همه سرباز را به خدمت خواست و اعلان کرد که هرکي توان پوشیدن یونیفورم عسکری را دارد و داو طلب دفاع از عظمت طلبی ها و غرور امریکاست باید ثبت نام کند؟!!

ما از موضعگیری کشورهایی که بدون آگاهی دقیق از چگونگی عملیات تلافی جویانه امریکا و اهداف و انگیزه های آن، حمایت بلاقید و شرط شانرا اعلان کرده اند، متحیریم!! آیا این به معنای امضای چك سفید برای امریکا نیست؟! مگر این حمایت مترادف با تشویق امریکا به هر اقدامی خودپسندانه علیه هر کي امریکا در لست سیاه خود گرفته است، نمی باشد؟! مگر واکنش معقول و عادلانه این نبود که این کشورها می گفتند: نخست عامل سانحه شناسائی شود، سپس چگونگی مجازات مجرم اصلي مشخص شود، بعد در صورتی از ما بخواهید از این عملیات حمایت کنیم که عادلانه بوده، مطابق موازین بین المللی باشد و علیه مجرم اصلي بوده، باعث آزار و اذیت مردم بی گناه نشود؟!!

از این نیز در حیرتیم که چگونه نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل و شخصیت معززی چون شما؛ چون مدافع سیاست های ماجراجویانه امریکا عمل می کند، از پروسه تحمیل حکومت دست نشانده امریکا بر کابل حمایت نموده، شخصیت ها و گروه های افغانی را تشویق می کند تا به این پروسه بپیوندند و از اعاده رژیم منحط شاهی حمایت نمایند.

نماینده شما فرانسیس ویندرل از روزیکه به این پست توظیف شده است، مأموریت زمینه سازی برای عودت پادشاه مخلوع به افغانستان را با جدیت و بدون احساس شرم انجام داده است، گمان نمی‌کنیم وظیفه زمینه سازی برای حکومت دست نشانده امریکا بر افغانستان جنگ زده و ویران را شما به او داده باشید. گمان نمی‌کنیم شما با حمله بر افغانستان و اسقاط يك نظام و جایگزینی نظام دست نشانده با توپ و تانک موافق باشید. پس این مأموریت را چه کسی به او داده است؟! آیا شما رضایت می‌دهید که نام روشن تان در زمره کسانی درج شود که با اشغال کشور ویران شده چون افغانستان توسط امریکا موافق بوده اند و برای آن زمینه سازی کرده اند!!

تعدادی از سیاستمداران افغانی این مطلب را افشا کرده اند که مدت ها قبل از حوادث نیویارک و واشنگتن، از فرانسیس ویندرل شنیده اند که امریکا برنامه عملیات نظامی در افغانستان، اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی ظاهرشاه را روی دست دارد و آنها را تشویق کرده است تا با این پروسه بپیوندند و جایگاه مناسبی برای خود ریزرو کنند! آقای نیاز ای نایک دیپلومات پاکستانی در مصاحبه ای که يك هفته قبل با رادیو بی‌بی‌سی داشت با صراحت گفت که فرانسیس ویندرل دو ماه قبل در جلسه ای به حاضرین گفت: قبل از فرارسیدن موسم سرما، عملیات وسیعی از سوی امریکا، در افغانستان آغاز خواهد شد که اسقاط حکومت طالبان و جایگزینی حکومت دیگری به ریاست ظاهر خان از اهداف آن است!! او گفت: گمان می‌کردیم این عملیات در حول و حوش ماه اکتوبر آغاز خواهد شد!! لازم است از نماینده خاص تان بپرسید که این معلومات را از کجا بدست آورده اند؟ چرا افغان ها را تشویق به انضمام با این پروسه می‌کند؟ چرا بجای حمایت از تشکیل حکومت مؤقت، قابل قبول برای تمامی افغان ها، و برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه، از برنامه امریکایی لویه جرگه انتصابی، فرسوده و قرون وسطایی و اعاده نظام منحط شاهی حمایت می‌کند؟!

اگر سازمان ملل با حفظ حیثیت خود به عنوان يك مجمع معتبر بین المللی

خواهان ایفای نقش مثبت در حل بحران افغانستان باشد باید بجای حمایت از سیاستهای ماجراجویانه امریکا، از تشکیل يك محور مستقل ملي، شامل تمامی نیروهای طرفدار خاتمه جنگ، اعاده صلح و تشکیل حکومت منتخب حمایت نموده و از تصمیمی که این محور برای خاتمه بحران و آینده افغانستان اتخاذ می‌کند با تمام قوت و اعتبار خود دفاع کند و از کشورهای همسایه افغانستان و امریکا و روسیه بخواهد که از مداخله در امور داخلی افغانستان، ارسال سلاح و مهمات و حمایت از گروه‌های درگیر خودداری نموده، به افغان‌ها موقع بدهند سرنوشت خود را خود، بدون فشار از بیرون تعیین کنند.

امیدواریم سازمان ملل تحت رهبری داهیانه شما با اقدام عاجل و سنجیده خود از وقوع فاجعه ای دیگر در افغانستان و اشتعال جنگ خونین و طولانی در این منطقه جلوگیری کند. باید تمامی نیروهای ضد جنگ دست بهم بدهند و با استفاده از تمامی امکانات دست داشته‌شان مانع این فاجعه شوند و با افغان‌ها کمک کنند که مشکل کشور شانرا از طریق دیگری جز جنگ حل کنند و شرایطی ایجاد نمایند که دیگر نه افغانستان کانون جنگ تلقی شود و نه پایگاه صدور ترورزم.

با احترام
حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

څو مهمي لارښوونې

هغه با ايمان او په خدای مین مجاهدين چي د روسي فوځونو په خلاف له ستر او نه هيرېدونکي جهاد نه وروسته، اوس غواړي د امريکا او بریتانيا د کفری ځواکونو مقابله وکړي او له خپل دين، ايمان، مقدساتو، ملي نواميسو، او د هېواد له خپلواکي او اسلامي هويت نه دفاع وکړي، هغوی ته په کار ده چي د امريکائي فوځ د نظامي تکتیکونو، جنگی پلانونو، او هغو وسائلو په هکله پوره معلومات ترلاسه کړي چي دوی ئې په دې جگړي کي استعمالوی، بايد د همدې معلوماتونو په رڼا کي خپل جنگی تکتیکونه عيار او د دښمن مقابله وکړي. د دې ليکنې په ترڅ کي دغو خدای پالونکو مجاهدينو ته څو مهمی توصیې لرو:

- امريکائي فوځيان د روسانو په پرتله ډېر جبون او ډارن دي، روحیه ئې ضعيفه او د کړاوونو تحمل او زغم ئې ډېر کم دی، مرگ ژوبله نشي زغملی، د قربانی انگیزه نلري، که له معمولي مقاومت سره مخامخ شي توقف کوي، پتېږي او په شا زغلي، يوازي په هغه صورت کي مخکي درومي چي د دښمن سنگرونه په کامله توگه ټکول شوي وي او د درنو بمباريو په نتیجه کي د مقابل لوري ټولي مورچلي ورته تخلیه شوې وي.

- امريکائي افسران تر هر څه د مخه په مخکي تلو وسلو او درنو بمباريو

حساب کوي. د دغو وسلو د موثريت په هکله هومره تبليغات کوي چي مخالف لوري دا گمان وکړي چي د دغو وسلو مقابله په هيڅ صورت کي ممکنه نده، نه هيڅ سنگر ورنه خوندي پاتي کېدی شي، او نه هيڅ څمخه، نه ئې د شپي چاره کېدی شي او نه د ورځي، هم ثابت اهداف تخريبولی شي او هم متحرک، لوی او ووړ، ثابت او متحرک هدف ورته يو شانته دی!! خو د توري بوري او شاهي کوټ ناکامو عملياتو دا ثابته کړه چي دا تبليغات دروغ، له مبالغو ډک او د خلکو د ويرولو لپاره تر سره شوي او هيڅ حقيقت نلري. امريکائي بي ۵۲ بمبارد طياري د لويو او گڼو ثابتو اهدافو لپاره جوړی شوې، په بنارونو او سترو سترو فوځي اډو باندي د بمباري لپاره موثري دي خو د وړو او متحرکو اهدافو او مخصوصاً په غرنيو سيمو کي او د چريکي عملياتو په خلاف هيڅ موثريت نلري. پداسي عملياتو کي تر دغو غټو طيارو د دوی اف ۱۴ او اف ۱۶ طياري ډبري غوره او موثري دي، د همدې لپاره امريکائي افسران دې ته اړ شول چي د توري بوري او شاهي کوټ په عملياتو کي له همدې طيارو نه زياته استفاده وکړي. بي ۵۲ ډبري ستري دي، د مانور قدرت ئې ډېر کم دی، له ورايه معلومېږي، چي د بمبارد سيمي په فضاء کي دوره کوي نو لاندي کسانو ته هومره فرصت په لاس ورځي چي له يوه نه بل اړخ ته په ډاډ او اطمئنان وخورېږي، مورچله بدله کړي، د غره له يوې ډډي نه بلې ته شي او د بمبارد له استقامت نه ځان خوندي کړي. د دغو طيارو اهميت يوازي په دې کي دی چي په يوه وخت کي په يوې ساحې ډېر بمونه ورولي شي. د بي ۵۲ د کار طريقه دا ده چي د ثابتو اهدافو نقشه چي له مخکي نه اخیستل شوې وي د دغو طيارو په بمبارد کمپيوټري سيستم کي تعبئه (ځای په ځای) شي او د هر هدف لپاره خاص ليزري بم غوره شي، ساحې ته د طياري له رسېدو سره سم، د همغه نقشي له مخي او د کمپيوټر د اتومات سيستم له لوري په هر هدف خپل ځانگړی بم وورېږي. د توپچي او دافع هوا په ځايونو د دغه ډول طيارو بمباري په دې خاطر موثره وي چي د دغو ځايونو عکسونه يوه ورځ مخکي اخیستل شوي او د سبا ورځي د بمبارد لپاره د دغو طيارو کمپيوټري سيستم ته

ورکړی شوي وي او د بمبارد په ورځ د همدې کمپیوتر په ذریعه پدغو اهدافو بمبارد ترسره کېږي. خو که مقابل طرف له فراست نه کار واخلي او د توپچي او دافع هوا مورچلي بدلې کړي او له متحرک دافع هوا نه استفاده وکړي او یا غولونکي مورچلي جوړي کړي، په دې کار سره نه یوازي د دغو طیارو بمباری عبث درومي بلکي داسي بې ځایه او بې فایدي بمباريو په نتیجه کي د دښمن جنگی مصارف هومره اوچت وړی چي د اوږدی مودی لپاره ئې تحمل ورته گران شي، هر لیزری بم په ډېره گرانه بیه دښمن ته تمامېږي، په دوامداره توگه او د وړو اهدافو لپاره له دغو بمونو نه استفاده ممکن نده، تاسو ولیدو چي د افغانستان په څو محدودو جگړو کي له دغو بمونو نه د زیاتی استفاده په وجه د امریکا د جنگ وزارت اعلان وکړ چي زموږ په سلاح کوټونو کي د دغو طیارو مربوط لیزری بمونه په خلاصېدو دي!!

• چا چي د SU-۲۲ روسي طیارو او د F-۱۴ او F-۱۶ امریکائي طیارو بمباری په خپلو سترگو لیدلې دي په قطعې توگه دی نتیجی ته رسېدلي چي دا امریکائي طیاری له هغو روسي طیارو سره اصلاً نشي مقایسه کېدلی، د افغانستان په ظروفو او شرائطو او په چریکي جنگونو کي د مجاهدینو په ضد د دغو طیارو موثریت د روسي طیارو په نسبت ډېر کم دی.

• که مجاهدین داسي مورچلي او سنگرونه ونلري چي له ورايه لیدل کېږي او یا د جاسوسي طیارو او سپورمکیو په ذریعه د هغوی عکسونه اخیستل کېدی شي او د بمبارد طیارو په ضد له دافع هوا نه استفاده ونکړي او په دې سره خپل سنگرونه دښمن ته افشاء نکړي، پرېږدی چي د دښمن پلي ځواکونه د موټرو او هلیکوپترو په ذریعه د دوی ساحې ته راداخل شي او داسي ځای ته راوړسېږي چي د پیکا، RPG-۷ او کلشنکوف په ذریعه تر اور لاندې نیول کېدی شي، پداسي یوه دقیق تکتیک سره هغوی له یوې خوا د بمبارد طیارو دور ختموی، له بلې خوا کولی شي دښمن ته داسي گوزار ورکړي چي نه ئې گمان کولی شو او نه ئې چاره کولی شي او نه هم له هغو وسایلو نه استفاده کولی شي چي ډېر ورباندي حساب

کوي او په جنگ کي تر هر څه زيات په هغوی تکيه کوي. د شاهي کوټ يوه همداسي عملياتو چي د امريکايانو د وينا په اساس دري اپاچي هليکوپټري پکي نسکوري شوې، نه امريکائي فوځيان په قتل ورسېدل، او تر پنځوسو نه زيات پکي زخميان شول، امريکايان هومره وارخطا کړل چي د جورج ډبليو بش اوشکي توي شوې، رامزفيلد د مطبوعاتي کنفرانس په جريان کي هومره پريشانه وو چي په وار وار خپلو خبرو کي غلطېدو، امريکائي ورځپاڼو د افغانستان جنگ د صومال او ويتنام له جنگ سره تشبيه کولو او په دې ئې اعتراف کولو چي د دې جگړي د پای او پایلو په هکله د امريکا د جنگ وزارت د چارواکو تبصری غلطی وې، او دا چي نه يوازي جگړه پای ته نده نږدی شوې بلکي اوس شروع شوې او امريکا اوس د دې جنگ تر ټولو خطرناک پړاو ته داخل شوې. په همدې جگړي کي د درنو تلفاتو په وجه دی ته اړ شول چي ووايي: زموږ فوځی قطعات به له دې نه وروسته هيڅکله دې ته ورته عمليات ترسره نکړي!!

- که د شاهي کوټ په څېر څو نور همداسي عمليات ترسره شي او امريکايان په هر يوه کي همدومره تلفات وگوري، حتماً او ډېر ژر به له افغانستان نه وځي، امريکايان د روسانو په څېر ندی چي د ډېرو تلفاتو زغملو او د اوږده جنگ حوصله ولري، روسانو په خپله د دوی په وينا ۴۰۰۰۰ مړی او زخميان ورکړل او د نورو په وينا ئې ۷۲۰۰۰، او لس کاله په افغانستان کي وجنگېدل، خو که د افغانستان په روانی جگړي کي د ۱۰۰۰۰ امريکايانو تابوتونه امريکا ته انتقال شي او د مجاهدينو فقط ۱۰۰۰ مړمی په هدف ولگېږي امريکايان به له افغانستان نه همداسي په منډه وځي لکه له صومال او بيروت نه.

- مجاهدين بايد له نقلیه وسايطو نه د جنگ په ساحې او جنگ ته څېرمه ساحو کي استفاده ونکړي، که په موټرو کي نصب دافع هوا نه استفاده کوي بايد د ستر او اخفا ټول مقررات او غوښتنی مراعات کړي، ځای ئې ژر ژر بدل کړي، د شپي په تياری کي له يوې نقطی نه بلې ته انتقال شي او له چراغونو نه قطعاً استفاده ونکړي.

- همداراز دوی باید د اور له بلولو، دود او د شپې لخوا له لاسي بجلیو نه استفاده کاملاً ترک کړي، او له هر هغه څه نه ډډه وکړي چې د دوی ځای افشاء کوي او دښمن ئې له ورايه لیدلی شي.
- د دې په ځای چې مجاهدین ثابت مرکزونه جوړ کړي او دښمن ته په دې مراکزو باندي د برید بلنه ورکړي، پکار ده چې د دې په ځای د دښمن د تجمع په مراکزو، هوآئي میدانونو او قطارونو باندي عملیات ترسره شي، دا کار هم آسان دی، هم دښمن ته زیات تلفات رسولی شي او هم په دې سره د جگړې ابتکار د تل لپاره د مجاهدینو په لاس کي پاتی کېږي، دا پریکړه به د دوی په لاس کي وي چې د دښمن د ځواکونو په کومي برخي، کله او څنگه حمله وکړي، دښمن به په دې نه پوهېږي چې څه عکس العمل وښيي، له چا نه غچ واخلي او څنگه د دې بریدونو مخه ونیسي.
- د داسي عملیاتو لپاره چې کومو وسایلو ته ضرورت شته مجاهدین هغه عملاً په واک کي لري او هر وخت او په هر ځای کي ئې تر لاسه کولی شي. پداسي عملیاتو کي تر ټولو مهمه وسله باروت او لوازم ئې دي، مخصوصاً ریموت کنترول. که له دې نه علاوه څه ته ضرورت لري نو هاوان، پیکا، او د اوږې راکټ دی، چې د مجاهدینو هره وړه ډله ئې په واک کي لري.
- مجاهدین باید ترټولو د مخه د هغو کسانو چاره وکړي چې دښمن ته جاسوسي کوي، لاري ورنیسي، په عملیاتو کي د هغوی تر قومندې لاندي برخه اخلي او د دښمن د ځواکونو مخي ته روان وي، او افغانان دې ته تشویقوي چې د دښمن ملگرتیا وکړي. که د دغو بې ننگه او بې ایمانه جاسوسانو څو محدود او بدنام کسان مجازات شي او د خپلو جنایتونو جزا وگوري بیا به نه څوک د دښمن خوا ته د ودیدلو جرأت کوي او نه به د څو ډالرو لپاره جاسوسي ته زړه ښه کوي. په دې سره به کلي او د ښارونو شا او خوا سیمي د مجاهدینو د اوسېدو او تلو راتلو لپاره خوندي او مصئونې شي او دښمن به له ښارونو او خپلو عسکري مراکزو نه د بهر وتلو جرأت نشي کولی، دا ځکه چې بهرني دښمنان یوازې د خپلو

افغاني جاسوسانو په مرسته او اعتماد له خپلو مراکزو نه وتلی شي او د دوی د معلوماتو په رڼا کې عملیات ترسره کولی شي.

• دښمن د عملیاتو په وخت کې داسې تبلیغاتو ته خاص اهمیت ورکوي چې د مجاهدينو روحیه ورباندې تضعیف کړې شي، د همدې لپاره هغوی ته د درنو تلفاتو د اړولو او د دوی په لیکو کې د زیاتې مرگ ژوبلې دروغجن او له مبالغې نه ډک تبلیغات کوي. د توری بوری او شاهي کوټ د عملیاتو په دوران کې د امریکایي منابعو او د امریکا پلوه خبري سرچینو تبلیغات داسې وو چې خلکو گمان کولو د امریکایي طیارو د بمباریو په نتیجه کې د مجاهدينو ټولې څمخې تخریب شوي، په سلهاوو کسان ئې وژل شوي، هیڅوک ندی توانېدلی چې له صحنې نه روغ رمت ووهی، او په هیڅ مورچلي او څمخې کې خوندي نشوپاتی کېدی!! خو حقیقت کاملاً برعکس وو، د مجاهدينو تلفات ډېر کم او د دوی په خلاف د امریکایي طیارو بمباري تر ډېره حده غیر مؤثره وه. په توری بوری کې تر شلو نه کم مجاهدين په شهادت رسېدلي، د دغو شهیدانو زیاته برخه هلته شهیدان شول چې د سیمې د پرېښېدو فیصله ئې وکړه او د شپې له لوري په گډه او په زیات شمېر کې د سلیمانخیلو دری ته داسې راکوز شول چې اکثره ئې بجلی بلې کړې وې، دښمن له ځمکې او هوا نه د دوی څارنه کوله، کله چې د دری یوې تنگی ساحې ته راوړسېدل، په هغوی ئې درنه بمباری پیل کړه، دلته نه د پناه ځای وو، نه سنگرونه او نه څمخې وې. دلته چې د دوی کوم شمېر کسان شهیدان شوي د جگړې په ټولې اوږدې مودې کې د دې شمېر درېیمه برخه هم نه وو شهیدان شوي. د شاهي کوټ په عملیاتو کې هم دښمن دا تبلیغات کول چې د مجاهدينو ۴۰۰-۵۰۰ کسان په قتل رسېدلي، دا په داسې حال کې چې دوی ته د یوه شهید جسد هم په لاس نه وو ورغلی، د مجاهدينو د شمېر په هکله هم د دوی تبلیغات داسې وو چې دښمن ضعیف او غیر موثق اطلاعاتی سیستم ئې په گوته کولو: کله به ئې ویل چې د مقاومت کوونکو شمېر تر څلورو زرو پوري دی، کله ئې هغه دوه زره او کله له څو سوو نه تر زرو پوري ښودو!! د دښمن له دغو

ارقامو نه معلومیده چې یا عمداً دروغ وایي او یا د دوی معلومات په افواهاتو ولاړ وو، هیڅ دقیقه اطلاع ئې نه درلوده، د دوی جاسوسي سپورمکي په دې نه توانېدی چې د مجاهدينو دقیق شمېر معلوم کړي، پداسي حال کي چې دوی به تل دا دعوی کوله چې د دوی جاسوسي سپورمکي د ځمکي په سر داسي وور شي هم لیدلی او پیژندلی شي چې اوږدوالی ئې فقط څلور انچه وي!! لدغو تبلیغاتو نه متأثره شوو کسانو دا گمان کاوو چې د ځمکي په سر مخصوصاً هلته چې عملیات روان وي، هیڅ څه له امریکایانو نه پټ نشي پاتی کېدی او هر څه ئې تر سترگو لاندې وي!! پداسي حال کي چې امریکا او متحدینو ئې اوه جاسوسي سپورمکي د افغانستان په فضاء کي مستقر کړې وې خو تر پایه په دې پوه نشول چې په توری بوری او شاهي کوټ کي د مجاهدينو دقیق شمېر څومره وو؟ د دوی خپور جاسوسي جال په دې موفق نشو چې د القاعدې او طالبانو د مشرانو د پتېدو ځایونه په گوته کړي او امریکایانو ته دا توفیق ورپه برخه کړي چې دوی ونیسي یا ئې په قتل ورسوي. د شاهي کوټ عملیات د امریکایانو د ټولو اټکلونو خلاف تر دریو اونیو پوري روان وو او په پای کي دوی اعتراف وکړ چې نه ئې کوم کس ژوندی نیولی او نه ئې د کوم مړی جسد موندلی!! مجاهدين باید دې ته متوجه وي چې د عملیاتو په وخت کي د دښمن د داسي تبلیغاتو تر تأثیر لاندې رانشي او خپله روحیه له لاسه ورنکړي.

بسمه تعالی

در پاسخ به سوالات خبرنگار مجله مستقبل

مجله وزین مستقبل بمناسبت سالروز سیاه تجاوز شوروی بر افغانستان، مصاحبه مفصلي با برادر حکمتیار داشت که متن آن اینک در خدمت عزیزان قرار دارد، ما بخاطر مقایسه تجاوز امریکا با تجاوز سلفش، اتحاد شوروی بر افغانستان، نشر آنرا در این مجموعه مقالات مفید شمردیم:

س: برای اولین مرتبه چه وقت حدس زدید که تجاوز نظامی روسها بر افغانستان حتمی است؟ و راپورهای اصله و تحلیل اوضاع، چه وقت شما را متیقن ساخت که تجاوز عملاً صورت می‌پذیرد؟

ج ۱-۲: افسران متعهد به حزب اسلامی افغانستان از تحرکاتی اطلاع یافته بودند که حکایت از آمادگی روسها برای تجاوز به افغانستان داشت، آنها به ما اطلاع دادند که برای اقدام نهائی غرض سرنگونی حکومت امین آمادگی داریم ولی گمان می‌کنیم که متصل اقدام و یا در خلال آن نیروهای شوروی مستقر در آن طرف مرزهای افغانستان وارد عمل خواهند شد، دستور چیست؟ آیا اقدام کنیم و

۱۱ سپتمبر _____ پاسخ ها به مجله مستقبل

یا منتظر باشیم؟ معلومات کشورهای همسایه و امریکا در این رابطه چیست و عکس العمل آنها مخصوصاً عکس العمل امریکا در صورت تجاوز قوای شوروی بر افغانستان چه خواهد بود؟ گزارش های مذکور دقیق بود و موجب نگرانی ما گردید، از مقامات پاکستانی پرسیدیم، آنها نه معلوماتی در این خصوص داشتند و نه امکان وقوع چنین حادثه ای را حدس می زدند. به یکی از مسئولین روابط بین المللی در کمیته سیاسی حزب وظیفه دادیم تا از دیپلمات های امریکایی مستقر در پاکستان استمراج نمایند، آنها از دادن جواب اظهار ناتوانی نموده، قضیه را به واشنگتن موکول کردند که در خلال يك هفته جواب رسمی واشنگتن را در مورد احتمال تجاوز نظامی روسها بر افغانستان چنین بیان کردند:

واشنگتن گمان نمی کند که چنین تجاوزی صورت گیرد، اگر احیاناً این کار صورت گرفت امریکا دو کار فوری انجام خواهد داد: از مذاکرات "سالت ۲" میان امریکا و اتحاد شوروی خارج خواهد شد و ارسال و اسائل پیشرفته تخنیکي و گندم به شوروی را متوقف خواهد کرد" این جواب دو پیام روشن در خود نهفته داشت:

الف: مقامات امریکا از جریانات داخلی شوروی حتی در قضایای چون آمادگی برای تجاوز نظامی برکشور دیگری و تحرکات نظامی ای که در چنین مواردی صورت می گیرد، بی اطلاع اند و از نفوذ در حلقات تصمیم گیری عاجز اند. نمی دانند که در آن طرف دیوار آهنین چه می گذرد، اقمار جاسوسی آنها نیز توان نظارت بر جریانات داخلی اتحاد شوروی را ندارد.

ب: اگر تجاوز نظامی صورت گیرد، انتظار عکس العمل جدی را از سوی امریکا و همپیمانانش نداشته باشیم، تجربه شکست در ویتنام جرأت درگیری مجدد با نیروهای اتحاد شوروی را از زمامداران قصر سفید سلب کرده بود. ما در وضع خیلی خوبی قرار داشتیم، همه اطراف کشور به تصرف مجاهدین در آمده بود، کابل در محاصره نیروهای ما قرار داشت، برای اقدام نهائی آمادگی

می‌گرفتیم، حزب کمونسست توان مقاومت را از دست داده بود، اختلافات درونی حزب، میان خلق و پرچم از يك سو و میان طرفداران ترکی و امین از سوی دیگری بطور روز افزون افزایش می‌یافت، شکست های پیهم آنها در مقابله با مجاهدین آنرا مزید تشدید می‌کرد. برنامه ما همین بود که پس از آزادی اطراف، آخرین اقدام برای سرنگونی رژیم امین از سوی افسران اردو صورت گیرد. طبیعیست که گزارش های تجاوز نیروهای شوروی باعث نگرانی های شدید در صفوف حزب ما گردد، مخصوصاً که افراد ما خود را در آستانه پیروزی می‌دیدند و دشمن را در وضع پریشان و در آستانه زوال و نابودی. هرنوع تغییر در وضعیت و تأخیر در پیروزی به امیدهای آنان صدمه می‌زد. اما کسانی که به عزم اتحاد شوروی در منطقه و اهمیت ستراتیژیک افغانستان برای مسکو و برنامه های توسعه طلبانه اش به استقامت جنوب و از مسیر کشور ما متوجه بودند، گمان می‌کردند که سفر ما طولانی است و زمامداران مغرور کرملین به این آسانی از افغانستان صرف نظر نخواهند کرد و پیروزی نهضت اسلامی را در افغانستان و پی‌آمدهایی که این پیروزی برای شوروی خواهد داشت تحمل نخواهند کرد و باید منتظر مراحل دشوار دیگری باشیم.

به افسران اردو اطلاع دادم که آمادگی لازم را بگیرند، باید قبل از تجاوز نیروهای شوروی کار حکومت امین را یکطرفه کنیم، ولی کرملین که ناظر اوضاع بود و جریانات را دقیقاً ارزیابی می‌کرد و از مشاورین نظامی خود در افغانستان گزارش های خطرناکی دریافت می‌نمود، تأخیر را مضر می‌شمرد، دستور تجاوز را صادر کرد و کشور ما مورد تجاوز قرار گرفت و اقدام افسران مؤمن اردو به تأخیر افتاد.

س: دقیقاً خبر تجاوز را چه وقتی شنیدید؟

ج: در ساعات اول تجاوز از آن اطلاع یافتیم. نخست حادثه بزرگی بود، هواپیماهای غول پیکر نظامی شوروی که هریکی چندین تانک را با پرسونل آن حمل می‌کرد، فضای کابل را پوشانده بود و صدای مهیب آن در همه ترس و بیم

ایجاد می‌کرد. در میدان هوایی خواجه رواش یکی پی دیگری بر زمین می‌نشستند و تخلیه می‌شدند و مجدداً پرواز می‌کردند. سربازان مجهز روسی سوار بر تانک‌های شان بیدرنگ بسوی مأموریت خود بحرکت می‌افتادند. هرکس به زودی درک می‌کرد که چه اتفاقی افتاده، و چه بر سر کشور مظلوم ما آمده، حمله بر قصر ریاست جمهوری و تبادل آتش میان مدافعین قصر و کماندوهای سپتنتز شوروی هر ابهامی را زائل می‌کرد. پس از چند ساعتی، مخصوصاً با انعکاس صدای منحوس کارمل از رادیو ازبکستان، حقیقت حادثه کاملاً برملا شد، او با همه وقاحت گفت: امین و حکمتیار طرح کودتای خطرناکی را برای قتل و نابودی نیروهای مترقی در افغانستان روی دست داشتند، که "سی، آی، ای" از آن حمایت می‌کرد و دولت جمهوری دیموکراتیک افغانستان از کشور شوراهای دوست عنعنوی افغان‌ها کمک خواست که در جواب آن مقدار محدودی از قطعات شوروی برای کمک به افغان‌ها وارد کشور ما گردیده اند.

نخست منابع روسی مخصوصاً رادیو ازبکستان که سخنانی ببرک کارمل نیز از آنطریق انعکاس یافت، گزارش دگرگونی در کابل، سقوط حکومت امین، و تعویض او به کارمل را داد. اولین سخنانی ببرک کارمل در شرایطی از طریق رادیو ازبکستان منتشر شد که کوماندهای روسی مشغول تصفیه کابل از طرفداران امین بودند، قصر ریاست جمهوری را تصرف کرده بودند و امین با عده ای از هوادارانش توسط افسر روسی مسئول آشپزخانه قصر ریاست جمهوری، مسموم شده بودند.

س: احساس شما و اطرافیان تان و اولین عکس العمل از جانب شما چه بود؟

ج: احساسات من باشنیدن خبر تجاوز تحت تأثیر چند عامل قرار داشت:

الف: چنین پیش آمدی را حدس می‌زدیم و برایم غیر مترقبه و آنی نبود.

ب: باور راسخ به خدای قدیر و حکیم به من این احساس را بخشیده بود که

از هر حادثه ای امید خیر داشته باشم، هرچند در ظاهر مهیب و مخوف جلوه کند.

باشنیدن خبر تجاوز، این آیه قرآن در برابر ذهنم قرارگرفت که در رابطه با جنگ

بدر نازل شده، و اشاره به احساسات صحابه که منتظر بودند به حساب قافله تجارتنی قریش برسند و در محاسبات شان مواجه شدن با لشکر مجهز قریش را حدس نمی زدند، ولی ناگهان قافله نجات یافت و با لشکر مجهز درگیر شدند، قرآن در خطاب به آنان می فرماید:

وَ إِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ تَوَدُّونَ أَنْ غَيَّرَ ذَاتَ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَائِرَ الْكَافِرِينَ*
الانفال: ۷

و آنگاه که خداوند وعده "غلبه بر" یکی از دو طائفه را به شما می داد، و شما دوست داشتید که همان بی شوکت از آن تان باشد، ولی خداوند می خواست که حق را غالب کند و ریشه کافران را قطع نماید.

همین آیه مرا توجیه کرد و موجب اطمینان قلبی من شد.

این احساس به من القاء شد که خداوند حکیم افغانها را برای مقابله با کمونیزم و سرنگونی قدرت الحادی انتخاب کرده است، روس ها را به آنجا کشانده است تا ریشه کمونیزم را بخشکاند و اتحاد شوروی را به زوال محکوم کند، این احساس تا بیرون رفتن آخرین فرد قوای اشغالگر شوروی از افغانستان بر همهء مشاعر وجودم پرده انداخته بود و در تمامی سخنرانی های من در طول این مدت خود را نشان می داد. من همواره می گفتم که نیروهای شوروی حتماً از کشور ما بیرون خواهند رفت و متصل آن شوروی بزرگ به سرنوشت بریتانیای کبیر مواجه خواهد شد، همانگونه که با شکست قوای انگلیس در افغانستان زوال امپراطوری مهیب بریتانیا آغاز شد و پس از مدت کوتاهی از همهء سرزمین های اشغالی بیرون رفت، و بساط سلطه اش در همهء دنیا برچیده شد و به کشور کوچکی تبدیل گردید که در نقشه دنیا حیثیت یک جزیره کوچک را بخود گرفت "بر قدرت اتحاد شوروی" نیز با شکست در افغانستان زوالش آغاز خواهد شد و از سرزمین های اشغالی یکی پی دیگری بیرون خواهد رفت.

بیاد دارم روزی با یکی از رهبران پاکستانی در کنارهم با موتری به محل جلسه ای می‌رفتم، در نیمه راه از من پرسید: حکمتیار صاحب! چه فکر می‌کنید، آیا امکان مقاومت در برابر نیروهای شوروی وجود دارد؟ آینده افغانستان چه خواهد بود، ما که نگرانیم! وضع کشورهای منطقه و کشورهای غربی را چنان می‌بینیم که به ادامه مقاومت خوش بین نباشیم... گفتم: ولی من باور دارم که روس‌ها از سرکوبی مقاومت عاجز خواهند ماند و مجبور به عقب نشینی خواهند شد، امیدوارم تجربه جنگ بدر در اینجا تکرار شود، آیه را که در رابطه با جنگ بدر نازل شده برایش تلاوت و ترجمه کردم و گفتم: تحلیل من از این حادثه و پی‌آمدهای آن همان چیزی است که این آیه بیان می‌کند. دنیا نیز با مشاهده ادامه مقاومت و عجز و ناتوانی روس‌ها از اشغال کامل کشور ما، در سیاست‌های شان تجدید نظر خواهند کرد و ترس و بیم‌شان از مسکو از میان خواهد رفت.

س: عکس العمل دول همسایه و جامعه بین‌المللی در اولین روزهای تجاوز، چه بود؟

ج: عکس العمل سرد بود و از ترس و بیمی که قوای شوروی در اذهان جهانیان ایجاد کرده بود، مایه می‌گرفت، و اگر عکس‌العمل امریکا به این پیمانانه سرد بود که به زبان کارتر بیان شد: "ما پیشروی‌های مزید قوای شوروی را بسوی جنوب تحمل نخواهیم کرد" یعنی: بر اشغال افغانستان اعتراضی نداریم، آنرا جزء کشورهای شامل حلقه نفوذ اتحاد شوروی می‌شماریم!! در این صورت معلوم است که عکس‌العمل بقیه کشورها چه خواهد بود!! برای آنکه به شما و خوانندگان عزیز مجله مستقبل روشن شود، جریان صحبتی را نقل می‌کنم که با یکی از اعضای پارلمان جرمنی داشتم: به او گفتم: چرا کشورهای اروپائی عکس‌العمل جدی‌تر در برابر تهاجم شوروی بر افغانستان نشان نمی‌دهند، مخصوصاً کشور شما (جرمنی)؟ گفت: برای آنکه اگر جرمنی و یا کشور دیگر اروپائی مورد تجاوز نیروهای اتحاد شوروی قرار گیرد، چند نفر محدودی مثل مجاهدین افغانی در آن یافت نخواهد شد!! مگر ندیدید که قشون روس چکوسلواکیا را در

ظرف ۲۴ ساعت تصرف کرد و هیچ‌کسی در برابر آن نایستاد؟!
س: از همسایه‌ها و سایر دول، کدامیک قبل از همه به خاطر دفع تجاوز به شما اطمینان داد؟

ج: بقیه کشورها جرأت و توانمندی مخالفت با اتحاد شوروی را در خود احساس نمی‌کردند، پاکستان که آینده خود را در خطر می‌دید و معتقد بود که گام بعدی قوای شوروی پیشروی بسوی پاکستان است، می‌خواست کاری صورت گیرد، ولی منتظر حمایت امریکا بود، واشنگتن نسبت به دوام مقاومت متردد بود و از درگیری مجدد با شوروی بیم داشت، هرچند به اسلام‌آباد از ناحیه حمایت خود در صورت پیشروی قوای شوروی بسوی پاکستان اطمینان می‌داد، ولی اسلام‌آباد این اطمینان‌های خشک‌زبانی را کافی نمی‌شمرد، همه در ابتدای تجاوز متردد بودند، ما در میدان تنها بودیم، به مقاومت ادامه دادیم، گزارش‌های درگیری با قوای شوروی بطور گسترده و وسیعی در رسانه‌های خبری دنیا انعکاس می‌یافت. مقاومت در برابر قوای شوروی، تلفات آنها در درگیری با مجاهدین افغان و عدم توفیق روسها در کار سرکوبی مقاومت و اشغال مناطق تحت تصرف مجاهدین خاصاً در مناطق کوهستانی، برای جهانیان خلاف انتظار بود، تیم‌های بی‌شمار خبرنگاران به جبهات جنگ سرازیر شدند، گزارش‌های دقیق، مصور و هیجان‌انگیز تهیه‌شده دنیا را در جریان پیروزی‌های مجاهدین و تلفات چشمگیر قوای شوروی گذاشتند. این گزارش‌ها کشورهای همسایه ما را و کشورهایی که استقرار قوای شوروی در افغانستان امنیت و استقلال آنها را تهدید می‌کرد، و نیروهائی را که شوروی را رقیب خود می‌شمردند، تشویق کرد تا از نیروهای مقاومت در افغانستان حمایت کنند و از این فرصت برای ضربه زدن به اعتبار مسکو در دنیا و مصروف ساختن شان در يك جنگ طولانی استفاده کنند و پیشروی‌های مزید شانرا سد نمایند. فقط پس از این بود که از این و آن گوشه دنیا صدای اعتراض علیه اشغال افغانستان توسط قوای شوروی بلند گردید و حمایت از مقاومت آغاز شد.

س: اولین برخورد میان مجاهدین تحت قومانده شما و قوای روسی، چه وقت و در کجا به وقوع پیوست و نتایج آن چگونه بود؟

ج: می‌توانیم ادعا کنیم که این مجاهدین افغان عزم راسخ آنان و توکل و اعتماد شان بر خدا بود که وضعیت را هم در داخل تغییر داد و هم در خارج. کشورهای رقیب شوروی زمانی جلو آمدند تا حمایت کنند که دیدند روس ها از سرکوبی مقاومت عاجز اند و اشغال دائمی افغانستان برای شان نا ممکن است، برخوردها با قوای شوروی زمانی آغاز شد که شهرهای بزرگ بشمول پایتخت را تصرف کردند و خواستند پایگاه های مجاهدین در حول و حوش شهرهای بزرگ و جاده های مهم را اشغال کنند، نیروهای شوروی مغرور بودند و گمان می‌کردند که افغان ها توان ایستادگی در برابر آنها را ندارند، به آنها دستور داده بودند که در ظرف چند ماه باید مقاومت را قلع و قمع کنند و سلطه شانرا بر همه افغانستان برقرار سازند. بریژنف در کنفرانس مطبوعاتی خود در دهلی جدید اعلان کرد که تا سه ماه آینده اغتشاش در مناطق سرحدی افغانستان پایان خواهد یافت، و دولت قانونی به کمک قطعات محدود اتحاد شوروی بر اوضاع مسلط خواهد شد...!!، آنها طولانی شدن جنگ را پیش بینی نمی‌کردند و آنرا صدمه ای به آبرو و اعتبار بین المللی خود می‌شمردند، در پی تصفیه عاجل و سرکوبی سریع مقاومت بودند، اشتباه زمامداران کرمیلین از همین جا نشأت می‌کند. اگر بگوئیم که دلیل عمده شکست روس ها در افغانستان از همین اشتباه مایه می‌گیرد، مبالغه نکرده ایم. آنها قوای شانرا متصل تسلط بر شهرها به اطراف فرستادند، ولی نتایج درگیری با مجاهدین در اطراف مخصوصاً در مناطق کوهستانی غیر از آن چیزی بود که افسران روسی و مأمورین کیجی بی پیش بینی می‌کردند، نه تنها دست آوردی نداشتند، بلکه با تلفات غیرمترقبه و بالاتر از تصور و تخمین شان مواجه شدند، روحیه افراد جنگی شان در همان اولین درگیری ها ضربه جدی خورد، در مقابل، روحیه مجاهدین بالارفت. هردرگیری در این مناطق و شکستهای خفت آمیز نیروهای شوروی در آن، افغانها را مزید تشجیع می‌کرد و

۱۱ سپتمبر _____ پاسخ ها به مجله مستقبل

به آینده امیدوار می‌ساخت، و به افراد ضعیف و بی روحیه افغان نیز جرأت می‌بخشید تا به مجاهدین پیوندند و جبهات جدیدی علیه قوای بیگانه بازکنند. س: چه استراتژیی ای را به خاطر دفع تجاوز اتخاذ نمودید؟ و تفاوت آن با مرحله قبل از تجاوز چه بود؟

ج: استراتژیی ما در جنگ علیه قوای شوروی شامل این نکات اساسی بود:

الف: باید قوای روسی را به جنگ های گسترده در همه افغانستان کشاند.

ب: از جنگ های جبهه ای و تأسیس پایگاه های بزرگ و دفاع از آن باید خودداری ورزید، در عوض؛ جبهات کوچک و گروه های متحرک درست کرد و بر واحدهای کوچک دشمن و قطارهای در حال حرکت آن حمله کرد.

ج: ترکیز بیشتر ما باید بر ضربه زدن به روس ها باشد تا کمونست های افغانی ای در خدمت آنها.

د: تلفات جانی و مصارف جنگی روس ها را باید به آنجا رساند که برای آنها غیر قابل تحمل باشد.

ه: برای تبلیغات بیرونی از اسرای جنگی روس ها و شکست های شان در جنگ، و جنایاتی که علیه مردم مظلوم ما مرتکب می‌شوند، استفاده اعظمی صورت گیرد و از عملیات علیه روس ها در خارج از محدوده افغانستان خودداری شود.

استراتژیی ما در جنگ علیه نیروهای شوروی با مرحله قبلی که با کمونست های افغانی درگیر بودیم، از چند لحاظ تفاوت هایی داشت:

الف: در مرحله قبلی نیروهای دولتی در هر جایی حالت تدافعی داشتند و نیروهای ما حالت تهاجمی.

ب: ما در پی آزادی هرچه بیشتر مناطق و تصرف شهرها بودیم، و برای تصرف کابل آمادگی می‌گرفتیم. ولی در مرحله بعدی فقط بر ضربه زدن به دشمن ترکیز داشتیم و به تصرف مناطق اهتمامی نمی‌کردیم و آنرا مضر می‌شمردیم.

ج: توجه به اقدام عسکری برای سرنگونی رژیم و دعوت و تنظیم افسران

۱۱ سپتمبر _____ پاسخ ها به مجله مستقبل

اردو برای این مقصد را ضروری می‌شمردیم و معتقد بودیم که اقدام نهائی باید توسط آنها صورت گیرد. ولی در مرحله بعدی این افسران را یا به اقدامات نظامی علیه نیروهای روسی و انفجارات در واحدهای آنها تشویق می‌کردیم و یا به انضمام به مجاهدین در فرصت‌های مناسب و ضروری. فعالیت‌های بیشماری که در داخل نیروهای شوروی صورت گرفته اکثراً به کمک همین افسران متعهد و وطنخواه بوده است.

س: چه وقت احساس نمودید که مبارزه سازمان یافته ضد کمونستی تان به يك جهاد و مقاومت سرتاسری ملي مبدل شده است؟

ج: هنوز چند ماهی از آغاز مقاومت مسلحانه ما سپری نشده بود که احساس کردیم مبارزه منظم و سازمان یافته ما به مقاومت سرتاسری و قیام ملي تبدیل شده و حمایت اکثریت مطلق ملت را با خود دارد. می‌دیدیم که اعضای عادی حزب که نام و نشانی نداشتند و حتی از حمایت اقارب نزدیک خود برخوردار نبودند و در دفتر و مکتب و مدرسه مشغول کار فرهنگی و دعوت بسوی اسلام بودند، اکنون هریکي به فرمانده جمعی از سربازان دلیر تبدیل شده اند و گزارش‌هایی از درگیری‌ها با نیروهای شوروی و پیروزی‌های چشمگیر شانرا در جنگ به مرکز مخابره می‌کنند و قیادت و زعامت قیام مردمی را در مناطق خود بعهده دارند. اگر ادعا کنیم که شاید هیچ نهضت فکری مستقل و غیروابسته‌ای در دنیا به پیمان‌ه حزب اسلامي رشد سریع و چشمگیر نداشته است مبالغه نکرده‌ام، ما در ظرف سه سال بر پوهنتون و مؤسسات علمی کشور به نحوی مسلط شدیم که همه به پایگاه‌های نیرومند و مطمئن ما تبدیل شدند. در اولین انتخابات اتحادیه محصلان ۹ چوکی و در دومین ۱۲ چوکی و در سومین دوثلث آراء و از ۵۲ چوکی ۳۷ چوکی را بدست آوردیم.

پس از کودتای هفت ثور، ما در ۹ ثور و فقط دو روز بعد از کودتای کمونست‌ها مقاومت مسلحانه خود را از پکتیا آغاز کردیم و در ظرف هژده ماه بر قسمت اعظم افغانستان مسلط شدیم، و کار ما بجائی رسید که برای آخرین اقدام

۱۱ سپتمبر _____ پاسخ ها به مجله مستقبل

در کابل آمادگی می‌گرفتیم و مسکو احساس کرد که کمونست ها قادر به ایستادگی و مقاومت در برابر نهضت اسلامی کشور ما نیستند، ناگزیر باید نیروهایش را به افغانستان بفرستد. تجاوز روس ها در شرایطی صورت گرفت که ما عملاً بر بخش های عمده افغانستان تسلط داشتیم، شمار افراد مسلح ما چشمگیر بود، از تجارب خوب جنگی برخوردار بودند، در موقعیت شایسته ای قرار داشتند، اکثریت ملت در کنار آنان قرار داشت.

س: آیا آنوقت به این باور بودید که در زندگی خود، شاهد شکست روسها در افغانستان باشید، یا این افتخار را نصیب نسلهای آینده تصور می‌نمودید؟
ج: قلبم همواره گواهی می‌داد که شاهد این پیروزی خواهم بود، ولی نه به این زودی؛ پیروزی ما خیلی سریعتر و پیشتر از آنکه ما حدس می‌زدیم تحقق یافت، اگر جنگ خود را با جنگ فلسطینی‌ها، کشمیری‌ها و مجاهدین الجزائر مقایسه کنیم و یا آنرا با جنگ ویتنام مقایسه نمائیم، و نیرومندی دشمن و فاصله اش را از منطقه عملیات در نظر بگیریم، به آسانی پی می‌بریم که ما خیلی زود تر به پیروزی رسیدیم. روس ها با هفده فرقه خود وارد افغانستان شدند، ما همسایه در به دیوار اتحاد شوری بودیم، اکمالات قطعات شان در افغانستان خیلی ساده و آسان بود و هیچ مانعی در میان نبود، در حالیکه شرایط امریکا در ویتنام و فرانسه در الجزائر چنین نبود، ما عنایات بی پایان الهی را سپاسگذاریم که پیروزی ما را به تأخیر نینداخت و امتحان ما را طولانی تر و دشوار تر نساخت.

س: حالا که بیست و یک سال از آغاز تجاوز و ده سال از شکست نظامی روسها بدست پرتوان مجاهدین می‌گذرد، و کشور ما هنوز هم ویران و مردم ما آواره اند، احساس تان در برابر روسها و جهادیکه علیه ایشان نموده اید چه است؟

ج: احساس می‌کنم که جنگ ما با روس ها تا هنوز پایان نیافته، جنگی که روس ها در ۷ ثور ۱۳۵۷ و با کودتای کمونست ها در کشور ما شعله ور ساختند، تا هنوز ادامه دارد، دیروز کمونست ها را استخدام کردند و به جنگ علیه ملت

مظلوم ما فرستادند، زمانیکه دیدند آنها قادر به ادامه جنگ نیستند، خود وارد جنگ شدند، ده سال در کشتار بی رحمانه افغانها و ویرانی کشورشان مصروف بودند، زمانیکه احساس کردند ادامه اشغال افغانستان برای شان مقدور نیست کشورما را ترك گفتند ولي به کمک های نظامی خود به کمونست ها ادامه دادند، پس از درك این حقیقت که کمونست ها به تنهایی توان ایستادگی و بقا در سلطه را ندارند، جبهه ائتلافی جهادی- کمونستی درست کردند و به تمویل و تجهیز آن پرداختند و از آن برای ادامه جنگ در افغانستان استفاده کردند. جنگ کنونی تسلسل جنگ قبلی است، مهار آن در دست روس هاست، مسئولیت هر قطره خونیکه در جریان ۲۲ سال جنگ در افغانستان بر زمین ریخته، بدوش روس هاست، مسکو امروز نیز منافع ستراتیژیک خود را در منطقه با ادامه جنگ در افغانستان گره زده و جبهه جهادی- کمونستی پنجشیر را به همین منظور انتخاب نموده و سلاح و پول در اختیارش می گذارد.

من از جهاد خود راضی ام و از عنایات بی پایانی که پروردگار مهربانم شامل حال من کرد و آرمان های بزرگم را تحقق بخشید با سلول سلول وجود خود سپاسگزارم و به این باورم که پروردگارم بیش از حق ما با من و ملت من احسان کرده، گمان نمی کردم ما سزاوار این همه عنایت و تائید بودیم. سرنگونی يك ابرقدرت وحشی و لجام گسیخته و مغرور توسط ملت ناتوانی، کار ساده ای نبود. آزادی افغانستان از اشغال قوای مجهز شوروی، زوال امپراطوری مهیب و مخوف کمونستی، سپردن کمونیزم به زیاله دان تاریخ و پیروزی در این جنگ نابرابر را نباید پدیده عادی و بسیط شمرد، خداوند ما را برای این مأمول بزرگ و با عظمت انتخاب نمود و این شرف و افتخار تاریخی را نصیب ما کرد، من احساس سربلندی می کنم و از دست آوردهای مبارزه خود راضی و خشنودم و مصمم که به مبارزه خود تا آخرین رمق زندگی ادامه دهم. عدم سهمگیری ام را در درگیری های نامقدس کنونی چنان تعبیر نکنید که خسته شده ام یا در مبارزه خود تجدید نظر کرده ام و یا از آینده مأیوسم، و شور و شوق مبارزه را از دست داده

۱۱ سپتمبر _____ پاسخ ها به مجله مستقبل

ام!! مطمئن باشید که نه احساس خستگی می‌کنم، نه يك لحظه ای یأس و ناامیدی در خود احساس کرده‌ام، نه شور و شوق مبارزات روزهای جوانی و نشاطم را از دست داده‌ام و نه ملت مظلومم را فراموش می‌کنم و نه مبارزه را در نیمه راه می‌گذارم.

این جنگ را به نفع ملت خود نمی‌شمارم، جنگ برای رسیدن به قدرت را مردود می‌شمارم، معتقدم که مهار این جنگ بدست اجنبی است و منافع اجنبی را تأمین می‌کند، در عوض جنگ به شکل کنونی، به راه های حل دیگری می‌اندیشم، راه هائی که به جنگ خاتمه ببخشد، دست های اجنبی را قطع کند، مردم را از سلطه تفنگداران مزدور و جنگ سالاران در خدمت اجنبی نجات بدهد، مردم را مالك سرنوشت خود بسازد، و مجال تعیین سرنوشت ملت بدست خود شان را برای آنها فراهم کند. مطمئنم که فرصت ایفای نقش مؤثر برای مجاهدین در آینده قریب فراهم خواهد شد.

تعهد مجدد خود و همسنگران خود را مکرراً اعلان می‌کنم که: اگر افغانستان مورد تجاوز قوای بیرونی قرار گیرد، با تمام نیرو و توان به دفاع خواهیم پرداخت و جفاهای تمامی کسانی را فراموش خواهیم کرد که با ما جنگیده اند، ولي امروز از کشور و مردم خود در برابر تجاوز بیرونی دفاع می‌کنند، ما برای نجات کشور از این وضعیت دردناک و غم انگیز به هر تنازل و ایثار و خود گذری حاضریم، ما به هیچ چیزی دیگری جز اسلام، سربلندی ملت و آبادی کشور نمی‌اندیشیم، هیچ چیزی برای خود نمی‌خواهیم، ما همسنگران کسانی هستیم که همه چیز خود را در پای اسلام قربانی کردند و به استقبال شهادت رفتند، ما به تعهد خود با همسنگران شهید خود وفاداریم.

س: لطفاً يك خاطرهء جالب تانرا از دوران تجاوز برای ما باز گو نمائید؟

ج: زندگی من پر از خاطرات بی شمار تلخ و شیرین است، در طول ۳۲ سال مبارزه بارها اتفاق افتاده که از مرگ فقط چند لحظه و چند متر فاصله داشته‌ام، بم های بزرگی در کنارم منفجر شده، حتی به فاصله کمتر از ده متر، و تلاش های

متعدد ترور از سوی خاد، "کي، جی، بی" و "سی، آی، ای" و همهء حکومت های کابل، از آغاز مبارزه ام تا امروز؛ ولي مالک اصلي مرگ و زندگی فیصله زنده ماندنم را صادر کرده بود، از این رو تا امروز زنده ام، و تا روزیکه او خواسته است زنده خواهم ماند.

از زمان داود تا امروز بارها مراحلې پیش آمده که همسنگرانم منتظر بودند فردا مژده پیروزی را از رادیو کابل خواهند شنید، ولي خدای ذوالعرش و مالک تقدیر چیزدیگری خواسته بود و پیروزی به تأخیر افتاده، و این انتظار بر آورده نشده. این خاطره را هرگز فراموش نمی‌کنم که خبر خروج آخرین سرباز شوروی را از مرزهای افغانستان شنیدم، در حالیکه به عقب نمی‌نگریست و پس از عبور از مرز به خبرنگاران گفت: اشتباه تجاوز بر افغانستان را بار دیگری و در جای دیگری تکرار نخواهیم کرد!! "با شنیدن این خبر به سجده رفتم، شکر خدا را به جا آوردم، خيلي اشک ریختم، نمی‌دانم چرا دیگران می‌خندیدند ولي من مسلسل و يك شبانه روز اشک می‌ریختم.

در باره يکي از خاطرات جالب خود در دوران جنگ با روسها باید بگویم: نیروهای روسی به قصد اشغال همه پایگاه های مجاهدین در منطقه جاجی که مهمترین معبر مجاهدین بود، حمله بزرگی را تدارک دیدند، دو فرقه مجهز را برای اشغال این منطقه فرستادند، منطقه را از زمین و هوا زیر آتش شدید گرفتند، همهء پایگاه ها را تصرف کردند، پایگاه سپینه شگه در موقعیتی قرار داشت که اشغال آن دشوار تر بود، من در این جنگ حضور داشتم، جنگ طولانی شد، سه هفته دوام کرد، قوای روسی نتوانستند این پایگاه را تصرف کنند، در حدود دوهزار کوماندو را در جنگلي مشرف بر پایگاه ما پیاده کردند، چند گروه ورزیده مجاهدین به مقابله آنان رفتند و بطور ناگهانی بر کوماندوهای روسی حمله کردند، تلفات زیادی بر آنها وارد آوردند، به حدی که آنها را به عقب نشینی واداشتند و پس از دادن تلفات زیاد به پایگاه اصلي خود برگشتند، این حمله به لطف و تائید الهی به ناکامی انجامید و روس ها از اشغال منطقه و بستن راه مهم

تدارکاتی مجاهدین عاجز ماندند.

در اثنای همین جنگ در عقب زیکویک دوميله نشسته بودم، هواپیماهای جنگی دشمن فرارسیدند، هریکی بم ها و راکت های خود را بر منطقه فروریخت و برگشت، یکی از هواپیماهای روسی نوع سو ۲۲ به حالتی وارد منطقه شد و در دره ای نمایان گردید که بر کناره اش دافع هوای ما نصب بود، به حدی پائین آمد که میل زیکویک قادر به گرفتنش نبود، تا مرز پاکستان در ارتفاع پائین پیش رفت، از آنجا برگشت، بالای موضع ما رسید، دعا کردم که شاهد سقوط هواپیمای دشمن باشم، شلیک کردم، دیدم هواپیما موازنه اش را از دست داد، پس از چند لحظه در عقب کوه به استقامت از ره از دیده ها پنهان شد، چند روز بعد مجاهدین از از ره آمدند و چوکی مخصوص پیلوت طیاره را که در منطقه از ره سقوط کرده بود، با خود آوردند، وسایل مخصوص پیلوت که در اثنای فرود آمدن فراشوت باید با خود حمل کند، نیز در جمع این سامان بود.

موفق باشید

پاسخ‌ها به سوالات مجله جهاد کشمیر

قبل از حوادث ۱۱ سپتمبر

۱. کشور ما از حساسترین مرحله تاریخ خود می‌گذرد، آینده افغانستان و سرنوشت ملت ما در این مرحله رقم خواهد خورد، وضع کنونی نمی‌تواند برای مدت طولانی دوام کند، تغییر حتمی و لابدی است، اوضاع غیر طبیعی موجود که در نتیجه مداخلات بیرونی بر کشور ما تحمیل شده است، ممکن نیست پس از این دوام کند، ملت ما نمی‌تواند وضع دردآور کنونی را بیش از این تحمل کند، حالت فعلی به حالت قبل از طوفان شباهت دارد. ما منتظر دگرگونی عاجل و عمیق در وضع موجود کشور هستیم، امیدواریم این دگرگونی مثبت و در جهت نجات مردم از وضع دردآور و غم‌انگیز کنونی باشد.

دلیل اینکه چرا با وجود پیروزی در جنگ با نیروهای شوروی و آزادی کشور از تسلط اجنبی و سقوط حکومت‌های دست‌نشانده، افغان‌ها نتوانستند افغانستان آزاد و سربلند بسازند و آرمان یک‌ونیم‌میلیون شهید شانرا که تشکیل

حکومت اسلامی در افغانستان آزاد و مستقل بود تحقق بخشند، و دلیل اینکه چرا جنگ تا حال ادامه دارد کاملاً روشن است: این جنگ را مسکو و واشنگتن مشترکاً بر افغان‌ها تحمیل کردند، هر دو از تأسیس دولت اسلامی بدست مجاهدین بیم داشتند، کشورهای همسایه ما نیز با واشنگتن و مسکو هماهنگ شدند و ادامه جنگ در این کشور را بر تأسیس دولت اسلامی ترجیح دادند، و گمان کردند که منافع آنان در ادامه تشنج در منطقه مضمر است، از اینرو بر دوام جنگ سرمایه‌گذاری نمودند و گروه‌های درگیر را در جنگ علیه رقبای خود حمایت نموده و سلاح و مهمات در اختیارشان گذاشتند. در حقیقت جنگ کنونی ادامه جنگ قبلی است، جنگ افغانها با روسها تا هنوز پایان نیافته، فقط شکل آن تغییر کرده. ما مطمئنیم که ملت ما در این آزمون نیز موفق خواهد شد، این مرحله نیز پایان خواهد یافت، قربانی‌های ملت ما به ثمر خواهد نشست و جنگ به پایان خواهد رسید و ما حکومت دلخواه اسلامی منبعث از اراده مردم خواهیم داشت.

۲. جنگ در صورتی پایان می‌یابد که:

الف: مداخلات بیرونی در امور داخلی کشور ما متوقف شود و کشورهای ذیدخل از ارسال سلاح و مهمات به افغانستان خودداری کنند.

ب: گروههای افغانی سلاح را بر زمین بگذارند، از جنگ دست بردارند، از وابستگی‌ها اجتناب کنند، با راه حلی مسالمت‌آمیز و صلح‌آمیز توافق کنند، در نتیجه تفاهم حکومت مؤقت درست شود، سپس انتخابات برگزار شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال یابد. احزاب سیاسی و کشورهای ذیدخل در جریانات افغانستان با اصل تعیین سرنوشت و انتخاب زعیم توسط مردم توافق کنند و از تحمیل حکومت دلخواه بر مردم از طریق سازش‌ها، جنگ‌ها و کودتاها خودداری ورزند.

ج: تأسیس جبهه نیرومند سیاسی - نظامی از گروههایی که به بیگانگان وابسته نیستند، به آزادی و استقلال افغانستان باور دارند، با برگزاری

انتخابات و تأسیس حکومت منتخب موافق اند.

د: قیام مجدد ملی علیه نیروهای جنگ طلب که با اتکاء به کمک‌های سیاسی، مالی و نظامی اجانب مردم را گروگان گرفته‌اند و باعث ادامه جنگ در کشور اند.

۳. تحریم‌های یک‌جانبه را غیرعادلانه می‌خوانیم و باعث ادامه جنگ می‌شماریم، مسکو و واشنگتن با اعمال تحریم‌های یک‌جانبه به این توافق رسیده‌اند که جبهه شمال را در برابر طالبان حمایت کنند و از این طریق دوام جنگ را تضمین نمایند. هردو احساس کردند که جبهه شمال توان ایستادگی در برابر طالبان را از دست داده، با اعمال فشار بر طالبان و توافق با ادامه کمک‌های نظامی به جبهه شمال خواستند از سقوط جبهه شمال مانع شوند.

۴. در افغانستان هیچ حکومتی به مفهوم واقعی کلمه وجود ندارد، حکومت استاد ربانی نه پایتخت دارد، نه منطقه تحت حاکمیت، نه کابینه، نه مشروعیت و نه حمایت مردم، حتی آدرس ثابت هم ندارد، ولی بدلیل اینکه روس‌ها از آن حمایت می‌کنند و امریکا نیز نسبت به طالبان آنها را می‌پسندد، نمایندگی افغانستان در سازمان ملل به این حکومت بی‌آدرس و بی‌پایتخت تعلق گرفته. متأسفانه سازمان ملل بجای آنکه اعتراف به یک حکومت را به انتخابات، تأیید مردم و تأمین امنیت در کشور مشروط کند و بگوید که زمانی نماینده یکی از طرف‌ها را به عنوان نماینده رسمی افغانستان می‌پذیرد که از طریق انتخابات به قدرت برسد و مورد حمایت مردم بوده، کفایت اداره کشور را داشته باشد، برعکس تحت فشار امریکا و روسیه گروهی را به عنوان نماینده مردم به رسمیت می‌شناسد که عامل جنگ است و به کمک اجنبی علیه مردم خود می‌جنگد.

۵. امریکا از مدت‌ها به این سو بر پروژه تحمیل ظاهرخان بر کابل سرمایه‌گذاری دارد، تلاش‌هایش را در این رابطه تسریع و تشدید نموده، اخیراً مسکو و دهلی جدید نیز در این مورد با امریکا هم‌نوا شده، حکومت بی‌نظیر بوتو، مخصوصاً جنرال بابر وزیر داخله‌اش نیز در این مورد به امریکا تعهد سپرده بود و

جنرال بابر بهمین منظور حرکت طالبان را ساخت و حمایت کرد. ما و همهء مجاهدین مؤمن که برای تأسیس حکومت اسلامی جهاد کرده اند، هرگز اجازه نخواهیم داد که حکومت دست نشانده امریکا بر کشور ما تحمیل شود، ما خواهان حکومت منتخب بوده و هیچ حکومت مزدوری را نخواهیم پذیرفت، دوران حکومت های شاهی در افغانستان پایان یافته، هیچ نیرویی نمی‌تواند چنین حکومتی را بر افغانستان تحمیل کند.

۲. اسامه از نظر امریکایی ها مجرم است، چون او خواهان خروج قوای امریکایی از کشور خودش سعودی است. امریکا حق ندارد افغان ها را بخاطر اسامه زیر فشار بگیرد، و مطالبه اخراج او را از افغانستان بنماید، امریکا به مخالفین مسلح عراق، ایران، و خیلی از کشورهای دیگر پناه داده، با آنها کمک های مالی و نظامی می‌نماید، چگونه کار خود را جائز می‌شمارد و اقامت اسامه را در افغانستان ناجائز می‌خواند!!

۷. امکان صلح میان جبهه شمال و طالبان خیلی ضعیف است، این صلح در صورتی ممکن خواهد بود که حامیان بیرونی هردو طرف باهم به توافق برسند، مهار جنگ و صلح در دست نیروهائی است که تمویل و تجهیز طرفهای درگیر را به بعهدہ دارند.

ما طرحی به این شکل برای حل مسألت آمیز بحران به هردو طرف سپردیم: § احزاب افغانی با اصل انتخابات، انتخاب رهبر توسط مردم، تأسیس شورای مقتدر نماینده مردم، تشکیل اردوی ملی بر اساس دوره مکلفیت، تدوین قانون اساسی توسط شوری، استقلال قوه قضایی در امر تطبیق شریعت و اجرای حدود و تحریم سعی برای رسیدن به قدرت از طرق ناجائز توافق کنند.

§ حکومت مؤقت غیرائتلافی تشکیل گردد، ریاست این حکومت به جنبش طالبان سپرده شود، کابینه از سوی رئیس دولت تشکیل گردیده و غرض اخذ رأی اعتماد به شوری راجع شود.

§ در مرحله حکومت، مؤقت شوری مقتدری به این شرح تشکیل گردد:

۱۱ سپتمبر _____ پاسخ ها به مجله جهاد کشمیر

§ از هر ولسوالي تحت تسلط طالبان يك نماينده توسط مردم انتخاب شود.
§ از مناطق تحت سلطه جبهه شمال نماينده هر ولسوالي توسط مردم انتخاب شود.

§ از پاکستان ۳۰ نفر، از ايران ۲۰ نفر، از کشورهای آسیای مرکزی ۵ نفر، از کشورهای عربی ۵ نفر، از کشورهای اروپایی و کشورهای امریکایی پنج پنج نفر، نماينده های مهاجرین مقیم این کشورها انتخاب شوند.

§ رئیس قوه ستره محکمه و اعضای شورای عالی قضا به رأی دو ثلث اعضای مجلس انتخاب شوند.

§ کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون امور دفاعی بخاطر تشکیل اردوی ملی از سوی مجلس انتخاب شوند.

§ قانون اساسی کشور توسط این مجلس تدوین و تصویب شود.
حکومت مؤقت برای دو سال ادامه کند و در پایان، مطابق قانونی اساسی جدید، انتخابات برگزار شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال یابد.

اگر احزاب و جماعت های اسلامی دنیا هیئتی به داخل بفرستند و از هر دو طرف درگیر بخواهند که با این طرح توافق کنند، اگر طرف های درگیر با این طرح توافق نکنند از مردم افغانستان بخواهند که با طرف های درگیر مقاطعه نمایند و بحران را با يك قیام ملی مجدد حل کنند، با این کار می توانند نقش مؤثری در حل بحران بازی کنند و کمک شایانی به حل بحران و خاتمه جنگ خواهند کرد.

۸. امریکا در گذشته کمونیزم و اتحاد شوروی را خطر اصلی و دشمن درجه يك می پنداشت و اسلام و حرکت های اسلامی را دشمن درجه دو، در مقابله با دشمن درجه يك حاضر بود با دشمن درجه دو کنار بیاید، ولي بعد از زوال اتحاد شوروی اسلام را دشمن درجه يك می خواند و روسیه را حریف درجه دو، توافق با روس ها در راه مقابله با اسلام نه تنها کار حیرت آور نیست بلکه در راستای سیاست های کلی امریکا می باشد.

روس ها و امریکائیه در گذشته جبهه شمال را علیه ما ساختند و حمایت

کردند و اکنون علیه طالبان حمایت می‌کنند، هردو از این جبهه به عنوان وسیله فشار و عامل ادامه جنگ استفاده می‌کنند.

۹. مسئله اساسی خاتمه جنگ، اعاده صلح، تأسیس حکومت منتخب و در خدمت مردم است، بقیه امور در درجه دوم اهمیت قرار دارد، کشورهای اسلامی باید نخست برادران افغانی شانرا در راه رسیدن به این اهداف کمک کنند، با امریکا و روسیه همکاری ننموده و از گروه‌های درگیر حمایت نکنند، جهان اسلام مخصوصاً کشورهای همسایه مدیون افغان‌ها بوده، باید دین خود را در برابر این ملت مظلوم ادا کنند.

۱۰. طرح ما تنها برای طالبان نیست، طرح کلی، شامل همه گروه‌های افغانی و برای خاتمه جنگ است، تفصیلات آنرا در جواب‌های قبلی عرض کردم.

۱۱. ما با هرگروهی که خواهان خاتمه جنگ و اعاده صلح، تأسیس حکومت منتخب اسلامی باشد می‌توانیم توافق کنیم، ولی با کسانی که به اشاره اجنبی علیه ملت خود می‌جنگند هرگز کنار نخواهیم آمد.

۱۲. این مربوط به طالبان و سیاست‌های این گروه است، اگر آنها بر ادامه جنگ اصرار نکنند، و با حل معقول و مطابق ضوابط اسلامی توافق کنند از جانب ما اشکالی وجود نخواهد داشت.

در میان طالبان يك گروه چنان است که تفاهم با آنها آسان است و ما مشکلی با آنها نداریم، ولی گروه دیگری تحت تأثیر حلقه‌های بیرونی بوده، مانع تفاهم و خواهان جنگ با گروه‌های جهادی مخصوصاً حزب اسلامی می‌باشد. ما در تماس‌های خود با گروه‌های افغان قصد توافق میان دو گروه را نداریم، برعکس خواهان حل و فصل منازعه بوده ایم، طرح جامعی برای خاتمه بحران ارائه کرده ایم، توافق ما با هرگروهی مشروط به حمایت از این طرح است.

۱۳. این هدف در صورتی برآورده خواهد شد که در کابل، اسلام‌آباد و تهران حکومت‌های منتخب از مردم نمایندگی کنند و خواهان تقارب هرچه بیشتر میان کشورهای اسلامی باشند. نیروهای استعماری خواهان تجزیه هرچه بیشتر

مسلمانان بوده، از وحدت آنان بیم دارند. حکومت‌های دست‌نشانده آنان در کشورهای اسلامی مانع اساسی بر سر راه وحدت امت بوده، حکومت‌های استبدادی، مطلقه، فردی، خاندانی، و کودتائی که از تائید مردم خود محروم‌اند و بر نیروهای اجنبی متکی‌اند و گروه‌های سیاسی وابسته به اجنبی مانع این وحدت می‌شوند. متأسفانه ما تا حال نتوانسته‌ایم به سویه کشورهای اروپائی بهم نزدیک شویم، کشورهای اروپائی با وجود اختلافات شدید نژادی و مذهبی و لسانی توانسته‌اند تا حد زیادی اختلافات شانرا حل کنند، پارلمان مشترک بسازند، ارودی مشترک درست کنند، کرنسی شانرا توحید نمایند، ضرورت ویژه‌ها را منتفی سازند، تعرفه گمرکی شانرا هماهنگ سازند، و به سرعت بسوی اروپای متحد پیش می‌روند، ولی ما با همه مشترکات عمیق دینی و با آنکه زمانی جزء کشور بزرگ اسلامی بودیم و دارالخلافة واحدی داشتیم، نمی‌توانیم گامی بسوی وحدت برداریم. در موجودیت نظام‌های گوناگون سیاسی در جهان اسلام، از حکومت مطلقه فردی تا دیموکراسی به شیوه غربی، تمنای وحدت امت تمنای واقعینانه نیست، گام نخست در جهت توحید امت این است که نظام‌های سیاسی حاکم بر کشورهای اسلامی را یکسان ساخت و نقش مردم را در انتخاب نظام و رهبر محرز ساخت، پس از آن راه ما بسوی وحدت باز می‌شود.

۱۴. برای مردم مظلوم کشمیر دعا می‌کنیم، امیدواریم اسلام آباد با مجاهدین کشمیر همان کاری را نکند که با مجاهدین افغانستان کرد!

د اناکونډه ناکام عملیات

امریکایانو د شاهي کوبت عملیاتو ته د اناکونډه "شاه مار" نوم ورکړی وو. دوی گمان کولو چې په دی عملیاتو سره به د مخالفینو د شاهي کوبت مرکز داسي وټکوي چې بیا به څوک پداسي مراکزو کې د راغونډېدو او له امریکایي فوځونو سره د ډغرو وهلو جرأت نکوي!! خو د عملیاتو نتیجه د دوی د انگیرنو او تبلیغاتو کاملاً برعکس وه. لاندې څو موارد دا حقیقت ښه ثابتولی شي:

۱- امریکایانو په لومړی سرکي دا تبلیغات کول چې د شاهي کوبت په مورچلو کې "۱۵۰-۲۰۰" کسان راغونډ شوي، خو په ورستیو ورځو کې ئې ویل چې دلته تقریباً ۱۰۰۰ کسان موجود وو.

۲- د دوی اندازه دا وه چې عملیات به حد اکثر درې څلور ورځي دوام کوي!! خو برعکس توده جگړه تر دوو هفتو روانه وه، او لا تر اوسه چې څو اونۍ ورباندې تېری شوې، په هغې سیمې کې جگړه ایز حالت نه دی ختم شوې او یو په بل پسې د نښتو راپورونه ورکول کېږي.

۳- غریبی خبري سرچینو د امریکایي چارواکو د ادعاگانو په استناد ویل چې په دی عملیاتو کې "۸۰۰" مجاهدین په قتل رسېدلي، خو د عملیاتو تر دولسمې ورځې پورې دوی نه یو اسیر وښودلی شو او نه د یوه شهید جسد!! له دې نه

وروسته او د عملياتو په پای کې د افغاني امریکایانو په خوله کې یوازې د "۸" مړو خبره کوله. او د خبرنگارانو د دې پوښتنې په وړاندې کې ځواب نه درلودو چې د "۸۰۰" مړو اجساد څه شول، او ولې مورت ته اجازه نه راکوئ چې د جگړې ساحه وگورو او د تلفاتو، مړو او د جگړې د نتايجو دقیق راپور جوړ کړو.

۴. امریکایي چارواکو د خپلو فوځونو د مرگ ژوبلي په هکله هم دې ته ورته دروغ ویل. دوی یوازې د دوو هلیکوپترو د سقوط او د "۸" مړو او "۲۴" ټپیانو راپور ورکړي!! حال دا چې کم تر کمه پنځه هلیکوپتري یا کاملاً یا په نسبي توگه تخریب شوي. د دوی د مړو او ټپیانو شمېر تر "۹۰" نه زیات وو، د افغاني امریکایانو د مړو او ټپیانو شمېر تر "۷۰" نه زیات وو.

۵. دوی په تېرو میاشتو کې په "۳۲۰۰۰" نظامي الوتنو اعتراف کړي!! یعنی هره ورځ ۲۰۰ الوتنې!! خو د دې ترڅنګ کې ویلي چې تر اوسه ۲۱۰۰۰ بمونه وروړل شوي. دا خبره په دې خاطر صحیح نه ده چې که د هري الوتنې په ترڅ کې کم له کمه دوه بمونه وروړل شوي وي نو باید د ټولو بمونو شمېر $۲ \times ۳۲۰۰۰ = ۶۴۰۰۰$ وي. که دوی ویلي وي چې په دې میاشتو کې د راکټونو او نورو بمونو ترڅنګ ۲۱۰۰۰ لیزري بمونه وروړل شوي، ادعا کې د منلو وړ وه!!

۶. دوی د شاهي کوټ په عملياتو کې نه د خپلو اسیرانو په اړه اعتراف کړی او نه په دې چې نډی توانېدلي د خپلو ټولو مړو اجساد تر لاسه کړي. د شاهي کوټ مجاهدین ادعا کوي چې دوی ۲۲ کسان په اسارت نیولي وو چې له دې جملې نه څلور کسان وژل شوي، څلور کسان د زړه د سکتې په وجه مړه شوي او باقی ۱۴ کسان لدوی سره ژوندی پاتې دي. دوی دا ادعا هم کوي چې د یوه مړي د جسد شا او خوا ته داسې بمونه ایښودل شوي وو چې کله نور امریکایان او د دوی مزدور افغاني توپکیان د مړي ځای ته رارسېدلي او د جسد د انتقال هڅه کې کړې، منفجر شوي او دوی ته کې زیاته مرگ ژوبله اړولې. له دغې ورځې نه وروسته امریکایي فوځیان د دې هڅه کوي چې خپل مړي د افغاني امریکایانو په ذریعه انتقال کړي، چې د هر مړي د پیدا کولو او انتقال په سر څلور زره ډالره

۱۱ سپتمبر _____ د اناکونډه ناکام عملیات

جایزه ورکوي.

۷. د شاهي کورټ مجاهدين وايي: دی امریکایي عملیاتو ته د "اناکونډه یعنی شامار" نوم ورکول صحیح نه وو، باید نوم ئې "کونډه انا" ایښودل شوی وی. "کونډه انا" هغي زړې بوډی ته وایي چي مېړه ئې مړ شوی وي، ځان ترټولو ستر گڼي، چي کله په خپلو لمسیانو غصه شي او وغواړي چي په تېره ئې وولي گذار ئې خطا ځی او د بل په ځای خپل سر ولي!!

د شاهي کورټ مجاهدينو لخوا

بسم الله الرحمن الرحيم

شرعی فتوی

په افغانستان باندي د امریکا او بریتانیا له حملې نه ورسته د دې هېواد دینداره او په خدای مین کسان د خپلو علماوو او مشرانو نه مسلسل پوښتني کوي چې د دې نوي وضعیت په وړاندي د افغانانو دیني او مذهبي مسئولیت کوم دی او د دې حالت نه د هېواد د ایستلو لار څه ده؟ موږ د افغانستان او اسلامي نړۍ د ټولو با ایمانه او حقیقی علماوو په نمایندګی د دوی پوښتنو ته لاندې ځواب وایو او دا فتوی صادروو:

په افغانستان باندي د امریکا تر مشرۍ لاندې د کفری ځواکونو له تېري نه وروسته او په دې هېواد کي د دوی د مسلح ځواکونو له استقرار نه پس زموږ هېواد د دارالحرب حکم لري.

د شرعی نصوصو له مخي په دې حالت کي په هر مسلمان، بنځه وي او که نارینه وي، پر هغوی مسلح جهاد تر هغه فرض عین دی چې د کفری ځواکونو سلطه پای ته ورسېږي، د دوی فوځونه زموږ له خاوري نه ووځي او په آزاد او مستقل افغانستان کي د افغان مسلمان ملت د خوښي اسلامي نظام قائم شي. اوس په افغانانو جهاد همغسي فرض دی لکه د روسي قواوو په لاس د افغانستان د اشغال په وخت کي چې فرض وو. او هغه خلک چې د دوی ملګرتیا کوي دا کسان د شک او تردید نه پرته د کمونستانو په څېر مباح الدم او واجب القتل دي، دوی

بايد د کمونستانو په څېر وگڼل شي او د دوی په خلاف بايد همغه څه وشي چي له کمونستانو سره وشول، مگر دا چي توبه وکړي، د دوی له ملگرتيا نه لاس واخلي او د خپلي گناه او جرم د جبران لپاره د دښمن په خلاف وسله واخلي او د ژوند تر آخری سلگي په اخلاص او صداقت و جنگېږي.

الله تعالی فرمائی:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ...

المجادله: ۲۲

په خدای او د آخرت په ورځي ايمان لرونکي هيڅ قوم به هيڅکله داسي ونه مومي چي له خدای (ج) او د ده له رسول سره د ښمني کونکي سره دوستی وکړي، که څه هم هغوی د دوی پلرونه وي، يا ئي زامن، يا ئي ورونه او يا ئي خپلوان وي.

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمائيلي:

من مشي مع ظالم ليقويه و هو يعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام.
څوک چي له يوه ظالم سره په دې خاطر درومي چي د هغه ملاتړ وکړي،
پداسي حال کي چي پوهېږي هغه ظالم دی، يقيناً چي له اسلام نه ووت.

د دې نصوصو په رڼا کي علماء دا فتوی ورکوي چي ټول هغه کسان، ډلي او حکومتونه چي په افغانستان باندي د امريکا د وحشيانه حملې حمايت او ملگرتيا کوي او په دی جنگ کي ئي په يوه او بل ډول د امريکايانو ملگرتيا او مرسته کړي، د اسلام نه وتلی او د الله تعالی د صريح حکم نه ئي بغاوت کړی. پداسي حال کي چي د امريکا د بمباريو په نتيجه کي په زرگونو بې گناه افغانان په شهادت رسېدلي، په لسهاوو زره هجرت ته اړ شوي او په لسهاوو جوماتونو باندي په داسي حال کي بمباری شوي چي خلک د لمانځه لپاره غونډ شوي او جمع ولاړه وه، په دې حالاتو کي چي څوک د امريکا د حملې ملاتړ کوي، له امريکايانو

څخه غواړي چې خپلي بمبارۍ تشدید کړي، د خپلو فوځونو شمېر زیاد کړي، له کابل نه علاوه په نورو ښارونو کې هم خپل فوځونه ځای په ځای کړي، نه د افغانانو په مرگ ژوبله خواشینی کېږي او نه د کلیو، کورونو او جوماتونو په وړاندېو خفگان څرگندوی، دا کسان د هیڅ معیار له مخې نه د ایمان خاوندان گڼلی شو، نه د انساني عاطفې خاوندان او نه د افغاني غیرت خاوندان. دوی خدای (ج)، آخرت او ایمان ته شا کړي او خپل افغاني غیرت یې په ډالرو پلورلی. همدا راز په ټولو افغانانو د هغو کسانو ملگرتیا، مرسته او ملاتړ فرض دی چې د امریکایانو او انگریزانو خلاف مقابله کوي. د دغو مجاهدینو اسرار ساتل، دوی ته د دښمن او د هغه د پلانونو په هکله مفید معلومات ورکول، د دوی په خلاف د دښمن حملې شنډول، لدوی سره مالي، ځاني او نظامي مرستې کول، دوی ته پناه ورکول، د دوی د ټیپیانو معالجه او د دوی د شهیدانو درناوی، د فرد فرد باایمانه افغان دیني او مذهبي دنده ده.

موږ ټولو افغانانو او د نړۍ ټولو مسلمانانو ته بلنه ورکوو چې د اسلام د دې ستر دښمن په خلاف په دې مقدس جهاد کې برخه واخلي، دا جهاد باید تر هغه ادامه وکړي چې ټول بهرني فوځونه له افغانستان نه ووځي، د کفری ځواکونو او د دوی د گوداگیانو سلطه پای ته ورسېږي او په افغانستان کې داسې اسلامي حکومت قائم شي چې مشران یې د ملت له لوري غوره شوي وي، شریعت ته التزام لري، د افغانستان له خپلواکي او اسلامي هویت نه دفاع کوي او په هېواد کې محمدی شریعت قائموي. د هر باایمانه افغان باید دا عقیده وي چې قادر الله جل شانه به دا نوي اشغالگران د مخکنیو په څېر له ماتې او رسوايي سره مخامخ کوي، او امریکا او ملگري به یې د شوروي اتحاد په څېر په ذلت او رسوايي اخته کوي، مجاهدینو ته به په دښمن بری ورکوي او د یوه بل مغرور کفری ځواک د راپرزولو شرف او افتخار به د دوی په برخه کوي او په دې ترتیب به ټوله نړۍ او مظلوم ولسونه د امریکا له شر نه ژغوري.

موږ مجاهدینو ته وایو: خیرالناصرین الله تعالی ستاسو مل دی، خپله ملا

۱۱ سپتمبر _____ شرعی فتوی

کله و تری، په لوی الله تعالی توکل و کړئ، په دې مو باور وي چې د مرگ، ژوند،
ماتي او بری پریکړي مالک الملک خدای صادر وی.
حسبنا الله و نعم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر

بسم الله الرحمن الرحيم

کوم جهاد افضل دی؟

د شوروي په خلاف جهاد که د امریکا په خلاف!

مور د افغانستان او د نړۍ د با ایمانه او رښتونو علماوو د فتوی سره سم د یرغلګرو امریکائي او انګریزی فوځونو په ضد د جهاد اعلان وکړ. په دې مو باور وو او دی چې په دې جهاد کې به هغه صادق او رښتونی مجاهدین حتماً برخه اخلي چې د روسانو په خلاف ئې جهاد کړی وي. خو دروغجن او کاذب مجاهدین او هغه چې اوس ئې خپل مخکنی اخلاص او صداقت له لاسه ورکړی، ایمانی شور او شوق ئې ختم شوی، کسالت او وهن ورباندي مسلط شوی، د دنیا مینه، له مرګ نه ویره او دښمن ته طمع ئې په زړه کې راشنه شوې، دا کسان به خود د دې اعلان مخالفت او په مختلفو بهانو له جهاد نه ډډه کوي. دوی به نه یوازي د مجاهدینو له ملګرتیا نه ډډه کوي بلکې دښمن ته د ځان سپیناوی او یا د هغه له عقاب او عتاب نه د خوندي پاتې کېدو په طمع به زموږ په هېواد د امریکا د تېري او د امریکائي نظام د تپل کېدو حمایت کوي، د امریکایانو وحشیانه یرغل به د تروریزم په خلاف روا جګړه ګڼي، امریکائي نظام ته به د مشروعیت ورکولو هڅه کوي او د هغه په تندي به د اسلام تاپه وهي، او د امریکائي افسرانو تر قومندې لاندې د مسلمانانو او مجاهدینو په خلاف جګړه، د هېواد په ښارونو، کلیو او جوماتونو د امریکائي طیارو وحشیانه بمبارۍ او د بې ګناه او بې دفاع افغانانو

۱۱ سپتمبر _____ کوم جهاد افضل دی؟

بې رحمانه وژل به په څلورو کتابونو روا او د تروريزم په ضد مشروع جنگ گڼي!!
با ايمان مجاهدين د خپل ايماني فراست په رڼا کي په دې ښه پوهېږي چي له
امريکايانو سره ملگرتيا همغسي ده لکه له روسانو سره ملگرتيا، د امريکائي
نظام په سيوري کي ژوند همغسي دی لکه روسي نظام ته سر ټيټول او د
کمونستانو واکمني منل. په هغه امريکائي نظام کي شامليدل چي امريکائي
فوځونه ئې ساتنه کوي او مهار ئې د امريکائي افسرانو او د بش د خاص استاخي
په لاس کي دی او بيا د دې نظام په تندي د اسلام ټاپه وهل همغسي ده لکه چي
مولوي عبدالعزيز او مولوي عبدالولي، د نجيب د اسلامي شتونو د وزارت غړو
به چي د نجيب حکومت، اسلامي حکومت گڼلو او مجاهدين به ئې د اشارو په
نامه يادول، خو په خپلو پټو غونډو کي به ئې خپلو ملگرو ته ويل: موږ غواړو له
دې لاري اسلام او خپل مذهب ته خدمت وکړو!!

څوک چي په الله ايمان لري او د الله کتاب ئې لارښود وي، هغه به د امريکا
جمهور رئيس جورج بش، د مصر د هغه فرعون په څېر گڼي چي موسی(ع) ئې
مقابلي ته لېږل شوي وو. په دين پوه کسان په دې پوهېږي چي د اسلام له نظره
جورج ډبليو بش د دې زمانې فرعون دی، تر فرعون، نمرود او ابو جهل نه ستر
طاغوت. په حقيقت کي د مصر فرعون د دې فرعون په وړاندي يو وړو کي طاغوت
گڼل کېږي. د بش ملگري د فرعون ملگري دي او د ده با ايمان مخالفين د
موسی(ع) ملگري.

فرعون هم ځان مصلح او موسی(ع) تروريست گڼلو او خلکو ته ئې ويل: ما
پرېږدی چي موسی په قتل ورسوم، هغه دي خپل رب مرستي ته راوبلي، زه ويرېږم
چي مبادا ستاسو دين بدل نکړي او يا په زمکه کي فساد خور نشي!!
فرعون ته هم خپلو درباريانو مشوره ورکړه چي د موسی(ع) د مقابلي لپاره د
ساحرانو لويه جرگه جوړه کړه او خلکو ته ووايه: که زموږ ملگري ساحران په خپل
ماموريت کي بريالي شول د دوی متابعت به کوو. قرآن دا صحنه څومره ښه
تمثيلوي:

(درباریانو) وویل: د موسی او ورور (کار ئې) وځنډوه او ښارونو ته اړیکې ولېږه ترڅو ټول پوه او ماهر ساحران راغونډه کړي. نو ساحران د یوې معلومی ورځې میقات ته راغونډه کړی شوو. او خلکو ته وویلی شوو: آیا تاسو هم راغونډه پږي، ترڅو د خپلو ساحرانو متابعت وکړو که بریالی شول.

الشعراء: ۴۰-۴۳

گوری چې زموږ د زمانی فرعون هم د خپل سلف په پل گام کېښود او د خلکو د غولولو لپاره ئې همغه څه وکړل چې د مصر فرعون ترده د مخه تجربه کړي وو.

چاچي د قرآن لارښودونو ته رجوع کړې وي په دې ښه پوهېږي چې:

- د طاغوت غلامی، د هغه سلطې ته سر ټیټول او د هغه تر حکم لاندې ژوند باندي رضایت او له هغه سره دوستی او ملگرتیا د ایمان منافی ده، او الله(ج) د هغه چا ایمان هیڅکله نه قبلوي چې د ایمان دعوی کوي خو طاغوت ته سر ټیټوی.

- هغه کسان چې څو ورځي ئې د مجاهدینو ملگرتیا کړې وي او د روسانو په ضد د جهاد په سنگر کې پاتی شوي وي، خو وروسته د بې لارو مشرانو په وینا یا د روسانو د ملگرو په صف کې ودریدلي او یا ئې د امریکایانو ملگرتیا کړې وي او په هغه ائتلافي نظام کې شامل شوي وي چې بهرنیو بې دینه ځواکونو په افغانانو مسلط کړی او هغه کسان ئې د دې نظام د مشرانو او چارواکو په حیث منلي چې دغو ځواکونو ورته غوره کړي، دا کسان په حقیقت کې د بنی اسرائیلو هغي ډلي ته ورته دي چې سامری وغولول او د موسی(ع) له ملگرتیا او د الله(ج) د بندگی له هغه لوړ مقام نه ئې د سخوندر د عبادت پریوتی حضيض ته راپری ایستل، چې د لوی او مقتدر الله په ځای "عجلاً جسداً له خوار" مخي ته په گونډه شول!!

کوم با ایمانه او په دین پوه انسان په دې نه پوهېږي چې د امریکا خطر تر

۱۱ سپتمبر _____ کوم جهاد افضل دی؟

شوروي نه زيات دی او د امریکایانو د بنمې له اسلام سره تر شورویانو ژوره او زړه ده، امریکایانو د نړۍ د ټولو مسلمانانو په خلاف دا دئ بل صلیبی جنگ پیل کړی، د هغو یهودانو مرسته کوي چې د مسلمانانو لومړی قبله ئې اشغال کړې، د دوی په وسلو او د خبیثو یهودانو په ناولو لاسونو هره ورځ په لسهاوو بې وزلي فلسطینیان وژل کېږي، د اسلامي نړۍ گڼ شمېر هېوادونه ئې اشغال کړي او په هر یوه کې ئې نظامي اډې جوړې کړې او بې شمېره فوځونه ئې هلته ځای په ځای کړي، غواړي په ټولې اسلامي نړۍ حکومت وکړي او ټول هغه حکومتونه رانسکور کړي چې واشنگتن ته سر نه ټیټوي او په ټولې نړۍ د امریکا سلطه او واکمني نه مني.

څوک چې د امریکایي ځواکونو په ضد جهاد د شوروي ځواکونو په ضد تر جهاد نه افضل نه گڼي او د فرضیت په دروندوالي ئې باور نلري هغه نه په دین پوه دی او نه له دنیا نه خبر. نه دی د ملگرتیا وړ دی او نه ئې خبره د اورېدو. د هغه چا خبره واوره او ملگرتیا ئې وکړه چې تا د الله په لاري کې صادقانه جهاد ته رابلي. همدا ستا د تبر غړی دی، همدا ستا دیني ورور دی او همدا ستا فکری ملگري دی، لداسي کسانو نه پرته مه خپلوان خپلوان گڼه، مه ورور ته ورور وایه او مه ملگري ته ملگري. او همدا د رښتوني ایمان تقاضا ده او همدا د قرآن حکم، چې فرمایي:

ای مؤمنانو! که مو پلرونو او ورونو کفر تر ایمان نه غوره وگڼلو نو هغوی خپل دوستان مه نیسي، او له تاسو نه چې هرچا لدوی سره دوستی وکړه، نو هغوی ظالمان دي.

التوبه: ۲۳

څنگه به دا جهاد تر منځني نه افضل نه وي چې عملاً گورو امریکایان هم په خپله زموږ په خلاف جنگېزی او هم یهودان زموږ په خلاف جنگوی، خوروسانو د امریکایانو برعکس د یهودانو په خلاف د فلسطینیانو مرسته کوله!! څنگه به افضل نه وي چې د شورویانو په ضد د تبر جهاد په دوران کې پاکستان، ایران او

۱۱ سپتمبر _____ کوم جهاد افضل دی؟

د اسلامي نړۍ گڼ شمېر هېوادونو ستا مرسته کوله، او ډېر کسان د همدغو مرستو په وجه ستا په څنگ کې ودریدل او ستا ستونزې ئې راکمولې، خو اوس همدا ملکونه هم د امریکایانو خوا ته ودریدلي او د مظلومو افغانانو په ضد د امریکا په وحشیانه جنګ کې ستا د دښمنانو مرسته کوي او ته له الله نه پرته د اتکاء او اتکال بله مرجع او ملجأ نه مومی. که ته واقعاً په الله اعتماد وکړې، هغه ځان ته کافی وگڼي، له دین نه د دفاع په خاطر او د اسلام د دې لوی او خطرناک دښمن د مقابلې لپاره جهاد ته ملا وتړی نو ستا دا جهاد پرته له کوم شک او تردید نه تر پرونی جهاد نه ډېر غوره او افضل دی.

اوس به معلومېږي چې ستا پرونی جهاد صادقانه او مخلصانه وو که دروغجن او غولونکي. ما ته ووايه: د هغه چا د ننی ایمان او پرونی جهاد په هکله څه قضاوت کوي چې اوس د څو ډالرو لپاره د امریکائي فوځ د یوه وړوګي افسر داسې ذلیل پهره دار، نوکر او عسکر جوړ شوی چې د هغه په وړاندې هره شېبه لاس په نامه ولاړ او د ده په قومنده د مسلمان په خلاف جنګ ته چمتو دی او کار ئې دی حد ته رسېدلی چې د هغه په وړاندې له لمونځ کولو نه هم ډډه کوي، او که کله د امریکائي افسر په غیاب کې په لمانځه ودرېږي او ناڅاپی د ده امریکائي افسر راووحی او د تلو لپاره د موټر په لوري وخورېږي نو دی لمونځ په نیمايي کې پرېږدی، له سلام گرځولو نه پرته په زغاسته شي او د امریکایانو د حفاظت لپاره په وروستی ګاډي کې په منډه سپور شي، د توپک په ماشي ګوته کېږدی او په دې ترتیب خپل امریکائي افسر ته د دې خبرې د ثابتولو هڅه وکړي چې صادق نوکر دی، د هري قومندې منلو ته چمتو دی، د دوی لپاره لمونځ پرېښودل او د خپل افغان ورور په خلاف جنګېدل خو پرېږده د خپل عزت او ناموس قرباني کولو ته هم چمتو دی!!! که څوک دا کس د ایمان خاوند گڼي نو په ده او داسې ایمان دي د لوی خدای لعنتونه وي. او که څوک دې ته افغان وایی نو په داسې بې غیرته افغان دي د الله پاک لعنت وي. واقعی افغانان له داسې بې ایمانی او بې غیرتی نه الله ته پناه وړی.

زه د هغه چا له ایمان نه جار شم چي ویل ئې: پلار مي د مجاهدينو قومندان وو، د الله په لاري کي شهيد شو، د نورو مخلصو قومندانانو په څېر نه ورنه مال پاتی شو او نه د دنيا بله متاع، زموږ ولايت ته د امریکائي فوځونو د راتلو نه وروسته مي له ځان سره فکر وکړ چي څه وکړم ترڅو د خپل پلار په څېر شم او د ده په پل گام کېږدم او د ده ناخلفه زوی ونه گنېلی شم. دعا مي وکړه چي خدايه زما پلار ته دي د روسانو په خلاف د جهاد توفيق ورکړ، ماته د امریکايانو په خلاف د جهاد توفيق راکړې. خو له ځان سره مي وويل: دا دعا خو الله (ج) هلته قبلوي چي لومړی له موجود وس او توان نه کار واخلم. دومره پیسې مي برابری کړې چي دوه ۱۰۷ میزایلوونه ورباندي واخلم، د شپې له خوا مي داسي ځای ته انتقال کړل چي د امریکايانو اډه مي په نښه کولی شوی، دواړه د دښمن د اډې په منځ کي ولگیدل او له لوی غږ سره وچاودل. لاسونه مي بیا د دعا لپاره پورته کړل چي پاکه ربه! زما همدا وس وو، ته مزید توفیق راکړې! ناڅاپی مي ذهن ته راغله چي راڅه فلانی قومندان ته ورشه او له هغه سره خپل راز شريك کړه. هغه ته ورغلم او کیسه مي ورته وکړه، هغه تشویق کړم او راته وئې ويل: نور څه کولی شي؟ ما ورته وويل: که یو کلشنکوف او سلنسر ئې پیدا کړم نو کولی شم چي د دښمن د تلو راتلو په لار کي ورته کمین ونیسم او مهم کسان ئې په نښه کړم. هغه هم کلشنکوف راکړ او هم ئې سلنسر. دواړه مي له ځان سره واخیستل او یو زیری مازدیگر د غره په ډډه کي د یوه گن ځنگل په ونو کي پداسي ځای کي د کمین لپاره کښینستم چي امریکائي افسران د مجاهدينو د یوه پخوانی مرکز د پلتنی لپاره هلته راتلل. ناڅاپی هغوی راغلل، له موټرو نه کوز او د ساحې په لټولو لگیا شول. زه لدوی نه لږ لري وم، ورو ورو او احتیاط سره ورنږدی شوم، او هغه ځای ته مي ځان ورساوو چي زما مرمی وررسېده. دوی د ساحې له لیدو نه وروسته خپلو موټرو ته په ختو شوو، یو داسي کس مي په نښه کړ چي افسر راته معلومېدو، هغه ولگېدو او په ځمکه راپریووت، د سلنسر په وجه زما د توپک غږ هیچا نه وو اوریدلی، ملگرو ئې گمان وکړ چي هغه له موټره راپریووت او زخمي شو. نوموړی قومندان ته راغلم او

۱۱ سپتمبر _____ کوم جهاد افضل دی؟

دا کیسه می هم ورته وکړه، او هغه راته وویل: له تا نه د مخه د امریکایانو یوه افغان پهره دار چې په همدې صحنې کې حاضر وو دلته راغی او همدا کیسه ئې راته وکړه او وئې ویل: موږ گمان کاوو چې دا افسر له موټره د لوږېدو په وجه زخمی شو خو د ډاکټر له معاینې نه وروسته معلومه شوه چې هغه په سر په مرمۍ لگیدلی وو، امریکایان په موږ بدگمانه شول او فیصله ئې وکړه چې له دې نه وروسته به افغان پهره داران له خپلې شا او خوا نه لري ودروی. دغه با ایمانه قومندان ښه ونازولم او دومره مرسته ئې راسره وکړه چې د خو کسيز گروپ ټول ضروری تجهیزات او اړتیاوي ورباندې برابرولی شم. وعده ئې راکړه چې هر څه دي په کار وي انشاء الله درته راپیدا کوم ئې. الحمد لله اوس د راتلونکو عملیاتو لپاره ډېر څه لرم، له لوی او مهربان الله نه مزید توفیق او همت غواړم.

راشي د دغه مخلص مجاهد د ایمان په هینداری کې د خپل ایمان څېره وگوری! دا خو پرېږده له هغه اروپائی او امریکائی هلکانو او نجونو سره خپل غیرت مقایسه کړه چې د نیویارک، واشنگتن، پاریس او لندن په ښارونو کې مظاهري کوي، د جورج ډبلیو بش او تونی بلیر عکسونه سوځوی، په افغانستان باندي د امریکا او بریتانیا تېری محکوموي او د دغو هېوادونو له چارواکو نه غواړي چې د افغان مظلوم ولس په ضد خپل ناروا او وحشیانه بریدونه پای ته ورسوي، خپل فوځونه له دې هېواد نه وباسي، په افغانانو د یوه لاس پوځی حکومت له تپلو نه ډډه وکړي او افغانان پرېږدی چې خپل برخلیک په خپله وټاکي. ما ته ووايه، آیا دا بهتره دی که هغه بې غیرته افغانان چې نه یوازي د امریکا په خلاف د څه ویلو جرأت نکوي، بلکې په امریکائی نظام کې برخه اخلي او د دې هڅه کوي چې دی نظام ته اسلامي نوم ورکړي!!!

زه په دې باور یم چې که د هغه مخلص مجاهد په څېر ۱۰۰۰ په خدای مین مجاهدین تصمیم ونیسي او د دوی ۱۰۰۰ مرمۍ په هدف ولگېږي، نو نه یوازي دا چې امریکائی فوځونه به زموږ له هېواده وځي او افغانان به خپلواکي ترلاسه کوي بلکې الله(ج) به امریکا د شوروي له انجام سره مخامخ کوي او اسلامي نړۍ

۱۱ سپتمبر _____ کوم جهاد افضل دی؟

به د دوی له شر نه ژغوری.

راځی چې په دې مقدس جهاد کې هم صادقانه برخه واخلو، په لوی او قدیر
خدای توکل وکړو او هغه ته دا امید وساتو چې د امریکا ماتې، له افغانستان نه د
امریکایي فوځونو زور بند سړوتل او د دې مغرور کفری ځواک زوال هم په مور او د
نړۍ په ټولو مظلومو مسلمانانو باندې وگوري.

و ما ذلك على الله بعزيز

۱۱ سپتمبر _____ د سي آی ای راکتی حمله

بسم الله الرحمن الرحيم

د سي آی ای راکتی حمله

د سي آی ای او پنتاگون چارواکو خپله هغه راکتی حمله تائید کړه چې د دوی په وینا له یوې بې پیلوټه طیارې نه زما په خلاف کابل ته نږدې ترسره شوه!! د سي آی ای مشر ادعا وکړه چې په دې حملې کې زما څلور لور رتبه ملگري په قتل ورسېدل!! او د امریکا جمهور رئیس وویل چې امریکا په هر هغه چا برید ته چمتو ده چې امریکائي ځواکونه تهدید کړي!!

د دی اظهاراتو معنی دا ده چې امریکا د طالبانو او القاعدې نه وروسته زموږ په خلاف نا اعلان شوې جگړه پیل کړې. پداسې یوه غلچکي راکتی برید بې شرمانه اعتراف فقط دا خبره په گوته کوي چې امریکائي چارواکي په افغانستان د خپلي سلطې ټینګولو لپاره د هر هغه چا په ضد د جنگ اراده لري چې مسلمان وي، په خپل هېواد د امریکا سلطه نه مني او له افغانستان نه د پردیو ځواکونو وتل غواړي. امریکایانو اوس د نړۍ د ټولو اسلامي ځواکونو په ضد خوره جگړه پیل کړې، دا جگړه په حقیقت کې د بش له وینا سره سم یو بل صلیبی جنگ دی.

په افغانستان د امریکا له وحشیانه حملې او د بې گناه افغانانو له بې رحمانه او بې دریغه وژنو نه معلومېږي چې بش د بریښنف ناکامه تجربه تکراروی، دی به هم په خپلو بدمعاشیو او کوبائی سیاستونو سره امریکا له همغه عاقبت سره مخامخ کړي چې بریښنف شوروي اتحاد ورسره مخامخ کړه. شورویانو د ارتجاع او امپریالیزم په ضد د مبارزې تر نامه لاندې په هر ملک د تېري او د هر چا د انقلابي ترور او وژني حق ځان ته ورکولو او دا دئ اوس امریکایان له تروریزم سره د

۱۱ سپتمبر _____ د سي آی ای راکتي حمله

مقابله په پلمه خپلواکو هېوادونو ته فوځونه لېږي او په بې گناه خلکو بمونه وروي.

امريکايان دي په دې پوه شي چې افغانان له مرگ نه ويره نه لري، د خدای په لار کي او د خپل هېواد د آزادۍ لپاره هرې قربانۍ ته چمتو دي، هغوی غواړي چې ټول بهرني يرغلگر فوځونه دي له افغانستان نه ووځي، افغانان دي پرېږدي چې خپلي ستونزي په خپله حل کړي او خپل برخليک په خپل لاس او د پرديو له لاسوهنو نه پرته وټاکي. افغانان د هيڅ بهرني ځواک سلطه نه مني، هيڅ بهرني طاقت ته سر نه ټيټوي، له خدای نه پرته له هيچا څخه نه ويرېږي، د خپلي عقيدې په حکم او د علماوو د فتوی سره سم، د يوه بل اسلامي جهاد لپاره ملا تړی، په لوی خدای توکل کوي، له خپل دين، خپلواکي او عزت نه دفاع کوي او يرغلگر ځواکونه له هېواد نه باسي. دوی اوس د خپل هېواد حالت همغسي گڼي لکه د روسانو د يرغل نه وروسته حالت، د امريکايي يرغلگرو په خلاف به همغه څه کوي چې د روسانو په ضد ئې وکړل. امريکايان او انگريزان دي په دې پوه شي چې که روسان و نتوانېدل زموږ هېواد د تل لپاره اشغال کړي او په دې سرلورې او مجاهد ولس خپل بېرک کارمل تحميل کړي، دوی هم نشي کولی خپل دوهم شاه شجاع په افغانانو وټپي. سرلورې افغانان له غلامۍ نه کرکه لري او په هر هغه چا لعنت وايي چې پرديو ته سر ټيټ کړي او د پرديو د متو په زور د دوی په هېواد د حکومت کولو هڅه وکړي. انگريزانو شايد د جگدلك هغه زړه جگړه هيره کړې وي په کومي کي چې د دوی له اولس زره کسيز فوځ څخه يوازي ډاکتر برايډن ژوندي ووت. نه پوهېږو له هغې ترخې تجربې سره سره دوی څنگه بيا په افغانستان د تېري جرأت وکړي؟! زموږ هيله دا ده چې الله (ج) افغانانو ته د سکندر اعظم، چنگيز، تيمور، انگريزانو او روسانو له ماتولو نه وروسته د امريکايانو د ماتولو او له خپل هېواد نه د دوی د ايستلو يو بل تاريخي افتخار ورپه برخه کړي.

په دې کي هيڅ شک نشته چې په افغانستان کي به د امريکايي فوځونو د ماتې نتايج همغسي وي لکه د شوروي ځواکونو د ماتې نتايج. دوی به هم نه

۱۱ سپتمبر _____ د سي آی ای راکتي حمله

یوازي له افغانستان نه وځی، بلکه له ټولو هغو هېوادونو نه به هم وځی چي هلته د ولسونو د ارادې خلاف او په یوه او بله بهانه د دوی فوځونه مستقر شوي او د دې هېوادونو استقلال او ملي حاکمیت ئې تر پښو لاندې کړي، او کېدی شي خبره همغه ځای ته ورسېږي چي اوسنی متحده ایالات د شوروي په څېر ټوټی ټوټی شي او په ۵۲ مستقلو ملکونو وویشلی شي. او په دې ترتیب ټوله اسلامي نړۍ او د دنیا ټول مستضعف ولسونه د دوی له شر او زور زیاتۍ نه وژغورلی شي. شاید ځنو کسانو مخصوصاً هغو ته چي د امریکا ظاهري وضعی د دوی په زړه او دماغ سیوری اچولی، د امریکا ماتي او زوال همداسي گران او ناممکن معلوم شي لکه د شوروي مغرورو ځواکونو د ماتي او د هغې وحشي امپراطوری د زوال خبره چي ورته محال او مستبعده معلومیده، دا کسان په دې نه پوهېږي چي هر څه پای لري، زړی امپراطوری د خپلي واکمني په پای کي هغې کاواکي وني ته ورته شي چي ظاهر ئې ستر او سیوری ئې خور معلومېږي خو یو معمولي طوفان ئې وجرقوي او په ځمکه ئې رانسکوره کړي. دوی شاید په دې هم باور نلري چي قدیر خدای ته لوی لوی او گران گران کارونه آسانه دي او دا د ده ثابت او نه بدلېدونکي سنت دی چي هیڅکله په نړۍ باندي د یوه مفسد او شریر ځواک دوامداري واکمنۍ ته اجازه نه ورکوي

امریکایان دي په دې پوه شي چي افغانان وژلی شي، کورونه ئې وړانولې شي، له خپل هېواد نه ئې هجرت ته اړ کولی شي، خو نه د دوی په خپلواک هېواد د تل لپاره حکومت کولی شي او نه دوی په غلامي کي ساتلی شي.

امریکایان دي په دې هم پوه شي چي په خپلو راکتي حملو سره ما له خپلي لاري نشي منحرف کولی او زما په وژلو سره اسلامي جهاد نشي ختمولی. باید امریکائي چارواکو ته ووایم چي د بش پلار هم لا له هغه وخت نه زما د وژلو په فکر کي وو چي د امریکا د جمهور رئیس معاون وو، د هغه سفر په دوران کي چي نوموړی پاکستان ته درلود، جنرال فضل حق د صوبه سرحد گورنر ته ئې ویلي وو: دا متعصب حکمتیار ختم کړه!! سي آی ای له هماغه وخت نه تر نن پوري زما د

۱۱ سپتمبر _____ د سي آی ای راکتي حمله

ترور گڼ شمېر هڅې کړې. چې يوه ئې د کبابيانو د بازار هغه انفجار وو چې زما د سورلی موټر خوا ته ترسره شو، په کوم کې چې ۴۵ بې گناه افغانان او پاکستانيان مړه او ټپيان شول، خو ما او زما ملگرو ته کومه صدمه ونه رسېده، او دا دئ يو ځل بيا ئې خپله کينه څرگنده او زما د وژلو لپاره ئې وروستی راکتي حمله ترسره کړه. زه امریکايي تروريستانو ته وایم: که د مرگ ژوند فيصله له مالک الملک خدای نه پرته د بل چا په لاس کې وي نو زه او زما په شان ډېر نور کسان به د سي آی ای او کې جی بی د بې شمېرو هڅو په نتیجه کې په سلهاوو ځله وژل شوي وو.

زه خپلو افغاني ورونيو ته اطمینان ورکوم چې نه کابل ته نږدی کوم امریکايي راکت زما د ملگرو خوا ته لگیدلی او نه زموږ کوم مهم یا عادی کس په دې راکتي حملې کې په قتل رسېدلی. د دې راکتي حملې په هکله د امریکايي چارواکو تبلیغات د شاهي کوټ د ناکامو عملیاتو په څېر له درواغو او مبالغو نه ډک وو. دوی په دا راز درواغجنو او له مبالغو نه ډکو تبلیغاتو سره خلک وپروې. ستاسو به په یاد وي چې د شاهي کوټ د عملیاتو په دوران کې دوی څومره درواغجن تبلیغات وکړل!! هره ورځ به ئې د سلهاوو مجاهدينو د وژلو او ټپي کولو راپورونه ورکول او په مجموعی طور ئې د ۸۰۰ مجاهدينو د وژلو ادعا کوله!! خو د جگړې په پای کې په دې وتوانېدل چې د ۱۳ مجاهدينو نه پرته د بل مجاهد مړی یا قبر خبرنگارانو ته ونښيي. دا پداسي حال کې چې دوی په شاهي کوټ ۲۵۰۰ بمونه وورول او د دوی د وروستیو اعترافاتو له مخې د دې جگړې په دوران کې د امریکایانو ۸ کسان مړه او تر ۱۰۰ نه زیات ټپيان شول.

قرآن موږ ته لارښودنه کوي چې د دښمن د دا راز گواښونو په ځواب کې ووايو:

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى النُّسْنَيْنِ وَ نَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبَّصُونَ*

التوبه: ۵۲

ورته ووايه: آیا زموږ په هکله له دوو نښگنيو (شهادت یا بری) نه پرته

۱۱ سپټمبر _____ د سي آى اى راکټي حمله

د کوم بل څه انتظار لري؟ پداسي حال کي چي مورې ستاسو په هکله يا
دې ته انتظار کوو چي الله له خپل لوري په کوم عذاب تاسو اخته کړي
او يا زموږ په لاس، نو انتظار وکړئ چي مورې هم له تاسو سره يوځای
راتلونکي ته منتظر يو.

بسم الله الرحمن الرحيم

مؤقته اداره

په شپږو میاشتو کې د دوو وزیرانو ترور!!

ډېرو داسې گمان کولو چې د بن معاهده به د افغانستان لانجی ته په دې خاطر د پای ټکي کېږدی چې مسکو، واشنگتن او د دوی حلیف هېوادونه چې په جگړو کې بنکېلو افغاني ډلو ته پیسې او وسلې ورکوي او د خپلو گټو لپاره ئې جنگوی، په خپلو منځونو کې سلا شوي او د دې معاهدې تر شا ولاړ دي!! خو دا دئ د پېښو بهیر وښوده چې دا یوه غلطه انگیرنه او یوه بې ځایه تمنا وه. نه د بن معاهدې او د مسکو او واشنگتن توافقاتو دا ستونزه حل کړه او نه بهرني ځواکونو. که دا د ملگرو ملتونو تر نامه لاندې سوله ساتی ځواکونه دي او که د امریکا تر مشرې لاندې د بین المللي ائتلاف ځواکونه، په دې وښوایدل چې د افغانستان هغه بحران حل کړي چې د بهرنیو لاسوهنو په نتیجه کې راولاړ شوی، نه ئې جگړه پای ته ورسولی شوه، نه ئې سوله تأمین کړی شوه او نه ئې مظلوم افغانان له بې امنیتي نه وژغورلی شوی. دا دئ د همدې فوځونو په شته والي کې نه د هېواد په پلازمینې کابل کې د چا سر او مال خوندي دی او نه په اطراف کې، په مرکز کې د عادی خلکو په سر، مال او عزت باندې تېری خو پرېږده حتی د دولت وزیران یو په بل پسې ترور کېږي!! او په اطراف کې شپه ورځ په کلیو، جوماتونو او بې گناه خلکو بمباری روانه ده او یو په بل پسې د ارزگان په څېر د

خونړیو او غم لړلو پېښو شاهد یو. د دې معنا دا ده چې نه پردی فوځونه کوم هېواد ته سوله راوستی شي او نه د پردیو په لاس تحمیل شوي حکومتونه. برعکس همدا د پردیو لاسوهني او د دوی د وسلو او پیسو په زور تحمیل شوي حکومتونه دي چې هېوادونه په جگړو کي ښکېل کوي او ولسونه له سولي او امنیت نه محروموي. سوله د یوې ټولنی په لوري هغه وخت مخه کوي چې هلته عدالت تأمین شوی وي او ولس د خپل برخليک ټاکلو او د خپلي خونبي زعامت غوره کولو موقع ترلاسه کړې وي. له دې نه د مخه نه سوله راتلای شي او نه جگړې پای ته رسېدی شي.

د بین المللي ائتلافونو په ماهیت پوه کسان په دې ښه پوهیدل چې د امریکا تر مشرې لاندې ماتېدونکي ائتلاف له داسي ځواکونو څخه جوړ شوی چې فقط د طالبانو د حکومت تر نسکورولو د یوه بل ملگرتیا کوي، له هغه نه وروسته به هر یو په خپله لار درومي او د افغانستان د مستقبل په هکله او د دې هېواد په راتلونکي نظام کي پدوی پوري د تړلو ډلو د ونډې او برخي په سر به حتماً او ډېر ژر د دوی تر منځ د رقابتونو او سیالیو بل دور او پدوی پوري د تړلو ډلو ترمنځ د خونړیو جگړو بله لړی پیل کېږي.

مگر څوک په دې نه پوهېږي چې په شمال کي د شمالي ائتلاف د دوو ډلو تر منځ روانی جگړې او په کابل کي د داکتر عبدالرحمن او حاجی قدیر ترور د همدې بهرنیو ځواکونو تر منځ د سیالیو او رقابتونو نتیجه ده؟ داکتر عبدالرحمن په دې خاطر ترور شو چې له یوې ټلوالې ووت او د هغې له سیالي ټلوالې سره ملگري شو. مخکي د روسیې، هند او ایران تر حمایتې لاندې د شمالي ائتلاف په لیکو کي لگیا وو خو وروسته د امریکا تر حمایتې لاندې د روم له ډلي سره یوځای شو. د ده انشعاب له یوې خوا د ټولو هغو پټو اسرارو د افشاء کېدو ویره له شمالي ټلوالې سره راولاړه کړه چې د همدې ډلي د داخلي کړنو او خارجي اړیکو او ژمنو په اړه د ده په سینه کي وو او له بلې خوا ټي په خپل انشعاب سره دا ډله د نورو انشعابونو له جدی گواښ سره مخامخ کړه. دی ډلي هم په دې خاطر د ده ترور ضروری گڼلو

چي د خپلو اسرارو د افشاء مخه ونيسي او هم د دې لپاره چي د نورو انشعابونو مخنيوی وکړي. هغه د خپلي مخکنۍ ډلي د تروريستانو په لاس په رڼا ورځ او د سوله ساتی ځواکونو په خوا کي پداسي حال کي په قتل ورسېدو چي دغو ځواکونو هم له برید نه د مخه د ده د استغاثی غږ اورېدو او هم ئې د چړو په گذارونو له زخمي کېدو نه ورسته د ده چيغی اوریدی!!

د مؤقتي ادارې مشر په همغه لومړيو شېبو کي د ده په قاتلانو گوته کېښوده او د هغوی نومونه ئې اعلان کړل او په څرگندو الفاظو او د مطبوعاتي کنفرانس په ترڅ کي ئې دا خبره وکړه چي د ډاکتر عبدالرحمن په ترور کي د دولت لورپورې مامورین لاس لري چي د دفاع وزارت او امنيتي ادارو معاونین پکي شامل دي!! ده د سعودي له حکومت نه وغوښتل چي نوموړي کسان ونيسي او د کابل حکومت ته ئې وسپاري. سعودي چارواکو د نيولو او تسليمولو وعده ورکړه، دوی کابل ته راستانه شول خو نه چا ونيول، نه ئې وپوښتل او نه ئې محاکمه کړل. کرزی صاحب به "چي دوی ئې خپل څو ورځني مېلمه گڼي" د کومي ادارې په ذريعه دا ځواکمن قاتلان نيولي وي؟ چا ته به ئې ليکل چي نوموړی ونيسي، د کورنيو چارو وزارت، د امنيت رياست او که د دفاع وزارت ته؟ دا ادارې خو د قاتلانو تر شا ولاړې وې او دوی په خپله د دغو ادارو د دوهمي کچي چارواکي وو!!

دا دئ د ډاکتر عبدالرحمن له څرگند ترور "يا انقلابی اعدام" نه وروسته د موقتي ادارې يو بل مهم غړی، حاجی عبدالقدیر، د ولس مشر مرستیال، د فواید عامی وزیر او د ننگرهار والي، په کابل کي، د خپل وزارت مخي ته، په رڼا ورځ ترور شو. د دې ترور په اړه څو خبري د خاصی پاملرنی وړ دي:

• حاجی قدیر هم په تېرو څو کلنو کي د شمالي ائتلاف فعال غړی وو، د طالبانو له واکمنۍ مخکي او وروسته ئې په پټه او څرگنده د دې ائتلاف ملگرتيا کړي. خو د طالبانو د واکمنۍ له نسکورېدو وروسته ئې خپل مسير بدل کړ، او د ډاکتر عبدالرحمن په څېر د روم له ټلوالی سره ملگری شو او له شمالي ائتلاف سره ئې خپله ملگرتيا داسي وگڼله لکه څوک چي د هندوانو ملگرتيا ته اړ شوی وي!!

بن په مذاکراتو کې ئې برخه واخیستله خو د مذاکراتو په څرنگوالي او په هغې کې د پښتنو په نا مناسبې ونډې ئې اعتراض وکړ او وئې ویل: دلته پښتنو ته د دوی د مجموعی شمېر په تناسب ونډه نده ورکړې شوې. شمالي ائتلاف ته دا راز خبرې او هغه هم د حاجی قدیر په څېر د دوی د یوه غړي له لوري د زغملو نه وې. همداراز په موقتي ادارې کې ده ځان د پښتنو استاخي گڼلو او د مناسبې ونډې غوښتنه ئې کوله، د دغو غوښتنو په وجه، شورای نظار په نوې موقتي ادارې کې د کورنیو چارو وزارت له لاسه ورکړ. د شورای نظار چارواکو دا کار د حاجی قدیر له لوري د دوی په ډلي یو بل گذار وگڼلو.

• د حاجی قدیر له ترور نه څو شېبې وروسته د امنیتي ادارې یوه داسې غړي چې په فارسي ژبې ئې خبرې کولی له بی بی سي سره په خپلي مرکي کې وویل: په حاجی قدیر د حملې کوونکي له ډلي څخه د یوه کس سپینه خولۍ په ځمکه ولویده، خپله خولۍ ئې راواخیسته، موټر ته وخوت او وتښتېدو!! په دې سره نوموړی غوښتل چې د خلکو پام بل طرف ته واړوي او داسې ونښي چې دا قتل د مشرقی والو له خوا تر سره شوی!! دا ځکه چې یوازي مشرقی وال په دې معروف شوي چې سپینی خولۍ په سر کوي. خو هر افغان په دې پوهېږي چې که له مشرقی والو څخه څوک د حاجی قدیر د ترور په لټه کې وي نو په جلال آباد کې به ئې ده ته کمین نیولو او هلته به ئې پده برید کولو. په کابل کې، د پنځو زرو سوله ساتو ځواکونو د جدی امنیتي تدابیرو او د وسلو په گرځولو د کلک بندیز سره سره، د یوه وزارت مخي ته، په رڼا ورځ، په یوه معروف وزیر، داسې مسلحانه برید، یا د امنیتي ادارې فعال او روزل شوي غړي تر سره کولی شي او یا د دې ادارې تر قوي حمایې لاندې تروریستان. د برگو دریشیو خاوندان دا کار کولی شي نه د سپینو خولیو په سر کوونکي. موږ په دې باور یو چې که له همدغه کس نه چې د سپینې خولۍ خبره ئې کړې جدي او دقیقه پوښتنه وشي نو هم به تروریستان معلوم شي او هم ئې متولیان او حامیان.

• ډېر ناپوه کسان به د داکتر عبدالرحمن او حاجی قدیر د ترور په هکله دا

گمان کوي چي دا دواړه پېښي د دوو مستقلو تروريستي ډلو لخوا ترسره شوې او يا طالبان او القاعده په دې کي لاس لري!! حقيقت فقط دا دئ: کومي ډلي چي داکتر عبدالرحمن په کومي انگيزی ترور کړی همغی ډلي حاجی قدیر د همغی انگيزی له مخي ترور کړ.

کوم کسان، ډلي او خبري سرچينی چي په دې ترور کي د طالبانو او القاعدې په لاس درلودو، زيات او مکرر تينگار کوي، دوی يا غرضی دي، يا پل غلطوي او له اصلي متهم نه د خلکو پام په بل لوري اړوي او يا له حقايقو نه بې خبره دي او د غرضی حلقو د غولونکو تبليغاتو تر تأثير لاندي تللي. که لږ دقت وکړو نو متوجه به شو چي د داکتر عبدالرحمن په قتل کي په متهمي ډلي پوري تړلي افراد او د دوی بهرني حاميان دا هڅه کوي چي د خلکو پام له دې ډلي نه په بل لوري واړوی. خو څوک په دې نه پوهېږي چي طالبان او القاعده که د څه کولو توان ولري نو يا به د امريکايانو په خلاف اقدام کوي او يا د جنرال دوستم، گل آغا شيرزی، حضرت علی او حاجی زمان په څېر د هغو قومندانانو په ضد چي د امريکايانو په څنگ کي د دوی په خلاف جنگېدلي. او که دا کار کوي نو په جلال آباد، شبرغان او کندهار کي به ئې کوي نه په کابل کي. دی خبري ته مو هم بايد پام وي چي حاجی قدیر له طالبانو او القاعدې سره هيڅکله هومره مشکلات نه درلودل چي تر ټولو د مخه د ده په خلاف اقدام وکړي.

بسم الله الرحمن الرحيم

تروريست څوك دی؟

د ارزگان خونړی پېښه څه وایي؟

امريکائي بي ۵۲ او ای سي ۱۳۰ طيارو، يو ځل بيا، د سرطان د مياشتي په نهمه، د يکشنبی د شپي په يولس نيمو بجو، د ارزگان ولايت د دراوت په اوو کليو پداسي وخت کي بمباری وکړه چي کليوال د يوې درنی کوژدی په مراسمو کي راغونډ شوي، اورونه ئې بل کړي او اتنونه ئې کول. دوی په همدې حالت کي وو چي ناڅاپی ئې د سيمي په فضا کي د امريکائي طيارو درانه غږونه ترغوږ شول او ورپسي اوه ليزری بمونه چي هر يو ئې ۱۰۰۰ کيلو گرامه وزن لري، د دوی په کليو راپريوتل، او بيا د ای سي ۱۳۰ طيارو د درنو ماشينگنو او توپونو مسلسلې ډزی پيل شوې، دغه طياری تر دوو گنتيو د سيمي په آسمان کي گرځيدی او د ډزو او بمباريو سلسله ئې جاری وه. دوه ساعته وروسته ټول کلي په کنډوالو بدل شوي وو، هري خواته لوخړي اوچتی وې، د مرو ټوټې ټوټې اجساد هر لوري ته خواره وو، د لويانو زخميانو زگيروي او د ماشومانو چيغی او کوکاري اوچتی وې، خو نه ئې د چغو او کوکارو د اورېدو څوک وو او نه ئې مرستي ته د راوړاندي کېدو څوک. امريکائي قطعاتو او د دوی افغاني مزدورانو ټوله سيمه محاصره کړې وه، لاري ئې تړلې وې او هيچا ته ئې اجازه نه ورکوله چي سيمي ته داخل شي. هلته د امريکايانو له لوري د طالبانو د هغو مشرانو د نيولو

او وژلو لپاره عمليات روان وو چې د همدې سيمې اوسېدونکي وو. امريکايي افسرانو ته د دوی افغاني جاسوسانو اطلاع ورکړې وه چې په دې کلي کې د طالبانو د مشهور قومندان ملا برادر د ورپرې د کوژدې لپاره نن شپه خاص مراسم جوړېږي او د دې زيات احتمال شته چې ملا برادر په خپله په دې مراسمو کې برخه واخلي. امريکايي افسرانو د دې فيصله وکړه چې د ملا برادر د وژلو لپاره بايد په دې کليو د مراسمو په هغه وخت کې بمباري وکړي چې د ناوې او زوم د کورنيو مشران د وروستۍ موافقې لپاره خبرو ته کښيښی، بمباري بايد دومره شديدې او دوامداره وي او په هغو خاصو ځايونو متمرکز وي چې په قوي احتمال د دواړو کورنيو مشران پکې راغونډېږي. همداسې وشول، په يولس نيمو بجو بمباري پيل شوه، دوه گنتې ټي دوام وکړ، او ه کلي بمبارد شول، د سيمي مشران د ملا محمد انور په قلا کې راغونډ شوي وو، ده د ملا برادر ورپه خپل زوی ته غوښتې وه، موافقه لا د مخه شوې وه، د دواړو کورنيو خپلوان دلته راټول شوي وو، چا اتنونه کول، چا په خپلو لاسونو نوکرزی ايشودل، څوک دلته څوک هلته، په يوې بلې خونې کې او د دې او هغې ونې لاندې ناست او خوشحالي ټي کوله چې امريکايي طيارو د دوی ښادي په غم بدله کړه.

ملا محمد انور هغه څوک دی چې حامدکرزی ټي د طالبانو له محاصرې نه ژغورلی او امريکايانو ته ټي روغ رمت سپارلی وو، چې بيا هغوی د هليکوپټر په ذريعه په پاکستان کې خپلي نظامي اډې ته انتقال کړ. خو اوس پداسې وخت کې د ده ټوله کورنۍ د همدغو امريکايانو په بمبارد کې په قتل رسېږي چې هماغه کرزی د دولت رئيس دی!!

د دی دردونکي او خونړۍ پېښې په اړه څو خبرې د پام وړ دي:

• جورج ډبليو بش د امريکا جمهور رئيس د دغې پېښې په سبا وويل: موږ به د امريکا له لوی ځواک نه د آزادۍ لپاره استفاده کوو او د آزادۍ دښمنان به د نړۍ په هيڅ ځای کې زموږ له بريدونو نه خوندي پاتې نشي!! د دې خبرې معنا دا وه چې گواکې د ارزگان پدغو کليو د امريکايي ځواکونو بريد له آزادۍ نه د دفاع

په خاطر او د آزادۍ د دښمنانو په ضد تر سره شوی، دا دښمنان که د بې گناه خلکو په خوا کې موندل شوي وي، که د واده په مراسمو کې راغونډ شوي وي، که په مسجد کې د نورو لمونځ کوونکو په څنگ کې ولاړ وي، که په کوم کاروان کې د نورو کسانو په څنگ کې خوزېږي، که د زیارت خوا ته خپلو مړو ته د دعا لپاره راغونډ شوي وي، که په هر ځای او هر حالت کې وموندلی شي د امریکایي ځواکونو له بریدونو نه خوندي نشي پاتې کېدی!! که په دې بریدونو کې بې گناه خلک مری و دی مری، که بشری حقوق نقض کېږي، که اخلاقی حدود ترپنسولاندي کېږي، که د نړۍ له ټولو منل شوو انساني او اخلاقی ضوابطو نه تېری کېږي، هېڅ پروا ئې نشته، هېڅوک حق نلري د هغو امریکایي فوځیانو په کړو وړو نیوکې وکړي چې د آزادۍ لپاره جنگېږي، دوی ته باید له هر راز محاکمې نه د مصئونیت سند ورکړی شي!! که دوی د یوه ملا برادر د وژلو لپاره د ده د ولسوالۍ ۱۷۰ کسان په خپلو وینو کې رغړوي او د ده په کلیوالو لیږی بڼو ورو، دا کار په دې خاطر دوی ته جائز دی چې امریکایي ځواکونه د آزادۍ لپاره جنگېږي!!!

پداسې آزادۍ دي لعنت وي او د آزادۍ پداسې مدافعینو دي نفرین.

- په افغانستان کې د امریکایي فوځونو قومندان په خپلي هغې مرکې کې چې د بگرام په هوایي میدان کې ئې د ارزگان د پېښې په اړه درلوده په ډېره بې شرمۍ ادعا وکړه چې: په ارزگان کې زموږ په طیارو مسلسلې ډزی وشوې او موږ ئې عکس العمل ته اړ کړو، زموږ طیارو د دافع هوا په پوستو او بڼو وورول چې یو ئې له هدف نه خطا ولگېدو چې په نتیجه کې ئې څلور ماشومان تپیان شول!! ده دا خبره پداسې حال کې کوله چې د مړو او زخمیانو په هکله ئې دقیق معلومات درلودو! د پېښې په سبا او سهار وختی د دوی د پلټنې ټولې له خپلو افغاني جاسوسانو سره یو ځای سیمې ته ننوتی، د ټولو مړو او زخمیانو عکسونه ئې اخیستی، له پاتو خلکو نه ئې د هر یوه نوم او مکمل شهرت پوښتلی او د تېري شپې د بمباری د نتایجو په هکله ئې تفصیلي معلومات راغونډ کړي او مرکز ته ئې مخابره کړي وو!! دا پلټنه ئې په دې خاطر ترسره کوله چې معلومه کړي په دې

بمباری کي د دوی اصلي شکار، ملا برادر ویشتل شوی که نه؟ په دې طمعی سیمي ته ننوتی وو چې د ده جسد به تر لاسه کړي!! او دا ځکه چې د امریکا د جنگ وزارت تر کلکو نیوکو لاندې دی چې ولې په دې اوږدې مودې کې او د دومره بې شمېره مصارفو سره سره په دې وتوانېدل چې د طالبانو او القاعدې کوم مهم مشر ونیسي او یا ئې په قتل ورسوي، په حقیقت کې د درات په اوو کلیو دا درنه بمباری په دې خاطر تر سره شوې وه چې د امریکا د جنگ وزیر رامز فیلد ته د دې چانس په لاس ورکړي چې په مطبوعاتي کنفرانس کې د طالبانو د یوه مشر د وژلو راپور وړاندې کړي او اعتراض کوونکي خاموش کړي!!

د پېښې په هکله د امریکائي چارواکو له درواغجنو څرگندونو نه په ډاگه معلومېږي او ټولو ته دا حقیقت ثابتوي چې د افغانستان د جگړو په هکله د امریکایانو ټولي ادعاګانې د همدې وینا په څېر دروغ، له مبالغو ډک، او د حقیقت خلاف دي. دوی که د خپلو مړو او زخمیانو په هکله څه ویلي، که ئې د مخالفینو د مرګ ژوبلي په هکله کوم ارقام ورکړي، که ئې د ملګري خلکو د تلفاتو په هکله کومې څرګندونې کړې، د دوی ټولي دا خبرې باید د ارزګان د پېښې په هکله د دوی د لومړنیو درواغجنو ادعاګانو په څېر وګڼو.

• مور نه پوهېږو چې امریکایان څنګه د نیویارک او واشنگټن پېښې تروریستي عملیات ګڼي خو په بې ګناه خلکو خپل وحشیانه بریدونه او په کلیو، بنارونو، جوماتونو، زیارتونو، کاروانونو، او د عام ولس د غم او خوشحالي په غونډو د بې ۵۲ طیارو بمباری تروریستي عملیات نه ګڼي!! که د نیویارک په پېښې کې ۳۰۰۰ امریکایان ووژلی شوو، دلته د امریکایانو په بمباریو کې تر اوسه ۲۵۰۰۰ افغانان په قتل رسېدلي. دوی د مولوي حقاني د وژلو لپاره د ده په مسجد پداسې حال کې بمباری وکړه چې خلک د تراویح په لمانځه ولاړ وو، په دې بمباری کې تر سلو نه زیات کسان مړه او زخمیان شوو. د خوست په هغه کاروان ئې بمباری وکړه چې کابل ته روان وو او د دې کاروان د مړو او زخمیانو شمېر ۲۵ ته ورسېدو، د نیازیو په کلي، د پجیر او آګام په کلیو، د خوست، ننگرهار،

کابل، هرات او کندهار په گڼ شمېر جوماتونو کې بمونه وورول او په هري پېښي کې ئې په لسه او سلهاوو افغانان شهيدان او زخميان کړل. دوی فلسطينيان او کشميريان چې د آزادۍ لپاره په روا مقاومت لگيا دي تروريستان گڼي خو د دغو مظلومو آزادۍ غوښتونو په خلاف د صهيونستانو او هندوانو وحشيانه عمليات له ځان او ديموکراسي نه د دفاع جائز عمليات گڼي!! که د امريکا او اسرائيلو په خلاف د هغو عربو ځوانانو جهادي او شهادت طلبانه عمليات تروريستي عمليات وي چې د آزادۍ لپاره او له خپلو هېوادونو نه د امريکايي فوځونو وتل غواړي، نو په افغانستان کې د امريکايي فوځونو بې رحمانه او وحشيانه عمليات خو سل ځله تروريستي عمليات دي.

• امريکايي چارواکي او مسئول افسران دی ته تيار نشول چې د بې گناه خلکو د عمدې وژلو په وجه له افغانانو نه بخښنه وغواړي، غرور او د لوی احساس دا اجازه نه ورکوله. دا پداسي حال کې چې دوی د نيويارک له پېښي نه وروسته په جگ غږ اعلان وکړ چې د نيويارک پېښي د نړۍ ټول هېوادونه په دوو ډلو وېشلي: د امريکا دوستان او د تروريستانو ملگري!! چا چې دا عمليات وغندل د امريکا ملگري دي او چا چې د دې عملياتو له غندنې نه ډډه وکړه د تروريستانو ملگري دي!!

• امريکايان تل دا دعوی کوي چې د دوی وسلې ډېرې مخکې تللي دي، عمليات ئې دقيق دي، جاسوسي سپورمکي او اکتشافی طياری ئې د ځمکي په سرداسي وور شي هم پېژندلی شي چې اوږدوالی ئې څلور انچه وي!! خو دا دی په عمل کې گورو چې د دغو وسايلو او په زرهاوو هغو افغاني جاسوسانو چې په ستلايت تلفونونو ئې مجهز کړي، دوی په دې برلاسي نکړل چې د طالبانو او القاعدې پټ شوي مشران يا ونيسي، يا ئې ووژني او يا ئې د پټېدو ځای پيدا کړي. دوی په دې اوږدې مودې کې د طالبانو د يوه مشر، قاری احمدالله په وژلو موفق شوي او هغه هم داسي چې د نکي په يوه کلي د درنې بمباری په ترڅ کې هغه د ډېرو نورو بې گناه خلکو په خوا کې په قتل ورسېدو.

• امريکايان نشي کولى چي پداسي وژنو سره زړه ور افغانان وويروي، د يرغلگرو په خلاف د دوى غصه او کرکه په ويري بدله کړي، د آزادى غوښتنى جذبه ئې ختمه کړي او د آزادى لپاره د ستر ملي پاڅون امکانات د تل لپاره له منځه يوسي. برعکس په دې وحشيانه بريدونو او بې رحمانه وژنو سره به دوى هغه افغانان هم پاڅون ته راپاروي چي لاتراسه ئې امريکايان سم نه وو پيژندلى، د بل ملي پاڅون ضرورت ئې نه احساسولو او د امريکايانو جنگ ئې يوازي د طالبانو په ضد جنگ گڼلو، نه د ټولو مسلمانانو او افغانانو په ضد جنگ.

• امريکائي پيلوټان د بى ۵۲ او اى سي ۱۳۰ په کابين کي داسي وگڼي لکه "د شاعر په قول" د مست زنگى په لاس کي هندی توره! په شرابو مست پيلوټ، مغرور، بې رقيب، هغه چي چارواکو ورته د مصئونيت سند ورکړي، د يوې گوتى په خوزولو سره گڼ شمېر ليزرى بمونه ورولى شي، د دې بمونو د وړولو زده کړه ئې کړې خو عملاً ئې ندى استعمال کړى او دا شوق ئې ندى تر سره شوى چي وگورى دا هر بم څو کورونه وړانولى او څو کسان وژلى شي، په افغانستان کي دا فرصت په لاس ورغلى، شايد داسي مناسب فرصت بيا په لاس ورنشي، ولې بايد خپل شوق پوره نکړي او د ليزرى بمونو د تخريب اندازه په خپلو سترگو ونه گوري!!

• امريکايان د روسانو په پل گام ږدى او د دوى زړى تجربى تکراروي او حتى هغه څه کوي چي روسانو ورنه ډډه کوله، انشاءالله د دوى پاى به هم د روسانو په څېر وي.

• د ارزگان د دردونکي پېښي په ارتباط د موقتي ادارې د چارواکو دريځ او اظهارات سخت حيرانونکي او له شرمه ډک وو. پداسي حال کي چي د نړۍ له گوټ گوټ نه د دغى فاجعى د غندنى غږونه اوريدل کېدل، خو د دغى ادارې چارواکو په خپلو لنډو او مبهمو څرگندونو کي له دې نه ډډه کوله چي د غندنى او تقبيح کوم لفظ د دوى له خولى ووځي او يا د دوى له وينا نه څوک دا مفهوم واخلي چي گويا دوى د امريکا د عملياتو د دوام مخالف دي او د توقف غوښتنه

ئې کوي، دوی به تر هرڅه د مخه دا خبره کوله چې د تروريزم په ضد روان جنگ بايد دوام وکړي!! څو بېلگې ئې وړاندي کوو:

۱. داکتر عبدالله "چې امريکايانو په دې خاطر د خارجه چارو وزير ټاکلی چې په هري مرکي کي او تر هر څه د مخه په افغانستان کي د امريکا جنگ د تروريزم په خلاف عمليات وگڼي او په دوام ئې ټينگار وکړي" وويل: د ارزگان پېښي مؤقته اداره نگرانه کړې، که څه هم د تروريزم په ضد د جنگ دوام ضروري گڼي، خو بايد داسي احتياطي تدابير ونيولی شي چې عام ولس ته صدمه ونه رسېږي!! او دا هغه خبري وې چې امريکائي چارواکو ترده نه د مخه کړي وې.

۲. د دفاع وزارت په يوې لنډ بيان کي وويل: په ارزگان کي د بمباری په ترڅ کي ۳۰ ملکي کسان په قتل ورسېدل!! په دې بيان کي له يوې خوا د تلفاتو شمېر ډېر کم وښودلی شو له بلې خوا د بيان لهجه داسي وه لکه چې انسانان نه بلکه څو وزې او مېږي وژل شوي وې.

۳. حامد کرزی ټوله ملامتی د امريکائي افسرانو او پيلوتانو په ځای په هغو افغاني جاسوسانو واچوله چې امريکايانو ته غلط معلومات ورکوي!! حال دا چې دغو افغاني جاسوسانو امريکايانو ته همغه څه په پټه ويلي چې د دوی نور جاسوسان ئې په څرگنده او په خپلو مرکو کي دوی ته وايي. دواړه، يو په پټه او بل په څرگند طور د امريکايانو د عملياتو ملاتړ او د دوام غوښتنه ئې کوي. دغو جاسوسانو څو امريکايانو ته فقط دا راپور ورکړی وو چې "دلته د ملا برادر د وريری د کوژدی مراسم تر سره کېدونکي دي، په دې کي د ده د برخي اخیستو احتمال هم شته" د بمباری فيصله څو امريکائي افسرانو کړې او بمونه پيلوتانو ورولي نه جاسوسانو. نبايد د امريکا په خلاف د کرکي او غوصی راکمولو لپاره د پېښي مسؤليت د هغو ذليلو جاسوسانو په غاړه واچول شي چې د څو ډالرو لپاره پرديو ته د خپلو وطنوالو په خلاف جاسوسي کوي.

۴. د موقتي ادارې چارواکو د دې په ځای چې د بمباريو د دائمي بندولو، د جگړي د پای ته رسولو، له افغانانو نه د عفوي غوښتلو او غمخپلو کورنيو ته د

تاوان ورکولو خبره وکړي برعکس په دې خبرې ئې ټينگار کولو چې امریکايان بايد د خپلو عملياتو پلان له موږ سره شريک کړي او له بمبارد نه د مخه موږ خبر کړي!! نه پوهېږو چې دوی ولې د داسې خبرې په کولو نه شرمېږي؟! دوی په کومه معنا ځان چارواکي گڼي او لدوی سره د کوم کار واک شته؟ چې پردی فوځونه په خپله خوښه افغانستان ته راځي او ځي، نه له موقتي ادارې نه د راتلو اجازه غواړي او نه ئې د تلو په وخت کې خبروی، نه د چا د نیولو او په داخل او خارج کې په خپلو خاصو محبسونو کې د دوی د ساتلو، محاکمه کولو او وژلو په اړه د دوی د خبرولو ضرورت احساسوي او نه په کلیو، ښارونو او جوماتونو د بمونو ورولو په ارتباط د دوی موافقه ضروري گڼي، نو نه پوهېږو چې امریکايانو دوی ته کوم واک ورکړي او ولې پداسې له ذلت نه ډکې تش په نامه واکمنۍ خوشحاله دي؟! عام افغانانو خو دا گمان کولو چې شاید امریکايانو به د طالبانو حکومت د دې لپاره نه وي ختم کړي چې دوی په خپله په دې هېواد حکومت وکړي بلکې واگی به هغې ادارې ته سپاري چې په بن کې ئې جوړه کړه، خو اوس د دې ادارې مسئولین په خپله اعتراف کوي چې امریکايانو دوی ته هیڅ اختیار ندی ورکړی، حتی له خپلو نظامي عملياتو نه ئې هم نه خبروی!!

۵. د موقتي ادارې کابینې د حاجی قدیر په ترور د خفگان څرگندولو لپاره ملي ماتم اعلان کړ خو د ارزگان د سترې غمیزی په مناسبت ئې نه ماتم ونيولو نه فاتحه!! نه پوهېږو چې د دې کار وجه دا ده چې دا مهم شهید وو او هغوی غیرمهم! دا وینه گرانه وه او هغه ارزانه، هومره چې د ۱۷۰ کسانو وینه له یوه کس سره برابرې نشي کولی!! او که وجه ئې دا وه چې امریکايان د موقتي ادارې مدافعان دي، نباید د دوی په لاس د وژل شوو په سر ماتم وکړو، داسې ماتم مدافع ناراضه کوي او مؤقته اداره د هغه له حمایت نه محرومه کوي!!

۱۳۸۱۱۴۱۱۷

بسم الله الرحمن الرحيم

لويه جرگه

د افغانانو لپاره د ديموکراسۍ امریکائي نسخه

دا تل د يلغلگرو بد خوی پاتی شوی چي تر غولونکو شعارونو لاندې په بې دفاع ملکونو تېری کوي، د بنکېلاک شوو هېوادونو خپلواکي او ملي حاکمیت سلېوی، ملي مشران ئې يا وژني، يا ئې د محبسونو تورو خونو ته لېږي او يا ئې له هېواد نه شړی او د دوی په ځای مزدور واکداران راوړاندې کوي، د دوی ملي هويت او هغه اجتماعی نظام ختموي چي د دوی د مذهب او معتقداتو په بنسټ ولاړ وو او د هغه په ځای د خپلي خونې هغه نظامونه په دې هېوادونو مسلط کوي چي د تل لپاره د استعمارگرانو گټي خوندي وساتي، خو له دې سره سره د دغو نیول شوو سیمو له اوسېدونکو نه غواړي چي بنکېلاک گران وستایي، دوی خپل ژغورونکي وگڼي، د دوی مننه وکړي او په نوي حالت او ټول هغه څه سل په سلو کي راضي وي چي يرغلگرانو له خپلي سلطې نه وروسته پدوی پيرزو کړي، د دوی له لوري تپل شوی نظام او چارواکي ئې وستایي او هغه چا ته بد او رد ووايي چي د يرغل مخي ته ودریدلي، له خپل ملي هويت او ملي حاکمیت نه دفاع کوي او د خپل هېواد استقلال غواړي. روسانو همداسي وکړل او دا دئ امریکايان او د دوی گوداگي انگریزان همداسي کوي.

امریکايانو په افغانستان برید وکړ، په شپږو میاشتو کي ئې ۲۵۰۰۰

افغانان په قتل ورسول، د افغانستان ټول ملکي او نظامي هوايي میدانونه ئې تخریب کړل، ټولي ملکي او نظامي طیارې ئې وسوزولې، گڼ شمېر کلي او ښارونه ئې وړان کړل، په زرهاروو تنه بمونه ئې په افغانستان وورول، مخکنی رژیم ئې نسکور کړ، د هغه په ځای ئې د خپلي خوښي نظام او واکداران د بی ۵۲ او ایف ۱۶ طیارو په زور په افغانستان تحمیل کړل، دلته ئې گڼ شمېر نظامي اډې جوړې کړې او په زرهاروو پردی فوځونه ئې په دې هېواد کې مستقر کړل، او بیا ئې د خپلي برښې او ایستل شوې توری لاندې د خپلي خوښي کسان د لویې جرگې تر غولونکي نامه لاندې راغونډ کړل ترڅو هغه نظام ته مشروعیت ورکړي چې دوی د لیزری بمونو په زور په افغانانو مسلط کړي، او دا همغه کار وو چې انگریزانو د نادرخان د راوستلو په وخت کې کړي وو. د لویې جرگې کمیسیون امریکایانو جوړ کړ، غړي ئې د دوی له خوا وټاکل شول، امریکایانو د کمیسیون د غړو په هکله حتی د هغو ډلو له مشرانو نه هم تپوس ونکړ چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په خلاف وځنگېدل!! بیا همدې کمیسیون د هر استاځي د غوره کولو لپاره د خپلي خوښي شل شل کسان غوره او دوی ته ئې وویل چې اوس به له خپل منځ نه یو کس د لویې جرگې د غړي په حیث غوره کوي خو که د استاځي د غوره کولو په کار کې له ستونزې سره مخامخ شوي، کمیسیون به ستاسو له منځ نه یو کس غوره کوي!! نه د شلو کسانو په هکله له عام ولس نه تپوس کېږي او نه دوی ته د خپلو استاځو د انتخاب حق ورکول کېږي، په ولسوالیو کې به هغه ولسوالان چې د امریکایي فوځ په زور په ملت تحمیل شوي د خپلي خوښي څو کسان راغونډوي او د دوی له منځ نه به د جرگې غړي غوره کوي او په بهرنیو ملکونو کې به د هغه نظام سفیران همدا کار کوي چې امریکایانو مسلط کړی. د جرگې د غړو درېیمه برخه یعنی ۵۰۰ کسان به هم د کمیسیون له لوري غوره کېږي!! دا شمېر په ناڅاپي توگه د جرگې په ورځ د مخکنیو مسلسلو اظهاراتو خلاف ۵۵۰ او بیا ۲۷۰ ته ورسېدو. د دې خبرې معنی دا ده چې د کمیسیون غړي په مستقیمه توگه او د لویې جرگې غړي په

غيرمستقيمه توگه د امريکايانو لخوا غوره شوي، همدا د امريکايانو لخوا جوړه شوې جرگه به د افغانستان لپاره هغه راتلونکي حکومت ته د اعتماد رای ورکوي چي امريکايانو لا د مخه جوړ کړي، هم ئې ترکيب د دوی لخوا جوړ شوی او هم ئې رئیس او د کابينې غړي د دوی لخوا غوره شوي، جرگه به فقط لاسونه او چتوي او امريکايان به په دې لاس او چتولو استناد کوي او نړيوالو ته به وايي چي دا ده موږ په افغانستان کي د طالبانو د ديکتاتوري نظام په ځای يو بنکلی ديموکراتيک نظام او د خلکو د خوښي حکومت جوړ کړ!! نړيوال په دې څه پوهېږي چي د ديموکراسۍ په دې امريکائي نسخی کي نه د رای کارت شته، نه د رای اچولو صندوق شته، نه کانديد شته، نه ولس د رای ورکولو حق لري او نه د خپلي خوښي استاخي غوره کولی شي، دا په حقيقت کي د بی ۵۲ ديموکراسی ده. د دې ديموکراسۍ بنسټ له هېواد نه بهر په بن کي اېښودل شوی، هلته امريکايانو د هغو ډلو استاخي راغونډ کړل چي په افغانستان باندي ئې د امريکا د حملې ملاتړ وکړ او په جگړي کي ئې د امريکا د ځمکنيو فوځونو په څېر عمل وکړ. امريکايانو د بن جرگه پداسي وخت کي دائره کړه چي د طالبانو واکمني په نسکورېدو وه او امريکايانو غوښتل چي له دې جرگې نه له يوې خوا په افغانستان باندي د خپل وحشيانه او ناروا تېري د مشروعيت سند ترلاسه کړي او نړيوالو ته دا حمله د افغانانو د غوښتنو مطابق وښيي او له بلې خوا د افغانستان لپاره راتلونکي امريکائي نظام د افغان ولس د خوښي نظام معرفی کړي. د بن جرگې هم د حملې ملاتړ وکړ او هم ئې د راتلونکي نظام هغه ترکيب تائيد کړ چي طرحه ئې امريکايانو وړاندي کړې وه او هم ئې هغه چا ته رای ورکړه چي امريکايانو د همدې نظام په سر کي د ده راوستل غوښتل!!

امريکايانو د لويی جرگې د غړو د مواصفتو په هکله دا تبليغات کول چي هغه کسان به د جرگې غړيتوب نشي ترلاسه کولی چي په جنگی جناياتو متهم وي خو په عمل کي گورو چي د جنرال دوستم په څېر کسانو او د ده ملگرو د دې جرگې غړيتوب ترلاسه کړی او حتی د جرگې کار د جنرال دوستم تر سلطې لاندي

سيمي نه پداسي حال كي پيل شو چي اخضر ابراهيمي د دوستم په څنگ كي ولاړ وو!!

د جرگې په ورځ هر چا ته دا خبره جوته شوه چي د افغانستان اصلي واکمن د جورج ډبليو بش خاص استاځي زلمی خليل زاد دی چي په حقيقت كي د افغانستان لپاره امريكائي وایسرا دی. دا دئ وو چي ظاهرخان ئې له كانديدېدو منصرف كړ او وئې ويل چي د ده او د ده د استاځو مخکنی خبري سمي ندی منعكس شوې، د ده اصلي خبره نه هغه ده چي ده په خپله كړې او نه هغه چي د ده استاځو كړې، بلکه همدا ده چي زه ئې همدا اوس تاسو ته كوم!! دا دئ وو چي ظاهرخان ئې مطبوعاتی کنفرانس ته حاضر كړ، چپه خوله ئې د خبرنگارانو مخي ته كښيناوو او د بل په خوله ئې ده ته منسوب هغه بيان ولوست چي په حقيقت كي د خليل زاد بيان وو نه د ظاهرخان!! ظاهرخان ته ئې د دې اجازه هم ورنكړه چي د خبرنگارانو سوالونو ته جواب ووايي او دا خبره سپينه كړي چي ولې ئې پروڼ يو څه ويل او نن بل څه وايي!! دا خليل زاد وو چي د لويې جرگې وضعیت ئې داسي وموند چي د دوی بابا د جرگې له كلك مخالفت سره مخامخ كېږي او رای نشي ترلاسه كولی بايد له كانديدېدو لاس واخلي. همدا دئ وو چي د راتلونكي كابينې په هكله ئې په قاطع او پريكړنده انداز وويل: تغيرات به حتماً راځي!!

د غونډو بهير په څرگنده دا ثابتته كړه چي دا لويه جرگه هسي د عوامو د غولولو لپاره يوه خندونكې امريكائي ډرامه وه. د جرگو غړو فقط كرزي ته چي له مخكي نه ټاكل شوی وو رای وركړه، له دې نه پرته دوی هيڅ كار ندی كړی، نه ئې د بن د خائنه موافقی سره سم پارلمان جوړ كړ او نه ئې نوی حكومت. كرزى همغه مخکنی حكومت چي په بن كي جوړ شوی وو له معمولي تغيير سره بيا اعلان كړ، دا تغيير هم د پټو سازشونو او د خليل زاد، اخضر ابراهيمي او څو ذيدخله هېوادونو د سفيرانو په وينا ترسره شو!! دوی صحنه داسي جوړه كړه چي د كابينې د اعلان په ورځ بايد له غړو نه علاوه زيات شمېر د مخكني خاد غړي د غونډې ځای ته داخل شي او د هر وزير نوم چي اخیستل كېږي دوی ئې د لاسونو په

پړکولو بدرگه کړي او همدا د جرگې د غړو موافقه وگڼلې شي. د شمال ټلوالې په دې ټينگار کولو چې کابینه دي لوئی جرگې ته نه وړاندي کېږي!! دوی ښه پوهیدل چې که خبره د غړو رای ته پرېښودلې شي او د وزیرانو په هکله د جرگې له غړو نه تپوس وشي نو د مطلق اکثریت له مخالفت سره به مخامخ کېږي. امریکایانو غوښتل چې مخکنی وزیران د تېرو خدمتونو په خاطر د څه نوری مودی لپاره په کابینې کې پاتې شي، د دوی شته والی ئې د خپلو جنگی موخو لپاره ضروری گڼلو، د همدې لپاره کرزی په خپلې وینا کې وویل چې د کابینې د غړو په هکله به په غونډه کې بحث نه کېږي، خو د جرگې د غړو د شدید عکس العمل او مخالفت په وجه مجبور شول چې بله چاره ولټوی!! د دوی د ټولو هلو ځلو، بې دریغه مصارفو او پراخو تبلیغاتو سره سره د جرگې ترکیب داسې جوړ شوی وو چې امریکایانو د نوموړې کابینې لپاره د اعتماد رای نشوی ترلاسه کولی، دی ته اړ وو چې همداسې یوه شرمونکې صحنه جوړه کړي او د جرگې له برخوالو نه د رای څرگندولو فرصت او چانس سلب کړي. دوی شاید دې ته نه وي متوجه چې د جرگې د غړو دا سپکاوی او اهانت به کومې ستونزې دوی ته راولاړې کړي؟ دا هر غړي چې د غونډو په دوران کې تهدید شوی، توهین شوی، رای ته ئې سپک کتل شوی، د خپلې رای څرگندولو حق ورنه سلب شوی، د پردیو په لاس جوړه شوې اداره ورباندې تحمیل شوې، هغه هم د امنیتي ځواکونو د بدمعاشو توپکیانو د برچې په زور، او په پای کې خالي لاس او شرمولي خپلو سیمو ته استول شوي، دوی چې له دې وضعیت نه کومې بدې خاطرې او عقدې له ځان سره وړې، که همدا خپلو ولسونو ته انتقال کړي او د غچ اخیستلو فیصله وکړي، امریکایان او د دوی د وسلو، پیسو او توطئو په زور قدرت ته رسېدلي چارواکي به پوه شي چې د دې جرگې په جوړولو سره ئې څومره لویه غلطی وکړه!! دوی نه پوهېږي چې افغانان هر څه منلی شي خو سپکاوی او بې عزتی نشي منلی. دوی دي ټول افغانان په هغو ذلیلو کسانو نه قیاس کوي چې د څو ډالرو په خاطر خپل دین، عزت، وطن او خپلواکي خرڅوي او د امریکایانو هري قومندې ته د ذلیلو نوکرانو

په خپر لاس په سينه ولاړ او د خپل ولس په خلاف جگړې ته چمتو دي!!
 غربی آژانسونو د توپک سالاري په خلاف مسلسل تبليغات کول او داسې ئې
 بنودله چې د دې جرگې په نتيجه کې به افغان ولس د توپک سالارانو له شر نه
 وژغورلی شي!! د جرگې په دوران کې هم همدا تبليغات په پراخه پيمانه او په ډېر
 منافقانه او غولونکي انداز تکراريدل، خو وموليدل چې ټول بدنام او جنايتکاره
 توپک سالاران د لوئی جرگې د غونډې په لومړيو ليکو کې ناست وو او ډېرو ئې د
 کابينې غړيتوب په دې خاطر ترلاسه کړ چې له توپک سالاري نه پرته ئې بل هېڅ
 امتياز نه درلود!! شايد کرزی غوښتل چې ووايي: توپک سالاران نه منو، خو د
 هغو توپک سالارانو مخې ته دي ديوال وي چې همدا اوس زما مخې ته ناست دي
 او يا زه ئې د کابينې د غړو په حيث معرفی کوم!!

امريکايان دغې خنډونکې ډرامې ته د يوه ديموکراتيک بهير!! نوم ورکوي او
 په خپلو تبليغاتو کې همدا له شرمه ډک ارتجاعی حرکت د ديموکراسي په لوري د
 ستاينی وړ خوزبست گڼي!! افغانان وايي: په داسې ديموکراسي دي لعنت وي، تر
 دی ديموکراسي د طالبانو ديکتاتوری نظام سل ځله غوره وو، د طالبانو په نظام
 کې خو کم له کمه زموږ سر، مال او ناموس خوندي وو، په لويو لارو کې امنيت
 وو، بهرنيو ځواکونو په موږ حکومت نه کولو. د کوکنارو د نه کرلو په هکله د
 طالبانو يوه رسمي پريکړه پداسې قطعې طور عملي شوه چې د دوی تر سلطې
 لاندې په ټولو سيمو کې هېڅ ځای ونکرلی شوو! خو اوس او د امريکايانو د
 سلطې نه ورسته په هېڅ سيمې کې نه د چا سر خوندي دی، نه مال او نه عزت او
 ناموس. جانيان په موږ مسلط شوي، د ملک واگی د پرديو او د دوی د مفسدو
 ملگرو په لاس کې دي، غله، داږه ماران او بدنام جنايتکاران په افغانستان
 حکومت کوي، د امريکايانو د ټولو هڅو او درواغجنو تبليغاتو سره سره د
 کوکنارو کرهنه سر کال د تېرو کلونو په نسبت کم له کمه دوه برابره زياته شوې، په
 ډېرو هغو سيمو کې چې هېڅکله هلته کوکنار نه کرل کېدل د امريکايي نظام له
 راتلو نه وروسته هلته په وسيع پيمانه کوکنار کرل شوي، امريکايانو چې د

کونارو د مخنيوي لپاره کومي پيسې مختص کړې وې هغه اکثراً د دوی د غلو ملگرو په جیبونو کې ولويدی!!

د تأسف خبره خو لا دا ده چې ځنو مقلدو او تور زرو روشنفکرانو، له مجاهدينو سره د اختلاف په وجه، يو ځل بيا خپل غږ له يرغلگرو سره يو کړ او په هغه کاروان کې شامل شول چې د لومړۍ اوښ مهارتې د امريکا په لاس کې دی!! دغو تور زرو روشنفکرانو له دې نه د مخه د روسانو د يرغل ملا تر وکړ، ځنو ئې د روسانو تر قومندې لاندي د خپل ولس په خلاف په خونړيو جگړو کې برخه واخيسته، ځنو نورو دا جگړه د ارتجاع او امپرياليزم په خلاف د مترقی ځواکونو جگړه وگڼله او په ټول توان طاقت ئې د هغې مرسته کوله او ويل به ئې: د ارتجاعی مذهبي ځواکونو د ختمولو او ټکولو يواځيني لار همدا ده چې د روسانو د همدې تېري ملا تر وکړو!! همدا تور زری او له خپل ولس نه پردی روشنفکران دي چې اوس له همغه امپرياليزم سره يو ځای شوي او د امريکايانو وحشيانه تېری د ديموکراسي په لوري موثر گام گڼي او په دې خاطر د شاه او شاهي رژيم ملا تر ضروری شمېری چې افغاني روشنفکران د بهرنيو ځواکونو له مرستي نه پرته له بلې لاري نشي کولی د ملي او مذهبي ځواکونو مقابله وکړي، دا ځکه چې د دوی شمېر کم دی او د اجتماعي بدلون راوستو په موقعيت کې ندی، شاه او شاهي نظام د دوی لپاره شه او يواځيني بدیل دی!! خو دوی په دې نه پوهېږي چې د اجتماعي بدلون راوستو لار هيڅکله دا نده چې څوک په خپل هېواد او ولس د پردیو د مسلحانه بريد ملا تر وکړي او د پردیو د متو او وسلو په زور اجتماعي بدلون راوړي!! د پردیو د وسلو او فوځونو په زور چې کوم بدلون راځي دا يوازې د پردیو گټې تأمينوي او تر هغې ورځې دوام کوي چې دا فوځونه ستا په هېواد مسلط وي، د دوی له وتلو سره سم به نه يوازې د داسې بدلون ټغر ټولېږي بلکې د راز بدلونونو په مقابل کې به د ولس حساسيت داسې حد ته رسېږي چې له دې نه وروسته هر بدلون ته د شک په سترگه وگوري او د خپلې ټولنی له اجتماعي او فکري جوړښت نه د هر منفي او مثبت حرکت په وړاندي په کلکه دفاع وکړي. په

۱۱ سپتمبر _____ لويه جرگه

دې کي هيڅ شک نشته چي بهرني ځواکونه په هيڅ صورت کي د تل لپاره په اشغال شوو هېوادونو کي نشي پاتي کېدی، دوی به يا په خپله او د خپلو داخلي ستونزو په وجه او يا د دې هېوادونو د آزادۍ غوښتونکو د مقاومت په نتيجه کي وځي، او د دوی له وتلو سره سم به د دوی په لاس مسلط شوی نظام او تحميلي واکداران رانسکورېږي.

حکمتيار

افغانستان

جوزا ۱۳۸۱

بسم الله الرحمن الرحيم

لويه جرگه او زمونږ موقف

پداسي حال کي چي زمونږ هېواد د انگرېزانو او امريکايانو لخوا اشغال شوی، د هېواد په پلازميني او لويو ښارنو کي بهرني فوځونه ځای په ځای شوي، په بگرام، خوست او کندهار کي ئې نظامي اډې جوړې کړې، په جلال آباد، مزار، هرات ... کي د دوی قطعات مستقر شوي، ځمکه او فضا د دوی په واک کي ده، د دوی ځمکنی او هوایي ځواکونه له افغانانو نه د اجازي نه پرته ځی راځی، په هري سيمي چي وغواړي برید کوي، په هر کلي چي وغواړي بمونه وروی، د هر چا د نیولو او وژلو حق ځان ته ورکوي، د افغانستان په داخل کي ئې زندانونه جوړ کړي، په زرهاوو کسان ئې نیولي، ځيني ئې د خپلو داخلي اډو په زندانونو کي ساتس او ځيني ئې په نورو هېوادونو کي خپلو اډو ته انتقال کړي، مخلوع پاچا د کارمل په څېر په خپلو عسکري طيارو کي کابل ته انتقالوي او د حفاظت لپاره ئې

د ايتاليې عسکري قطعه کابل ته لېږي، د بن په غونډې کې ېې د خپلې خونې ډلې راغونډې کړې، د خپلې خونې فيصلې ېې پدوی امضاء کړې، په افغانستان باندې د خپل ناروا تېري او په دې هېواد د يوه لاس پوځي حکومت د تېلو موافقه ېې لدوی نه واخيسته، د لويې جرگې د جوړولو لپاره ېې د خپلې خونې داسې کسان په يوه کميسيون کې راغونډ کړل چې نه د کومې سياسي ډلې لخوا معرفي شوي، نه له کوم افغان نه د دوی په هکله تپوس شوی او نه د دوی حيثيت او سابقه چاته معلومه ده!! دوی چې د جرگې د جوړولو سلسله په کومې سيمې او په کومې بڼې کې پيل کړه، په ډاگه نښې چې دا يوه غولونکې ډرامه ده، غير منتخب کسان به دې جرگې ته غوره کېږي، د هماغه ځواکونو استاخي به پکې برخه اخلي چې د بهرنيو ځواکونو په مرسته د افغانستان په بېلو بېلو سيمو مسلط شوي او ... نو پداسې حالت کې چې د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکميت ېې تر پښو لاندي شوی، د دوی برخليک د پرديو په لاس کې او د پرديو د خونې افراد او ډلې ورباندې مسلط شوي، د دې فيصله پردی کوي چې جرگه څنگه وي، غړي ېې څنگه غوره شي، شمېر ېې څومره وي، ... په دې هکله نه له افغانانو نه چا تپوس کړی او نه د څه ويلو حق ورکړی شوی. موږ په دې حالت کې پداسې لويې جرگې کې له برخې اخيستو نه ډډه کوو او دا لويه جرگه د داود، کارمل او نجيب د لويو جرگو په څېر گڼو.

زموږ له نظره اساسي خبره دا ده چې لومړی دي بهرني فوځونه له افغانستان نه ووځي، د افغانانو خپلواکي او ملي حاکميت دي تأمين شي، افغانانو ته دي له بهرنۍ مداخلې او فشار نه پرته د خپل برخليک د ټاکلو حق ورکړی شي، د افغانانو واقعې استاخي دي د انتخاباتو له لاري او په خپله د دوی په خوښه غوره شي، د منتخبو استاخو لويه غونډه دي د افغانستان د راتلونکې او د سياسي ځواکونو او شخصيتونو د ونډې او حيثيت په هکله او د هېواد د راتلونکې سياسي نظام په اړه تصميم ونيسي. افغانان په خپل هېواد کې نه پردی ځواکونه مني، نه د پرديو په لاس تپل شوي حکومتونه او نظامونه او نه د پرديو د متيو،

۱۱ سپتمبر _____ لويه جرگه او زمونږ موقف

وسلو او پیسو په زور مسلط شوي واکداران. که د روسانو کارمل ئې ونه منلو د امریکایانو کارمل او د انگریزانو بل شاه شجاع به هم ونه مني. که روسان و نتوانېدل چې د لسو کلونو جگړو او یونیم ملیون افغانانو په وژلو د خپلي خوښي کمونست رژیم په افغانستان تحمیل کړي، امریکایان او انگریزان هم نشي توانېدی چې د مخلوع پاچا په شان زور، ضعیف او له ملي ملاتړ نه محروم کس په دې شهید پالونکي هېواد تحمیل کړي.

بسم الله الرحمن الرحيم

ارضای امریکا به بهای خشم خدا!

حمله امریکا بر افغانستان، ایمان و اعتقاد خیلی از افراد و تعهد اسلامی خیلی از کشورها را در بوته آزمایش گذاشت. کسی گمان نمی‌کرد که از میان افغانها عده ای چنان فرومایه شوند که امریکائی‌ها تفنگ شانرا بر شانه آنها بگذارند تا علیه هموطنان او نشانه بروند، تحت فرمان افسران امریکائی علیه هموطنان خود بجنگند و برای بمبارد شهرها و دهات وطن شان توسط هواپیماهای جنگی بی ۵۲ و ایف ۱۶ به پیلوت‌های امریکائی کوردینات بدهند!! ولی متأسفانه این عمل ننگین صورت گرفت. در این کار شرم آور و منافی ایمان کسانی پیشقدم بودند که یا اصلاً ایمان و اعتقادی نداشتند و یا به گروهایی وابسته بودند که در گذشته دور یا نزدیک در خدمت اشغالگران روسی بودند، با آنان سازش کردند، و تحت فرمان افسران روسی علیه ملت خود جنگیدند و اکنون امریکا را آقای خود گرفته اند. کسی این گمان را هم نداشت که برخی از کشورهای اسلامی در کنار امریکائیها بایستند و در جنگ علیه افغانها شرکت کنند و از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کنند، خاصتاً این انتظار را نداشتند که کشوری چون ایران در کنار امریکا بایستد و نیروهای ائتلاف بین المللی تحت قیادت امریکا را در اشغال افغانستان و تحمیل شاه مخلوع و تأسیس پایگاه نظامی امریکا در همسایگی خود کمک کند!! ولی متأسفانه این کار خلاف انتظار

نیز صورت گرفت. رئیس جمهور ایران آقای خاتمی بجای آنکه همکاری با امریکا را يك اشتباه بخواند و علی الأقل اکنون که عزایم شوم امریکا و اهداف استعماری اش در رابطه با اشغال دائمی افغانستان و تأسیس پایگاه نظامی و تحمیل رژیم شاهی بر افغانستان برای همه هویدا شده و عواقب وخیم آن برای ایران نیز از هیچ کسی پنهان نیست، نمی دانیم با وجود این همه، چگونه آقای خاتمی در جریان سفری که به کشورهای آسیای مرکزی داشت بطور مکرر گفت: اگر همکاری جمهوری اسلامی ایران و ائتلاف شمال تحت حمایت ایران نبود، امریکا هرگز نمی توانست در جنگ خود علیه تروریزم به این زودی و آسانی پیروز شود!! یکی دیگر از رهبران ایران در خطبه نماز جمعه تهران گفت: اگر سیاست های زورگویانه امریکا در میان نباشد ایران به هر گونه همکاری با امریکا آماده است که همکاری ما با امریکا در افغانستان نمونه خوب آن است!! برای هر مسلمانی این نوع حرف ها مایه تعجب است. نمی دانیم کجای همکاری با امریکا در افغانستان سزاوار افتخار است؟! آیا اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکائی، بمباری های بی رحمانه بر شهرهای افغانستان، ۳۲۰۰۰ پرواز نظامی که در ظرف شش ماه صورت گرفت و در هر پرواز علی الاقل يك راکت و یا دو بم بر شهرها و دهات افغانستان فروریخت، و طی آن ۲۵۰۰۰ افغان به قتل رسید، حمایت از گروهی که چون سربازان زمینی امریکا عمل کردند و تحت فرمان افسران امریکائی علیه ملت خود جنگیدند، آیا اینها شایسته مباحثات اند؟! از دوستان ایرانی خود می پرسیم: اگر فردا ایران به اتهام حمایت از تروریزم در لبنان، فلسطین و افغانستان مورد حمله امریکا قرار گیرد، و امریکائی ها رژیم فعلی ایران را شبیه به رژیم طالبان خوانده و آزادی مردم ایران را از سلطه این نظام شعار خود قرار دهند، عده ای از افغانها از این حمله حمایت نموده، در جنگ امریکا علیه ایران عملاً شرکت کنند، آیا چنین کاری از نظر شما قابل توجیه خواهد بود؟ آیا امریکا در حمله خود بر افغانستان سیاست زورگویانه و استعماری نداشته که شما به همکاری اش شتافته اید؟ نمی دانیم تعبیر شما از

۱۱ سپتمبر _____ ارضای امریکا به بهای خشم خدا

سیاستهای زورگویانه و استعماری چیست که در افغانستان اعمال نشده و بنابراین شما شعارهای ضد امریکائی تانرا کنار گذاشته، این شیطان بزرگ! را مصلح بزرگ خوانده دست همکاری به آن داده اید؟! همکاری با شیطان بزرگ، آنهم در برابر ملت مسلمان و مظلومی چون افغانها، در کدام مذهب و با کدام منطقی قابل توجیه است؟! چنین کاری از پیروان یزید متصور است ولی از مدعیان پیروی امام حسین(رض) قابل تصور نیست. ریاض که از نظر شما همواره حلیف امریکا تلقی شده از همکاری با امریکا در جنگ افغانستان خودداری ورزید ولی شما نه تنها به همکاری اش شتافتید بلکه اکنون بر این همکاری مباهات می کنید!! مگر این حدیث پیامبر صلی الله علیه و سلم را نشنیده اید که می فرماید:

من أغان علی قتل مؤمن بشرط کلمة، لقي الله عزوجل مکتوب بین
عینیه آیس من رحمة الله.

هر کي با جزء کلمه ای در قتل مسلمانی "قاتلش را" کمک کند، با خدا
چنان روبرو خواهد شد که میان دو دیده اش نوشته شده : مایوس از
رحمت خدا"

برخی از مسئولین ایرانی گمان می کردند که شاید با این نوع همکاری ها امریکا را راضی کنند و در مقابل آن امتیازاتی بدست آرند و علی الاقل از فشارهای امریکا علیه ایران بکاهند! ولی امریکا نه تنها در برابر این همکاری ها امتیازی به ایران نداد بلکه بر فشارهای خود افزود. ایران بنا بر تهدیدهای امریکا، مرا وادار به خروج از این کشور کرد، ولی امریکائی ها نه تنها راضی نشدند و انتظار آنها داشتند که مرا دست بسته به سربازان امریکائی تسلیم کنند، بلکه همین چند روز قبل نماینده خاص جورج دبلیو بش آقای زلمی خلیل زاد طی کنفرانس مطبوعاتی اش در کابل گفت: فرستادن حکمتیار به افغانستان نشانه حسن نیت ایران نه بلکه بخاطر ایجاد مشکلات بوده است!!

پاکستان نیز به امید ارضای امریکا و جلب عنایت و اشنگتن و حمایت از

۱۱ سپتمبر _____ ارضای امریکا به بهای خشم خدا

موضع اسلام آباد در برابر دهلی نو در رابطه با قضیه کشمیر، در کنار امریکا ایستاد، پایگاه های نظامی در اختیار امریکا گذاشت و عملاً در جنگ امریکا علیه افغانستان شرکت کرد، شرکت زمامداران پاکستانی در این جنگ به پیمانہ ای چشمگیر بود که بدون آن خیلی از برنامه های جنگی امریکا در افغانستان ناکام می ماند. ولی دیدیم که پاکستان از این طریق نه تنها به هیچ یکی از اهداف خود نایل نشد بلکه عملاً مشاهده می کنیم که اسلام آباد پاداش همکاری اش با امریکا را بصورت تهدید هند به حمله بر کشمیر آزاد می چشد، و امریکا بجای آنکه از موضع اسلام آباد در این منازعه حمایت کند، برعکس با دهلی نو اظهار همدردی نموده، پاکستان را زیر فشار گرفته و از این کشور می خواهد تا برای سرکوبی آزادیخواهان کشمیر اقدامات جدی بعمل آرد!! موضع واشنگتن در رابطه با قضیه کشمیر و اظهارات حکام امریکائی در این مورد کاملاً شبیه به موضع آنها در مورد قضیه فلسطین، حمایت از تروریزم دولتی اسرائیل و فشار بر اداره خودگردان فلسطین است.

این جریانات چند مطلب اساسی را بازگو می کند:

- هیچ کشور اسلامی با تسلیم شدن به فشارهای امریکا، از جنگ عمومی و گسترده ای که امریکا علیه اسلام و مسلمانان به راه انداخته، مصئون نخواهد ماند، با شرکت در این جنگ و همکاری با امریکا نه تنها عمل ناقض ایمان را مرتکب شده بلکه امریکا را علیه خود و سائر مسلمانان جری تر کرده است.
- هر کي مسلمانى را در کرب و دشوارى تنها بگذارد خداوند او را در کرب و دشوارى تنها خواهد گذاشت.
- و هر کي با نیروهای کفر علیه مسلمانى همکاری کند خداوند این نیروها را براو مسلط خواهد کرد و آنگاه به داد او نخواهد رسید.
- پیامبر علیه السلام می فرماید: هر کي به بهای خشم خدا در پی ارضای مردم رفت، هم خداوند (ج) خود از او ناراض می شود و هم مردم را از او ناراض می سازد.

۱۱ سپتمبر _____ ارضای امریکا به بهای خشم خدا

بسمه تعالی

بیان

لکه څنگه چې انتظار کېدو چې د امریکا تر مشرۍ لاندې غیرمطمئن او ماتېدونکي ائتلاف به ډېر ژر متلاشي کېږي، دا د دې ائتلاف په داخلي او بهرني ځواکونو کې د اختلاف او نښتو لړۍ پیل شوې او د هرې ورځې په تېرېدو سره ټي لمن خورېږي او شدت ټي زیاتېږي. په څرگنده گورو چې د طالبانو په خلاف متحد شوي دښمنانو اوس د یوه بل ختمولو او له صحنې نه د ایستلو هڅې پیل کړې، هم د دې ائتلاف داخلي ځواوو په یوه بل بریدونه پیل کړي او د خپل حریف او رقیب د وژلو لپاره ټي متي بروهلی او هم د دوی بهرنیو حامیانو له صحنې نه د یوه بل د ایستلو لپاره ملاوي تړلې او د ډغرو لپاره میدان ته راوتلي. روسان او ملگري ټي دا غواړي چې د امریکایانو او انگریزانو په ضد داسې عملیات ترسره شي چې له افغانستان نه وتلو ته اړ شي. په کابل کې د دوی په قطعاتو وروستی بریدونه او راکتی حملې د همدې سلسلې کړې دي. د داکتر عبدالرحن وژنه هم د دې لپاره تر سره شوه چې امریکا پلوه ډلگي وویروي او افغانستان ته له راتلو او په قدرت کې د شریک کېدو نه لاس واخلي. امریکایان په خپل وار ایران گواښی او هغه د افغانستان په کورنیو چارو کې په لاسوهنو او د

هېواد ته د وسلو، مهماتو او مسلح کسانو په لېږلو متهم کوي او خپلو ملگرو ته وایی چې د مسکو او ایران او د دوی د ملگرو په خلاف داسې اقدامات وکړي چې هغوی له صحنې نه وباسی. د جنرال فهیم په خلاف وروستی تروریستي چاودنه په همدې اړه ترسره شوې. بریتانیا او امریکا د ظاهرخان د راوستو هڅه کوي، خو د شمالي ائتلاف بهرني حامیان د دغه انگلیسی پروسی مخالفت کوي او غواړي په کابل کې داسې حالات راپیدا شي چې امریکا د ده ژوند له گواښونو سره مخامخ وگڼي او د راوستو کار ئې وځنډوی. په کابل کې د حزب اسلامي د گڼ شمېر غړو نیونه، هغه هم په دې اتهام چې غوښتل ئې کودتا وکړي او کرزی او ظاهر په قتل ورسوي، د همدې مقصد لپاره ترسره شول.

د افغانستان پېښو ثابته کړه چې د دې هېواد روانه ستونزه نه په تحميلي جگړو حل کېدی شي، نه په تحميلي سولې او نه په بهرنيو فوځونو، بلکې فقط په اسلامي تفاهم او ملي روغی جوړی سره د بحران د حل لار موندلی شو. د دې لپاره باید پردی فوځونه له افغانستان نه ووځي، بهرنی مداخلې متوقف شي، افغانانو ته موقع ورکړی شي چې خپل برخليک په خپله وټاکي او خپلي ستونزې د تفاهم له لارې حل کړي. بهرني فوځونه دي په افغانستان کې د جگړې او په افغانانو د بمونو د ورولو په ځای په هغو هېوادونو کې مستقر شي چې زموږ هېواد ته وسلې او مهمات لېږي او د جگړه مارو ډلو مرسته کوي. که دا مرستې او لاسوهني بندي شي جگړه په خپله پای ته رسېږي، جگړماری ډلې د جگړو توان له لاسه ورکوي او د بهرنيو فوځونو د شته والي ضرورت منتفی کېږي. عملاً گورو چې دا فوځونه نه په دې وتوانېدل چې په کابل کې سوله تأمین کړي او یا په اطراف کې د جگړو مخه ونيسي، نه په کابل کې د چا سر، مال او عزت خوندي دی او نه په اطراف او د شمالي ائتلاف تر سلطې لاندې سیمو کې، په اطراف کې په کلیو، کورونو او جوماتونو بمونه ورېږي او په کابل او نورو ښارونو کې ماینونه چوي او راکټي حملې ترسره کېږي او شمالي ائتلاف د همدې فوځونو د مټو په زور په پښتنو ظلمونه کوي.

د پکتیا جگړې

د لويي پکتيا مهمه سيمه، په وروستيو کلونو کي له داخلي جگړو نه خوندي وه. له يوې خوا د دې سيمي قومي جوړښت د داسي جگړو اجازه نه ورکوله، له بلې خوا د دې سيمي جهادي مشران او هغه سياسي ډلې چې د جهاد په دوران کي ئې په دې سيميکي فعال حضور او رغنده ونډه درلوده، د دغو جگړو مخنيوی کاوو. د کابل ائتلافي ادارې ډېره هڅه وکړه چې جگړې دى سيمي ته راانتقال کړي، خو په دې موفقه نشوه. ځنو قوم خرڅونکو هم له دې ادارې سره لاس يو کړ، پيسې ئې ترلاسه کړي، غوښتل ئې دلته هم د جگړو اور بل کړي، خو د دوى هڅې ناکامي کړې شوې. که د کابل په لويديځ کي په چهارآسياب، چهل ستون، بالاحصار او بگرامي کي د مجاهدينو قوي مورچلي نه وى او مجاهدين د ائتلافي ادارې د بريدونو په وړاندي نه وى حایل شوى، نو دا جگړې به ډېر د مخه دى سيمي ته را انتقال شوي وي.

متأسفانه ځنو حلقو، مخصوصاً په لويي پکتيا کي دا تبليغات کول چې د کابل جگړه د اقتدار لپاره روانه ده!! دوى ټول اړخونه ملامتول، ټول جهادي ځواکونه، حتی هغه چې پکتيا ئې د جگړو له اور نه خوندي ساتلى وه، د دوى د تبليغاتو تر حملو لاندي وو. دا تبليغات د هغو حلقو له خوا روان وو چې يا ئې په

جهاد کي هېڅ برخه نه وه، يا له اسلامي جهاد سره موافق نه وو، يا ئې نه غوښتل چې زموږ په هېواد کي د مجاهدينو په لاس اسلامي نظام قائم شي، يا هغه چې د زړو رژيمونو پلويان وو، له کمونستانو او شاهي رژيم سره ئې خواخوږي وه، له تېرو رژيمونو نه ئې امتيازات ترلاسه کړي وو، د دغو رژيمونو بيا اعاده ئې غوښتله، جهادي ځواکونه ئې د دې رژيمونو د بيا اعادې په وړاندي خنډ گڼلو، جهادي شخصيتونو د دوی او د دوی د اسلافو زاره اجتماعي موقعيتونه اشغال کړي وو، غوښتل ئې هغه موقعيت بيرته ترلاسه کړي، د دې لپاره ئې دا سياسي ځواکونه او دا شخصيتونه د جگړو عامل معرفي کولو، له صحنې نه ئې د دوی د حذفولو او په ټولني کي د دوی د اعتبار د ختمولو هڅه ئې کوله، ځان ئې صلح غوښتونکي او مجاهدين ئې جگړماران، جنگ غوښتونکي او د قدرت ليوال گڼل.

دا حلقې د امريکا د حملې نه وروسته فعالې شوې، د امريکايي فوځونو شته والي دوی ته جرأت ورکړ، صحنې ته راووتل، پاڅی ئې را پورته کړې، هرچا ته ئې ويل چې اوس زموږ وار دی، خپل مخالفين ئې په امريکايي بمباريو ويړول، د ستلايت تلفونو په ذريعه ئې له امريکايي افسرانو سره ارتباط ټينگ وو، امريکايي جنگي الوتکو ته ئې کورديناټ ورکول، د مخالفينو کلي او کورونه ئې د طالبانو او القاعده د مراکزو په نامه معرفي کول او له امريکايانو نه ئې د دې سيمي پر جوماتونو، په کلیو، کورونو، د جرگو او مرکو په ځايونو د بمباريو غوښتنې کولې، په دې بمباريو کي په سلهاوو بې گناه کسان په قتل ورسېدل. دوی حالات داسي وليدل چې اوس به د پکتيا ولس هرومرو د دوی لويي ته سر ټيټوی، د دوی واکمني به مني، او د دوی له سلطې نه د سرغړاوی او مخالفت جرأت به نکوي!! د همدې لپاره ئې په پکتيا کي چې د جرگو سيمه ده او تل ئې مشران د جرگو او مرکو له لاري غوره شوي، ځان په خپل سراو د خلکو له موافقي نه پرته، واکمن او واکدار اعلان کړ، توپک ته ئې لاس کړ، او پکتيا ئې د خپلي مطلقه واکمنۍ لاندې سيمه اعلان کړه، په گردیز ئې بريد وکړ او دلته ئې د هغي

جگړې اور بل کړ چې د بنمنانو له اوږدې مودې راهیسې د هغې لپاره هڅه کوله. خو پکتیاوال هغه خلک ندی چې زورخواکي ته تسلیم شي، د بمباریو له ویری د پردیو گوداگیانو ته سر تیت کړي. په گردیز د دغو ډلگیو برید پیل شو، نه حمله کوونکو دا گمان کولو چې په گردیز کې به د دوی په وړاندې مقاومت وشي او نه هم د دوی امریکایي حامیانو. د دوی انگیرنه دا وه چې په زرمته، نکي، نیازو کلا او نورو سیمو د امریکایي طیارو وحشیانه بمباری به دا خلک هومره ویرولي وي چې د گردیز په آسمان کې د امریکایي طیارو د راڅرگندیو سره سم به هر راز مقاومت پای ته رسېږي، او حمله کوونکي به سرلورې، له خپل دری رنگه "تور، سور، شین" بیرغ سره گردیز ته ننوځي، او خپله بریا به لمانځي. خو داسې ونشول، له خپلو سرو، په وینو لړلو جامو سره په شا وتمبیدل، تقریباً پنځوس مړی او په لسگونو ټپیان ئې تر شا پرېښودل. دا جگړه د هماغه خلکو له خوا پیل شوه او په گردیز په سلهاوو راکټی د هماغه چا له خوا ووریدل چې پرون ئې هره جگړه غندله، د جگړو ټول ملامت او سلامت اړخونه ئې په یوه ډول محکومول، او دا ادعا ئې کوله چې د زاړه او مخلوع پاچا په وخت کې قراری، آرامي او سوله وه، یوازې د هغه د بیا راتلو په صورت کې سوله راتلی شي. خو خلک اوس گوری چې د هماغه زاړه او مخلوع پاچاه پلویان د جگړو هومره لیوال دی چې په پکتیاوالو د امریکایي بمباریو ملاتړ کوي، په گردیز راکټی وروی، د جرگو او مرکو خبره ئې شاته غورزولی اود توپک په زور او د امریکایي بمبارد طیارو تر چتر لاندې په پکتیا د حکومت کولو هڅه کوي.

اولین حمله راکتی امریکا بر افغانستان

قبل از ۱۱ سپتمبر

حمله راکتی امریکا بر افغانستان، حیرت و تعجب تحلیلگران اوضاع سیاسی افغانستان را باعث شد. گمان نمی کردند که امریکا در چنین شرائطی اراده کند صد میزایل کروز را که قیمت مجموعی آن بیش از یکصد ملیون دالر است بسوی مناطق تحت کنترل گروه طالبان پرتاب کند و پی آمدهای و خیم آنرا بپذیرد و نشان دهد که مناسباتش با طالبان تا این حد تیره شده است. هرچند جز در رابطه با اهداف مورد نظر در ولایت خوست، در بقیه موارد میزایل های مذکور نه تنها به اهداف اصابت نکرد و حتی تا دهها کیلومتر دور تر از هدف بر زمین فرود آمد، برخی در نقاط مختلف جلال آباد بطور پراکنده بر زمین اصابت کرد که برخی منفجر گردیده و عده ای بدون انفجار باقی ماند، اگر اصابت های بی هدف و غیر دقیق مذکور از جانبی ضعف تخنیک بکار رفته در میزایل های کروز و عدم دقت آنرا در نشانه گیری به نمایش می گذارد، از سوی دیگری بی اعتنائی امریکا به عکس العمل های ناشی از این حمله تروریستی و وحشیانه را منعکس میکند. مقامات مسئول امریکائی نه به عکس العمل ملت افغان و دوستان و دست پرورده های شان در افغانستان ارزشی قایل شدند، و نه به رد الفعل ملت پاکستان که این میزایل ها از فضای این کشور عبور میکرد، اعتنائی کردند و نه به

احساسات امت اسلامی وقعی گذاشتند، معامله امریکای مغرور اکنون با دوستانش معامله دوست با دوست نه بلکه معامله آقا و بادار با نوکر و مزدور است. کسیکه بسوی امریکا دست دوستی دراز میکند، باید به غلامی تن دهد و پستی و دنائت را بپذیرد و امریکا را بعنوان بادار و آقای مطاع قبول کند، به نحویکه اجازه هر اقدام زورگویانه و قلدرانه را به واشنگتن داده و جرأت اعتراض بر اینکه از اقدامات امریکا به عزت النفس، کرامت، آزادی و استقلال او صدمه برسد، هرگز نداشته باشد، در منطق زورگویان این نوع اعتراض، عصیان و سرکشی تلقی میشود. تحلیل های گوناگونی که در این رابطه ارائه شده است به شرح ذیل اند:

۱ - امریکا نسبت به پیشرویهای اخیر طالبان در شمال رضایت نداشت و آنرا مغایر توافقاتی می شمرد که هیئت های این گروه با مقامات امریکائی داشت مبنی بر اینکه طالبان باید با گروههای دلخواه امریکا در جبهه شمال اداره ائتلافی تشکیل دهند.

۲ - امریکا با اینکار خواست به مقامات کندهار گوشزد کند که عکس العمل در برابر نه گفتن های طالبان و عدم اطاعت صد در صد در برابر اوامر، جدی خواهد بود. در آستانه تسلط طالبان بر بقیه افغانستان این گوش مالی ضروری شمرده می شد.

۳ - قضیه مراکز ناراضیان عرب در افغانستان برای امریکا اهمیت خاصی دارد و آنرا خطر جدی برای منافع سیاسی و اقتصادی خود در جهان اسلام مخصوصاً کشورهای عربی می شمرد و معتقد است که در حالت تشدید روز افزون حساسیت علیه حضور مرئی و غیر مرئی امریکا در این کشورها، پایگاه های این ناراضیان در افغانستان، موجب تشدید هرچه بیشتر عصیان ها خواهد شد و کار را به قیامهای مسلحانه خواهد کشاند.

اتخاذ تدابیر امنیتی شدید در همه سفارت خانه های امریکا در دنیا و با وجود آن انفجارات منسجم و مسلسل در این سفارت خانه ها، شدت قضیه را از

يك سو و ترس و بیم شدید امریکا را از روند جریان‌ات در کشورهای تحت نفوذ امریکا از سوی دیگری بخوبی منعکس میکند.

به این خاطر است که امریکا با پرداخت این همه بها به حمله راکتی علیه مراکز مظنون ناراضیان در افغانستان متوسل شد.

۴ - واشنگتن خواست با این کار به تهران تفهیم کند که قصد حمایت از طالبان را در صورت جنگ احتمالی میان ایران و افغانستان ندارد، تا ایران را مثل عراق بدام بیندازد، پایش را به جنگ دیگری بکشد و از این طریق به اهداف خود در این منطقه دست بیابد. امریکا منتظر بدست آوردن بهانه و فرصت مناسبی برای تحمیل جنگ دیگری از شرق این کشور بر ایران است و می خواهد آتش جنگ دامنه دار بنام شیعه و سنی را در این منطقه و در همه دنیای اسلام شعله ورسازد، منافع امریکا با عدم استقرار و ثبات در کشورهای اسلامی و جنگ میان آنان گره خورده است. برای افراد آگاه از سیاستهای امریکا مایه تعجب نیست که می شنوند کانگرسمین های امریکائی از يك سو اظهار میدارند که "میلیونها دالر را در راستای تشکیل و تکوین گروه طالبان و حمایت از آنان هزینه کرده اند، چرا باید اکنون طالبان با محسن خود به این شکل بر خورد کنند..." و از سوی دیگری مقامات امریکائی میگویند: "در جنگ ایران و طالبان این کشور از هیچ جانی حمایت نخواهد کرد..."

هیئتهای امریکائی به شمال میروند و به رهبران برخی از گروه های شمال در جلسه ای در شهر مرزی ترمذ ازبکستان میگویند: اگر طالبان با طرح ما توافق نکنند امریکا حاضر است شما را در جنگ علیه طالبان حمایت کند..."

تخصیص بیست میلیون دالر برای حمایت از گروه های معارض جمهوری اسلامی ایران و اختصاص صد میلیون دالر برای تضعیف و تجزیه عراق و کمک نظامی به ناراضیان این کشور، سیاستهای امریکا را در معامله با جریان‌ات کشورهای اسلامی به خوبی به نمایش میگذارد.

۵ - حمایت ربانی و نمایندگان دولت وی در انگلستان و نیویارک از حمله

راکتی امریکا و دفاع از آن و حتی اظهار این مطلب که : امریکا حق داشت برای دفاع از منافع خود چنین کاری کند... و شخص ربانی اظهار داشت که " حمله بر مناطق تحت تسلط طالبان صورت گرفته که گروه باغی است ... حمله نباید نمایشی می بود !!" یعنی باید امریکا جدی تر عمل میکرد و به حمله وسیعتر می پرداخت ... عده ای از تحلیلگران از این اظهارات رایحه توافق سری با امریکا را استشمام میکنند و حمله راکتی را وسیله فشار علیه طالبان غرض تن دادن به این توافق می شمارند.

۶ - برخی از تحلیلگران چنان پنداشته اند که حمایت‌های امریکا و همپیمانانش از حرکت طالبان، حرکت مقطعی بود، طالبان را برای سرکوبی نیروهای جهادی و در رأس آن حزب اسلامی ساختند و حمایت کردند، اهدافی که از تکوین و حمایت از این گروه مطمح نظر بود برآورده شده، مأموریت طالبان جنگ علیه گروه‌های جهادی بود، با نزدیک شدن طالبان به سلطه کامل بر افغانستان و نفی گروه‌های جهادی، دوران آنان به پایان رسیده، این گروه برای حالت بعد از جنگ ساخته نشده و توانمندی و کفایت ایفای نقش دلخواه در این مرحله را ندارد، باید مقدمات تعویض آنان روی دست گرفته شود و با اقدامات خاصی به طالبان تفهیم شود که به آن تن داده و از لجاجت خود داری کنند ورنه نتایج وخیمی منتظر شان است. عدم اعطای چوکی افغانستان در ملل متحد به گروه طالبان و موافقه با پیشنهاد روسیه در این خصوص نیز نشانه این سیاست تلقی می شود.

بله توره ورځ، د اکتوبر ۷

په افغانستان د امریکایي ځواکونو د وحشیانه برید

د لومړي کلیزی په مناسبت

په افغانستان د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته د دې هېواد د راتلونکي په هکله ځنو حلقو داسي گمان کولو چي افغانستان د امریکا په دائمي اډې بدلېږي، د امریکا د خوښي نظام به په دې هېواد مسلط کېږي، نه د امریکا په خلاف د مقاومت امکان شته او نه د امریکا د لاس پوځي رژیم نسکورول ممکن دی!! دی ډلي له روان بهیر سره د تلو فیصله کړې وه، په دې قطار کي د سورېدو لپاره له مخکنیو قطارونو او بسونو نه د راکوزېدو په حال کي وو، غوښتل ئې له مخکنیو ملگرو او صفوفو نه خپله رابطه قطع کړي، او د امریکایانو په درپوري نوو بسونو کي د هغه مجهول مقصد په لوري و خوزېږي چي دوی په خپله نه بلکي امریکایانو ټاکلی!!

دی ډلي ځان ته توجیهاات لرل، ویل ئې چي زموږ د هېواد او ولس وضعیت اوس او د امریکا د حملې په وخت کي هغه ندی چي د شوروی ځواکونو د حملې

په وخت کې وو. ولس له جگړې ستړی شوی، د امریکا تر مشرۍ لاندې نړۍ وال ائتلاف هومره ځواکمن دی چې په ټولې نړۍ کې حریف او رقیب نلري. پاکستان، زموږ هغه گاونډی هېواد چې د شوروي ځواکونو په خلاف د مقاومت په دوران کې د افغان ولس لوی پناه ځی او ستر ملاتړ وو اوس د امریکا په څنگ کې ودریدلي، او د افغانستان په اړه ټول هغه څه کولو ته تیار دی چې امریکایان ئې ورنه غواړي، که دا د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو حمایت او ملاتړ وي او که د طالبانو په خلاف جگړې کې امریکایانو ته نظامي اډې ورکول او د پاکستان له ځمکې او فضاء نه امریکایانو ته په خلاص لاس د استفادې اجازه ورکول وي.

له بلې خوا ایران زموږ بل گاونډی هېواد، چې د امریکا په خلاف د افغان ولس د مقاومت د ملاتړ او حمایت طمع ورنه کېده، اوس د امریکا تر مشرۍ لاندې د بین المللي ائتلاف د هڅو ملاتړ کوي، د شمال جبهه ئې دې ته وهڅوله چې په نظامي ډگر کې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړي، او په سیاسي ډگر کې د بن هغه مذاکراتو کې برخه واخلي چې د امریکا تر مشرۍ لاندې ترسره شول او په نتیجه کې ئې له یوې خوا د افغانستان لپاره د امریکا د خوښې اداره جوړ شوه، او د طالبانو اسلامي امارت او د شمال د جبهې اسلامي دولت ئې به یوه وخت کې نسکور کړل او له بلې خوا ئې افغانستان ته د بریتانیا تر مشرۍ لاندې د خارجي فوځونو د راتلو سند امضاء کړ. ایران مخکې د پښتنو په خلاف د تاجکانو تر قیادت لاندې د اقلیتونو د ائتلافي جبهې ملاتړ کاوو، بیا ئې د امریکا په لاس د طالبانو د حکومت د نسکورېدو ملاتړ وکړ، او اوس هغه حکومت په رسمیت پیژنی چې د بن د مذاکراتو په نتیجه کې جوړ شوی او د هغه د ساتنې او حمایت لپاره بهرني فوځونه په افغانستان کې مستقر شوي.

او وایی: په ټولې نړۍ کې داسې هېواد نشته چې په افغانستان کې د امریکا د نظامي حضور مخالفت وکړي او د امریکا په ضد مقاومت کې د افغانانو تر څنگ ودرېږي.

دا حلقه داسې فکر کوي چې له حزب اسلامي نه پرته د افغانانو ټولې

سیاسي ډلې په څرگند یا مخفی توگه، او په یوه او بل ډول د امریکایانو د حضور ملاتړ کوي، په دې خاطر د دوی له نظره د امریکایانو په خلاف هغه څه کول ممکن نه برېښي چې افغانانو د روسي ځواکونو په خلاف وکړل.

د دې حلقې په مقابل کې بلې ډلې داسې فکر کولو چې د امریکا په ضد به حتماً هماغه څه کېږي چې د روسانو په خلاف وشول او امریکا به هرو مرو له هماغه برخلیک سره مخامخ کېږي چې شوروي ځواکونه او شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. د دې ډلې دلایل دا دي:

• دا د الله سنت دی چې هر ځواک ته ئې د عروج او طغیان یو خاص حد ټاکلي. هیڅکله یو طاغوتی ځواک داسې نه پرېږدي چې د اوږدې مودې لپاره په ټولې نړۍ حکومت وکړي. قرآن داسې حالت د فساد عامل گڼي او وایي چې الله (ج) د دې فساد د مخنیوي لپاره طاغوتی ځواکونه په زوال محکوموي. د دوی فساد په بل ځواک دفع کوي. که نه نو ټوله نړۍ به له تباهي سره مخامخ کېږي، د عبادت او د خدای د یادولو او لمانځلو ټول ځایونه به وړانږېږي.

وَلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوْمِعُ و بِيَعُ و
صَلَوْتُ و مَسْجِدُ يُذَكِّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا و لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ
يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ* الحج: ۴۰

او که دا الهی سنت نه وی چې ځیني خلک د ځنو نورو په ذریعه دفع کوي نو کلیساوی، د رهبانانو او یهودو د عبادت ځایونه او جوماتونه چې د خدای نوم پکې زیات یادېږي، ټول به وړان شوي وو.

• که شوروي ځواکونه او د وارسا د پکت گڼ شمېر مسلح قطععات چې د روسانو په څنګ کې افغانستان ته لېږل شوي وو، پایتخت او ټول لوی ښارونه د دوی په واک کې وو، او د تېري په لومړنيو میاشتو کې په افغانستان داسې مسلط شول چې زموږ گاونډيو او ټولو نړيوالو گمان کاوو چې افغانستان د تل لپاره د شوروي په کومي کې پریووت، نور نه مقاومت ممکن دی او نه د افغانستان د آزادۍ احتمال شته!! خو پس له لنډې مودې مقاومت پیل شو، ورو

ورو ئې لمن خوره شوه، په هر ځای کې په روسي فوځونو بریدونه پیل شول، روسان په خپلو نظامي اډو کې پاتې کېدو ته اړ او بنارونو ته له کوزېدو په دې خاطر منع شول چې په هیڅ افغان کې اعتماد نشو کولی، حتی له خپلو نږدې کمونستو ملگرو نه ویریدل. هیڅ دلیل نشته چې همدا کار دې له امریکایانو او انگریزانو سره ونشي!! دا خبره د منلو نده چې هلته دا کار ممکن او اوس نا ممکن دی. پداسې حال کې چې افغانانو نه په هغه وخت کې دومره جنگی تجربه درلوده، نه دومره وسایل او نه هومره قوي روحیه چې نن ئې لري.

• د امریکا په خدمت کې د افغاني ډلو ائتلافي جبهه به ډېر ژر له ژورو او پخلا نه کېدونکو اختلافاتو سره مخامخ کېږي، اختلافات به ئې مسلحانه شخړو ته رسېږي، شرایط به یو ځل بیا د یوه بل ملي پاڅون او عمومي قیام لپاره برابرېږي.

د دی جبهې په لیکو کې چې څوک راټول شوي اکثریت ئې بې هدفه، بداخلاقه، مفسد او غله دي، همدا اوس ئې په ټولو سیمو کې د غارت، د خلکو زورلو، د خلکو په سر، مال او ناموس د تېري بازار تود کړی. ممکن ندی چې دا وضعه د اوږدې مودې لپاره دوام وکړي.

• د امریکا تر مشرې لاندې بین المللي ائتلاف هم نشي کولی چې د تل لپاره دوام وکړي. د طالبانو تر نسکورولو د دوی هدف مشترک وو، خو اوس چې د طالبانو حکومت نسکور شوی، د افغانستان د راتلونکي او په دې هېواد کې د امریکایي فوځونو د پاتې کېدو په سر به په همدې ائتلاف کې د داسې اختلاف شاهد یو چې ورو ورو به تشدید کېږي. په دې اختلاف چې کوم نتایج مرتب کېدی شي هغه له هیڅ با درایت او پوه انسان نه پت ندی.

• امریکایانو چې په کومې بې رحمۍ، قساوت او وحشت سره عمل کړی، جوماتونه د لمانځه په وخت کې بمباردول، په کلو بمونه وروول، بې گناه خلک وژل، په سلهاوو اسراء لاس تړلي او په یوځای وژل، د افغانستان په خاورې کې مستقل محبسونه جوړول، کیوبا ته د جنگی اسراوو انتقال، له کابل نه د مسلح افغاني

قطعاتو ایستل، د هغو ډلو مشران سپکول چې د دوی ملګرتیا ئې کړې،... دا ټول حتماً او بې له شکه خپل عکس العملونه لري، افغانان به حتماً خپل غچ اخلي، افغانان هیڅکله د پردیو تسلط نه مني، تل د پردیو د سلطې په خلاف راولاړ شوي، پس له لنډې مودې به د پردیو په خلاف حساسیتونه او د دوی د نادودو په مقابل کې عکس العمل، عملي بڼه غوره کوي او په مسلحانه مقاومت به بدلېږي.

- دا دئ عملاً ګورو چې مقاومت پیل شوی، په ډېره چټکتیا وده کوي او لمن ئې له یوې سیمې بلې ته خورېږي. که په تېرو دريو میاشتو کې د مقاومت وضع، په امریکایي ځواکونو د مجاهدینو مسلسل بریدونه او په دې بریدونو کې د امریکایانو تلفات له هغه څه سره مقایسه کړو چې د شوروي اتحاد ځواکونه د تېري په لومړیو دريو میاشتو کې ورسره مخامخ شول نو په څرګند طور به وګورو چې هم په امریکایانو باندې د بریدونو شمېر زیات دی او هم ئې تلفات، او د مجاهدینو تکتیکونه پاڅه او تلفات ئې له هیڅ سره برابر. آیا له امریکا نه ویرېدونکو او له قدیر او خیرالناصرین خدای نه مایوسو کسانو ته دا خبره کفایت نکوي چې نن او پس له هغه چې د مقاومت له پیل نه فقط درې میاشتې تېرېږي، امریکایي فوځونه هره ورځ تر پنځو نه زیات خپل مړی او ژوبل کسان بگرام ته انتقالوی!! او دا پداسې حال کې چې لا تر اوسه مقاومت یوازي په کندهار، کنړ، خوست، پکتیا، او پکتیکا کې تشدید شوی، او په کابل، لوګر، ننگرهار کې ئې لومړی څړیکي څرګندی شوي او نورو ولایاتو ته ورو ورو په خورېدو دی، الحمد لله هلته هم مجاهدین ځانونه برابرې او ډېر ژر به وګوري چې په دغو سیمو کې هم د نورو سیمو په څېر د شدید مقاومت لمن خوره شي. زه باور لرم چې که مقاومت په همدې شکل دوام وکړي نو امریکایانو ته به ډېره ګرانه وي چې د اوږدې مودې لپاره په افغانستان کې پاتې کېدو ته زړه ښه کړي او دا ورځ په ورځ زیاتېدونکي تلفات وزغمي. زه هیڅ ګمان نکوم چې امریکا دي دا تلفات تر یوه کال نه زیات وزغملی شي. د دې احتمال ډېر ضعیف دی چې امریکا دي د راتلونکي بل اکتوبر اوومه په افغانستان کې ولمانځي.

• د امریکائي فوځونو په وتلو چي کوم خطرناک نتایج مرتب کېږي شاید امریکا ته ئې جبران همدومره گران وي لکه روسانو ته. او په دې مقاومت کي د مجاهدنو د بری اثرات به په افغانستان او ټولې اسلامي نړۍ کي تر هغه نه ډېر ژور او پراخ وي چي د شوروي ځواکونو په ضد ئې په برخه شوو.

• له هغو کسانو سره چي د یرغلگرو ځواکونو په څنگ کي د خپل ولس په خلاف جنګېدلي او د دوی د متو په زور قدرت ته رسېدلي او له افغانانو سره بي د اسلام، مروت، پښتونولي او افغانيت خلاف هغه څه کړي چي د ډېرو بي ننگه او بي غیرته کسانو په تاريخ کي بي هم مثال نشو موندلي، د بهرنيو فوځونو له وتلو نه وروسته به لدوی سره هماغه څه کېږي چي لدوی سره شايي او د دوی له سلف سره شوي. کاش دوی د کمونستانو له تجربو نه پند او عبرت اخیستي وي او د هغوي په پله له گام ایښودو نه بي ډډه کړي وي.

• هغه کسان چي د امریکا په لاس له جوړ شوي نظام سره د ملګرتيا اراده لري او په دې بهير کي ځانته د ځاي پيدا کولو هڅه کوي، دوی خپل تاريخ داغجن کوي او خپل ټول هغه جهادي هڅي په اوبو لاهو کوي چي له اسلام نه د دفاع په خاطر ئې د پرديو کفري ځواکونو په خلاف کړي وي. نه پوهېږو دوی به خپل عمل څنگه توجیه کوي، ولي بي دا کار د روسانو په وخت کي ونکړ؟ څنگه د روسانو په لاس جوړ شوي نظام کي برخه اخیستل ورته حرام برېښېدو خو په امریکائي نظام کي برخه اخیستل ورته جایز برېښي!! څنگه د روسانو په خلاف جهاد ورته فرض معلومېدو خو د امریکايانو او انګریزانو په خلاف جهاد ورته اشتباه برېښي!! نه پوهېږو دوی هغه څوک څنگه ملامتوي چي نن د امریکا په خلاف د مقاومت پلوي کوي، پداسي حال کي چي پرون او د روسانو په خلاف بي د ده د مقاومت ستاینه کوله!!؟

• که څوک خپل ټول عمر په محبس کي او یا له هېواد نه لري په هجرت کي تېر کړي، دا حالت ئې تر دي ډېر غوره دي چي په یوه داسي نظام کي د مامور په څېر کار وکړي چي د پرديو په لاس جوړ شوي او د حفاظت لپاره بي کفري ځواکونه

زموږ په ملك كې ميشت شوي او په افغانانو بمونه وروي. دا كسان دي په دې پوه شي چې له كافر سره د موالات او ملگرتيا په صورت كې نه الله تعالى د دوى ايمان قبلوي او نه يې لمونځ او روژه. د شريعت له نظره هغه څوك د كافرانو له ډلې څخه گنل كېږي او مباح الدم دي چې د كافر په څنگ كې له مسلمان سره جنگېږي. د دوى هيڅ دليل او عذر نه منل كېږي. د مجبوريت په صورت كې دوى ته كفر د كلمي ويلو رخصت وركړي شوي خو دا اجازه نده وركړي شوي چې د كافرانو په څنگ كې د مسلمانانو په ضد و جنگېږي.

• هغه كسان چې د كفري ځواكونو په لاس جوړ شوي داسې نظام ته اسلامي نظام وايي او د اسلامي حكومت نوم ورباندې ږدي چې د مشر ساتنه يې امريكايي كومانډو كوي، د پلازميني امنيت يې د هغو كفري ځواكونو په لاس كې دي چې وايي: په افغانستان كې د شريعت نفاذ د منلو ندي!! او پداسې حال كې چې د هېواد آسمان او ځمكه د همدې ځواكونو په واك كې، ټول هوايي ميدانونه او ستراتيژيكي نقاط د دوى په اختيار كې، په خپل سر او د افغانانو له اجازې او موافقې نه پرته، هر څوك نيولي او وژلي شي، په داخل كې محبسونه لري او په سلگونو بې گناه بنديان ئې د نړۍ په نورو ځايونو كې خپلو محبسونو ته انتقال كړي.... دا دين خرڅونكي مفتيان يا له اسلام نه بې خبره دي او يا اصلاً ايمان نلري. دوى له خداي سره خدعه كوي او خپل ملت غولوي.

• متأسفانه ځني نور بيا داسې دي چې د اصلي دښمن په ضد د څه كولو همت او جرأت نلري خو د خپل زړه پرآسي يا د ويډيو كستيو په دوكانونو كې په انفجاراتو سره باسي او يا د مکتبونو په سوزولو سره!! ځيني نور خو په داخلي جگړو كې ډېر غښتلي او تورزن وو خو د يرغلگرو خلاف جگړو ته يې ملا ماته او توره په غلاف كې ده!! او ځني نور له يوې خوا دښمن سره يوځاي شوي او له بلې خوا په داخلي تصفيو كې مصروف دي او خپل ملگري ترور كوي او د سياسي او تبليغاتي اغراضو لپاره حتى لډي نه هم ډډه نكوي چې تر خپل تسلط لاندې بنارونو كې انفجارات وکړي او همغه بې گناه بناريان په وينو كې ورغړوي چې

۱۱ سپتمبر _____ د اکتوبر ۷

دوی یې د سراو مال د خوندي ساتلو ذمه وهلي !! همدا دوی وو چې ډاکټر عبدالرحمن او حاجي عبدالقدير یې ترور کړل او د اطلاعات او کلتور وزارت مخي ته یې انفجارات وکړل!!

• موږ یو ځل بیا ټولو هغه افغانانو ته بلنه ورکوو چې اسلام ته وفادار دي، د اسلام له دښمنانو سره د ملګرتیا او د دوی په وړاندي د سکوت او سازش په نتیجه کي خپل دین، ایمان او آخرت نه تباہ کوي، د خپل هېواد استقلال او خپلواکي غواړي او پرديو فوځونو په شته والي رضایت او دوی ته تسلیمیدل، او د دوی ملګرتیا د ایمان او عقیدې منافی ګڼي، او د امریکایانو په ضد جهاد همدا سې ګڼي لکه د روسانو په ضد، دوی ته بلنه ورکوو چې یوه بل ته د وروري لاس ورکړي او د جهاد لپاره ملا وتړي او په دې باور ولري چې قدیر خدای به د دوی مرسته کوي، په دښمن به دوی ته بري ورکوي او امریکا او بي دینه ملګري به یې له همغه شوم برخليک سره مخامخ کوي چې روسان او د دوی کمونست ملګري یې ورسره مخامخ کړل.

بسم الله الرحمن الرحيم

له اسلام آن لاین سره مرکه

محترم ورور حکمتیار صاحب! ستاسو له نظره د ۱۱/ سپتمبر د پېښو اصلي عاملین څوک دي او انگیزه به ئې څه وه؟

ځواب: د ۱۱/ سپتمبر د سترو او حیرانوونکو پېښو اصلي عاملین همغه کسان دي چې الوتکي يې وټنښتولي او د پنتاگون او نړيوال تجارت مرکزي ماڼي سره يې وجنگولي او د يوه تصادف په نتيجه کي سپينه ماڼي ورنه خوندي پاتي شوه. د عملياتو اهداف او په دې کي د برخي اخیستونکو هويت دا ثابتوي چې نوموړي عمليات د امريکا د استعماري سياستونو په ضد يو عکس العمل وو. امريکا غواړي خپله لويي په ټولي نړۍ ومني، عربي هېوادونه تر خپلي قبضې لاندې وساتي، هلته خپل نظامي حضور لا زيات پياوړی کړي، خپلي اډې مزید خوري او ځواکمني کړي، د مظلومو فلسطينيانو د ځپلو او په ټول فلسطين د صهيونستانو د کامل تسلط لپاره اسرائيل په مېړنو وسلو سمبالوي، په اسلامي

نړۍ کې د ټولو اسلامي خوزښتونو د ټکولو لپاره هڅه کوي، په عربي هېوادونو کې موجود استبدادي مطلق العنان او د یکتاتوري رژیمونه د ولسونو په ضد حمایت کوي..... دغو سیاستونو په ټولې نړۍ مخصوصاً اسلامي هېوادونو کې د امریکا په ضد حساسیتونه مزید تقویه کړل د نیویارک او واشنگټن د پېښو عوامل باید د امریکا په خارجي سیاست او د هغه پر ضد د آزادي غوښتونکو ملتونو په قوي حساسیتو کې ولټوو، داسې شهادت غوښتونکي عملیات له ستري جذبې او ځواکمني انگیزی نه پرته نشي ترسره کېدې، له دښمن نه غچ اخیستو لپاره ځان قرباني کولو ته هغه څوک چمتو کېدې شي چې دښمن سخت مجبور کړي وي او له ده نه یې ژوره کرکه په زړه کې وي

سوال: ځینې مبصرین داسې گمان کوي چې شاید د دغو پېښو تر شا به په خپله د امریکایي چارواکو لاس وي، د دې لپاره چې خپل وسیع نظامي تحرکات توجیه کړي، او امریکایان د یوه لوی جنگ لپاره چمتو کړي، تاسو په دې هکله څه وایاست؟.

ځواب: امریکایي چارواکو د سپتمبر له پېښو نه به امریکا او ټولې نړۍ کې د راولاړ شوو احساساتو او عواطفو نه غلطه استفاده وکړه، د نړۍ د ټولو ستراتیژیکو او حساسو سیمو د نیولو لپاره یې بډې راووهلي، وسیع نظامي تحرکات یې پیل کړل، په عربي هېوادونو کې یې خپلې زړې اډې پراخي کړې، خپلې جنګي بیړۍ یې په خلیج او د هند سمندر کې ځای په ځای کړې، په افغانستان باندي د تېري لپاره چې هغوي کوم ترتیبات نیولي وو او کومه نیټه یې ټاکلي وه هغه یې گړندي او رادمخه کړه، هغه هېوادونه یې وگوانډل چې د امریکا واکمني او لویې ته سرنه ټیټوي، عراق، کوریا، او ایران یې د شرارت محور وگڼل او په عراق باندي د برید لپاره یې تیاري ونيولو. دوی لدې پېښو نه هومره غلطه استفاده وکړه چې ډېر خلک یې په دې شک کې واچول چې مبادا په خپله امریکا یې چارواکو، قصداً او د خپلو نظامي تحرکاتو د توجیه لپاره دا پېښې نه وي ترسره کړې.

۱۱ سپتمبر _____ له اسلام آن لاین سره مرکه

سوال: د سپتمبر ۱۱ پېښو په نړۍ واله سطحه په سیاسي، اجتماعي، نظامي او فکري برخو کي څه مثبتې يا منفي اغيزې درلودې؟
ځواب- د سپتمبر ۱۱ پېښو په نړۍ واله سطحه د ژوند په ډېرو برخو کي ژور تاثيرات درلودل چي ځني يي دا دي:

الف: نړيوالو ته يي ثابتنه کړه چي که په چا زور زياتي وشي او له ځان نه دفاع ته مجبور کړي شي نو په خالي لاس هم د مغوروو ځواکونو پوزه په خاورو موبنلي شي او څوک چي قرباني ته تيار شي داسي ستر کارونه کولي شي چي دښمن په هيڅ پر مخ تللي و سلي د هغه مخه نشي نيولي.

ب: امريکا هومره هم ځواکمنه او د مخالفينو د حملو نه خوندي نده لکه چي امريکايانو په خپله گمان کولو او يايي په دې هکله تبليغات کول او يا د دوی له تبليغاتو نه متاثره شوو کسانو گمان کولو. په يوه وخت د څلورو طيارو تښتول او له څلورو مهمو اهدافو سره جنگول، شايد د نړۍ په ډېر ضعيف هېواد کي چي ناتوانه او ناداره حکومت او گڼ شمېر ځواکمن مخالفين هم ولري ممکن نه وي.

ج: امريکا چي په ټولي نړۍ کي کوم هيبت او رعب خور کړي وو هغه ته کلکه صدمه ورسېده. د امريکا په اقتصاد او بانکونو د نړۍ والو هغه باور او اعتماد ختم شو چي لدې پېښي نه مخکي يي درلود، هر چا به خپلي شتمني امريکايي بانکونو ته انتقالولي، هومره چي د امريکايي بانکونو د شتمنيو لويه برخه هغه پانگي وي چي د اسلامي هېوادونو او درېمي نړۍ امر او، بډايانو او تاجرانو په خپلو هېوادونو کي د بي امنيتي او عدم ثبات له ويرې او د امريکا په ثبات او امنيت باندي د باور او اعتماد په وجه هلته انتقالولي، له دغو پېښو نه وروسته له امريکايي بانکونو نه د دغو پانگو د بيرته انتقال لړۍ پيل شوي.

ه: امريکا يي چارواکو پدغو پېښو سره د خپلي سپکاوي د جبران لپاره داسي لار غوره کړي چي پايلي به يي امريکا ته د دغو پېښو نه هم لا زياتي خطر ناکي وي، له قهر، غصي او غرور نه ډک هغه چلند چي امريکايي چارواکي يي د نړۍ د نورو هېوادونو سره کوي، دا به دوی ته حتماً د سپتمبر د پېښو د عاملينو

۱۱ سپتمبر _____ له اسلام آن لاین سره مرکه

په خپه نور همداسي ځواکونه را پیدا کوي. همداراز هیڅوک باید په دې کې شک ونکړي چې که امریکا د افغانانو په خلاف په خپلي ناروا جگړې کې ناکامه شو او امریکایي ځواکونه له افغانستان نه وتلو ته اړشول، شاید د دې ماتي پایلي همغسې وي لکه شوروي اتحاد چې ورسره مخامخ شو.

سوال: امریکایي چارواکو په افغانستان باندي د حملې لپاره دوه اهداف اعلان کړي وو: د طالبانو حکومت نسکورول او د القاعدې مراکز ختمول. اوس چې دوی دواړه اهداف ترلاسه کړي نو د جنگ د دوام او په افغانستان کې د مزید پاتې کېدو لپاره څه توجیه لري؟

ځواب: د طالبانو د حکومت له نسکورېدو او په افغانستان کې د القاعدې د شته والي له پاي ته رسېدو سره په دې هېواد کې د نظامي حضور په دوام باندي د امریکایي چارواکو بي دلیل او بي منطقه ټینګار، د نوو اډو جوړول، د جگړو دوام، د وسلو د راټولولو هڅې، د طالب او القاعدې په تور د جهادي ډلو او شخصیتونو په ضد مسلسل عملیات، د جنگی جنایتکارانو او وطن پلورونکو ډلو او څېرو استخدام، په واک کې د کمونستانو د شریکولو هڅه، او له کمونستو افسرانو نه د افغانانو په خلاف په جگړو کې استفاده ..... دا ثابتوي چې د امریکایانو دا جگړه یواځې د طالبانو او القاعدې په ضد نده بلکې دا یو بل صلیبي جنگ دي، د هر مسلمان پر ضد، چې لري ئې له افغانستان نه پیل شوې، دوی د نړۍ په هر گوټ کې د ټولو هغو سیمو د نیولو لپاره ملا تړلې چې له نظامي، سیاسي او اقتصادي لحاظه ستراتیژیک اهمیت لري او په هغوي د تسلط په نتیجه کې په ټولي نړۍ د امریکا د تسلط لپاره لار اواره کوي.

سوال: داسې معلومېږي چې امریکایان له افغانستان نه وروسته اوس په عراق د حملې لپاره تیاری نیسي، ایران گوانبی او له کوریا او عراق سره ئې د شیطانی محور غړي گڼي، آیا د دې معنی دا ده چې امریکا یو بل صلیبي جنگ پیل کړی؟

ځواب- امریکا په هغو هېوادونو پسي رااخیستي او د دوی د گوانبلو لپاره

نې بډي راوهلي چې يا د سپري جگړې په دوران کې د شوروي اتحاد په محور څرخيدل او يا بي طرفه او مستقل ول. په دې سره دوی غواړي چې د امريکا د زورځواکي په خلاف د بل محور د جوړېدو مخه ونيسي او په ټولې نړۍ کې د دې امکان د تل لپاره له منځه يوسي چې د امريکا د خوښې نوي نړۍ وال نظم، کوم وخت او د نړۍ په کوم گوټ کې له گوانس سره مخامخ شي. خو د امريکايي چارواکو لويه غلطي همدا ده. دوی په دې نه پوهېږي چې نه د امريکا په فکري او اخلاقي بنسټونو کې د نړۍ د مشرتابه وړتيا شته، نه يې په اسلوب او تگلاري کې او نه يې د چارواکو په شخصيت کې. د نړۍ مشرتوب چې د کومو وړتياوو غوښتنه کوي امريکايي نظام او امريکايي چارواکي له هغوي نه ډېر ډېر وروسته دي، محض د وژونکو وسلو په زور او يواځې له نظامي ځواک نه په استفادې سره چې څوک د دې هدف د ترلاسه کولو هڅه وکړي د شوروي اتحاد په برخليک به اخته کېږي.

سوال: ځيني کسان په افغانستان باندي د امريکا د بريد پرې په طالبانو اچوي او وايي چې د دوی غلطو سياستونو هېواد له دې حالت سره مخامخ کړ او امريکا ته ئې په افغانستان باندي د حملې بهانه په لاس ورکړه. تاسو د دې نظر په هکله څه وياست؟

ځواب- زه له دې تحليل سره موافق نه يم. د افغانستان د پېښو بهير هم لدې تحليل سره اړخ نه لگوي، امريکايانو له افغانستان نه د روسي فوځونو له وتلو نه لاس له منځه دا سياست غوره کړ چې په افغانستان کې د اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونيسي، له کرمين سره په دې هکله توافق ته ورسېدل، د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته د نجيب د حکومت د پاتې کېدو اساسي عامل همدا توافق وو. د حزب اسلامي په ضد د شمال جهادي- کمونستي ائتلاف د همدې مقصد لپاره جوړ شو، د طالبانو په لاس د جهادي ځواکونو مخصوصاً حزب اسلامي د ټکولو سياست د همدې لپاره غوره شو، په لومړي سر کې د طالبانو کلکه حمايه او د دې خوزښت په گټه پراخ تبليغات او بيا په پای کې کله چې د طالبانو حرکت د دوی له

کنترول نه ووت او په دې وړاندې چې د خپلې خوښې قیادت ورباندې تحمیل کړي او د خپلې خوښې سیاستونو غوره کولو ته یې اړ کړي نو د دوی په ضد پراخ منفي تبلیغات او د شمالي ټلوالې سیاسي او نظامي مرسته کول د هماغه زاړه سیاست بېل بېل پړاوونه وو. د امریکایانو د ناروا برید ملامتي هغه کسان په طالبانو اچوي چې غواړي لږې وحشیانه برید نه دفاع وکړي او له امریکایانو سره د طالبانو په ضد خپله ملګرتیا توجیه کړي، دوی غواړي ووايي چې طالبان باید د امریکایانو شرایطو ته تسلیم شوي وي او په دې سره یې په افغانستان باندې د دوی د حملي مخنیوي کړي وي، خو زما او دهر باایمانه انسان له نظره د طالبانو د واکمني په تاریخ کې د دوی تر ټولو ستر او له افتخار او عظمت نه ډک کار دا وو چې د امریکایانو فشار ته تسلیم نشول، د خپل حکومت نسکوریدل یې ومنل خو د پردیو په وړاندې یې سرتیتې نکړې. حقیقت دا دي چې په افغانستان باندې د امریکا د برید مسئولیت د هغو ډلو په غاړه دي چې د روسانو په وینا له امریکایانو سره ملګري شول، امریکا ته یې په افغانستان باندې د برید بلنه ورکړه او د امریکایي افسرانو تر قومندي لاندې د خپل ولس او خپلو داخلي رقیبانو په خلاف جنګېدو ته چمتو شول او د طالبانو په ضد د امریکا په څنګ کې د دوی د ځمکنیو فوځونو په څېر یې عمل وکړ. که دوی نه وي امریکا به هیڅکله په افغانستان باندې د تېرې جرأت نه وو کړي او داسې ژر او په آسانی سره به یې افغانستان نه وو نیولي. د ایران د جمهور رئیس سید محمد خاتمي دا وینا ده چې د ایران او د ایران تر حمایي لاندې د شمالي ائتلاف له مرستې نه پرته امریکا نشو کولی چې داسې ژر او په دومره آسانی سره په افغانستان کې د تروریسم په ضد خپلې جګړې کې بریاوې ترلاسه کړي!

سوال: آیا امریکا په افغانستان کې د شوروي اتحاد ناکامه تجربه نه تکراروي؟ آیا کولی شو ووايو چې دوی به هم له ورته پایلو سره مخامخ شي؟
ځواب: په دې کې هیڅ شک نشته چې امریکایان په افغانستان کې د روسانو په پل ګام ږدي، د دوی ناکامه تجربه تکراروي او د دوی د ناکام تېرې له پایلو

سره به مخامخ کېږي. زه چې همدا نن په افغاني ټولني مخصوصاً د مجاهدينو په ليکو کي د امريکايانو په ضد کومه کرکه او نفرت گورم او د دوی په ضد ورځ په ورځ د پراخېدونکو نظامي عملياتو شاهد يم او بيا دا کرکه او نفرت او دا پراخېدونکو نظامي عمليات او په دې کي د امريکائي ځواکونو مرگ ژوبله د روسانو د تېري له لومړي ورځو سره مقايسه کوم په قطعي طور دي نتيجي ته رسېږم چې د امريکايانو ماتي او له افغانستان نه وتل حتمي دي، ممکن نده چې امريکايان دا مرگ ژوبله د اوږدي مودي لپاره وزغملې شي. دا د سپتمبر له پېښو نه يو کال تېر شو، په تېر يوه کال کي امريکايانو خپل ټول زور و آزمويلو، د افغانانو د وژلو او د دوی د جونگړو د وړانولو لپاره يې خپلي آخرنۍ ماډل وژونکي وسلې و کارولي خو نه په اوضاع مسلط شول، نه يې د خپلي خونې سوله او امنيت تأمين کړي شو او نه يې د مقاومت د پيل، پراخېدو او تشديد مخه ونيولې شوه. دا دي گورو چې نن د دوی په اړه مسلسل بريدونه کېږي، گزمي يې له کمينونو سره مخامخ کېږي، گاډي يې په مينونو الوزول کېږي، نه يې گزمي خوندي دي او نه بارکونه.

سوال: پداسي حال کي چې د امريکا لويي غوښتنه، چين، روسيه، کوريا، ايران، عراق، او ټوله اسلامي نړۍ او ډېر نور هېوادونه تهديدوی، ولې په نړيواله کچه د امريکا په ضد د مقاومت گډه جبهه نشي جوړېدې؟ ټول په دې پوهېږي چې امريکا په افغانستان د تسلط له لاري غواړي په مرکزي آسيا او ټولي سيمي باندي خپله واکمني تحمیل کړي، نو ولې د امريکايانو په ضد د افغانانو مرسته نکوي، ولې د امريکا ملاتړ کوي؟

ځواب: دا کار بايد شوي وي خو د ځينو خاصو عواملو په وجه نه روس او نه چين دې ته زړه ښه کوي او نه ايران، ځني عوامل ئې شايد دا وي.

الف: روسان د روسيې دننه او د مرکزي آسيا په هغو ملکونو کي چې د شوروي اتحاد په دوران کي د مسکو تابع وو، اسلام او اسلامي خوزښتونه ځان ته ستر او اساسي گوانښ گڼي، دې ته ترجيح ورکوي چې دا گوانښ د امريکا د

وسلو، پیسو او فوځونو په زور وځپلي شي، مسکو د افغانستان په خلاف د امریکا د جگړې ملاتړ او مرسته د یوې دقیقې محاسبې له مخې کړي او کوي یې، شاید هغه وخت لادپر لري وي چې روسیه د غچ اخیستلو لپاره په سیمې کې د امریکا ضد احساساتو نه د خپل مخکیني رقیب په ضد استفاده وکړي، روسان دې ته هم متوجه دي چې د امریکا د برید په نتیجه کې چې د دوی تر حمایتي لاندې شمالي تېلوالې ته څه په لاس ورغلي دا له بلې لارې په لاس نشوي ورتلي.

ب: چین هم په ترکستان کې له استقلال غوښتونکو مسلمانانو سره اوږده ستونزه لري، په افغانستان کې د یوه اسلامي حکومت قائلیدل د دې ستونزې د تشدید لامل ګڼي، نو که امریکا د دې ستونزې په حل کېدو کې د دوی مرسته کوي ولې به د هغې ملاتړ نه کوي.

ج: - د ایران اصلاح طلبه چارواکي دې ته ترجیح ورکوي چې د افغانستان په سر له امریکا سره معامله وکړي، دوی په افغانستان کې د امریکایانو مرسته وکړي او امریکایان په ایران کې د محافظه کارانو په ضد د دوی ملاتړ وکړي. د ایران دغې حلقي ته د افغانستان روان وضعیت، د امریکایانو په لاس د طالبانو د حکومت نسکوریدل او د امریکا تر حمایتي لاندې انتقالي ادارې کې د شیعې ډلو ونډه په زړه پوري برېښي. ځني مبصرین خو لا دا وایي چې شاید د ایران اوسني چارواکي دې ته ترجیح ورکړي چې د عراق په اړه هم هغه څه وکړي چې د افغانستان په اړه یې وکړل. دا ملکونه شاید خپل سیاست بدل کړي خو اوس نه، بلکې په یوې داسې مخکې تللي مرحلي کې چې د امریکایانو د حتمي ماتې نښې پوره څرګندي شي او د امریکا په لاس د تپل شوي حکومت دوام په خطر کې ولوېږي. افغانان نباید په اوسني مرحلي کې لدغو هېوادونو نه د امریکا په ضد د څه کولو انتظار ولري، باید له خپلو ذاتي امکاناتو نه په استفادې سره د هېواد د آزادولو او د وضعیت د بدلو لپاره ملا وتړي.

په دې کې هیڅ شک نشته چې په سیمې کې د امریکا د نظامي حضور اصلي هدف یواځې دا ندي چې افغانستان د دوی په دائمې نظامي اډې بدل شي او په

دې هېواد کې د خپلې خوښې نظام تحمیل کړي، برعکس د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا په حساسې سیمې او غني زیرمو باندې د تسلط لپاره او په دې سیمې د روسیې د مجدد تسلط د مخنیوي لپاره، دلته خپل حضور ضروري ګڼي. دوی په افغانستان له برید نه د مخه د مرکزي آسیا تقریباً ټولو هېوادونو کې اډې جوړې او خپل ګڼ شمېر ځواکونه یې ځای په ځای کړل. ویلي شو چې دوی دا هېوادونه له افغانستان نه د مخه او له جګړې نه پرته تر خپلې نظامي اغیزې لاندې راوستي.

په دې کې هم هیڅ شک نشته چې د امریکا دا جګړه او په سیمه کې د دوی د نظامي حضور اصلي هدف د مرکزي آسیا د تیلو په زیرمو تسلط دي، دا جګړه په اصل کې د تیلو د کمپنیو جګړه ده، د طالبانو د حکومت له نسکورېدو نه ورسته نه په افغانستان کې د دوی نظامي تواجد د توجیه وړ دي او نه په مرکزي آسیا او ټولو هغو سیمو کې چې له طالبانو او القاعدې سره د مقابلي تر نامه لاندې یې هلته خپل فوځونه ځای په ځای کړي،

سوال: که امریکایان په دې وتوانېږي چې په افغانستان کې د اوږدې مودې لپاره پاتې شي، دا به افغانانو ته کومې ستونزې راولاړې کړې او د افغاني ټولنی دیني، اخلاقي، اجتماعي، او سیاسي جوړښت ته به څومره صدمه ورسوي او د بدو او خطرناکو اغیزو لمن به ئې څومره خوره وي؟ او که له ماتې سره مخامخ شول نو د دې ماتې پایلې به څه وي؟

ځواب: په افغانستان کې د امریکا نظامي حضور چې کومې ستونزې افغانانو ته راولاړې کړي له هیڅ افغان نه پټې ندي، دوی زموږ هېواد اشغال کړ، زموږ خپلواکي او ملي حاکمیت یې ترپښو لاندې کړ، د ټولني مفسد عناصر، غله، داره ماران او وطن پلورونکي یې په افغانانو مسلط کړل، د جهادي ځواکونو او شخصیتونو د ختمولو، وژلو، شړلو، له صحنې ایستلو او د ټولني په سیاسي او اجتماعي چارو کې د دوی د فعالې ونډې د مخنیوي لپاره یې له هیڅ هڅې ډډه ونکړه. د یوه یوه کس د وژلو لپاره یې مکمل کلي او جوماتونه وړان کړل

او په لویو لویو کاروانونو یې بمونه وورول، د قومونو ترمنځ یې د دښمني تخم وکړلو، یو یې د بل په خلاف و جنگولو، تاجک یې د پښتون په ضد او شمال یې د جنوب په خلاف راوپارولو، د افغانستان او پاکستان ترمنځ یې د دښمني او بې اعتمادې داسې فضاء راپیدا کړه چې په ډېرو کلونو او ډېرو هڅو یې چاره نشي کېدې.

دا د بنکېلاک گرو ځواکونو عادت دی چې سیمې ته په راتلو سره هم او په تلو سره هم د بنکېلاک شوو سیمو ولسونو ته حل نه کېدونکې ستونزې راپیدا کړي. بریتانیا چې په نیمې وچې کې کوم زهر وشیندل او روسانو چې په مرکزي آسیا او افغانستان کې په خپل خطرناک شته والي سره کوم کړاوونه راپیدا کړل، هر چاته څرگند دی، روسان زموږ له هېواد نه ووتل خو د دوی په غېږ کې روزل شوي کسان تر اوسه د جگړو د اور په بل ساتلو کې فعاله ونډه لري. که امریکایان خدای مکره زموږ په هېواد کې او په دې حساسې سیمې کې د اوږدې مودې لپاره د پاتې کېدو چانس تر لاسه کړي او د ټولني په رگونو کې د خپلو زهرو د تزریق موقع په لاس ورشي، په الحاد او اخلاقي فساد ولاړ خپل زهرجن او تباه کوونکي کلتور خور او له دین، مذهب، اخلاق، غیرت او ملي هویت نه پردي عناصر په ټولنه مسلط کړي شي، د ټولني فکري، اخلاقي، سیاسي او اجتماعي زعامت دوی ته وسپارلي شي، په دې لار کې له خنډ سره مخامخ نشي، په خلاص لاس، ډاډ او اطمینان سره د ټولني د مخکنې فکري او اجتماعي جوړښت د بدلولو او د خپلي خوښې په قالب کې د اچولو مجال ورته میسر شي او په دې و توانېږي چې په بنکېلاک شوو ولسونو کې د دین په نسبت التزام سره مینه، له غلامې او د پردیو سلطې لاندې ژوند نه کرکه او نفرت پدوی کې ختم کړي، په دې صورت کې به د امریکا په نظامي شته والي داسې خطرناک نتایج مرتب شي چې جبران به یې ممکن نه وي، خو که دا نظامي شتون د دغو ولسونو دیني او ملي احساسات راوپاروي او دا احساسات په مقاومت بدل شي او د مقاومت په نتیجه کې دښمن ته د ټولني په رگونو کې د خپل زهر شیندلو فرصت په لاس ورنشي، په دې سره د

دي نظامي حضور د خطرناکو پایلو مخنیوي کېږي شي.

سوال: د امریکا په خلاف مقاومت پیل شوی او لمن ئې د خورېدو په حال کې ده، آیا دا حالت به همداسې دوام وکړي او که به امریکائي ځواکونه پس له څه مودې د مقاومت په ځپلو موفق شي؟

ځواب: ما ته د پیل شوي روان مقاومت وضعیت داسې معلومېږي چې باید راتلونکي ته زیات امیدوار وو. دا مقاومت تقریباً درې میاشتې مخکې پیل او په امریکایي ځواکونو او د دوی په اړه او گزمو باندې بریدونه شروع شوو، له دې نه د مخه ټول بریدونه د امریکایانو له لوري وو، په دې دريو میاشتو کې په امریکائي ځواکونو هومره حملې شوي چې د روسانو په ضد د لومړیو میاشتو له بریدونو سره نشي مقایسه کېږي. په دې مودې کې د امریکائي ځواکونو تلفات په ورته مودې کې د روسانو تر تلفاتو ډېر زیات وو. دا نن چې ستاسو سوالونو ته ځواب وایم او د امریکائي ځواکونو په ضد د عملیاتو له پیل کېدو نه فقط درې میاشتې تېرېږي، د دوی د فوځیانو د مرگ ژوبلي تخمیني شمېر، هره ورځ تر پنځو نه زیات دي. تراوسه خو مقاومت لا ځواکمن کېږي او لمن یې له یوې سیمې بلې ته خورېږي. زه ډاډه یم چې دا مقاومت به دوام کوي او هغې مرحلې ته به رسېږي چې امریکایي ځواکونه له افغانستان نه وتلو ته اړ کړي.

له مجاهدو پکتیا والو نه دفاع

په کسیت کې ثبت شوې وینا

الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى، فاعوذ بالله من الشيطان
الرجيم، بسم الله الرحمن الرحيم
وَ كَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَنَّهُمْ فَلَا
نَاصِرَ لَهُمْ* صدق الله العظيم
د دو خبرو په هکله مي غوښتل وضاحت وکړم او خپل باایمانه او غیرتي
ولس د خپل دریځ نه خبر کړم:
لومړي د لويي پکتیا دردونکي پېښي او د باعزته پکتیا والو په ضد د
امریکايي ځواکونو او د دوی افغاني جاسوسانو حملي.
دوهمه خبره د مجاهدینو په ضد د ایساف د قواوو د عمومي قوماندان جنرال
زورلو وروستي څرگندونې او زموږ ځواب.
موږ د لويي پکتیا د مجاهد، په خدای مین او غیرتي ولس ملاتړ کوو، د

دوی په ضد د امریکائي ځواکونو او د دوی د افغاني جاسوسانو ناروا او کرکجن عملیات په کلکه غندو، له هغو باایمانه پکتیا والو سره سل په سلو کې موافق یو چې وائي: د امریکائي یرغلگرو ځواکونو په ضد باید د شورویانو په څېر ملي قیام وشي. موږ هم په دې باور یو چې د ملي پاڅون نه پرته نه د لویې پکتیا روانه ستونزه حل کېدې شي او نه د ټول هېواد هغه بې شمېره ستونزې چې د امریکائي ځواکونو له حملي نه وروسته راولاړې شوي. په دې کې هیڅ شک نشته چې د امریکایانو صلیبي جنگ په هر ځای کې او د هر مسلمان په ضد پیل شوي. دوی د هېواد په جنوب او شرق کې په پکتیا. کندهار. ارزگان، کنړ کې او د پښتنو په ضد په دې خاطر جنگېرې چې پښتانه په دین کلک ولاړ دي، د خپل هېواد، ملي نوامیسو او دیني مقدساتو نه په کلکه دفاع کوي، د پرديو واکمني نه مني او غلامي ته سر نه ټیټوي. دا هسي یوه تصادفي پېښه نه ده چې د امریکائي یرغلگرو ځواکونو په سلو کې پنځه اتیا د پښتنو په سیمو کې او د پښتنو په ضد په عملیاتو بوخت دي، کله له طالبانو سره د اړیکو په ارتباط د هغوي په کلیو او جوماتونو بمونه وروي، او کله د وسلو راغونډولو په بهانه د دوی کلي محاصره کوي، کورونو ته ئې ننوځي، صندوقان، بستري او د ښځو جامي ئې لټوي، په لارو کې پاتکونه اچوي، موټري تلاشي کوي، پکتیا والو ته بې عزتي اړوي، مشران ئې نیسي، بگرام او کوانتنامو ته ئې انتقالوي. دا د پښتنو د نیولو، وژلو او سپکولو لپړي په افغانستان باندې د امریکا او انگلستان د ناروا حملي نه پیل شوي او دا دي ترن پوري نه یواځې ادامه لري بلکه ورځ په ورځ تشدید کېږي او لمن ئې له یوې سیمې نه بلې ته خورېږي.

امریکائي ځواکونه د شمالي ټلوالې ډلگۍ، له ځان سره د پښتنو سیمو ته بیايي، د پښتنو په ضد ئې جنگوي او د کورونو د لټولو په کار کې له دوی نه استفاده کوي، تر څو له دې لارې د هېواد د بېلا بېلو قومونو ترمنځ د کرکي، نفرت او دښمني داسې تخم وکړي او داسې فضا راپیدا کړي چې د امریکایانو د وتلو نه وروسته هم د جگړو او شخړو عامل او د یوه متحد او ځواکمن افغانستان

د جوړېدو مانع شي.

زړورو او په خداي مينو پکتیاوالو ته وايو: مور ستاسي په څنگ کي يو. ستاسو ملاتړ کوو. ټول هغه مجاهدين ستاسو څنگ ته ولاړ دي چي د روسانو په ضد جنگېدلي، د شمال مسلمان ولسونه او د افغان ولس ټول بايماننه مجاهدين د کفري ځواکونو په ضد په دې اسلامي جهاد کي ستاسو ملگري دي او ستاسو په شان له خپل هېواد نه د پرديو پوځونو ايستل او د پرديو په لاس د تپل شوي حکومت پر ځاي د افغانانو د خوښي اسلامي حکومت غواړي او په دي باور دی چي د امريکايانو په څنگ کي ودریدلي کسان د کمونستانو په څېر دي، دوی نه د جنوب نمايندگان دي او نه د شمال، دوی د څو ډالرو په مقابل کي خپل دين، وطن او قوم خرڅ کړي او ټول بايماننه افغانان په دي عقیده دي چي د هېواد آزادي او خپلواکي او په افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت جوړول د ملي پاڅون نه پرته له بلي لاري نشي ترسره کېدلي. په همدې خاطر دا دي ستاسو ترڅنگ د کندهار او کنړ مجاهدين هم د امريکايانو او انگریزانو په ضد راپورته شوي او د نورو سيمو مجاهدين هم ورو ورو ستاسو په لار د تلو لپاره ملاتړي. لکه څنگه چي تاسو د روسانو په خلاف په تېر اسلامي جهاد کي ترټولو د مخه وسله واخيسته او جهاد مو پيل کړ او په دښمنانو باندي لومړي بريد ستاسو په لاس ترسره شو او د نورو سيمو ولسونه ورو ورو له تاسو سره يوځاي شول، اوس به هم انشاء الله همداسي کېږي. په لويه پکتيا کي د امريکايانو په ضد حملي او په خوست کي د امريکايي ځواکونو په ضد ستره مظاهره او د بهرنيو يرغلگرو قواوو په خلاف د ژوری کرکي او نفرت څرگندونه، د امريکا د بيرغ سوزونه او د ملي پاڅون په ضرورت ټينگار کول، دا خبره ثابتوي چي مجاهد پکتیاوال يوځل بيا غواړي د يوه بل اسلامي جهاد مخکښان شي. مور دوی ته او ټولو هغو مجاهدينو ته د زړه له کومي دعا کوو چي له اسلام نه د دفاع په خاطر ئي ملاتړلې، د خداي په لار کي قرباني ته چمتو شوي او د هېواد د آزادولو لپاره يي د جهاد لار غوره کړي. الله (ج) دي دوی ته مزيد توفيق ورکړي او په ټولو کفري

ځواکونو دي دوی ته عاجل او ډاډمن بری ورپه برخه کړي. ان شاء الله په دي جهاد کي به هم د مخکني جهاد په څېر وروستي بري د دوی په برخه شي.

د ایساف د قواوو د عمومي قوماندان د څرگندونو په هکله باید ووايم: موږ د نوموړي هغه اظهارت په کلکه غندو چي د حزب اسلامي په هکله يي کړي دي. گمان مو دا دي چي دا خبري د ده نه بلکه د امریکایانو دي. جنرال زورلو د بي بنیاده اتهاماتو په ځاي باید ویلي وي چي د حزب اسلامي کومو غړو د طالبانو له کومو کسانو سره، څنگه او چیرته مرسته کړي، او د انتقالي اداري د بي ثباته کولو کومي هڅي يي کړي! په داسي حال کي چي د امریکائي چارواکو د ادعا په اساس نور په ټول افغانستان کي نه د طالبانو او القاعدې مرکزونه شته او نه ئي منظم ځواکونه، نو له دوی سره د مرستي د بي بنسټي ادعا لډي نه پرته بل څه تعبير کېدای شي چي ستا امریکائي انډيوالان غواړي حزب اسلامي د طالبانو په تار وتړي او له دوی سره همغه څه وکړي چي له طالبانو سره يي وکړل. موږ د دي اتهاماتو پروا نه کوو، په ډاگه او په صريح الفاظو وايو چي تل به د خپل مظلوم ولس په څنگ کي ولاړ وو او د دوی د هغو غوښتنو به په کلکه ملاتړ کوو چي له ټول هېواد نه د بهرنيو يرغلگرو فوځونو د فوري، بلاقيد او شرط او کامل وتلو په هکله ئي لري. موږ په دې باور يو چي په قندهار، کنړ، خوست، پکتيا، پکتیکا، ننگرهار او کابل کي د امریکائي ځواکونو په ضد روان بریدونه نه د طالبانو لخوا دي او نه د القاعدې لخوا، برعکس دا د هغو افغانانو لخوا ترسره کېږي چي امریکایانو ورباندي بمونه ورولي، خپلوان ئي ورته وژلي، کورونه ئي تلاشي کړي، خپلي شخصي وسلي ئي ورنه اخیستي، دوی ته ئي بي عزتي اړولي، د شمال مفسده ټلواله ئي ورباندي مسلط کړي، اقتدار ئي غلو، داړه مارانو او مفسدینو ته سپارلي، د دوی آزادي، خپلواکي او ملي حاکمیت ئي ترپښو لاندې کړي او د پردیو د خوښي حکومت او واکمنان يي پردوی مسلط کړي.

موږ لا دمخه ویلي وو چي امریکا په خپلي حملي سره د طالبانو حکومت ختمولي شي خو په هېڅ بیه او په هېڅ صورت کي د دي هېواد په دائمي اشغال

نشي توانېدي. دوی په خپلي حملي سره د شوروي اتحاد ناکامه تجربه تکراروي. د افغانستان د پایتخت او لویو ښارونو نیول آسان دي خو په دې هېواد د اوږدې مودې لپاره حکومت کول گران او ناممکن. له لنډې مودې وروسته به له شدید مقاومت سره مخامخ کېږي، داسې مقاومت چې چاره به یې ورته ممکن نه وي. دا دي گورو چې د امریکایي ځواکونو په ضد مقاومت پیل شوي او په ډېره چټکتیا ئې لمن خورېږي، هره ورځ په امریکایي ځواکونو او د دوی په گزمو د بریدونو او د دوی په نظامي اډو د راکټي حملو خبرونه خپرېږي. د دغو بریدونو په ضد امریکایان لدې نه پرته بل څه نشي کولي چې ووايي: حمله وشوه خو تلفات ئې نه درلودل. راکټونه له هدف نه پنځه سوه متره لرې ولگیدل!! خو افغانان پوهېږي چې له دې خبرو نه د امریکایي چارواکو هدف څه دی، او ولې نړیوالو او خپل ولس ته درواغ وایی، دا ځکه چې دوی داسې خبرې تر امریکایانو د مخه له روسانو نه هم اوریدلي وي. امریکایان دي په دې پوه شي چې که روسان په شل زره روسي فوځ او څو لکه افغاني فوځ و نتوانېدل د مجاهدينو د حملو او بریدونو مخه ونیسي، نو امریکایان به څنگه په پنځلس زره امریکایي فوځیانو او د یوې وړوکي، رټل شوي او منفوري افغاني ډلې په مرسته د مجاهدينو مقاومت وځپي!! له روان وضعیت نه په ډاگه معلومېږي چې په امریکایي فوځونو به د افغاني مجاهدينو حملي ډېر ژر داسې مرحلي ته ورسېږي چې نور به امریکایي فوځیان نه په مرکز کې خوندي وي نه په اطراف کې، نه به د دوی گزمو خوندي وي او نه بارکونه.

ټول باید په دې پوه شوي وي چې بهرني ځواکونه هیڅکله نشي کولي په دې هېواد کې سوله او امنیت تأمین کړي، د تېرو میاشتو ترخو تجربو دا ثابتې کړه چې دا ځواکونه د جگړو، شخړو او بي امنیتي د دوام باعث دي، دوی تل وطن پلورونکي ټولگي او د غلو، او مفسدینو ډلې حمایه کړي او هغوي یې په افغانانو مسلطه کړي دي. دوی په قلعه جنگي کې تر اوه سوه نه زیات جنگي اسیران په داسې حال کې ووژل چې لاسونه یې تر شا تړل شوي او بي وسلې وو، په دوی ئې ماشینگني وچلولي او له دوی نه چې څوک له گوليو ژغورل شوي وو او څمخي ته

۱۱ سپتمبر _____ له مجاهدو پکتیا والو نه دفاع

يې پناه وړې وه، د امریکائي افسرانو په امر په دې څمخه کې تیل توی کړی شول او اور ورواچولی شو!! همدا دوی وو چې شمالي ټلوالې ته ئې وویل: موږ په کندز کې د محاصره شوو طالبانو له اسارت سره علاقه نه لرو باید ووژلې شي!!! د امریکا د جنګ وزیر رامزفیلد د همدې امر په اساس شمالي ټلوالې دا اسیران په کانتینرو کې واچول، ټول ئې ووژل او په لویو، لویو کندو کې یې بنځ کړل او دا دي اوس د ملګرو ملتونو اړوند ادارې په شمال کې د ګڼ شمېر داسې ډله ایزو قبرونو خبر ورکوي چې په زرګونو طالب اسیران په کې دفن شويدي او وائي چې یواځې په دوو قبرونو کې تر زرو نه زیات مړي بنځ شوي دي!! خو امریکائي چارواکي د دې پلټنو مخالفت کوي او وائي: په دې سره د جنرال دوستم ډله په قضیه کې بنکېل کېږي او امریکایان چې لږې ډلې نه په رواني جګړه کې کومه استفاده کوي د دې استفادې امکانات تضعیف کېږي!!

مړه دي وي د اسلام دښمنان
ژوندي دي وي افغان مجاهدین،
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

د کابل د خونړۍ چاودنې په اړه

په کسټ کې ثبت شوي وينا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله و کفی و سلام على عباده الذين اصطفى وبعد:

د کابل د وروستیو چاودنو په هکله د ځینو غرضناکو حلقو غلطو تبلیغاتو دي ته اړ کړم چې یو ځل بیا د خپل ځوریدلي ملت په وړاندې خپل دریځ او د تروریستي عملیاتو په اړه خپل نظر توضیح کړم:

موږ د خپلو اسلامي اصولو په رڼا کې ټول هغه تروریستي اعمال په کلکه او د تل لپاره محکومو چې د بې گناه هېوادوالو او بې وزلو انسانانو د مرگ ژوبلي او ځورولو باعث شي، که دا د هر چا له خوا وي او تر هر نامه لاندې ترسره شوي وي. خو زموږ له نظره یوازې د هغو منفورو تروریستانو عملیات د غندنې او تقبیح وړ ندی چې یا په پټه او د غلو په څېر د بې وزلو خلکو د مرگ ژوبلي لپاره په بنارونو او د گڼې گونې په ځایونو کې بمونه چوي او یا د ظالم غچ له مظلوم نه اخلي، بلکه د هغو تروریستانو عملیات هم محکومو چې په رڼا ورځ، په څرگنده، له ځمکې او هوا نه، او له غرور او تکبر سره په ضعیفو ملکونو تېری کوي، په بې دفاع خلکو آخري ماډل وژونکي بمونه وروي، بنارونه، کلي، کورونه

او جوماتونه وړانوي او په هر بڼه سره په سلگونو مظلوم او بي وزله انسانان په خپلو وينو کي رغړوي.

موږ په کابل کي د وروستيو چاودنو په ترڅ کي د بي گناه بناريانو په بي رحمانه مرگ ژوبلي همدومره خواشيني يو لکه د ارزگان، کندهار، پکتیکا، خوست، پکتيا، لوگر، ننگرهار، کنړ، کندز، مزار، هرات او شبرغان او د هېواد په نورو سيمو کي د امريکايي يرغلگرو ځواکونو او د دوی د ملگرو په لاس د مظلومو افغانانو په مرگ ژوبلي او ډله ييز قبرونو کي بنځ شويو مظلومانو باندي چي خواشيني يو. موږ له تروريزم او تروريستانو نه هم کرکه لرو او له هغو بي غيرتو افغانانو نه هم چي د پرديو تر قوماندي لاندي د خپل ولس په خلاف جنگېږي، په افغانستان باندي د امريکايي کفري ځواک د وحشيانه يرغل ملاتړ کوي، د امريکايانو په لاس د بي گناه افغانانو دردوونکي وژنه جايزه گڼي، د افغانانو په بنارونو، کليو او جوماتونو د بمباريو لپاره امريکايانو ته بلنه او امريکايي طيارو ته کورديناټ ورکوي، او له امريکايانو نه غواړي چي د افغانانو مخصوصاً پښتنو په ضد خپله ناروا جگړه مزيد تنده او تيزه کړي او د خپلو پوځونو شمېر لا زيات کړي. دوی د امريکا دغه صليبي جنگ ته د تروريزم په ضد د روا جگړي نوم ورکوي!!!

موږ په دي باور يو چي د نړۍ تر ټولو ستر تروريستي ځواک امريکا ده، امريکا په ټوله نړۍ کي د تروريزم مور ده، د امريکايي چارواکو سياستونه په نړۍ کي د تروريزم کرکجن تخم کرلی او هغه ته يي وده ورکړي، د اسرئيلو تروريست دولت دوی په وسلو سمبال کړی او د مظلومو فلسطينيانو په خلاف يي تروريستي اقداماتو ته هڅوي.

هر با احساسه انسان په دي پوهېږي چي نړيوال به فقط هلته د بين المللي تروريزم له شر نه ژغورل کېږي چي امريکا په نورو ملکونو کي له لاسوهنو نه ډډه وکړي او په ټولي نړۍ د سلطتي فکر له سره وباسي او د سي آی ای جهنمي تروريستي شبکه منحل کړي.

امريکا که چا ته په خپل هېواد کې تروريست ووایي او هملته د تروريزم مقابله وکړي، هيڅوک ورباندې اعتراض نه کوي، خو دا چې دوی خپل هر مخالف او د اسلام هر مدافع او هر آزادي غوښتونکي تروريست وگڼي او د دنيا په هر گوټ کې د تروريزم تر نامه لاندې د دوی په خلاف جگړه اعلان کړي او سي آی اي ته رسماً او علناً وظيفه ورکړې چې د امريکا د هر مخالف په ضد، د نړۍ په هر گوټ کې تروريستي عمليات ترسره کولی شي، داسې سياست ته به هر باضميره او هر بانصافه انسان د کرکجن تروريستي سياست نوم ورکوي او په ټول توان طاقت به هغه محکوموي.

مورې يو ځل بيا د دې خبرې وضاحت ضروري گڼو چې په هېواد کې د بهرنيو فوځونو شته والی او د امريکايي ځواکونو په لاس د هېواد د اشغال په حالت کې له هيڅ افغاني ډلې او شخصيت سره د رقابت او مخالفت کولو اراده نه لرو. په دې حالت کې نه انتقالي اداره او د هغې ترکيب مورې ته اهميت لري او نه دا چې څوک په کوم مقام کې توظيف شوي. خپل وخت او امکانات په داخلي اختلافاتو او د انتقالي ادارې له ترکيب او اجراءاتو سره د مخالفت کولو په بي فايدي کار ضايع کول اشتباه گڼو، ټولو ته توصيه کوو چې له دې کار نه ډډه وکړي، او خپل ټول توان طاقت او امکانات د هېواد د آزادۍ او د بنسټلک گرو ځواکونو د ايستلو خواته متوجه کړي. ټولو مخلصو مجاهدينو او آزادۍ غوښتونکو افغانانو ته بلنه ورکوو چې خپل منځي اختلافات هير کړي، يوه بل ته د ملگرتيا او تعاون لاس ورکړي او له هېواد نه د ټولو بهرنيو فوځونو د ايستلو لپاره په گډه ملا وتړي او په خپل آزاد او مستقل هېواد کې د تفاهم او ورورولۍ داسې فضا را پيدا کړي چې هيڅوک د خپل داخلي رقيب سره د مقابلي لپاره پردي ته لاس اوږد نه کړي او په هېواد باندې د پرديو د تېري لپاره لاره هواره نه کړي. بهرني فوځونه زمورې خپلواکي او ملي حاکميت تر پښو لاندې کوي او د دې هڅه کوي چې د وطنپالونکو په ځای، وطن پلورونکي ډلې او مفسد عناصر په افغاني ټولني مسلط کړي. دا فوځونه نه هېواد ته سوله راوستی شي، نه امنيت تأمينولی شي

او نه افغان ولس ته دا موقع برابر وي چې د خپلي خوښي اسلامي نظام قايم او صالح مسئولين او مخلص چارواکي غوره کړي. دا دئ گورو چې امريکايي ځواکونه په يوه کال جگړو، بمباريو او د بي گناه افغانانو د وژلو، نيولو او له هېواد نه په شړلو موفق نه شول چې په افغانستان کي د خپلي خوښي غولوونکي سوله راوړي او د ځان او د خپلو ملگرو امنيت تأمين کړي. امريکايي فوځونه چې خپل امنيت نه شي تأمينولی د بل امنيت به څنگه تأمين کړي؟! که دوی په نيويارک او واشنگټن کي د امنيت د تأمين نه عاجز وي نو د افغانستان په تنگو درو او دنگو غرونو کي به څنگه امنيت راوستی شي.

نه پوهېږو چې امريکا څنگه ځان ته د دي حق ورکوي چې د نړۍ د هغي لري گونښي نه راخوځېږي او د امنيت او سولي تر غولوونکو شعارونو لاندې په افغانانو حملې کوي، کورونه يې تلاشي کوي، وسلې ورنه ټولوي او خپله واکمني ورباندې تحميلوي!! امريکا ولي له بي وزلو افغانانو سره خپل زور آزمويي؟ ولي خپل پرمختللي وژونکي وسلې د افغانانو په وژلو او د دوی د جونگړو په وړاندو امتحانوي.

موږ هغو افغانانو ته هم حيران يو چې د افغانانو د مرگ ژوبلي د انعکاس او اړوند خبرونو ورکولو په ارتباط سياسي چلند کوي. د امريکايي ځواکونو په لاس د افغانانو مرگ ژوبله په لسهاوو دلايلو توجيه کوي او عادي پېښي يې گڼي!! لکه چې د ارزگان د دردوونکي سانحي په هکله به يې ويل چې د يوي اشتباه په نتيجه کي، او د يوي اشتباهي بمبارۍ په ترڅ کي، پنځلس کسان وژل شوي او ديرش زخميان شوي دي، حال دا چې هلته تر پنځوسو نه زيات شهيدان او تر يو سل او شلو نه زيات تپيان شوي وو، ويل به ئې چې گناه د افغان اطلاع ورکونکو په غاړه ده چې امريکايانو ته يې غلط اطلاعات ورکړي وو!! او ويل به يې: په جگړوکي داسي پېښي يو معمولي کار دی!! داسي پېښي نبايد د تروريزم په خلاف د رواني جگړې د دوام مانع شي. دا جگړه بايد په هر حالت او په هر صورت کي دوام وکړي!!

خو همدغو کسانو د کابل د چاودنو د تلفاتو په هکله د مبالغې نه ډک داسې تبلیغات کول چې د کورنیو چارو د مسئولینو له راپورسره نه شو مقایسه کېدی. د کورنیو چارو او د پولیسو مسئولینو ویل چې اته نفره مړه او پنځه لس کسه زخمیان دي. خو دوی د مړو شمېر له دیرش نه تر پنځوس پورې او د زخمیانو شمېر یې تر یو سل او پنځه لس نه زیات ښودو! دوی هر څه د امریکایانو د خوشحالولو لپاره کوي، خو په دې پوه شي چې امریکایان نه د اوږدې مودې لپاره په اقتدار کې ستاسې پاتې کېدل تضمینولی شي او نه ستاسو امنیت ساتلی شي. آیا هغه اقتدار د سختې کرکې او نفرت وړ نه دي چې د پرديو پښو ته د ولیدلو په بیه او د خپل هېواد د آزادۍ او د خپل ولس په خلاف د جگړو له لارې ترلاسه کېږي؟!!

زه باید ښاغلي حامد کرزي ته ووایم: زما د وروستۍ وینا په هکله یا ښایې تا ته دقیق معلومات نه دي درکړي شوي او یا د هغو هېوادونو د خبرې وسایلو په تبصرو دي باور کړی چې خپلې گټې د افغانانو تر منځ په جنگونو کې لټوي. ما په هغې وینا کې د انتقالي ادارې په ضد جهاد نه دی اعلان کړی بلکې د بهرنیو فوځونو د ایستلو په هکله مي د افغان ولس د روا اسلامي مقاومت ملاتړ کړی. زه نه پوهېږم ستا مطلب لډې خبرې نه څه دی چې زه کابل ته درشم او د هغو ډلو په خلاف جهاد وکړم چې کابل یې وران کړی!! کابل خو یا د هغو په لاس وران شوی چې روسي طیارې یې په واک کې وي او په کابل یې بمونه وروول او یا د هغو کسانو په لاس چې د امریکا اف ۱۶ او بی ۵۲ طیارو ته یې کوردینات ورکول. په کابل خو وروستۍ بمونه امریکایانو وروولي، آیا د امریکا په خلاف جهاد ته مي رابلې؟ ته او د کابل مسلمان او سپدونکي په دي ښه پوهېږي چې خوشحال خان مینه ، کوټه سنگي او ده بري د حزب وحدت او اتحاد ترمنځ جگړو کې، کارته سه، کارته چهار، پوهنتون، کارته سخي او دهمزنگ د حزب وحدت او شورای نظار ترمنځ جگړو کې، بي بي مهرو، خواجه رواش، مکرویان، جاده میوند، تپه مرغان او غازي ستديوم او هغه ته څېرمه سیمه د شورای نظار او جنبش ترمنځ

جگړو کي وران شوي او دا ډلي نن ستا خوا ته او په انتقالي ادارې کي شريك دي، دا حقيقت خو تا او هر افغان ته معلوم دی چې د کابل په پښتون ميشتو سيمو باندي چا بمونه ورولي او چا د دي سيمي خلك له کابل نه ايستلي. زه نه پوهېږم د کوم خارجي ځواک په خلاف مي جهاد ته رابلي؟! هغه خارجي ځواکونه چې زموږ په هېواد کي ئې د جگړو اور بل کړی او د جگړو د دوام لپاره يې جگړه مارو ډلو ته هم پرون پيسي او وسلې ورکولي او هم ئې نن ورکوي، هغوی خو نن په ډاگه همغه څه کوي چې پرون ئې په پټه کول.

نه پوهېږم ستا به هغه ورځ په ياد وي که نه چې ستا د اوسنيو ملگرو يوې ډلي په کابل کي ونيولي، بندي يې کړي او ښه ډبر يې وزورولي او زما ملگرو له هغه بد حالت نه وژغورلي او چهار آسياب ته يې پداسي حالت کي راوړسولي چې زخمي وي. په هغه ورځ چې تا د کومي ډلي او د هغې د بهرنيو حاميانو په هکله ويل چې کابل يې وران کړ او د جگړو اور يې بل کړ... زما خو هغه خبري نه دي هيري شوي.

زه خو ټولو افغاني ډلو ته بلنه ورکوم چې راځی د هېواد د رواني غميزي د ختمولو او د هېواد نه د بهرنيو ځواکونو د ايستلو لپاره خپلمنځي اختلافات پرېږدو. د ښکېلاک گرو او مداخله کوونکو خارجي ځواکونو لاسونه قطع کړو. اقتدار ته د رسېدو او په اقتدار کي د پاتي کېدو لپاره په بهرنيو ځواکونو تکيه ونکړو او هغوی ته په خپل هېواد د بريد بلنه ورنه کړو، د جگړي تېر ټول کړو، له صحنې نه د خپلو داخلي حريفانو د ايستلو لپاره له پرديو نه مرسته ونه غواړو او په هېواد باندي د دوی د تسلط لاره هواره نه کړو، خپل مشکلات په خپله، د خبرو اترو له لاري حل کړو.

زه د هغو کسانو دي وينا ته هم حيران يم چې وايي: بايد زه ځان څرگند کړم او د نورو مشرانو په څېر کابل ته ولاړ شم!! پداسي حال کي چې دوی ښه پوهېږي چې امريکايان نه په کابل کي زما شته والی زغملی شي او نه د هېواد په هيڅ گونې کي. امريکا خو ايران هم دي ته اړ کړ چې زه له هغه هېواد نه ووځم، زه چې کله

۱۱ سپتمبر _____ د کابل خونړۍ چاودنه

هېواد ته راستون شوم نو سي آي اي په ما د هوائې بريد پلان جوړ کړ، د سي آي اي مشر جورج کينت اعلان وکړ چې مور له يوې بې پيلوټه طيارۍ نه په حکمتيار راکتۍ حمله وکړه، څلور لوړپوړۍ ملگري ټي ووژل شول خو دی بچ شو، او د امريکا جمهور رئيس او د جنگ وزير يې د دي غلچکي بريد ملاتړ وکړ.
د افغانستان د آزادۍ په هيله
او په آزاد افغانستان کي د يوه ځواکمن اسلامي حکومت د قايمېدو په اميد.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

پرانستی لیک

د امریکا د دیموکرات گوند مشر او په کانگرس کې د دې گوند غړو ته

دا لیک د افغان مظلوم او خوریدلي ولس په استاځیتوب او د امریکا د اوسني جمهور رئیس جورج ډبلیو بش د هغه ماجراغونښتونکي او جنگ زېږوونکي سیاست په هکله تاسو ته لیکم چې که مخنیوی ئې ونشي نو نړۍ او په خپله امریکا به له داسې خطرناکو پایلو سره مخامخ کړي چې جبران به ئې هیچاته ممکن نه وي. د دې جنگ غونښتونکي سیاست څو اړونده اړخونو ته ستاسو توجه رااړوو:

- په افغانستان باندي د امریکا د ظالمانه او ناروا برید، د غیرنظامیانو بې رحمانه وژني، په بنارونو، کلیو، او جوماتونو بمباری، په افغان ولس د یوه داسې منفور او رټل شوي مفسد اقلیت تپل چې د جنگ او د هېواد د وړانولو عامل دی، او... دا عوامل باعث شوو چې په افغانانو کې د امریکا متحده ایالاتو په ضد ژوره کرکه او نفرت راولاړ شي. دی ژوری کرکي ورو ورو د مسلحانه مقاومت بڼه غوره کړه، خلکو په خپلو سترگو لیدل چې امریکایان یوازي له طالبانو او القاعدې سره ضدیت او عداوت نلري بلکه د هر مسلمان او مجاهد سره دښمني لري، افغانان سپکوي، کورونه ئې لټوي، وسلې ورنه اخلي، هغه ډلي حمایه کوي چې لدوی نه د مخه د روسانو ملگري وو، د دغو ډلو رقیبان له طالبانو سره د ملگرتیا په اتهام نیسي، د خپلو اډو په محبسونو کې ئې ساتی، او

گوانتنامو ته ئې انتقالوی. د امریکائي فوځیانو چلند ئې داسې لیدو چې ځان د افغانستان فاتحان گڼي او په دې هېواد د کاملې سلطې او واکمنۍ هڅه کوي، او د ټولو هغو ځواکونو او شخصیتونو نیول، وژل او له هېواد نه شړل غواړي چې د خپل هېواد په آزادی او خپلواکي باور لري او پر دی ټینګار کوي چې بهرني ځواکونه دي د هېواد په کورنیو چارو کې له مداخلې نه ډډه وکړي او افغانان دي پرېږدي چې خپل برخليک په خپله وټاکي او خپلي ستونزې په خپله حل کړي. له افغانانو سره د امریکائي فوځیانو دا د تحقیر، سپکاوي او تذلیل چلند که بل هر قوم او ولس ته د زغملو وي، خو سرلوری او باعزته افغانان ئې نشي زغملی، دوی د عزت مرګ د ذلت او سپکاوي تر ژوند نه سل ځله غوره گڼي، هر حالت منلی شي خو د پرديو واکمنۍ ته غاړه نشي ایښودی. شاید د هغې غیرتې او باهمته پښتنې مېرمنې قصه به مو اوریدلې وي چې امریکائي کومانډوگان ئې د کور د پري ته ودرېدل او غوښتل ئې د تلاشي لپاره له اجازې نه پرته کور ته ننوځي، هغې ورباندي غږ کړ چې کور ته مه راننوځي، نارینه نشته، خو مغورو کمانډویانو د پښتنې مېرمنې د گواښ پروا ونکړه، ډره ئې ماته او کور ته ننوتل، د افغاني مېرمنې غیرت او همت راوپارېدو، دا سپکاوي او تحقیر ئې ونشو زغملی، پدوی ئې پرله پسې ډزی پیل کړې، دوه ئې ووژل او گڼ شمېر ئې ژوبل کړل، نور په تېښته شول، کلي ئې محاصره کړ، له مرکز نه ئې مرسته وغوښته، چې په نتیجه کې لومړی ایف ۱۶ او ورپسې بی ۵۲ طیارې سیمې په سر راڅرګندی شوې!! د امریکائي ځواکونو قومندان د کلي خلکو ته وویل: دا مېرمن به حتماً موږ ته سپاری که نه نو بمبارۍ ته چمتو شي!! خو خلکو په ځواب کې ورته وویل: تاسو د بمبارۍ شوق پوره کولی شي خو موږ پرديو ځواکونو ته د یوې افغاني مېرمنې د سپارلو تاریخي پیغور نشو منلی!! زموږ د دود دستور له مخې تاسو ملامت یاست چې د دې مېرمنې کور ته له اجازې پرته او د نارینه په غیاب کې ننوتی یاست!! خیر دی که له خپل دین او ناموس نه د دفاع په خاطر زموږ کلي د ارزگان د اوو ۷ کلیو په څېر بمبارد شي!! آیا دا امریکایانو ته د شرم او پیغور خبره نده

چي د يوې افغاني مېرمني په خلاف له ایف ۱۶ او بی ۵۲ نه استفاده کوي؟! باور وکړی چي په ټول افغانستان کي ستاسو د جنگ همدا کیفیت دی، ستاسو په ضد جنگېدونکي د همدې افغاني مېرمني په څېر دی، نه د طالبانو غړي دی او نه د القاعدې ملگري، له خپل عزت، خپلواکي، دین او ناموس نه د دفاع لپاره ستاسو په ضد مقاومت ته مجبور شوي، که دوی ستاسو د ایف ۱۶ او بی ۵۲ طیارو مقابله نشي کولی نو دومره خو کولی شي چي دغی پښتنی مېرمني وکړل. د دغی پښتنی قصه او دې ته ورته په سلگونو نوری تلپاتی قصی تاسو ته ثابتې کړې وي چي په افغانستان باندي حکومت کول او د دې هېواد دائمي اشغال هیچا ته که هرڅومره زورور او په آخرین ماډل وژونکو وسلو سمبال وي ممکن ندی!! متأسفانه د جورج ډبلیو بش د ادارې مسئولین او هغه امریکائي افسران چي د افغانستان د روانی جگړې مسئولیت په غاړه لري، خپل ملت ته د حقایقو له ویلو نه ډډه کوي، دروغ وایی، خپل ولس غولوي او د حقیقت خلاف داسي راپورونه ورکوي چي له امریکائي ولس سره دا گمان راپیدا کېږي چي گواکي افغانان امریکائي فوځیانو ته ښه راغلاست وایی، او دوی ته قدم په قدم د گلانو گیلوی وړاندي کوي. متأسفانه هلته په امریکا کي هم د داسي کسانو شمېر ډېر کم دی چي دوی ته ووايي: دا به څنگه ومنو چي زموږ د فوځی یرغل او وحشیانه بمباریو په نتیجه کي دي د یوه مظلوم ملت ۲۵۰۰۰ بې دفاع او غیرنظامي وگړي په قتل ورسېږي، او هغوی دي د خپلو ځامنو قاتلانو نه د انتقام په ځای هغوی ته ښه راغلاست ووايي، او په سرمخ دي د گلانو پانی وشیندی!!

- موږ گمان کوو چي جورج ډبلیو بش غواړي د ټولي نړی د فاتح لقب وگټي، د دې کاذب شهرت د گټلو لپاره هم د مظلومو افغانانو له وینو سره لوبی کوي او هم د امریکا له راتلونکي سره، د خپل شوق پوره کولو لپاره ئې د هیتلر او بریټن په پل گام ایښی، د هغوی سیاستونه او تگلاري ئې غوره کړي، خو شاید تاریخ تکرار شي او دی امریکا له همغو پایلو سره مخامخ کړي چي هیتلر جرمني ورسره مخامخ کړ او بریټن اتحاد شوروی. که بش او ملگري ئې د افغانستان له

فتح کولو نه عاجز وي نو ټوله نړۍ به څنگه فتح کړي؟! امریکائي فوځ په شپږو لومړنیو میاشتو کې ۷۲۰۰۰ بمونه او راکټونه په افغانانو وورول، ۲۵۰۰۰ بې گناه افغانان ئې ووژل، ۱۷ ملیارد ډالر ئې په جگړې مصرف کړل، خو له دې ټولو نه د دوی حاصل دا وو:

قدرت ئې له طالبانو نه د روس تر حمایې لاندې شمالي ټلوالې ته انتقال کړ. دا هغه کار وو چې روسانو او د دوی سیمبیزو انډیوالانو په ډېرو مصارفو ونشو کړی، خو امریکایانو ورته وکړ. د افغانستان فاتح په حقیقت کې پوتین دی نه بش. افغانستان نن د امریکا پلوه ډلو په لاس کې نه بلکې د روس پلوه ډلو په لاس کې دی. امریکا داسې ډله په افغانستان کې نلري چې په دې هېواد د حکومت کولو توان او کفایت ولري، له کابارو او نانت کلپونو نه راغونډ شوي کسان د افغانستان په څېر هېواد باندې حکومت نشي کولی. په افغانستان باندې د برید په نتیجه کې امریکائي چارواکو د هغو هېوادونو په گټه کار کړی چې: طالبان تر نورو هېوادونو دوی ته خطرناک برېښیدل او په تېرو کلونو کې ئې د طالبانو د ختمولو ډېرې هڅې کړې او شمالي ټلوالې ته ئې پیسې او وسلې ورکولې. هغه هېوادونه چې وایي: که امریکا له موږ نه د افغانستان په څېر مرسته او ملگرتیا وغواړي نو داسې ملگرتیا ته د دنیا په هر گوټ کې چمتو یو، هغه چې وایي: که موږ او زموږ تر حمایې لاندې د شمالي ټلوالې مرسته نه وی نو امریکا هیڅکله په دې نتوانېده چې د افغانستان په جگړې کې په دومره آسانی او سرعت سره دومره بریاوي ترلاسه کړي!! همغه چې په انتقالي حکومت کې د خپلو پلویانو برخه تر خپل انتظار نه زیاته گڼي!!

- دوی تر اوسه شپږ سوه کسان په افغانستان کې نیولي او گوانتنامو ته ئې انتقال کړي، له دې شپږو سوو کسانو نه شپيته ئې هم د طالبانو او القاعدې غړي ندی. رامز فیله د شمېر په زیاتولو سره خپلې نمرې زیاتولی، او په خپلو ناکامیو د برغولي اینسودو او ناکامی ته د بریا رنگ ورکولو لپاره ئې دا کسان نیولي. دوی نه طالبان او القاعده ختم کړي او نه ئې په داسې ناکامو سیاستونو سره

ختمولی شي. خوک چي د دغو ډلو په هکله ډېر کم معلومات هم ولري په دې پوهېږي چي دا ډلي د خاصو ټولنيزو حالاتو زېږنده دي. د دوی د مشرانو مخصوصاً د دوهمي او درېيمې درجې د څو کسانو په نيولو، بندي کولو او وژلو سره نشي ختميدی.

- دوی د بریتانیا د ټينگار په وجه، مخلوع پاچا، چي هم زور دی، هم بيمار، هم په هېواد له حکومت کولو نه عاجز او هم له مناسب او ضروری ملي حمايت نه محروم، د خپلو متيو، وسلو او پیسو په زور افغانستان ته راانتقال او په ارگ کي ئې ځای په ځای کړ، خو په دې وتوانېدل چي شاهي تاج په سر ورکېږدی او په تخت ئې کښينوي او په دې سره د ملکه اليزابت روح خوشحاله کړي چي دا دئ د ملکي په سيالانو کي يو بل نوم هم علاوه شو، هيڅوک بايد ونه وایي چي شاهي رژيمونه په ختمېدو دی او خپل ځای جمهوري نظامونو ته پرېږدی!!

- که جورج ډبليو بش د خپلو بریاوو د شمېرلو په ترڅ کي وایي: په امریکا کي د افغانستان اوسنی سفير د امریکا تابعیت لري " یعنی يو امریکائي د افغانستان سفير دی"، زلمی خلیلزاد افغاني الاصله امیکائي او زموږ د ملي امنیت غړی اوس په دې هېواد کي زما خاص استاځی دی!! حامد کرزی زموږ د تیلو د کمپنی يو مأمور اوس د دې هېواد جمهور رئیس دی او ... خو زه هغه ته وایم: داسي خبري يو وخت بریښف هم کولی! په هغه وخت کي چي د افغانستان په ځمکه او فضاء د شوروي ځواکونو واکمني وه، نو د KGB ډېر رسمي غړي د افغانستان واکمنان گڼل کېدل، خو دی کار نه بریښف ته گټه ورسوله او نه ئې اتحاد شوروي ته. پداسي بورژونکو خبرو خو باید جورج ډبليو بش د خجالت احساس کولی نه د افتخار او غرور احساس!! په نورو هېوادونو تېری او خپل جاسوسان ورباندي مسلط کول د شرم کار دی نه د فخر او مباحات کار. بش باید دې ته هم متوجه وي چي دا کسان يوازي ستاسو د نظامي حضور تر چترلاندي او ستاسو د نظامي حضور تر وروستی ورځي شاید د هغو حلقو له نظره د

افغانستان واکمنان وگڼلی شي چې ستا په خپر فکر کوي. نه پوهېږو کوم باعقله او باضميره انسان به هغه څوک د يوه هېواد واکمن وگڼي چې شخصي امنیت ئې هم پردی ساتی، په ټول هېواد کې په هېڅ هېوادوال اعتماد نشي کولی، او داسې داخلي ځواک په نظر نه ورځي چې د دوی امنیت په ارگ کې تأمین کړي شي!! او چې کله د امریکائي کماندوگانو په حمایت کې خپل ولایت او خپل قوم ته درومي نو ورباندي برید کېږي!! که امریکائي فوځونه د پوره يوه کال مسلسل جگړې په نتیجه کې په دې وښتوانېدل چې یا خپل امنیت په افغانستان کې تأمین کړي او یا د هغه کسانو چې دوی په دې هېواد مسلط کړي، هم د دوی په بارکونو او گزمو بریدونه کېږي او هم د دوی تر حمایې لاندې شخصیتونه، او وزیران ترور کېږي او په جمهور رئیس ئې برید کېږي!! آیا همدا خبره جورج ډبلیو بش او د ده ملگرو ته کفایت نکوي چې د افغانستان په ارتباط خپل سیاست غلط وگڼي او په هغه کې تجدید نظر وکړي!!؟

• د جورج ډبلیو بش ملگرو د امریکائي ولس د غولولو لپاره ویل: ظاهر خان په افغاني ټولنی کې محبوبیت لري، او هغه یواځیني غیرمتنازع فیه شخصیت دی چې د افغاني بېلې بېلې پرگنی ورباندي راغونډیدی شي!! حال دا چې دی تر ټولو زیات متنازع فیه کس دی، افغانان شاید په بل هر شخصیت راغونډیدلی شي خو په ظاهرخان نه. افغانستان ته د ده د راستنولو همدا یوه لار وه چې بش غوره کړه: د افغانستان اشغال، په افغانستان کې د ۲۰۰۰۰ بهرنی فوځ استقرار، د پلازمینی په شمول ټول مهم ښارونه، هوایي میدانونه، او ستراتیژیک نقاط نیول او بیا دې په نظامي طیارې کې د بهرنیو مسلح ځواکونو تر حمایې لاندې کابل ته انتقالول!! امریکایان په دې وښتوانېدل چې له هغې لویې جرگې نه ده ته رایه ترلاسه کړي چې د همدې مقصد لپاره جوړه شوې وه، پداسې حال کې د دې قلابی لویې جرگې غړي د افغان ولس له لوري نه بلکې د هغه کمیسیون له لوري غوره شوي وو چې امریکائي چارواکو جوړ کړي وو!! مخلوع پاچا د ریاست لپاره کانديد وو او یوه ورځ د مخه ئې رسماً اعلان کړی وو چې هر

خدمت ته چمتو دی!! خو د بش خاص استاخی زلمی خلیزاد د همدې فرمایشی لویې جرگې د غړو احساسات او تمایلات داسې وموندل چې د ظاهر خان کاندیدیدل به د ده او امریکا لپاره د لوی خجالت باعث شي، نو ځکه ئې د ده د کاندیدېدو مخه ونیوله او دا بیان ئې ورکړ چې پاچا هیڅکله د کاندیدېدو شوق ندی کړی!! په دې لویې جرگې کې ټولو هغو کسانو چې حامد کرزی ته ئې رأی ورکړې په حقیقت کې ئې د ظاهر خان خلاف رأی ورکړې.

امریکایي چارواکي د جگړو د روان وضعیت او پایلو په هکله هم داسې خبرونه ورکوي چې حقایق د امریکایي ولس او نړیوالو نه پټ وساتي او هغوي وغولوي، دوی په خپلو مرکزونو او گزمو باندې د ټولو راکټي حملو او بریدونو په هکله په ورته الفاظو وايي: راکټونه له هدف نه څو سوه متره لرې ولگیدل، مالي او ځاني تلفات یې نه درلودل، برید د القاعدې او طالبانو د پاتې شونو له خوا شوي، یو کس دوه کسه سطحې زخمیان شوي چې ځني یې له معمولي معالجي وروسته خپلو دندو ته گرځیدلي، او دې ته ورته خندونکي خبري!! خو افغانان پدغو خبرو تمسخر کوي او وايي دې ته ورته خبري مو څو کاله د مخه له روسانو اوریدلي او اوس یې له امریکایانو نه اورو. امریکایي چارواکي دومره دروغ وايي چې د روسانو مخ یې سپین کړ، د روسانو د مرگ ژوبلي شمېر هلته اعلان شو چې دوی له افغانستان نه ووتل او شاید د امریکایانو د مړو حقیقي شمېر به هم هلته اعلان شي چې د امریکایانو راتلونکي حکومت د بش د حریفانو په لاس کې پریوځي. افغانان وايي: شاید د امریکا د خاصو ځواکونو غړي هغه حرامیان وي چې مور او پلار نلري او امریکایي چارواکي دې ته نه اړ کېږي چې د دوی مرگ ژوبله اعلان کړي که نه نو موږ خو هره ورځ د دوی تلي شوي ویني گورو، د دوی تخریب شوي گادې گورو، زخمیان او مړي یې گورو، پدوی د بریدونو شاهد یو، د دوی په اډو د راکټونو بارانونه روان دي، د دوی په گزمو بریدونه کېږي، د هر برید نه وروسته گورو چې د پېښې ځای محاصره شي، د ایف ۱۶ طیارې یې په سر دوري کوي، هلیکوپټري راورسپري، مړي او زخمیان پورته

کړي، خو امریکایي چارواکي نه په برید اعتراف کوي او نه د مړو او زخمیانو شمېر اعلانوي. خو زه تاسو ته وایم: دري میاشتي کېږي چې په امریکایي ځواکونو بریدونه پیل شوي، دا بریدونه نه د طالبانو د پاتې شونو له خوا دي او نه د القاعدې، دا د هغو افغانانو له خوا پیل شوي چې خپلوان یې د امریکایانو په لاس وژل شوي، کورونه یې وړان شوي، په کلیو او جماعتونو یې بمونه وریدلي، کورونه یې تلاشي شوي، دوی او کورني ته یې سپکاوې شوي، شخصي وسلې یې ورنه اخیستل شوي، دا هماغه افغانان دي چې له روسانو سره هم په همدې خاطر وجنگېدل. دا بریدونه په همدغو دريو میاشتو کې هغه حد ته رسېدلي چې د روسانو په ضد د لومړیو دريو میاشتو تر مقاومت نه یې هم شدت زیات دي، هم پراخوالي او هم د دښمن تلفات. دا اوس هره ورځ د امریکایي فوځیانو د تلفاتو تخمیني شمېر تر پنځو نه زیات دي او ورځ په ورځ د زیاتېدو په حال کې دي. د کندهار، خوست او کنړ په هر ولایت کې تر اوسه د امریکایانو د مړو شمېر کم له کمه د کویټ په جگړې کې د امریکایي فوځیانو د مرگ د شمېر دوه برابره دي، په دې هر ولایت کې د څلوېښتو نه زیات امریکایان په قتل رسېدلي، همداراز په پکتیکا او پکتیا کې د امریکایانو د مړو شمېر مخ په زیاتېدو دي، تر اوسه ستاسو د مرگ ژوبلي شمېر تر ۶۲۰ نه زیات دي، چې په دې کې ۱۹۰ مړي او پاتې زخمیان دي. ډېر ژر به وگوري چې د دې مقاومت لمن نورو ولایاتو ته هم خوره شي. په نورو ولایاتو کې د مقاومت د کموالي وجه د امریکایي فوځونو د حضور کموالي دي نه دا چې د هغو سیمو خلکو کې د خپلواکي د غوښتنې جذبه مړاوي شوي او یا یې د پردیو په مقابل کې حساسیت ختم شوي.

تاسو د بش له ادارې نه تپوس وکړي چې دا د څه لپاره او د کوم سیاسي مصلحت له مخې امریکایي فوځونه د افغانستان د پښتنو په ضد چې د ولس ۲۵% نفوس تشکیلوي په جگړې کې ښکېل شوي او ولي د پښتنو په ضد له اقلیتونو او هغو ډلو نه استفاده کوي چې له تاسو نه د مخه د روسیې تر مشري لاندې سیمیز ایتلاف لدوی نه استفاده کوله؟ دا ولي ټولې جگړې په شرق او

جنوب کې او پښتون میشته سیمو کې دي؟ ولي ستاسو ځواکونه یوازې پدغو سیمو کې ځای په ځای او په جگړه بوخت دي؟ طالبانو خو په شمال هم واکمني کړي، هلته یې هم ډېر غړي او خواخوږي درلودل، د څه لپاره هلته نه ستاسو فوځونه ځای په ځای شوي، نه په جگړه بوخت دي، نه کورونه تلاشي کوي او نه وسلې راټولوي؟ دا د څه لپاره تاسو د شمالي ټلوالې مسلح قطعات جنوب او شرق ته د پښتنو په خلاف د جگړو لپاره له ځان سره بیایي او د دوی کورونه ورباندې پلټي او وسلې ورنه غونډوي؟ دا ولي تاسو کمونیست جنرالان او د دوی په خدمت کې مصروف د ملیشو هغه ځواکونه استخدام کړي چې لاسونه یې ترڅنگلو د مظلومو افغانانو په وینو سره دي؟ د روسانو په خدمت کې ایتلاف ولي نن ستاسو په خدمت کې دي او روسان چې له چا سره جنګېدل نن تاسو ورسره جنګېږي؟ ځواب یې څرګند دي، څوک چې غلامی ته سر نه ټیټوي په آزادي او خپلواکي باور لري، ستاسو له نظره همدومره بد دي لکه د روسي بنګېلاک گرو له نظره او د دوی معامله به له تاسو سره همغسې وي لکه له روسانو سره.

افغانان چې کله له امریکا غږ راديو، آزادي یا بی بی سی نه دا تبلیغات اوري چې په افغانستان باندې د امریکا له حملي نه وروسته د دیموکراسي په لوري لومړي گام اخیستل شوي، د نجونو ښوونځي پرانستل شوي، موسیقي آزاده شوي، د ویدیو کستونو دوکانونه پرانستل شوي او د هندي فلمونو تداري بیا پیل شوي، د چادري په سرکولو او د ږیري پرېښودو جبري احکام لغو شوي... نو افغانان خپلو منځونو کې وایي: موږ خو د امریکایي دیموکراسي او روسي دیموکراسي ترمنځ په فرق پوه نه شو، هغوي هم خپل نظامي تېري د ارتجاع او امپریالیزم په خلاف د دیموکراتیکو ځواکونو او دیموکراسي پلوه ډلو د حمایتي حرکت گڼلو او د واقعي او ولسي دیموکراسي په لور یې لومړي گام شمېرلو او تاسو د دوی په پل گام ږدي، نظامي تجاوز ته د دیموکراسي په لوري د لومړي گام نوم ورکوي، د هغوی لومړي کار هم همدا وو چې ښځې چادري له سره لري کړي او سړي خپلي پگړۍ، موسیقي، د ښځو سندري، نڅا، نایت کلیونه عام شي او ږیره

پرېښودل، تسبیح گرځول، او د سپینو جامو اغوستل جرم وگنلي شي او د حبس او مرگ سزا ورباندي مرتبه شي، هر شیخ، ملا، حاجي پیر او صوفي او هر د ږيري خاوند، انقلاب ضد او مباح الدم وگنلي شي، تاسو هم همدا کار کوي، ستاسو پوځونه چې په کوم کلي برید کوي نو لمړي هدف یې د ملا نیول وي، د هر مسلمان او مجاهد نوم د دوی په تورلست کې لیکل شوي!! که هغوي د کور، کالي او ډوډۍ شعارونه ورکول او په عمل کې یې کور ورته گور او کالي ورته کفن کړ، تاسو هم ډېر کلي په هدیرو بدل کړل، ډېر جماتونه مو له خاورو سره برابر کړل، د قلعه جنگي ډله ایز قتل او هلته د ۷۰۰ اسیرانو وژل، د کندز د اسیرانو بیرحمانه وژنه او په زرگونو کسان په ډله ایزو قبرونو کې ښخول،... ستاسو په امر تر سره شوي او دا هغه څه دي چې روسي افسرانو په افغانستان کې وکړل، مورډ افغانان په هغې دیموکراسي لعنت وایو چې: د نظامي تېري او اشغال زېږنده وي، د پردیو د خوښي واکمنان په ټولني تحمیل کړي، قدرت وطن پلورونکو ته وسپاري، دروسانو په لاس روزل شوي د خاد جهنمي شبکه یو ځل بیا واک ته ورسوي او د افغانانو د بیا نیولو، ځورولو او وژلو موقع ورکړي، جنگي جنایت کاران، غله او داږه ماران په ولس مسلط کړي.

امریکا خو حتی د افغانستان هغه شتمني هم له منځه یووړی چې په تېرو درویشت کلونو جگړو کې نه وي تخریب شوي. یو مثال یې د آریانا هوایي شرکت هغه طیارې وي، چې په ټولو تېرو جنگونو کې خوندي پاتې شوي، خو د افغانستان په ټولو نظامي او ملکي میدانونو باندي د امریکایي طیارو د بمباریو په نتیجه کې وسوځیدي. امریکایانو د دي خساري د جبران لپاره حتی د هند په اندازه هم مرسته ونه کړه، دهلي خو له پاکستان سره د رقابت په خاطر یوه زړه طیاره آریانا هوایي شرکت ته ورکړه، خو امریکا په داسې حال کې هیڅ مرسته ونکړه چې د افغانستان د وړانولو لپاره یې ترننه ۱۷ ملیارده ډالر مصرف کړي او تر دینه زیات مصرف ته یې ملاتړلې!! مورډ افغانانو او هیڅ باعقله انسان ته د امریکایي چارواکو دا تگلاره د فهم وړ نده، دوی ولي له بې وزلو افغانانو سره

خپل زور آزمويي! ولي د وران او جنگ خپلي افغانستان د مزید وړانولو لپاره خپلي آخري ماډل وژونکي او تخريبونکي وسلي استعمالوي؟ دا ولي د دوی اقتصادي او نظامي برلاسي او د بل فقر، لوږه، ضعف او ناتواني د دي پر ځاي چې پدغو سخت زړو کې د ترحم او عاطفي احساس راوپاروي، برعکس پدوی کې تکبر، غرور او مستي راولاړوي!! او د خپل رعب او هيبت تر اغيزي لاندې د خلکو له راوستو او د دوی له ځورولو نه لذت اخلي؟! دوی دي ووايي چې په دې اوږدې مودې کې له مرگ، ژوبلي، خوف، ويرې او بې امنيتي نه پرته ئې افغانانو ته څه راوړی؟! تاسو به د طالبانو د اقتدار په لومړيو شپو ورځو کې ويل: د افغانستان په تېر تاريخ کې هيڅکله دومره امنيت نه وو تأمين شوي لکه د طالبانو په دور کې چې د دوی تر واکمني لاندې سيمو کې تأمين شو!! دوی په دي وتوانېدل چې د يوه فرمان په صادرولو سره په ټولو دغو سيمو کې د کوکنارو د کر مخه ونيسي، خو تاسو او ستاسو ترحمایي لاندې انتقالي اداره نه د امنيت په تأمينولو موفق شوي او نه د کوکنارو د کر په مخنيوي کې، نن نه په لويو لارو کې امنيت شته، نه په لويو ښارونو کې او نه په انتقالي ادارې کې د شاملو ډلو تر تسلط لاندې سيمو کې، عام افغانان خو پرېږدي، د دوی ډله ايزي وژني، په مال، ځان او ناموس باندې تېري خو پرېږدي، حتی د ملگرو ملتونو د اړوند ادارو مامورين هم خوندي نه دي. مگر د اخضر ابراهيمي هغه وينا ستاسو لپاره د شرم او پيغور خبره نه ده چې وايي: د دوی د ادارې په يوه بنځينه ماموري څوڅو ځله په ډله ايزه توگه جنسي تېري شوي، دا تېري د ده په وينا د هغې ډلې له خوا شوي چې تاسو ته تر ټولو زياته نږدې ده او تاسو تر ټولو زيات په هغې اعتماد او حساب کوي او همغه ډله چې د رونالد رمزفيلد په امريې تاسوته دا شرايط برابر کړل چې ۷۰۰ کسان په قلعه جنګي کې ووژني او تر ۱۰۰۰ نه زيات يې پخپله ووژل او د شبرغان په ډله ايزو قبرونو کې يې ښخ کړل!!

د انتقالي ادارې د جوړېدو نه وروسته په افغانستان کې هومره کوکنار کرل شوي چې د هېواد په اوږده تاريخ کې سابقه نلري، تاسو چې د کوکنارو د فصلونو

د پنگولو لپاره کومې پیسې دي اداري ته ورکړي هغه چارواکو په خپلو منځونو کې وویشلې او د نړۍ د غولولو لپاره یې هغه فصلونه وران کړل چې څلور ځله ورنه اېم ټول شوي وو.

بش زموږ گاونډي هېوادونه د افغانستان په ضد په خپلي ناروا جگړې کې رابنکېل کړل او په دې سره یې د ټولې سیمې د هېوادونو ترمنځ د دښمني تخم وکړلو او دغو هېوادونو ته یې په داخل کې نه حل کېدونکي ستونزې راولاړې کړې. څوک چې د نړۍ د مشرتابه اهلیت ولري هغه په هېوادونو کې فتنې نه راولاړوي، برعکس له خپل رسوخ نه د فتنو په ختمولو کې استفاده کوي، څوک چې د فتنو اورونه بلوي، دا گمان دي نه کوي چې د دي اور له بخرکو نه به د ده لمن خوندي پاته شي، څوک چې بل په خپل کور کې آرامي ورځي ته نه پرېږدي دا گمان دي نه کوي چې دي به د بل په کور کې آرامه شپه تېره کړي. د امریکایانو خیر په دې کې دي چې له قید، شرط او ځنډ نه پرته له افغانستان نه ووځي، د افغانانو د مزید وژلو، کړولو په افغانستان کې له تل پاتې کېدلو او په دي هېواد کې د یوه لاس پوځي حکومت له تپلو نه لاس واخلي. په دې کې هیڅ شک مکوي چې په افغانستان کې به ستاسو د پاته کېدو همغه پایلې وي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. شاید مسکو د همدې لپاره په افغانستان باندې د امریکا د برید ملاتړ وکړ او شمالي ټلوالې ته یې وظیفه ورکړه چې ستاسو خوا ته ودرېږي او ستاسو تر قومندي لاندې د خپل ولس په خلاف وجنگېږي. دا یو داسې خطرناک دام وگڼي چې روسانو د غچ اخیستو لپاره ستاسو د پښو مخي ته غورولې.

جورج ډبلیو بش په عراق د نظامي برید په گواښ سره له یوې خوا غواړي چې دا ثابته کړي چې په افغانستان باندې د ده حمله یوه کامیابه تجربه وه چې باید په نورو هېوادونو کې هم تکرار شي، له بلې خوا غواړي وښيي چې په دې جنگ غوښتونکي سیاست سره هغه د امریکا گټې تأمینوي او له احتمالي خطر نه د امریکا د ژغورلو لپاره په عراق حمله کوي. خو حقیقت دا دی چې په افغانستان د

امریکایي ځواکونو برید یوه ناکامه تجربه وه، په دې برید سره امریکایانو هیڅ نډي ترلاسه کړي، نه د طالبانو او القاعدې د مشرانو په نیولو او وژلو کې موفق شول، نه یې داسې حکومت جوړ کړي شو چې د امریکا گټې تأمین کړي شي، نه یې جگړه پای ته ورسولې شوه او نه یې په دې هېواد کې د خپلې خوښې سوله او امنیت تأمین کړي شو. د بش ادارې په دې جگړو سره امریکایانو ته د خپلو ځامنو له مرگ ژوبلې او د امریکا په ضد د افغانانو او ټولې نړۍ له ژوري کرکې او نفرت نه پرته بل څه نډي ترلاسه کړي. له جناب بش سره که د امریکایانو د مستقبل اندیښنه وي نو هغوي ته به یې رښتیا ویلي وو او په دې به یې اعتراف کړي وو چې په عراق باندې د حملې مقصد یې دا دي چې د دې هېواد د تیلو غني زیرمي تصرف کړي، نه دا چې وايي: له عراق نه امریکا ته خطر متوجه دي، که په دې هېواد برید ونشي نو اتمې او کیمیاوي وسایل به جوړ او د امریکا په ضد به یې استعمال کړي!! خونړیوال وايي: دا څنگه امریکا له هغو هېوادونو نه ویره نلري چې مخکې تللي اتمې، کیمیاوي او بیولوژیکي وسایل لري، نه له روس نه ویره لري او نه له چین نه، او نه په اسرائیلو اعتراض کوي چې کافي اتمې کیمیاوي او بیولوژیکي وسلې جوړوي!! دا پداسې حال کې چې عراق د جنگ او اوږدې محاصري په وجه نه د داسې وسلو د جوړولو مالي توان لري او نه فني، هغه پرخپلې خاورې د امریکایي طیارو د پرله پسې بمباریو مخه هم نشي نیولې، اتمې بم به څنگه جوړ کړي شي!!؟ مور گمان نه کوو چې هیڅ هوشیار او په حقایقو پوه انسان به دا جرأت وکړي چې په افغانستان د حملې تجربه یوه کامیابه تجربه وگنې او په بل ځای کې د هغې د تکرار توصیه وکړي.

په آخر کې باید تاسو ته ووایم: په کندهار کې په کانادائي ځواکونو باندې د دوو امریکائي پیلوټانو له بمبارۍ او د خپلو څلورو کانادائي ملگرو له وژلو باید حدس ووهی چې نورو امریکائي پیلوټانو به د خپلو بدمعاشیو په نتیجه کې څومره بې دفاع افغانان په قتل رسولې وي؟

حکمتیار

۱۱ سپتمبر _____ پرانستی لیک دیموکرات گوند ته

د افغان سوله غوښتونکي ولس په استازیتوب

د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

سوال: د امریکائي او نورو بهرنیو ځواکونو په ضد مو جهاد اعلان کړ خو د هغه حکومت په ضد دي جهاد اعلان نکړ چې د همدې امریکائي شته والي په ترڅ کي رامنځته شوی دی، دا هغه خبره ده چې طالبان هم په تا انتقاد کوي ستا ځواب څه دی؟

ځواب: په دې هکله څو خبري ضروري گنم:

الف: د افغاني حکومت په نامه داسې څه نشته چې څه اهمیت ولري او د دي وړ وي چې د هغه په ضد جهاد اعلان شي. ما ته دا کار سم نه برېښي چې خپل وخت، فرصتونه او امکانات د همدې تش په نامه او بي ارزښته حکومت په ضد ضایع کړو.

ب: د دین حکم او د عقل تقاضی دا ده چې اصلي دشمن له فرعی نه او لومړي درجه خطرناک دشمن له دوهمي او درېمي درجي دشمنانو نه تفکیک کړو.
ج: په دې کي باید هیڅوک شک ونلري چې که د دې حکومت بهرني حامیان له ماتې سره مخامخ او له افغانستان نه وتلو ته اړ شي نو دا حکومت به د پنچر شوي تاثیر په څېر د کوم گاډي په باډي کي اچوي او له ځان سره به ئي وړی.

د: طالبانو ته زما توصیه دا ده چې انتقادونه پرېږدي، کار ته راوړاندي شي د ویدیو کیسټونو په دکانونو کي د انفجار او د نجونو مکتبونو ته د اور اچولو په ځاي دي د امریکائي فوځونو په ضد عملیاتو ته ملا وتړي. بمونه د هغه دشمن په

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

ضد استعمال کړه چې ستا او ستا د ولس په سر بمونه وروى. دا صحیح او معقول کار ندی چې د اصلي دشمن په ضد څه نشي کولی نو د زړه براسي د مکتبونو په سوزولو او د ویدیو کیستونو د دوکانو په وړاندولو باسي. که کوم بم لري او د هغه د چپولو جرأت او همت لري نو راشه چې زه ئې مناسب ځای او وخت دروښیم.

دا حکومت د امریکایي فوځي شتون زېږنده ده او د همدې فوځي شتون په پای ته رسېدو به را نسکورېږي. نو په کارخو دا ده چې د ستونزي اصلي عامل باندي ترکیز وکړو.

و: آیا طالبان دا گمان کوي چې د هېواد واگي د دغه تش په نامه حکومت د چارواکو په لاس کي دي؟! که داسي فکر وکړي نو دا به د دوی لویه اشتباه وي. دا چارواکي خو زموږ د عادي افغانانو نه لا زیات بي واکه او محکوم دي، پدوی باندي خو امریکا ټیان خپل په وینو سره لاسونه پاکوي او د خپل ولس په خلاف بي جنگوي، راځي داسي څه وکړو چې دا مظلومان هم لدي ذلت او سپکاوې نه وژغورو.

سوال: آیا د اسامه بن لادن له تنظیم، القاعدي سره اړیکي لري او آیا له تهران نه تر راتلو وروسته دي له هغه سره لیدنه کتنه شوي؟ او د هغو عملیاتو په هکله څه وایاست چې په امریکا، یمن او نورو ځایونو کي ترسره شوي او ده ته منسوب کېږي او دي ئې هم تائیدوی؟

ځواب: موږ له طالبانو او د القاعدي له تنظیم سره تنظیمي اړیکي نلرو، په دې عقیده یو چې په اسلامي نړۍ کي د امریکا په ضد روان مقاومت یواځي اسامه ته منسوبول او داسي انگارل چې د ده په وژلو یا نیولو سره به دا مقاومت ختم کړي شي، دا د امریکایي چارواکو لویه غلطې ده. دوی په دي وینا سره هم ځان غولوي او هم خپل ولس. دا مقاومت په اصل کي یو داسي طبیعي رد العمل دي چې د امریکایي چارواکو د غلطو، جنگ غوښتونکو او اسلام دښمنه سیاستونو په ضد راولاړ شوي، چې دوی د مظلومو فلسطینیانو په ضد د اسرائیلو د وحشیانه تېري ملاتړ کوي، په اسلامي هېوادونو کي په خپل نظامي

حضور ټینګار کوي، اسلام او اسلامي خوزبنتونه د خپل استعماري ګټو او لویې غوښتنو په وړاندي ګواښ ګڼي، په اسلامي نړۍ کې د مفسدو، بې دینه او ملحدو ډلو ټپلو مرسته کوي او نه پرېږدي چې د دې هېوادونو مظلوم او مقهور ولسونه د خپلې خوښې نظامونه او حکومتونه ولري، او آزاد او خپلواک ژوند وکړي او ... په دې صورت کې که د اسامه په څېر په سلهاوو لوی لوی شخصیتونه ووژني، بل او بل به د هغوی په ځای راوړاندي کېږي، او همغه څه به ملا تړي چې نن ئې دوی کوي. امریکایان دې پدې پوه شي چې د شخصیتونو په ترور او وژلو سره دوی له اسلامي امت سره خپل مشکل نشي حل کولي

دا هم باید ووايم چې موږ د هر هغه تحریک ملاتړ کوو چې د اسلام د سرلوري او د اسلامي امت د مجد او عظمت د اعادې لپاره ئې ملاتړلې وي، د آزادۍ او خپلواکۍ لپاره مبارزه کوي او د ظالم او تېري کوونکي په ضد د مظلوم او مقهور انسان ملګرتیا کوي.

سوال: آیا په اسلامي او عربي نړۍ کې د امریکا شته والي ته په همغه سترګه ګورئ چې اسامه ورته ګوري؟

ځواب: په عربي او اسلامي نړۍ کې د امریکا د سیاسي او نظامي حضور په هکله ټول اسلامي امت او اسلام ته متعهد افراد او احزاب ورته نظر لري، ټول دا غواړي چې امریکایي اډې دې ختمې شي، د دوی فوځونه دې ووځي، د دغه هېوادونو په کورنیو چارو کې دې لاسوهنه بنده کړي، دا هېوادونه دې خپلې مستعمرې، د وسلو د خرڅلاو بازار او د خپلو مصنوعاتو مارکیټ نه ګڼي او د دې هېوادونو له ولسونو سره دې د غلامانو او اسیرانو په څېر چلند نه کوي.

سوال: آیا ستاسو، طالبانو او بن لادن ترمنځ د تعاون خبره صحیح ده او آیا د یوې متحدې جبهې د جوړېدو په هکله څه هڅه شوي؟

ځواب: زه تل د دې خبرې جدې او کلک پلوي وم او یم چې د هېواد د ننه او د ټولې نړۍ د اسلامي ځواکونو ترمنځ یوه پراخه او متحده جبهه جوړه شي. مخکې مې هم د دې جبهې د جوړېدو ضرورت احساسولو او اوس هم امید دې دا ستر او

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

مقدس هدف بلاخره تر لاسه کړو او په دې لارې کې چې کومې مخلصانه هڅې روانې دي هغه خپله نتیجه ورکړي، خو دا باید ناچار او په تأسف سره ووايم چې د طالبانو سره په لوړه کچه نه مذاکرات شوي او نه کومه موافقه. اما زه په دې باور یم چې ډېر ژر به ټول مخلص مجاهدين په یوه متحد صف کې راغونډېږي او په ګډه به له خپل دين، عزت، وطن او ولس نه دفاع کوي.

سوال: آیا له نورو افغاني ډلو مخصوصاً په انتقالي حکومت کې د شاملو ډلو سره تماس لري؟ او د امریکایانو په څنګ کې د هغو کسانو ودریدل څنګه تعبیروي چې مخکې د روسانو په ضد جنگېدلي؟

ځواب: په انتقالي حکومت کې د شاملو ډلو سره په دې خاطر له تماس نه ځان ساتو چې له یوې خوا دا کار څه ګټه نلري، د بلې خوا هغوي د امریکایانو ملګرتیا وکړه، په خپل هېواد یې د پردیو د حملې ملاتړ وکړ او په یوې داسې ادارې کې شامل شول چې د امریکایانو په لاس جوړه شوي، د ارګ حفاظت او ساتنه یې د امریکایي ځواکونو په لاس کې او د هېواد ټول هوایي میدانونه د بهرنیو ځواکونو په اختیار کې. موږ ته د امریکایانو ملګرتیا، د کفرې ځواکونو په لاس جوړ شوي حکومت کې شاملیدل او د هغې تر سلطې لاندې ژوند کول، د دغو ځواکونو برلاسي ته سر بنکته کول، حرام او د دين منافي برېښي، زموږ له نظره اوس افغانستان دارالحرب دي او د هېواد د آزادي او د یرغلګرو فوځونو د ایستلو لپاره جهاد په ټولو افغانانو فرض دي، زموږ او د دغو ډلو ترمنځ نه تفاهم څه ګټه لري او نه تر هغه توافق ممکن دي چې دوی له خپلو کړو نادم شي او په خپلو غلطو سیاستونو کې تجدیدي نظر وکړي.

دا هغه ډلې دي چې یا یې د روسانو سره اور بندونه کړي وو او په تېرو کلونو کې یې له روسانو نه وسلې او پیسې تر لاسه کولې او یا هغه چې په سیاست کې هرڅه جائز ګڼي، د مذهبي احکامو په نسبت تر التزام نه سیاسي مصلحتونو او وختي ګټو ته ترجیح ورکوي او په دې کې څه حرج او اشکال نه ګوري چې دښمن ته د دوستي لاس اوږد کړي او د داخلي حریف د پرزولو لپاره له بهرني دشمن نه

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

مرسته وغواړي، د "ولاء" او "براء" په هکله د دوی ناقص تصور دوی ته د داسې کار کولو اجازه ورکوي. ځني نور بیا داسې دي چې دي کار ته د "تقيي" نوم ورکوي او هغه جایز گڼي.

سوال: د امریکا د کانگرس په نامه ستا خط څه تاثیر او نتیجه درلوده؟
ځواب: له هغه پرانستي ليک نه زموږ هدف دا وو چې لاري ځني هغه حقایق نړۍ والو ته ورسوو چې امریکایي چارواکي یې له خپل ولس او نړۍ والو نه پټ ساتي، هغوي ته ووايو چې د امریکایانو د ادعا برعکس، دوی په افغانستان باندي له خپل ناروا او وحشیانه تېري نه هیڅ ندي ترلاسه کړي، دوی د روسانو ناکامه تجربه تکراروي او د همغو پایلو سره به مخامخ کېږي چې روسان ورسره مخامخ شول. نړۍ وال باید پوه شي چې په افغانستان کې د امریکا جنگي ماشین په تپه ودریدلي، د دي هېواد په دلدل کې نښتې، ټولي هڅي یې ناکامه شوي، نه د مقاومت په ټکولو موفق کېدي شي او نه د خپلي خونې امنیت راوستي شي او نه جگړه پای ته رسوي شي. دا دي د یوه کال هڅو نه وروسته پدوی د مجاهدينو بریدونه روان دي، ورځ په ورځ تشدید کېږي، نه یې گزمي خوندي دي او نه بارکونه.

سوال: تراوسه ستاسو ډلي کوم عملیات تر سره کړي؟ او د دغه او هغه عملیاتو ترمنځ څه مقایسه کولي شي چې د روسانو په خلاف مو ترسره کول؟
ځواب: زما دعا دا ده چې د امریکایي فوځونو په خلاف مي په جهاد کې ونډه تر هغې ونډې ډېره زیاته او ځلانده وي چې د روسي فوځونو په ضد لوي الله جل شأنه زما په برخه کړه، امید دي الله جل شأنه ما په ټولو هغو عملیاتو کې شریک محسوب کړي چې تراوسه ترسره شوي او یا په راتلونکي کې ترسره کېږي. که د تېرو څو میاشتو عملیات له هغو عملیاتو سره مقایسه کړو چې د روسي فوځونو په ضد د دوی د تېري په لومړیو څلورو میاشتو کې ترسره شوي نو په څرگند طور به وگورو چې اوس هم د عملیاتو شمېر زیات دي او هم د دشمن تلفات، په اوسنیو عملیاتو کې د مجاهدينو جنگي مهارت او نظامي بصیرت او

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

تجربه ډېره ځلانده لیدل کېږي، مگر نه گوري چې دشمن د زیاتو امنیتي تدابیرو سره سره په دې نشي توانېدې چې عملیات کوونکي ونیسي او یا د دوی د راتلونکو عملیاتو مخنیوي وکړي.

سوال: آیا د داسې پراخ ولسي ملاتړ احساس کوي؟

ځواب: الحمد لله زموږ ولس مسلمان دي، په اسلام غیرت کوي، له اسلام نه د دفاع په لار کې هري قرباني ته چمتو دي، اسلامي حکومت او د اسلام تر سیوري لاندې ژوند غواړي، له مجاهد سره مینه لري، له هغه چا نه متنفر دي چې دشمن ته تسلیم شي.

سوال: ستاسو په اړه د پاکستان سیاست څنگه څیږي، آیا د امریکا په ضد

ستاسو په جنگ کې د گاونډیو هېوادونو د تعاون توقع لري؟

ځواب: افغانان له پاکستان او ټولو هغو هېوادونو نه کلکه گیله لري چې په افغانستان باندې د امریکا د وحشیانه تېري ملاتړ کوي او هغوي ته یې تسهیلات ورکړي او خپلو پلوي افغاني ډلو ته یې ویلي چې د امریکایانو تر قومندي لاندې د افغان ولس په خلاف وځنگېږي. متأسفانه لدوی نه ځینو له امریکا نه د ویري په وجه دا دریغ غوره کړ او ځینو نورو په دې خاطر چې له امریکا سره د ملگرتیا له لارې امتیازات تر لاسه کړي، او ځینو نورو په دې خاطر چې دوی د طالبانو حکومت نه خوښولو او د هغه په ځای یې داسې حکومت غوښتو چې د دوی ملي او محلي گټې تأمین کړي او د هغه په ترکیب کې د دوی پلوي ډلې په زړه پوري ونډه ولري.

تاسو پوهېږي چې روسیه او چین په خپلو هېوادونو او مرکزي آسیا کې له اسلامي خوښتونو سره ستونزي لري، په افغانستان کې اسلامي حکومت د دې ستونزي د تشدید لامل گڼي، د امریکا د وسلو او پیسو په زور د دې خطر ختمول خوښوي، ایران او روسیه د امریکا په لاس جوړ شوي افغاني اداري کې د خپلو پلوي ډلو برخه هومره په زړه پوري گڼي چې له نورو لارو یې دوی ته داسې برخه نشوي تر لاسه کولي. پاکستان له هند، روسی او ایران سره رقابتونه لري، په

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

امریکا باندې اتکاء ته ځان اړ گڼي، هومره چې که واشنگتن د هري ډلې د جوړولو او ملاتړ امر ورکړي، که څه هم دا د شمال ټلواله وي، د هغې ملاتړ کوي او که د دوی په لاس د جوړې شوي ډلې د ختمولو قومنده ورکړي، نو همدې ته ځان مجبور گڼي.

افغانان له امریکا سره د جنگ په دوران کې نه له خپلو گاونډيو نه د مرستې او تعاون هیله کولي شي او نه د نړۍ له کوم بل هېواد نه. دوی به فقط د خپل رب په تائید او نصرت تکیه کوي او له خپلو ذاتي امکاناتو نه په استفادې سره به مقاومت ته دوام ورکوي.

شاید څه موده وروسته او پداسې مرحلې کې چې د امریکا د ماتې نښې نښې څرگندې شي او زموږ گاونډیان او د امریکا رقیبان وگوري چې امریکایي فوځونه په یوه ناکام جنگ کې داسې ښکېل شوي چې یا به ډېر ژر د وتلو پریکړه کوي او یا به د قطعي ماتې خطرناک عواقبو ته انتظار کوي، شاید په همداسې یوې مرحلې کې ځني هېوادونه د مقاومت مرستې ته راوړاندې شي، د روسانو په ضد تېر مقاومت کې هم همداسې وشول.

سوال: په دې هکله څه فکر کوي چې امریکایان ستا په لټه کې دي او د پاکستانې او امریکائي امنیتي ځواکونو له خوا د شمشتو کمپ تلاشي څنگه گڼي چې ستا پلویان پکې او سپړي؟

ځواب: په دې هکله څو خبرې په پام کې ولري او بیا په خپله فیصله وکړي.
الف: امریکا د هر مسلمان شخصیت او هر اسلامي ځواک دشمن ده، هغه مسلمان شخصیت چې امریکائي چارواکي یې دشمن ونه گڼي باید په خپل ایمان او د اسلام په نسبت په خپل تعهد کې شک وکړي.

ب: امریکا خو زما په ضد هم د شمالي ټلوالې مرسته کوله او هم د طالبانو.
ج: ایران ئې دې ته اړ کړ چې له هغه هېواد نه زما د وتلو فیصله وکړي او د ایران د چارواکو نه یې غوښتي وو چې یواځې زما په وتلو اکتفاء ونکړي بلکې داسې څه وکړي چې زه امریکایانو ته په لاس ورشم!! خو چې زه په خپله او د

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلوېزيون سره مرکه

ايراني چارواکو له خبرولو نه پرته ووتم او افغانستان ته راغلم نو د جورج ډبليو بش خاص استاخي زلمي خليل زاد، خو ځله په مطبوعاتې کنفرانسونو کې وويل: د حکمتيار ايستل، د ايران د حسن نيت نښه نه بلکې موږ ته د مشکلاتو د راپيدا کولو په مقصد وو.

د: چې کله زه هېواد ته راغلم نو د مخکني اعلان نه پرته يې په ما راکتيې حمله تر سره کړه، د سي آي اي مشر اعلان وکړ چې په حکمتيار زموږ د يوې بې پيلو ته طيارې لخوا راکتيې حمله وشوه، دي بچ شو، خو څلور لوړ پوړي ملگري يې په قتل ورسېدل. رامز فيلډ د امريکا د جنگ وزير هم دا حمله تائيد کړه او جورج ډبليو بش په دې هکله وويل: امريکا به په هر هغه چا د حملې نه ډډه ونکړي چې زموږ ځواکونه له گواښ سره مخامخ کړي.

ه: امريکايي چارواکي داسې گمان کوي چې د دوی په ضد روان بريدونه پس له هغه پيل شول چې زه داخل ته راغلم او د بهرنيو فوځونو په ضد مي جهاد اعلان کړ، دوی فکر کوي چې نه په طالبانو کې د دا راز مقاومت تجربه او کفايت شته او نه د القاعدي غړي، اوس او د طالبانو د حکومت له نسکورېدو نه وروسته په هېواد کې داسې عمليات تر سره کولي شي.

و: گڼ شمېر ولايتونه يې په ما پسي لټولي، کنړ ته يې تر ۸۰۰ پورې خاص ځواکونه ولېږل، د کنړ ټولي درې يې ولټولي، نورستان ته ولاړل، وردگ، ميدان او غزني يې ولټولو، د لوگر ځني سيمي يې تلاشي کړي، کاپيسا او مزار ته ئې جاسوسان ولېږل.... د دغو سيمو چارواکو ته يې ويل: موږ ته اطلاع رسېدلي چې حکمتيار دې سيمي ته راغلي، د ده تلفوني تماس مو کشف کړي... د همدې لپاره دلته تلاشي ضروري گڼو.

سوال: د امريکايانو تلفات څومره دي.

ځواب: د امريکايانو د مړو او زخميانو مجموعي شمېر له ۲۷۰ نه زيات شوي. په دې ورځو کې د دوی د تلفاتو تخميني شمېر هره ورځ پنځه کسه دي، د دوی تلفات ورځ په ورځ زياتېږي.

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

سوال: په پاکستان کې د اسلامي احزابو بریاوي څنگه گڼي؟

ځواب: دا یو ښه انکشاف دي، موږ په دې خوشحاله شوي یو چې پاکستانی ولس اسلامي گوندونو ته رأي ورکړي. په دې نوي انکشاف سره ټول افغانان مخصوصاً هغه افغانان چې په خپل هېواد کې اسلامي حکومت غواړي ډېر خوشحاله شوي دي.

د انتقالي اداري هغه رسمي موقف چې د خارجه وزارت لخوا اعلان شو او په هغه کې ویل شوي چې موږ د پاکستان په انتخاباتو کې د بنسټ پاله ډلو بریاوو مشوش کړي یو .... دا بیان د افغان مسلمان ولس د عواطفو او احساساتو نمایندگي نه کوي، د انتقالي اداري چارواکو د خپلو بهرنیو حامیانو د خوشالولو لپاره دا خبره کړي.

دا هم باید ووايم چې د طالبانو د حکومت په نسکورېدو او په ټولي نړۍ کې د اسلامي ځواکونو په ضد د فشار، گواښ او تهدید مخکني بهیر، ټول مسلمان مایوسه کړي وو او د دوی روحیه یې سخته مړاوي کړي وه خو د امریکا په ضد د مقاومت له پیل نه وروسته او د هغو بریاوو په نتیجه کې چې د مجاهدینو په برخه شوي د مسلمانانو روحیه بیرته راژوندي شوه، که د الله ج په فضل سره امریکائي ځواکونه له ماتې سره مخامخ شي نو په دې سره به په ټولي نړۍ کې د اسلامي تحریک روحیه هومره اوچته شي چې د نړۍ په هیڅ ځای کې به هیڅوک د دوی د بري مخه ونشي نیولي. امریکا له همدې ویرېرې او د همدې لپاره یې د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته په افغانستان کې د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنیوي لپاره له مسکو سره لاس یو کړ، شمالي ټلواله یې جوړه او د جگړو اور یې بل کړ.

سوال: په عراق باندي د حملي لپاره د امریکا د تیاري په هکله ستاسو دریځ

څه دي؟

ځواب: په عراق د امریکا برید داسي گڼو لکه په افغانستان باندي د دوی وحشیانه تېري. موږ لا د مخه ویلي وو چې د اسلامي نړۍ برخلیک د افغانستان په

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

جنگ پوري ترلی دئ که امریکا په دې جگړې کې بریالی شي او خپلو موخو ته ورسېږي نو بیا به په بل ځای کې د امریکا په وړاندې مقاومت ممکن نه وي، دوی به خپل ټول مخالفین او د امریکایانو په اصطلاح "باغي حکومتونه" او د "شر محورونه" یو په بل پسې ټکوي.

خو که له ماتې سره مخامخ شول نو بیا به نه یواځې په بل ځای کې لداسې برید نه ډډه کوي بلکې ټوله اسلامي نړۍ به د امریکا له شر نه ژغورل کېږي. هرچاته باید دا خبره جوته وي چې په افغانستان کې د مقاومت امکانات هومره پراخ او ځلانده دي چې د اسلامي نړۍ په بل هېواد کې یې مثال نشو موندلې.

زه په دې هم یقین لرم چې که ترڅو راتلونکو میاشتو پوري امریکا په عراق باندې خپل برید وځنډولو نو څو میاشتې وروسته به دوی په افغانستان کې لداسې حالت سره مخامخ شوي وي چې په بل هېواد کې ښکېل کېدو ته به زړه نه ښه کوي.

سوال: آیا د مدینتونو ترمنځ د جگړې احتمال گوري او آیا دا جگړه عملاً پیل شوي؟

ځواب: هو، دا جگړه عملاً پیل شوي او دا جگړه به د تل لپاره روانه وي. زه گمان کوم څوک چې لدې جگړې نه انکار کوي او د مدینتونو ترمنځ د تفاهم شعارونه ورکوي، هغوي ځان غولوي او غولونکي شعارونه زمزمه کوي. د تفاهم دا شعار په اصل کې غرب د دې لپاره عنوان کړي چې نور د دوی د تهذیب، تمدن او کلتور په وړاندې له بې ځایه مقاومت نه لاس واخلي او د دوی برلاسي ته تسلیم شي.

غربي تمدن اوس د نورو په ضد د تهاجم او تعرض په حال کې دي، غواړي نور له دفاعي حالت نه لاس واخلي، له دفاعي حالت نه د نورو د ایستلو ښه اسلوب همدا دي چې په هغوي کې د روغي جوړې او تفاهم روحیه را ولاړه شي او له مقاومت او دفاع نه غافل شي، په اسلامي نړۍ کې چې څوک دا شعارونه زمزمه

کوي يا گمارل شوي کسان دي او يا ناپوه او د دي شعارونو له مضرو اثراتو نه بي خبره. نه پوهېږم د توري لاندي او پداسي حال کي چي دشمن د خپلو توپونو خولي ستا په لوري توجيه کړي، د تفاهم معنی به څه وي؟ په دې حالت کي چي څوک له دشمن سره د تفاهم خبره کوي يا به جبون او بي همته وي يا غيرمتعهد او د داسي تفاهم له خطرناکو عواقبو نه بي خبره.

ماته وواياست: پداسي حال کي چي امريکا په اکثرو اسلامي هېوادونو کي نظامي اډې جوړي کړي، د نړۍ ټول ستراتيژيک ځايونه يي عملاً او د وسلو په زور اشغال کړي، بش د بل صليبي جنگ اعلان کوي، د ايتاليا صدر اعظم وايي: موږ کمونيزم ته ماتې ورکړه اسلام ته به هم ماتې ورکړو!! د جرمني خارجه وزير وايي: په افغانستان کي د شريعت نفاذ نه منو... او پداسي حال کي چي په افغانستان کي جنگ روان دي، په عراق باندي د حملي لپاره تياري نيولي کېږي، ايران د شيطاني محور جزء گڼل کېږي.... په دې جنگي حالت کي به د تفاهم معنی څه وي؟ او څوک چي دا شعارونه ورکوي مقصد يي څه دي؟

همداراز ماته ووايي: پداسي حال کي چي امريکا د افغانانو د گمراه کولو لپاره د امريکا غږ او راډيو آزادي ۲۴ ساعته نشرات لري، دا نشرات نه يواځي له بهر نه د لنډو څپو له قوي ټرانسميټرو نه خورېږي بلکي په افغانستان کي د امريکا له نظامي اډو نه د FM په څپو هم مکرر او منظم خپرېږي، هر افغان، پښتون وي که تاجک، د دنيا په هر گوټ کي دا خپروني د شپي او ورځي په ۲۴ ساعتونو کي اورېدي شي، دوی چي لدغي لاري کوم زهر خوروي هر پوه او بااحساسه انسان ورباندي پوهېږي، لدې نه علاوه دوی په کابل کي گڼ شمېر ورځپاڼي او مجلې تغذيه او اکمالوي، بریتانيا، فرانسه او جرمني هم دې ته ورته کارکوي، دوی خپله هره خبره، هره تبصره، د خپلو مخالفينو په ضد هر راز زهرجن او درواغجن تبليغات، اخلاقي فساد، او په الحاد او بي ديني ولاړ کلتور ته بلنه، موسيقي، نڅا، د بنځي او نارينه ترمنځ آزاد جنسي تعلق او د غربي فرهنگ او کلتور د نورو ځانگړتياوو لوري ته خلک هڅول ... د دې لپاره هر وخت او په پراخه پيمانه

۱۱ سپتمبر _____ د الجزېرې له تلویزیون سره مرکه

کارکولي شي، د خلکو له فقراو ناداري نه اعظمي گټه اخیستي شي، دی ته ورته کار دوی په افغانستان او په نورو اسلامي هېوادنو کې کوي، خو ما ته ووايي چې د دي په مقابل کې د مدنیتونو ترمنځ د تفاهم پلویان څه کولي شي .

سوال : آیا تاسو هم د ابن لادن په څېر فکر کوئ چې اوسنی جنګ یو بل صلیبي جنګ دی؟

ځواب : په دې کې هیڅ شک نشته چې دا یو بل صلیبي جنګ دی، د فلسطینانو په ضد جنګ، د افغانستان جنګ، د سودان جنګ او د عراق راتلونکی جنګ د هماغه صلیبي جنګ بېلي بېلي برخي دي چې جورج ډبلیو بش اعلان کړی.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**